

University of Jaffna

237.411

CIV

185788(AR; Main)

விவரம்
திருச்சிற்றம்பலம்

செவ்வெழுத்து
செவ்வெழுத்து
செவ்வெழுத்து

விநாயகர் காப்பு

ஓங்குமொரு மருப்பானை யுயிர்க்குயிள் யிருப்பானை யாக வேந்தன்
முங்கு நடு நிலத்தானை முகத்தானை வதைக்கானைச் சமீல மானைப்
பாங்குவைத்து மழுத்தானை பரித்தானறந் தனித்தானைப் பசம்பொற் றேட்டுப்
பூங்கமல பதத்தானைப் பொருவினைந்து காத்தானைப் போற்றல் செய்வாம்

செவராத்திரி புராணம்

சமுப்புலவர் கங்குகம், வரதபண்டிதர்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவ சிவ

ஓல ஓல

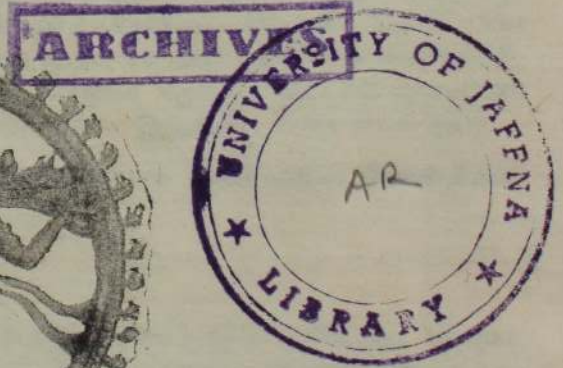
SIVA SIVA

சிவராத்திரிச் சிறப்பு

ஓல ராத்ரியே லட்சுணைகம

SIGNIFICANCE OF SIVARATHIRI

237.411
CIV

185788

LORD NATARAJA

நடராசுப் பெருமான்

University of Jaffna

185788

Library

சிவ சிவ

வே வே

AVIS AVIS

சிவராசியின் சிறுநிலை

சிறுநிலை சிறுநிலை

SIGNIFICANCE OF SIVARATHRI

182788

LORD NATARAJA
Madras Government

உ
சிவமயம்

மகா சிவராத்திரி

2/2/20
✓ CIV

1. சைவ சமய விரதங்கள்

நம் சைவ சமயத்துக்குரிய விரதங்களையும் பாரணை பண்ணும் முறையினையும் இரண்டாள் சைவ வினாவிடை நன்கு விளக்கிக் காட்டுகின்றதாதலின் அதனையே ஈண்டு எடுத்துக் காட்டுகும்:—

சோமவார விரதம், திருவாதிரை விரதம், கேதார விரதம், உமாமகேசுர விரதம், சிவராத்திரி விரதம், கலியாண சுந்தர விரதம், சூல விரதம், இடய விரதம், பிரதோஷம் எனும் ஒன்பதும் சிவ விரதம் எனவும், சக்கிர வார விரதம், ஐப்பசி யுத்தர விரதம், நவ ராத்திரி விரதம் எனும்மூன்றும் தேவவிரதம் எனவும், சக்கிர வார விரதம், விநாயக சதுர்த்தி விரதம், விநாயக சட்டி விரதம் என மூன்றும் விநாயக விரதம் எனவும், சக்கிர வார விரதம், கார்த்திகை மாத விரதம், கந்த சட்டி விரதம் என மூன்றும் சுப்பிரமணிய விரதம் எனவும், மங்கலவார விரதம், சித்திரைப் பரணி விரதம் ஐப்பசிப் பரணி விரதமும் மூன்றும் வைரவ விரதம் எனவும் செவ்வாய்க் கிழமை தோறும் வீரபத்திரக் கடவுளைக் குறித்து அனுட்டிக்கும் விரதம் வீரபத்திர விரதம் எனவும் நாவலரவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

2. சிவராத்திரி விரதம்

சிவபெருமானுக்குரிய விரதங்களுள் சிறப்பு வாய்ந்தது சிவராத்திரி விரதம். சிவராத்திரி விரதம் நித்திய சிவராத்திரி, பட்ச சிவராத்திரி, மாத சிவராத்திரி யோகசிவராத்திரி மகா சிவராத்திரி என்று 5 வகைப்படும். ஆண்டிலுள்ள 24 சதுர்த்தசிகளிலும் சிவஆசை நித்திய சிவராத்திரி ஆகும். தை மாதம் கிருஷ்ண பட்சப் பிரதமை முதல் 13 நாள் பூகை பட்ச சிவராத்திரி. மாசி கிருஷ்ண சதுர்த்தசி, பங்குனி முதல் திருதியை, சித்திரை கிருஷ்ண அட்டகம் முதலியன மாத சிவராத்திரி. திங்கட்கிழமை முழுவதும் அமாவாசையாக இருந்தால் யோக சிவராத்திரி.

மாசி மாதம் கிருஷ்ண சதுர்த்தசியில் நள்ளிரவில் சிவபெருமான் இலிங்கத்தில் தோன்றினார். அத் தினமே மகா சிவராத்திரி.

3. சிவராத்திரி வரலாறு

சிவராத்திரி விரதம் தோன்றிய வரலாற்றினைக் கந்தபுராணம், தட்ச காண்டத்து அடிமுடி தேடிய படலம் விரிவாக, விளக்குகின்றது. பிரமதேவர், தனது மகனான தக்கனுக்கு சிவ பெருமானின் பரத்துவத்தை உணர்த்தும் முகமாக இவ்வரலாற்றினைக் கூறினார். முன்னொரு காலத்தில் பிரமனும் திருமாலும் “யாமே பரப்பிரமம் யாமே பரப்பிரமம்” என்று வாதிட்டுப் போரிட்டனர். பிரபஞ்சங்களைப் படைப்பவன் தானே ஆதலின் தன்னையன்றிக் கர்த்தர் எவருமில்லை என்று பிரமதேவர் இறு மாப்புடன் வாதிட்டனர். அவ்வறே திருமாலும் எல்லாம்புரப்பவர் தாமே ஆதலால் தம்மை மிஞ்சி வேறு தற்பரணில்லை என்று வாதிட்டனர். மேலும் “பிரமனே உனக்குத் தாய், தந்தை, குரு, தெய்வம் எல்லாமே நான். நானின்றிப் பிரபஞ்சமில்லை. எண்ணுவிப் போனும், எண்ணுவோனும் நான், பஞ்சபூதங்களும் நான், பரப்பிரமமும் நான், என்னையல்லாது ஒரு பொருளு மிராது” என்று திருமால் அகந்தையோடு கூறினார். இவ்வாறு செருக்குற்ற இருவரும் சொற்

—A 55085—3,011 (02/81)

போரை விடுத்த விற்போர் புரியத் தொடங்கினர். சாதாரண படைகள் அழிந்தொழிந்து போக இருவரும் சருவேசரப் படையை எதிரெதிராக எவின்னர். இவை இரண்டும் எதிர்ப்பட்டு மோதிய போரில் அக்கினி தோன்றி அகிலம் முழுவதும் பரவியது. அண்ட சராசரங்கள் அனைத்தும் அல்லலுற்றன. அப்போது சோதி மயமான ஒரு மலை அவ் விருவருக்குமிடையே தோன்றியது.

“ நின்மலை தனக்கு மூத்த நீலமாமலைக்கும் வேதப்
பொன்மலை தனக்கும் நாப்பட் புரைதவிர் பதுமராக
மன்மலை நின்ற தென்ன மாறு கொண்டவர் தம்மிற்றும்
தொன்மலை வருத வண்ணம் தோன்றிய சுடரைக் கண்டார் ”

(சிவராத்திரிபுராணம்)

அதே வேளை வானத்திலே,

“ செருக்குற்றுச் செருச்செய்யும் பேதையீர், இச் சோதி வடிவத்தின் அடிமுடியைக் காண-
வல்லவர் எவரோ அவரே பரப் பிரமமாவார் ” என ஓர் அசீரி வாக்கு எழுந்தது. இவ்வாக்கினைக்
கேட்ட இருவரும் கோபம் தணிந்து ஆச்சரியமுற்று, அடிமுடியைக் காணும் படி தம்மில் இசைந்து,
திருமால் வராக வடிவு கெரண்டு அடியைக் காணவும், பிரமர் அன்ன வடிவு கொண்டு முடியைத்
தேடவும் முற்பட்டனர். அளவற்ற புவனங்களைக் கடந்தும் சோதியின் முடியை அன்ன வடிவு
கொண்ட பிரமனார் காணமுடியவில்லை. பாதலத்தைத் துருவிச் சென்றும் பாந்தாமனூல், பரஞ்
சோதி வடிவத்தின் பாத நிலையைக் கண்டுகொள்ள இயலவில்லை. இவ்வாறு பன்னெடுங்காலம்
தேடியினைத்து வலிமை குன்றிய நிலையில் இருவருக்கும் அகங்கதை நீங்க உண்மையறிவு உதய
மாயிற்று. இந்நிலையில் தம்மில் மேலான பரம்பொருள் பரமசிவனே என்ற உணர்வு பிறக்கவே,
தமது ஆற்றலின்மையையும் இறைவனது போற்றலையும் நினைத்துத் துதித்து நின்றனர். அவ்வ
மயம் சிவபெருமான் சோதிவடிவத்தினிடையே தோன்றிக் காட்சி கொடுத்தார். பேரொளிப்
பிழம்பாய்த் தோன்றிய பிஞ்ஞுகளை இருவரும் கண்டு “ டெருமானே, மாயையினால் மமதை
கொண்டு போரிட்டோம்; பெருகொளியாகத் தோன்றி எமது அகவிருள் கடிந்து காத்தீர்கள்,
எங்கள் பிழையைப் பொறுத்தருள வேண்டும்; என்று வணங்கி நின்றனர். இறைவன் அவர்க்
கருள் புரிந்து அவர்கள் டதவிகளை வழங்கி மறைந்தனர். சோதிப்பிழம்பு தோன்றிய இடத்தில்
ஒரு மலை உருப்பெற்றது. அதுவே அருணாசலமாயிற்று. அரி பிரமர் இலிங்கோற்பவராகத்
தோன்றிய சிவனை வழிபட்ட இரவே சிவராத்திரி ஆயிற்று.

அரியும் யானுமுன் தேமேவ் வனர்கிரி அனல
கிரியெனும் படி நின்றதால் அவ் வொளி சிறந்த
இரவதே சிவ ராத்திரி யாகின திறைவற்
பரவியுய்ந்தனர் அனனதோர் வைகலிற் பலரும்.

(கந்தபுராணம்—அடிமுடிதேடியபடலம்)

இலிங்ககோற்பவ மூர்த்தி

காஞ்சி காம கோடிபீடம் ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள் சிவராத்திரி மகிமையைப்
பின்வருமாறு விளக்கியுள்ளார்கள் :—

“ சிவாலயங்களில் ஈசுவரனுடைய சந்நிதானத்தின் கர்ப்பக்கிருஹ விமானங்களுக்குப் பின்
புறம் மேற்கு நோக்கி “ இலிங்ககோற்பவ ” மூர்த்தியின் பிம்பம் இருக்கிறது.

இலிங்ககோற்பவ மூர்த்தி என்பது பரமசிவனுடைய அறுபத்துநான்கு மூர்த்தங்களுள்
ஒன்று. சிவனுடைய உருவம் மான், மழுவடன் இருக்கின்றது. சிரசும் பாதமும் கண்களுக்குப்
புலப்படா. கீழே வராஹ மூர்த்தி காணப்படுவார். மேலே ஹம்ஸமூர்த்தி காணப்படுவார் ஆதியும்

அந்தமும் இல்லாத ஜோதி சொரூபமே இவ்விதம் இலிங்கோற்பவ மூர்த்தியாக நள்ளிரவில் விசுவரூபம் எடுத்த நன்னாள் சிவராத்திரியாகும். இப்பேர்ப்பட்ட ஒளிப் பிழம்பைக்காண பிரும்மா அன்னப்பட்டியாக ஆகாய மார்க்கத்தில் பறந்தும், மகாவிஷ்ணு வராக மூர்த்தியாகப் பாதாளத்தில் சென்றும், இருவரும் இறைவனின் அடிமுடி காண இயலாமல் தோல்வி அடைந்தனர்.

சகல பிரும்மாண்டமும் சிவலிங்க சொரூபம், பாதாளம் முதல் ஆகாசபரியந்தம் எல்லையற்ற ஆனந்தரூபமாகப் பிரகாசிக்கின்ற ஸ்படிகலிங்கத்திற்குச் சிவராத்திரி புனித நாளில் நான்கு காலமும் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். அபிஷேகம் செய்வதற்கு முன், “இப்பேர்ப்பட்ட இலிங்கத்தின் சிரசில் பூரண சந்திரகலை இருக்கிறது. இச் சந்திரகலையினின்றும் அமிருதம் ஒழுங்கிறது. அதனால் பிரமானந்தம் உண்டாகுகிறது. சகல உலகமும் அந்த ஒளிமயமான இலிங்க வடிவம் தான். அந்த இலிங்கம் அமிருதத்தினால் நீனைக்கப்பட்டு குளிர்ச்சி அடையும் போது, உலகம் முழுவதும் குளிர்ச்சி அடைகிறது, என்றுதியானித்துப் பின்னா அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும்.

நாம் யாரை அதிகமாக நினைக்கிறோமோ அப்போது அவராகவே மாறிவிடுவோம். சித்தத்தில் கொஞ்சம்கூடச் சலனம் இல்லாமல் ஆனந்த ரூபியான ஈசுவரனைச் சதா நினைத்தால் நாமும் அவ்விதமே ஆகிவிட முடியும். ஏற்றின விளக்கு காற்று இல்லாதபோது எப்படி ஆடாமல் அசையாமல் துல்லியமாய்ப் பிரகாசிக்கிறதோ, அதைப்போலவே, நம் மனத்தில் சலனம் இல்லாதபோது ஈசுவரனும் பிரகாசிக்கிறான்.

விரதத்தால் பேறு பெற்றோர்

சிவராத்திரி விரதம் அனுட்டித்துப் பேறுபெற்றோர் பலரின் வரலாற்றினைச் சிவராத்திரி புராணம் விரிவாகக் கூறுகிறது. அவற்றுள் ஒன்றை நோக்குவோம்.

முற்காலத்தில் ஊண்உண்டுவாமும் வேடன் ஒருவன் இருந்தான் அவன் மாசிமாதக் கிருஷ்ண சதுர்த்தசியன்று வேட்டையாடக்காடு சென்றான். அன்று முழுவதும் அலைந்து திரிந்தும் ஒன்றும் அகப்படாமல் போக இரவில் ஒரு குளக்கரையைச் சேர்ந்தான். அவ்விடத்தில் ஒரு வில்வ மரமும், அதனடியில் ஒரு சிவலிங்கமும் இருக்கக் கண்டான். புலிமுதலிய விலங்குகளின் நடமாட்டத்துக் குப்பயந்து காப்பிடம் தேடி வில்வ மரத்தின் மேல் ஏறியிருந்தான். உறக்கம் வராமல் இருக்க அடிக்கடி வில்வ இலைகளைப் பறித்துக் கீழே போட்டுக் கொண்டிருந்தான். அவ்விலைகள் இலிங்கத்தின் மேல் விழுந்தன. காலையில் தன் குடிசைக்கு மீண்டு ஊனின்றியே உணவு உட்கொண்டான். இதனால் வேடனுக்கு உபவாசம், சிவபூசை, கண்விழித்தல், பாரணம், இவைகள் ஏற்பட்டன. அதனால் அவன் இறக்கும் சாலை அவனை இழுத்துப் போக யமதூதர்கள் வந்த போது சிவராத்திரி விரதம் அனுட்டித்த மகிமையால் சிவகணங்கள் வந்து யமதூதரை விரட்டி அவனைச் சிவலோகத்துக்கு அழைத்துப் போயினர் இதைக் கேட்டுக் கோபம் கொண்ட யமன் சிவபெருமானை அணுகி விண்ணப்பம் செய்ய அவர் வேடனுடைய சிவராத்திரி விரதத்தினையும் அதன் பயனாக வேடனுக்குக் கிடைத்த உயர் பதவியையும் எடுத்துரைத்தனர். வேடன் சிவலோகத்தில் இன்பமுற்று வாழ்ந்தான்.

விரதம் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்ற எண்ணமின்றியே பகி இருக்கநேர்ந்த போது வேடனுக்கு இந்தநற்கதி, தினத்தின் மகிமையால் கிடைத்தது எனில், முறையாக விாதம் அனுட்டிப்பவர்க்கு எத்தகைய உயர்பேறு வந்தெய்தும் என்பது இக்கதை மூலம் நாம் சிந்திக்கற்பாலது.

சிவராத்திரி விரதம் அனுட்டிக்கும் முறை :

(அ) சிவராத்திரி விரதமாவது, மாசிமாதத்துக் கிருஷ்ண பசுஷ்சதுர்த்தசி திதி யிலே சிவபெருமானைக் குறித்து, அனுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில், உபவாசஞ் செயது, நான்கு யாமமும் நித்திரையின்றிச் சிவபூசை செய்தல் வேண்டும். நான்கு யாமப்பூசையும் அவ்வகா காலத்திற் செய்வது உத்தமம். ஒரு காலத்திற் சேர்த்து செய்வது மத்திமம். பரார்த்தம் ஆன்பார்த்தம் என்னும்

இரண்டினும், சிவராத்திரி நான்குயாமப் பூசையிலே சூரியதேவர் முதலிய பரிவாரங்களுக்குள் சோமால்காந்த மூர்த்திக்கும் பூசை செய்ய வேண்டுவதில்லை. பரார்த்தத்திலே மகாலிங்க முதலிய மூலமூர்த்திகளுக்கும் ஆன்மார்த்தத்திலே மகாலிங்கத்திற்கும், மாத்திரம் பூசை செய்யக்கடவார். பரார்த்தம் ஆன்மார்த்தம் என்னும் இரண்டினும் விநாயகக் கடவுளுக்கு மாத்திரம் நான்கு யாமமும் பூசை செய்யலாம். சண்டேசுர பூசை நான்குயாமமும் செய்தல் வேண்டும். சிவ பூசையில்லாதவர் நித்திரையின்றி, ஸ்ரீ பஞ்சாட்சர செபமுஞ் சிவபுராண சிவவணமுஞ் செய்து, நான்கு யாமமுஞ் சிவாலய தரிசனம் பண்ணல் வேண்டும். நீரேனும் பாலேனும் உண்பது மத்திமம்; பழம் உண்பது அதமம்; தோசை முதலிய பணி காரம் உண்பது அதமாதமம். சிவராத்திரித் தினத் திலே இராத்திரியிற் பதினான்கு நாழிகைக்கு மேல் ஒரு முகூர்த்தம் விங்கோற்பவ காலம். நான்கு யாமமும் நித்திரையொழிக்க இயலாதவர் விங்கோற்பவ காலம் நீங்கும் வரையுமாயினும் நித்திரையொழித்தல் வேண்டும். இக் காலத்திலே சிவதரிசனஞ் செய்வது மஉத்தமோத்தம புண்ணியம் இச் சிவராத்திரி விரதஞ் சைவசமயிகள் யாவராலும் ஆவசியகம் அநுட்டிக்கத்தக்கது” (ஸ்ரீஸுப்ரீ ஆறுமுகநாவலர் சைவ வினாவிடை இரண்டாம் புத்தகம்.)

(ஆ) சிவராத்திரி விரதமனுட்டிப்போர் முதற்நினம் ஒருபோதுண்டு மனந் தூயராய்த் துயின்று விடியற்காலத்தில் எழுந்து நித்தியகருமம் முடித்துச் சிவாலயத்துக்குச் சென்று சிவ பிரானை வழிபட்டு அவ்விடம் விட்டு நீங்கி வீடு சென்று உச்சிக்காலத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து அனுட் டானம் முடித்து விதிப்படி நான்குயாமத்தும் மெய்யன்போடு சிவபூசை செய்யக்கடவார். அவ்வாறு செய்யும்போது விசேஷமாக முதற் சாமத்திற் பஞ்ச கௌவியத்தினாலும் இரண்டாம் சாமத்திற் பஞ்சாமிர்த்தத்தினாலும், மூன்றாம், யாமத்தில் தேனாலும், நான்காம் யாமத்திற் கருப்பஞ்சாற்றுனாலும், அபிஷேகம் செய்யவேண்டும். முதற் சாமத்தில் சந்தனக் குழம்பும், அகிற் குழம்பும் பஞ்சாமிர்த்தத்தினாலும், மூன்றாம், யாமத்தில் தேனாலும், நான்காம் யாமத்திற் கருப்பஞ்சாற்றுனாலும், அபிஷேகம் செய்யவேண்டும். முதற் சாமத்தில் சந்தனக் குழம்பும், இரண்டாம் சாமத்தில் அகிற் குழம்பும் மூன்றாம் சாமத்தில் பச்சைக்கற்பூசுச் சண்ணமும், நான்காம் யாமத்தில் குங்குமமுஞ் சாத்தல் வேண்டும். முதற் சாமத்தில் வில்வமேனும் துளசியேனும், தாமரையேனும் னுந் துளசியேனும், தாமரையேனும், இரண்டாம் சாமத்தில் தாமரைமலரேனும் துளசியேனும், மூன்றாம் சாமத்திற் சண்பக மலரேனும் வில்வமேனும், நான்காம் சாமத்தில் நந்தியா வர்த்த மலரேனும் வில்வமேனும் சாத்தல் வேண்டும். வில்வம் நொச்சி மாவிலங்கை முட்கிளுவை, விளா இவற்றின் பத்திரங்களை முக்கிளையாகக் கொண்டு நான்கு யாமத்திற்கும் சாத்தலாம்.

முதற்சாமத்தில் முற்கான்னமும் (முத்கம்பயறு) இரண்டாம் சாமத்தில் பாயாசன்னமும் மூன்றாம் யாமத்தில் திலான் னமும் (திலம்-எள்ளு) நான்காம் யாமத்திற் சுத்தான்னமும் நிவேதித்தல் வேண்டும். நான்கு யாமத்திலும் சுத்தான்னமும் நிவேதிக்கலாம். பின்னர் தூபதிபங் காட்டி வில்வம் நொச்சிமாவிலங்கை முட்கிளுவை விளா முதலியவற்றின் பத்திரங் களால் அருச்சித்துப் பலவாறுஸ்தோத்திரஞ் செய்து பிரதக்ஷண நமஸ்கார முதலியன செய்து சந்நிதியினின்று எம்பெருமானே சிறியேன் செய்த இப் பூசையை யெற்றுக் கிருபாநோக்கஞ்

இ. இவ்வாறு இராக்காலத்தைக் கழித்து அதிகாலையில் நித்திய கடன்களை முடித்து ஆலய வழிபாடு செய்து எட்டுழாழிகைக்கு முன் சிவனடியாரோடும் சுற்றத்தாரோடும் பாரணஞ் செய்தல் வேண்டும். பாரணஞ் செய்த அத்தினத்தில் சிவபுராண சிவவண முதலிய சற் கருமங்களைச் செய்து கொண்டு பகலுறக்கமின்றியிருத்தல் வேண்டும்.

சிவராத்திரி மகிமை

(அருள்மிகு ஐகத்குரு ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கவாயிகள்,
காஞ்சி காமகோடி பீடம்)

இறைவன் எங்கும் இருப்பவன், எல்லாவற்றிலும் கலந்து நிறைந்தவன். இப்பண்டுகளால் ஓர் உருவம் இல்லாதவன் ஆதலால் அவன் அருவமானவன். ஆனால் நமக்கு அருள் பாலிக்கவேண்டி அந்த நாம ரூபங்கள் உடையவனாகிறான். இறைவனை நாம் வழிபடுவதற்கு கமைந்த இலிங்கம் அவனது அருவமாம் தன்மையினையும், உருவமாம் தன்மையினையும் ஒருசேரக் கொண்டு திகழ்கின்றது. இலிங்கத்திற்குக் குறித்த வடிவம் உண்டு. ஆதலின் அது உருவமெனப்பாற்று. ஆனால் எனைய லிங்கங்கள் போன்று அதற்கு சிரசோ, பிற உறுப்புக்களோ இல்லையாதலின், அருவமெனப்பாற்று. இலிங்கம் என்ற தத்துவம் ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும் நிலையைக் குறிக்கின்றது. இலிங்கம் என்பதன்நேர்ப் பொருள் சின்னம் என்பதாகும்.

இறைவன் தனது அருள்சூர் திரவியையடல்களின் பொருட்டுப் பல்வேறு வடிவங்களை மேற்கொள்கின்றான். அருவமாக வளங்கும் இறைவன், காணத்தகு உருவு கொண்டு திளர்ந்து எழுந்த முதல் தோற்றம் இலிங்கோற்பவ மூர்த்தமாகும். இத்தோற்றத்தினை இறைவன் சிவராத்திரி நள்ளிரவில் கொண்டருளினார். அதனால் அன்பர்கள் சிவராத்திரி தினம் கண்விழித்திருந்து அர்த்தசாமத்தில் பூசனைபுரிந்து வழிபாடு செய்வர். நாம் எந்தச் சிவன்கோவிலுக்குச் சென்றாலும் அங்கு மூலத்தானத்தின் மேலைப்புறச் சூசுவரிலுள்ள கருவறையில் இலிங்கோற்பவ சூர்த்தி அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். சிவலிங்கத்தினூடே வளர்ந்த தோன்றி நிற்கும் இவ்வடிவத்தின் சிரசினுச்சியும் பாதங்களும் மறைந்திருக்கின்றன. சிவபிரான் வடிவத்தின் எனைய அம்சங்களை, மான், மழு, ஆசியவை இவ்வடிவத்திற் காணலாகும். இலிங்கத்தின் முடிக்கயலே பறந்துகொண்டிருக்கும் அன்னத்தின் வடிவமும் அடியில் பூமியை இடந்து செல்லும் ஒரு பன்றியின் உருவமும் பொறிக்கப்பெற்றிருப்பதனையும் காணலாம். சிவலிங்கத்தின் முடியைக் காண அன்னவடிவமாகச் சென்ற பிரமதேவரும் அடியைக்காணப் பன்றி வடிவமாகச் சென்ற திருமாலும் தத்தம் முயற்சிகளில் தோல்வியே கண்டனர். இவ்வாறு பிரம்மன், திருமால், சிவன் ஆகிய மும்மூர்த்திகளும் ஒரு சேரக் காணத்தகும் வடிவினதாய் இறைவன் ஒருவனே என்ற உண்மையை உணர்த்துவதாய் இலிங்கோற்பவ மூர்த்தம் திகழ்கின்றது. இன்னும் இம்மூர்த்தத்தில் இறைவனது அருவப் பண்பும் ஒருங்கே விளங்குவதைக் காண்கின்றோம்.

ஒளிவளர் உற்பல தாண்டவம் புரியும் இறைவன் சிவராத்திரி தினத்து நடுநிசி வேளையில் நமக்கெல்லாம் அருள் பாலிக்கும் திருக்குறிப்போடு இலிங்கோற்பவ மூர்த்தியாகத் தோன்றுகின்றான். அத்தினத்திலே விரதமிருந்து கண்விழித்து அர்த்தயாமத்தில் அப்பெருமானை வில்வமேனும் இட்டு வழிபடுதல் எமது கடனாகும். நவராத்திரி தினத்தில் நாய்கூட உணவை நாடாது என்பது நம்நாட்டுப் பழமொழி. விரதமென்பதை இன்னதென்றறியாத வேடன் ஒருவன் வில்வமிட்ட செயலால் மேனினை அடைந்ததாக ஒரு கதையுண்டு. விரட்டி வந்த வேங்கையைக் கண்டு வெருண்டோடி வில்வமரம் ஒன்றின் மேல் ஏறிருந்த வேடன், புலி நீங்காது மரத்தடியில் காத்திருந்தமையால் விடியும்வரை விழித்திருப்பதற்காக வில்வம் இலைகளைப் பிடுங்கிப்போட்ட வண்ணம் இருந்தானென்றும், அம்மரத்தடியில் இருந்த சிவலிங்கத்தின் மீது வில்வ இலைகள் வீழ்ந்த சிறப்பால் வேடன் செயல் சிவபுண்ணியமாக மலர, அதன் பெறுபேறாய் அவனுக்கு சிவசாதாக்கியம் கிட்டியதென்பதும் வரலாறு.

இறைவன் இலிங்கோற்பவ வடிவம் எடுத்த தினமாகிய சிவராத்திரியன்று விழித்திருந்து விரதமனுட்டித்து அவன் அருள் பெற்றுய்வோமாக.

இலிங்கோற்பவ மூர்த்தி

(கலாநிதி என். ரமேசன், எம்.ஏ.பி.எச்.டி.)

இறைவனது எழில்மிகு வடிவங்களுள் இலிங்கோற்பவ மூர்த்தியும் ஒன்று. இவ்வடிவம், ஆகமத்தின்படி, கர்ப்பக்கிருகத்தின் மேலைப்பக்கச் சுவர்மாடத்தில் தாபிக்கப்படவேண்டியது. இலிங்கோற்பவ வடிவம் மூர்த்திகரித்த வரலாறு இலிங்க புராணம், கூர்மபுராணம், வாயுபுராணம், சிவபுராணம், ஆகியவற்றில் ஒரே வண்ணமே கூறப்பட்டுள்ளது. ஓர் கற்பவிறுதியில் திருமால், ஆழிமீது அரிதுயில் கொள்வாராயினர். அப்போது அயலில் ஓர் ஓளிப்பிழம்பு காணப்பட்டது. அதனின்றும் பிரமதேவர் தோன்றினார். அங்ஙனம் தோன்றிய பிரமா தமக்கு முன்னே இன்னொருவர், - விஷ்ணு மூர்த்தி, - இருப்பதைக்கண்டு ஆச்சரியமுற்றார். அவர் திருமால்சு கம்பித்து தான் காத்தற் கடவுள் எனத் தம்மை அறிமுகம் செய்து “யார் நீவிர்” எனத் திருமால் வினாவினர். அது கேட்ட திருமால் தாமும் உலகத்தின் சிருஷ்டி கர்த்தாவே எனப் பதில் அளித்தார். இவ்வாறு இருவரும் தாமே உலக முதல்வர் என வாதாடியதால் இருவருக்கு மிடையே போர் மூண்டது. இச்சமயத்தில், ஆயிரக்கணக்கான தீக்கொழுந்துகள் கொண்டுவான ளாவிய சோதிவடிவம் ஒன்று கிளர்ந்தெழுந்தது. இது கண்ட அரிபிரமர் தமது பூசலை நிறுத்தி அச் சோதிருபத்தின் அடியையும் முடியையும் தேடிக்காணத் தீர்மானம் செய்தனர். முடியைக் காணும் பொருட்டு, பிரமதேவர் அன்னப்பட்சி வடிவந் தாங்கி ஆகாயத்தை நோக்கிப் பறந்து செல்ல, அடியைத் தேடிப் பன்றி வடிவமெடுத்துப் பூமியை இடந்து சென்றார் திருமால். பன்னெடுங் காலம் இவ்வகை முயன்றும் அப்பரஞ்சோதி வடிவத்தின் அடிமுடி காணாதி இளைப்புற்ற நிலையில் அவர்கள் தருக்கு நீங்க, தம்மிலும் மேலான பரம்பொருள் உண்டென்ற உணர்வு இருவரிடத்தும் உதயமாயிற்று. மெய்யுணர்வு கைவரப் பெற்ற அரிபிரமர், சோதி வடிவின் முன்னரெய்தி அதன் பராபர நிலையைப் பராவி நின்றனர். செருக்கொழிந்து திருந்திய சிந்தையராய் நின்ற திசைமுகனும் திருமாலும் காணும் வண்ணம் சிவனெனும் நாமம் தனக்கே யுடைய செம்மேனியெம்மான் அச்செந்தழற் பேரொளியூடே வெளிப்பட்டு நின்றனர். சூரிய சந்திர கனலிகள் வீழிளையப் பொருந்திய சோதி முகமும், மான்மழு, பினாகவில், முத்தலை வேல், என்றிவை ஏந்திய கரங்களும் களிற்றுகி போர்த்த திருமேனியும், பண்களே யக்ஞோப வீதமாயமைந்து இலங்கும் எழில்மார்பும் கொண்டு தோன்றிய இறைவன் பிரமவிஷ்ணுச்சகளை நோக்கி “நீவிர் இருவரும் என்னிடத்தே தோன்றியவர்கள். பிரம விஷ்ணு ஆகிய நீவிர் முறையே எனது தொடையிலிருந்தும், இடுப்பிலிருந்தும் தோன்றியதை மறந்து விட்டீர்கள். நாம் மூவரும் ஒரே சிற்பரவஸ்துவின் வேறுபட்ட அம்சங்களாய், பிரமா, விஷ்ணு, மகேஸ்வரன், என்று அழைக்க கப் பெறுகின்றோம்” என்று கூறி மறைந்தருளினார். இக்காலந் தொடக்கி, இலிங்கம் சகல மக்களாலும் வழிபடப் பெறலாயிற்று.

அம்சமான் ஆகமம், இலிங்கோற்பவ வடிவத்தின் சிறப்பியல்புகளை தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகிறது. இந்த மூர்த்தி பெரிய இலிங்கத்தின் நடுவே உருக் கொண்டு திகழ்வதாய் அமைந் துள்ளது. இம்மூர்த்தியினது கண்ணக் காலின் கீழ் உள்ள பாத உறுப்பு இலிங்கத்தினுள் கரந்திருக் கிறது. சிவனின் இடப்பக்கத்தே பிரமதேவர், அன்னப்புள்ளாகப் பறக்கும் நிலையிலும், திரு மால் வலப்பக்கத்தே கேழலாக நிலத்தைக் குடைந்து செல் நிலையிற் காணப்படுகின்றனர். இறைவனது தோற்றம், சந்திரசேகர மூர்த்தியிலுள்ளது போன்று நான்கு கரம் படைத்ததாகத் திகழ்கின்றது. பின்கரமிரண்டும் மான்மழுத் தாங்கிய வடிவிலும், முன்கையிரண்டும், அபய வரத முத்திரையி லமைந்தம் காணப்படுகின்றன.

இறைவனது இத்தோற்றச் சிறப்பு கருஞ்சிபுரத்திலுள்ள கைலாசநாதர் கோயிலில் காண லாகும். இங்குள்ள வடிவம், ஆகமத்தில் விபரிக்கப்பட்ட தோற்றத்தில் நின்றும் சிறிது வேறு பட்டது. இம் மூர்த்தியின் எழில் தோற்றத்தைத் தத்ருபமாகக் காட்டும் வடிவம் ஒன்று

எலோராக்க குகையிலுள்ள தசாப்தாரக் குகையில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. கலை வண்ணம் வாய்ந்த இவ்வோவியத்தில், ஒளிமயமான அக்கிரிப்பிழம்பினூடே சிவபெருமான் கிளர்ந்தெழுவதாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

சிவலிங்கம்

1. ஆலயங்களில் காணும் விக்கிரகங்களில் முக்கியமானது எது ?
சிவலிங்கமே முக்கியமான விக்கிரகமாகும்.
2. சிவலிங்கம் என்பதன் பொருள் என்ன ?
சிவம்—லிங்கம் — சிவலிங்கம்.
சிவம் — கடவுள். லிங்கம் — அடையாளம்.
கடவுளைக் காட்டும் குறி அல்லது அடையாளம் என்பது பொருள்.
3. லிங்கம் என்பதன் விரிந்த பொருள் யாது ?
லி — லயம், ஒடுங்குதல்.
கம் — போதல், தோன்றுதல்.
ஆன்மாக்களும் உலகங்களும் ஒடுங்குவதற்கும் மீளத் தோன்றுவதற்குமான இடம் என்பது பொருள்.
4. சிவலிங்கத்தின் அமைப்பு யாது ?
இந்த விக்கிரகத்தின் அடிப்பாகத்தில் உடுக்குப் போன்ற பீடம் ஒன்று காணப்படும். இதற்கு ஆவுடையென்று பெயர். இதன்மேல் உருண்ட நீண்ட, முனையற்ற தண்டொன்று காணப்படும். இதற்குப் பாணம் அல்லது லிங்கம் என்று பெயர். இவற்றுடன் ஆவுடையின் மேற்பாகத்தில் ஒரு பக்கமாகக் கோமுகம் ஒன்றும் காணப்படும்.
5. சிவலிங்க உருவம் எதை விளக்குகின்றது ?
சிவலிங்கம் ஓர் உருவமாக அமைந்திருந்தாலும், அது மற்ற விக்கிரகங்களைப் போன்று மனிதரூபத்தோடு அமைந்திருக்கவில்லை. முன்னர்க் கூறியது போல் அருவமாகிய இறைவன், மற்றைய உருவங்களெல்லாம் தோன்றுவதற்கும் இறுதியில் எல்லாம் தன்னுள் லயமாவதற்குமாக ஒரு திருவுருவத்தைக் கொள்ள வேண்டியவனாகின்றான். அவ்வாறு அவன் கொண்ட அருவுருவமாகிய சதாசிவமே சிவலிங்கமாகும்.
6. இறைவன் சிவலிங்க வடிவமாகவே அருவுருவத் திருமேனியைக் கொண்டனன் என்பதை எவ்வாறு ஊகித்தறியலாம் ?
பெற்றோர சாயல் அவரிடம் பிறந்த பிள்ளைகளுக்கும் இருப்பதுபோல் பூமி, சூரியன், சந்திரன் முதலிய அண்டங்களும்; பிண்டங்களும்; முட்டைகளும்; சாய்கனிகளும்; பூச்சளின் உண்டாசயங்களும்; கார்த்திகைத் தீபமுதல் நம் வீடுகளில் எரியும் விளக்குச் சுவாலைவரை காணும் சோதி வடிவங்களும்; யோகிகளின் யோகத் திருவருள்களும் பிறவும் ஏகதேசம் சிவலிங்க வடிவமாகவே காண்ப

படுகின்றன. ஆகவே, இவை தோன்றுவதற்குக் காரணமாகிய இறைவனும் இத் தகைப ஒரு திருவுருவமாகிய சிவலிங்க உருவத்தினையே கொண்டுள்ளான் என்பதை நிச்சயிக்கலாம். அணுவுலக ஆராய்ச்சியாளர், அணுவுக்கு அணுவாக எவ்விடத்தும் விளங்கும் எலக்ட்ரானைப் பரிசோதித்துப் பார்த்ததிற் பச்சைநிறமான ஒரு வட்டத்தின் நடுவில் செந்நிறம் பொருந்திய ஒரு சோதி துலங்கக் கண்டுள்ளார்கள். இப்பச்சை வடிவம் ஆவுடையினையும், சோதி வடிவம் சிவலிங்கத்தினையும் போன்றுள்ளன. ஆகவே, எலக்ட்ரான் வியாபித்த உலகமெங்கும் சிவலிங்க வடிவம் தோன்றுவ தாலும் இறைவன் கொண்ட அருவுருவத் தோற்றம் சிவலிங்க வடிவமெனத் தெளியலாம்.

7. சிவலிங்கம் திரிமூர்த்தி சொரூபம் என்பது என் ?

அருவுருவ மூர்த்தியாகிய பின்னரே இறைவன் அனைத்தையும் படைத்து அளித்து அழிப்ப மும்மூர்த்திகளாயினமையால் சிவலிங்கம் திரிமூர்த்தி சொரூபமாயிருக்கிறது. ஆவுடையில் பிரம்ம விஷ்ணுக்களும், பண்ணத்தில் சிவனும் அடக்கம் என்பார்கள்.

8. அருவ இறைவன் முறையே அருவுருவாகவும் உருவாகவும் ஆயினன் என்பதை எவ்வாறு ஊகித்தறியலாம் ?

ஒரு மரம் ஒரு வித்திலிருந்து பிறக்கிறது நாம் பார்க்கிறோம். மரத்தை உருவமாகக் காண்பதற்கு முன் அது அருவுருவமாகிய வித்து வடிவத்தோடு இருக்கிறது. அம்மரமே வித்தாகத் தோன்றுவதற்குமுன் எவ்வித உருவமும் இல்லாததாயிருக்கிறது. ஒரு விதை இங்ஙனம் அருவமாயிருந்து அருவுருவமாகி உருவத்தைப் பெறுகின்றது. இதுபோலவே ஒரு குட்டியும், ஒரு பிள்ளையும் ஒரு பிண்டத்தில் தோன்றுகின்றன. பிண்டமும் எவ்வித உருவமும்ற்ற ஒன்றிலிருந்து உண்டாகின்றது. இவையனைத்தும் உற்றுநோக்குமிடத்துச் சராசரங்கள் எல்லாம் இவ்வகையில் திருவுருவங்கள் பெறுமாறு இயங்கும் இறைவனும் இவ்வகையிலேயே திருவுருவம் கொண்டிருத்தல் வேண்டுமென்று நிச்சயிக்கலாம்.

9. ஆவுடை எதைக் குறிக்கின்றது ?

“ஆவுடை” யென்பது அடியில் பீடமாயிருப்பது. அது சக்தியைக் குறிக்கின்றது.

10. பாணம் அல்லது லிங்கம் எதைக் குறிக்கின்றது ?

லிங்கம் ஆவுடையின் மீது தோன்றிச் சிவத்தினது உண்மைச் சொரூபமாகிய பர வெளியைக் குறிக்கின்றது.

11. பரவெளி எதைக் குறிக்கின்றது ?

பரவெளி முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்தது. “ஞானகாசம்” என்று சொல்லப் படும். இப்பரவெளி சிதம்பரம் எனவும், திருஅம்பலம், சிற்றம்பலம் எனவும் கூறப்படும். இந்தப் பரவெளியிலேதான் நடராஜர் ஐந்தொழில் நடனஞ் செய்கின்றார். இந்நடன விசேடங்கள் “நடராஜர்” என்ற பாடத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இந் நடன தரிசனத்தையே சிதம்பரத்தில் “இரகசிய தரிசனம்” என்பர். இப்பரவெளியில் நடராசர் செய்யும் நடனத்திலுலேதான் எல்லாச் சராசரங்களும் இயங்குகின்றன.

12. இலிங்கம் ஆவுடையளகிய பீடத்தை ஊடுருவிச் சென்றிருப்பது எதைக் காட்டுகிறது ?
பரவெளியாகிய சிவம் அல்லது நாதம், சக்தி அல்லது விந்துவை ஊடுருவி வியாபித்திருக்கிறது என்பதையும் ஒன்று மற்றொன்றைப் பிரியாமல் சேர்ந்திருக்கின்றதென்பதையும் காட்டுகின்றது.
13. ஆவுடை லிங்கத்தின் கீழ் அடங்கியிருத்தல் எதைக் குறிக்கின்றது ?
சக்தி, சிவத்துக்குள்ளே அடங்கித் தொழில் செய்கின்றது என்பதைக் காட்டுகின்றது.
14. கோமுகி என்பது யாது ? அஃது எதைக் குறிக்கின்றது ?
ஆவுடையாளின் மேற்பாகத்தில் வெளியே நீண்டிருக்கும் இது சிவசக்தி உயிர்களுக்குச் செய்யும் தண்ணீரையேக் குறிக்கின்றது. இதனாலேயே ஆவயவழிபாடு செய்யும் அடியார்கள் கோமுகி வழியாகப் பாயும் அபிஷேக தீர்த்தங்களை இறைவன்திருவருள் சரப்பதாக மதித்துக்கையால் ஏந்தித் தலையில் தெளித்துச் சிவனைப் பெற்றதாக மகிழ்கிறார்கள்.
15. சிலலிங்கத்தின் முன்பாகக் காணப்படும் நந்தி அல்லது காளையாடு எதை உணர்த்துகின்றது ?
மாடு என்பது சாஸ்திரங்களில் தர்மதேவதை கொள்ளும் உருவம் ; ஆதலால் மாடு தர்மத்தை உணர்த்தும். நந்தி என்பதற்கு ஆனந்தத்திருப்பது என்றும் பொருள் உண்டு. வெண்மையான மாடதலால் ஸாத்வீகத்தையும் பரம்பொருளாகிய லிங்கத்தினிடம் கொண்டு சேர்க்கும் சத்துவ குணங்களாகிய சமம், விசாரம், ஸந்தோஷம், ஸாதுசங்கமம் ஆகிய நான்கு ஆத்ம குணங்களையும் உணர்த்தும்.
16. “ நந்தியின் அனுமதியின்றிச் சிவதரிசனம் செய்யமுடியாது ” என்பதன் இரகசியம் யாது ?
முற்கூறிய நான்கு ஆத்ம குணங்களும் ஒருவனுக்கு ஏற்பட்டால்லது கடவுளைச் ச்சிதானந்த அறிகுறியாக உணரமுடியாது என்ற வேத ரகசியத்தை வெளிப்படுத்தும்.
17. கோயிலில் பிரதக்ஷணாதிகள் செய்யுங்கால் நந்திக்கும் இலிங்கத்திற்கும் குறுக்கே போகலாகாது ; நந்தியையும் சுற்றவேண்டும் என்பதன் இரகசியம் என்ன ?
ச்சிதானந்த அனுபவத்திலிருந்து வெளிப்பட்டுப் பிரபஞ்ச விவகாரத்தில் வரும் போது, மேற்கூறிய ஆத்ம குணங்கள் வழியாக அனுபவம் சேரும் வழிக்கு விரோதமானவற்றைச் செய்யாது ஆத்ம குணங்களிலேயே நிற்க வேண்டும் என்பதாம்.
18. சக்தி, சிவம் அவற்றின் விளையாட்டு என்ற இவற்றை விஞ்ஞானிகள் எவற்றோடு உவமிக்கிறார்கள் ?
சிவம் — மேட்டர்
சக்தி — எனர்ஜி
விளையாட்டு — ஆக்டிவிட்டி
சிவ சக்திகளை “ கைனிட்டிக் எனர்ஜி ” — பொட் டேஷியல் எனர்ஜி ” என்றும் கூறுகிறார்கள்.

19. இவற்றை நாம் அறிய வேண்டுவது எதற்கு ?

சிவலிங்கத்தைப் பற்றி ஆபாசமாகச் சிலர் அறிவின்றிக் கூறும் இழிப்புரைகளை ஒழிப்பதற்கும், சிவலிங்க வழிபாடு செய்கின்றவர்கள் இதன் தத்துவத்தை உணர்ந்து வழிபட்டால் மாத்திரமே நன்மைபெறக் கூடுமாகையினாலும் இத்தத்துவங்கள் அன்பர்கள் அனைவரும் ஐயந்திரிபற அறிதற்குரியனவாம்.

(தருமையாதீன வெளியீடாகிய இந்துமத பால பாடத்திலிருந்து தொகுக்கப்பெற்றது)

1. ශිව රාත්‍රියේ වැදගත්කම

කාංචිපුර කාමකෝච පියාඨිපති අතිපරිභුද්ධ ජගත්ගුරු
ශ්‍රී වන්ද්‍රසේඛරානන්ද සරස්වතී ශ්‍රී සංකරාවාර්ය ස්වාමිකල් විසිනි.

2. ලිංගෝද්භව මූර්ති.

කලානිධි, ඇන්. රාමෙසන්. ඇම්. ඒ., පී. එච්. ඩී., අයි. ඒ. එස්.
එස්. ආර්. ඒ. ඇස්. (ලන්ඩන්)

3. ශිව ලිංගය වන්දනා කිරීම.

...
 ...
 ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

ශ්‍රී වත්දුගෙබරාතන්ද සරස්වතී ශ්‍රී සංකරාවායඪී සවාමිකල් විසිති

ශ්‍රී වත්දුගෙබරාතන්ද සරස්වතී ශ්‍රී සංකරාවායඪී සවාමිකල් විසිති

සඵ බලධාරී දෙවියන් වහන් සේ සැමතැනම වැඩසිටින සේක. එසේම විශ්වය පුරා පැතිරී සිටින සේක. දෙවියන් තුල පිහිටි මේ විශේෂ ගතිගුණ නිසාම දෙවියන්ට අයිති ස්වරූපයක් ඇතිවිය නොහැක. එම නිසා දෙවියෝ අරූපිය. නමුත්, අපට ආශීර්වාද කිරීමේ අපේක්ෂාවෙන් එතුමා එකකට එකක් වෙනස් නොයෙකුත් ස්වරූපයන් මවාගනී. ඊශ්වර දෙවියන් නැමදීමේදී උපයෝගී කරගන්නා ලිංග ස්වරූපය දෙවියන්ගේ රූපී සහ අරූපී යන්න අවස්ථා දෙකම එකවර පිළිබිඹු කරන්නෙකි. ඊටම විශේෂ වූ රූපයක් හැඩහුරුකමක් ඇති හෙයින්, එයින් දෙවියන්ගේ ස්වරූපය පිළිබිඹු වෙයි. අනිකුත් මූර්තිවල මෙන් ලිංග මූර්තියෙහි භිස හෝ අත් පා ආදිය හෝ නිරූපනය නොවන හෙයින් අරූපී ස්වභාවයද එයින් නිරූපනය කෙරේ. ලිංග පිළිබඳ සංකල්පනය කිරීමෙන් ම ආරම්භයක් හෝ අවසානයක් (අගක් මුලක්) නැතිකම පැහැදිලි වෙයි. විදහා පෙන්වයි. ලිංග යන්නෙහි පදගතාර්ථය, සංකේතය යනුයි. දිව්‍යමය ලීලාව ඇති කර ගැනීමේදී ඊශ්වර නොයෙකුත් හැඩහුරුකම් (ස්වරූප) ඇතිකරගනී. අරූපී ඊශ්වරදෙවියන්ගේ මුල්ම ස්වරූපය එළිදරව් කිරීම ලිංගෝද්භව මූර්ති යනුවෙන් හැඳින්වේ.

මූලින්ම ශ්‍රී ව දෙවියන් මේ මූර්තියෙන් ප්‍රාදුර්භතවූයේ හරියටම ශ්‍රී ව රාත්‍රී දින මධ්‍යම රාත්‍රියේදීය. මේ හේතුව නිසා ශ්‍රී ව රාත්‍රී දින සිවියම් රැයම නොනිදා ගතකරන හින්දු භක්තිකයෝ මධ්‍යම රාත්‍රියේදී ශ්‍රී ව දෙවියන් නමදිති. ඕනෑම වැදගත් ශ්‍රී ව කෝවිලකට අප ගියහොත් දෙවියන් වැඩ හිදින ගර්භගෘහ හෙවත් මූලස්ථානයට හරියටම බටහිරින් පිටිපස පිහිටි අන්තිම බිත්තියේ යමක් තැබීමට සෑදූ කුහරයක් තිබෙනු දක්ක හැක. බිත්ති අල්මාරියක් වැනි ඒ කුහරයේ ලිංගෝත්භව මූර්තියක් වඩා හිඳුවා තිබෙන බවද අපට දක්ක හැක. මේ ලිංගයේ භිසෙහි උඩ කොටස හා පාදයන්හි පහත කොටසත් දකින්නට නැත. පොරව, මුව, ආදී ශ්‍රී ව දෙවියන්ට අයත් අනිකුත් සියළු ලක්ෂණ හා ගුණාංග මෙහි කැටයම් කර තිබෙන බව පෙනේ. ලිංගයට ඉහලින් පියාඹන භංසයකුගේ රූපයකුත් පහළින් පොළව භාරා ඇතුළට යාමට උත්සාහ කරන උෟරකුගේත් රූපයටහන් දක්ක හැක.

පාරම්පරික විශ්වාසයන්ට අනුව ශ්‍රී ව දෙවියන්ගේ භිසෙහි වූ ඔවුන්ගේ සොයාගැනීමට බ්‍රහ්මයා විසින් භංසයෙකුගේ වෙලය හා පාදයන්ගේ කෙළවර සෙවීමට විෂ්ණු උෟරකුගේ වෙලයක් මවාගත් නමුත්, පසුව ඒ දෙදෙනාගේම උත්සාහයන් වාර්ථ විය. දෙවියන් වහන්සේ එක්කෙනෙකි. හේ සම්පූර්ණය. විශ්වය පුරා පැතිරී සිටින්නේය. යන වෛදික ඉගැන්වීම අප සිත් තුළ තහවුරු කරමින්, බ්‍රහ්ම, විෂ්ණු මහේෂ්වර යන ත්‍රි මූර්තියේ අසභාය එක්වීම ලිංගෝත්භවය මූර්ති නම් වෙයි. මේ මූර්තිය ඊශ්වර දෙවියන් සම්බන්ධ වූ හැඩයක්, රූපයක් නැත යන අරූපී තත්ත්වය හා හැඩයක් රූපයක් ඇතැයි යන රූපී තත්ත්වයන් යන දෙයාකාර වූ තත්ත්වයන්ම එකවර පැහැදිලි කරයි-ප්‍රදර්ශණය කරයි. ශ්‍රී ව රාත්‍රියේදී දෙවියන්ගේ දයාව, කරුණාව හා ආශීර්වාදය මිනිස් වර්ගයා මත වගුරුවනු සඳහා ජ්වල කාණ්ඩවම් නම් නාත්‍ය රූමි දක්වන ශ්‍රී ව දෙවියා ලිංගෝද්භව මූර්තිය වශයෙන් පෙනී සිටී. ඒ නිසා ශ්‍රී වරාත්‍රී දිනය උපවාසයෙහි යෙදී-රාත්‍රිය නිර්වර්ජිතව ගත කොට මහ පසළොස් පැයේ දී හෙවත්, මධ්‍යම රාත්‍රියේදී ඉතා අඩු තරමින් එක බෙලි කොලයකින්වත් දෙවියන් පිදීම අපේ යුතුකම වෙයි. ශ්‍රී වරාත්‍රී දින ඕනෑම දෙනවන්ත බල්ලෙක් උගේ ආහාරය ස්පර්ශ නොකරයි යන කියමනක් තිබේ. මේ රාත්‍රියේදී හැඹිමකින් තොරව පවා බෙලිකොලවලින් ශ්‍රී ව දෙවියන් පිදීම නිසා දෙවියන්ගේ දයාව, කරුණාව හා ආශීර්වාදය අඩුව ලත් වැද්දකු පිළිබඳ කථාවක් ද තිබේ. කථාවේ සඳහන් වන අන්දමට, දිවියකු විසින් ලුහුබඳින ලැබූ වැද්දෙක් ජීවිතාරක්ෂාව සඳහා අසල වූ ගසකට නැග ගත් තේය. ගසෙන් බසින විටම ඔහු අල්ලා ගැනීමට අදහස් කළ කොටියා වෙනතක නොගොස් ගස මුලම රැදී සිටියේය. වැද්දාද තමා නැග සිටි බෙලි ගසේ කොළ එකක් බැඟින් කඩා බිම දැමූයේ නිදීමකේ තමා ලැග සිටි ඒ ස්ථානයෙන් පහතට වැටී පෙරළීම වැළැක්වීම සඳහාය. ආශ්වයඪීයකට මෙන් කොටියා ගෙන් බෙරුන

වැද්දා ආරක්ෂක ස්ථානය වශයෙන් තෝරාගත් ගස බෙලිගසක් විය. වැද්ද තමා නැග සිටි ඒ බෙලි ගසෙන් කඩා, එකක් බැගින් බීම දැමූ ඒ බෙලි කොළ, ගස යට සවිකර තිබූ ශිව ලිංගයක් මත පතිත විය. සිතා මතා නොකළ මේ පුජාවෙන් පවා වැද්දට ඊශ්වර දෙවියන්ගේ ආශීර්වාදය නොඅඩුව ලැබින.

අපි ද ශිව රාත්‍රී දින උපවාසයෙහි යෙදී සිටුවීම රාත්‍රීය මුළුල්ලේ නිදි වර්ජිතව සිට විශේෂයෙන්ම ශිව දෙවියන් ලිංගෝද්භව මූර්තිය ලබාගත් මධ්‍යම රාත්‍රියේ දී දේව පුජා පැවැත්වීමෙන් ඔහුගේ දිව්‍යයම දයාව, කරුණාව හා ආශීර්වාදයන් ලබාගනිමු.

පරිවර්තනය :—ඩී. ඩී. නානායක්කාර

ලිංගෝද්භව මූර්ති

කලාතිඨි, ඇන්. රාමේෂන්, ඇම්.ඒ.පී.එච්.ඩී., අයි. ඒ. ඇස්; එස්. ආර්. ඒ. ඇස් ; (ලන්ඩන්)

ආගම්වල සඳහන් කොට තිබෙන පරිදි ගර්භගෘහයේ දෙවියන් වැඩ සිටින ස්ථානයට පිටුපසින් බටහිර පැත්තේ පිට බිත්තියේ යමක් තැබීමට සෑදූ බිත්ති අල්මාරියක් වැනි කුහරයක වඩා හිඳුවා තැබිය යුතු, ලිංගෝත්පත්ති මූර්තිය වනාහී දෙවියන්ගේ ඉතාමත් සුලභ ස්වරූපයන්ගෙන් එකකි. ලිංග පුරාණ, කුර්ම පුරාණ, වාසු, පුරාණ සහ ශිව පුරාණ යන පුරාණ ග්‍රන්ථයන්හි පැහැදිලි කර තිබෙන අන්දමට දෙවියන්ගේ ලිංගෝත්පත්ති මූර්තිය පිළිබඳව කථාව (පුරාණය) පහත දැක්වෙන පරිදි වේ.

කල්පයක් අවසානයේ දී විෂ්ණු, පතුලක් නැති ගැඹුරු අගාධයක වතුර මත අඬනින්දෙන් නිසල ලෙස වැතිරී සිටින විට ඒ අසල ඉතා දීප්තිමත් ආලෝකයක් ඇති විය. ඒ ආලෝකය තුළින් බ්‍රහ්මයා මතු විය. තමා ඉදිරිපිට අඬ නින්දේ සිටින විෂ්ණු දුටු බ්‍රහ්මයා ඔහු වෙත ගියේය. ලෝකය මැවූ මැවුම්කරු තමා බැව් නමත් විසින්ම ඔහුට හඳුන්වා දුන්නේය. විෂ්ණු පිළිබඳ හැඳින්වීමක් කරන ලෙසත් ඉල්ලා සිටියේය. ලෝකය මැවූ නිර්මාණ ශිල්පියා තමා බැව් විෂ්ණු කීවේය. විෂ්ණුගේ මේ ප්‍රකාශය නො පිළිගත් බ්‍රහ්මයා හා විෂ්ණු අතරේ අරගලයක් ඇති විය. මේ අවස්ථාවේ දී අන්තරීක්ෂයේ විශාල ජ්වලයක් (ගින්නක්) පරිද්දෙන් ලිංග ප්‍රාදුර්භවය. ඒ ගින්නෙන් සිය ගණනක් ගිනිසිඵ විහිද බබලන්නට විය. ඔවුනොවුන් අතරේ කෝලාහල කරගැනීම අමකක කළ බ්‍රහ්ම හා විෂ්ණු මේ විශාල ගින්නේ අග සහ මුල සෙවීමට අදහස් කළෝය. එසේ කීරණය කර ගැනීමෙන් පසු හංසයෙකුගේ වෙහෙය ගත් බ්‍රහ්මයා ගිණි දළුවේ අග සෙවීම පිණිස වෙහෙයෙන් අහසේ ඉහළට පියාසර කළේය. උෟරකුගේ වෙහෙය ගත් විෂ්ණු බැබලෙන ගින්නේ මුල සෙවීමට මහ පොළොව හාරාගෙන යටට ගියේය. මේ ගිනිගෙන දිලිසෙන කණුවේ අගමුල සෙවීමට දෙව්වරුන් දෙදෙනා විසින් ගන්නා ලද උත්සාහය සම්පූර්ණයෙන් නිෂ්ඵල විය. මේ සිද්ධිය නිසා සැබවින්ම ඔවුන් දෙදෙනාට වඩා බලවත් අගමුල පවා සොයාගත නොහැකි විශාල කිසිවක් ලෝකයේ තිබෙන බැව් අවබෝධ කරගැනීමට ඔවුන්ට හැකි විය.

මෙසේ ලැජ්ජාවට පත් ඒ දෙව්වරු දෙදෙනා ගිනිගෙන දිලිසෙන කණුව වෙතින් ගොස්, එය වර්ණනා කරන්නටත් යාවිඤ්ඤ කරන්නටත් වූහ. ඔවුන් දෙදෙනාගේ යාවිඤ්ඤ නිසා සතුටට පත් ශිව ඔවුන් ඉදිරියේ පෙනී සිට ලිංගය පිළිබඳ ඔවුන් නොදන සිටි කරුණු පැහැදිලි කර දුන්නේය. දහස් ගණනක් අත් පා ඇති මේ ලිංගයට වන්දි පූර්ව සහ අග්නි යන නිනෙන් විය. අලිසමක් පොරවාගෙන ත්‍රි ශූලයක් අතින් ගෙන සිටියේය. නාගසින්ගෙන් සාදන ලද යග්නෝපවිත-උපනයනයක් මෙන් පැළඳ සිටියේය. නාගසින් ගෙන් වළාකුල්වල ගර්ජනයක් හෝ හෙරි නාදයක් හෝ වැනි අශරීරී ශබ්දයකින් බ්‍රහ්ම හා විෂ්ණු යන දෙව්වරුන් දෙදෙනා අමතා මෙසේ කියනු ලැබීය.

“නුඹලා දෙදෙනා මගේ දරුවෝ වෙති. බ්‍රහ්ම ජනිත වූයේ මාගේ දකුණු ඉහටියෙනි. වම ඉහටියෙන් විෂ්ණු උපන්නේය. එබැවින් ඇත්ත වශයෙන් ම අප තුන්දෙනාම එක් කෙනෙකි. නමුත් දැන් තුන් ආකාර යකට (රූප තුනක් ඇතිව) බෙදී වෙනස් වී සිටිමු. බ්‍රහ්ම, විෂ්ණු, මහේශ්වර යන නම් වලින් හඳුන්වනු ලැබේ”. මෙසේ ප්‍රකාශ කළ මහේශ්වර තෙමේ අන්තර්ධාන විය. ඒ අවස්ථාවේ සිට ලෝවැසි සියළු මිනිස්සු ලිංග පුජාව පටන්ගත්තෝය.

අග්නි ජවලයේ මුද්‍රිත සෙවීමට තැත්කල බ්‍රහ්මයාට වැටකෙයි (මුද්‍රකෙයි) මලක පෙත්තක් සමුවිය. ඒ පෙත්ත ගිලිහුනේ කොතනක සිට දැයි බ්‍රහ්මයා විචාලේය. මහේශ්වර බ්‍රහ්මයාට දුන් පිළිතුර වූයේ මහේශ්වරයාගේ හිසේ සිට වැටුන බවය. ඊට කොපමණ වේලාවක් ගතවූයේ දැයි කීමට මල් පෙත්ත අපොහොසත් විය. ඒ මල් පෙත්ත රැගෙන පොළවට පැමිණි බ්‍රහ්මයා බොරුවක් ගොතන්නේ, තමා මහේශ්වරයාගේ හිසේ මුද්‍රිත සොයාගත් බවක් හිස මත තිබී මේ වැටකෙයි මල් පෙත්ත රැගෙන ආ බවත් විස්තූට කියා සිටියේය. මේ බොරුව කී වරදට බ්‍රහ්මයා සාපයකට භාජනය විය. එය නම් මේ මිනිස් ලොව වැසියන් විසින් කරන වැදුම් පිදුම් කිසිවක් ලබා ගැනීමට ඔහු නුසුදුසු වීමය. එවක් පටන් බ්‍රහ්මයා වෙනුවෙන් වෙනම කෝවිල් තනා වැදුම් පිදුම් නොකරන බැව් සඳහන් වී තිබේ.

අම්සුමාද් හෙදගම් මේ මූර්තිය පිළිබඳව පැහැදිලි විස්තරයක් සපයයි.

“මෙහි විශාල ලිංගයක් තුළ ශිවදෙවියන් නිරූපනය වෙයි. එහි පාදයන්හි (වළලුකර) ඇස්වටයෙන් පහත කොටස් සැහවී තිබේ. ශිව දෙවියන්ගේ වාම පාර්ශවයේ භංයයකුගේ වේශය ගත් බ්‍රහ්මයා අග්නි ජවලයේ අග සොයා ඉහළට පියාසර කරන අන්දම දක්වා ඇත. ශිව දෙවියන්ගේ දකුණු පාර්ශවයේ උරෙකු ගේ වෙස් ගත්, පොළොව භාරාගෙන පතුළ සෙවීමට යන අන්දම වමන්කාර ලෙස නිරූපනය කර තිබේ. ශිව දෙවියන්ගේ රූපයේ වන්ද්‍රශෙඛරට මෙන් අත් සතරක් තිබේ. පස්සට නෙරා ගිය අත් දෙකෙන් එකක පොරවක් ද අනිකේ මුවෙක් ද දරා සිටී. ඉදිරියේ ඇති එක් අතකින් “ අභය ” ද අනිකෙන් “ දනය ” ද නිරූපනය වෙයි.

මෙහි කියන ලද පරිදි ශිව දෙවියන්ගේ රූපයේ කදිම ආදර්ශයක් කාංචිපුර පිහිටි කෙලාශ නාද කෝවි ලේ තනා තිබේ. පොතේ සඳහන් කර තිබෙන විස්තර වලට වඩා වෙනස් කම් කීපයක් මෙහි දක්නට ඇත. එල්ලෝරා ගුහාවල දශාවතාර ගුහාවේ ශිව දෙවියන්ගේ මාහැඳි ආදර්ශයක් තනා තිබේ. ඒ වනාහී සැලකිය යුතු කලාත්මක නිර්මාණයකි. එහි මැද තනා ඇති ගිනි ගෙන දිලෙන කණුව මැදින් ශිවදෙවියන් ප්‍රාදුර්භූත වන දර්ශනය, සැබැවින් ම කලාත්මකය.

කාමකෝවි සභරාවේ පලවූ ලිපියක් ආශ්‍රයෙනි.

පරිවර්තනය :- ඩී. ඩී. නානායක්කාර

ශිව දෙවියන් වන්දනා කිරීම
(ඒ. ඇම්. මුතුස්වාමි පිල්ලෙයි)

පූර්විකාව

ඉන්දියාව වූ කලී, ශුද්ධ වූ සම්ප්‍රදායයන් ගෙන් යුතු රටක් වන අතර, ඉන් වඩාත්ම යහපත් වනුයේ කෝවිල් වන්දනා කිරීමය. ආගම්, කෝවිල්, තැනීමේ විවිධ ක්‍රම පිළිබඳව හා ඒවායෙහි දේවරූප සවිකිරීම පිළිබඳව පැහැදිලි කරන අතර, වේදයෙහි එසේ තැනූ කෝවිල්වල දෙවියන්ගේ ගුණ ගායනා කිරීමේ මන්ත්‍ර දක්වෙයි. ඒ හැරුණු කොට, මේ කෝවිල්, අධ්‍යාපනය, සංගීතය, නෘත්‍යය කලාව හා කැටයම්, මූර්ති කලාවේහි ග්‍රාම මධ්‍යස්ථානය වන අතර, බාල වයස්ගත ගැහැණු පිරිමි, ධනවත් දිළිඳු යන සියලු තරා තිරමේ පුද්ගලයින්ගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා තැණුණු නිදන් ගෙවල් හා සහන භූමිද වන්නේය. මේ කෝවිල් වල පැවැත්ම, ඉතා ප්‍රිය උපදවන වාතාවරණයක් ඇති කරන අතර, උපතේ සිට මරණය දක්වා හා ඇතැම්විට ඉන් ඔබ්බටත්, ගුනවත් ජීවිත ගත කිරීමට උදව් වේ. මේ සියලුම අත්‍යාවශ්‍ය යථාර්ථයන් පසුබිමෙන් ඇති ශිව දෙවියෝ, අග්‍රස්ථානයෙහි වැජඹෙත්. මන්ද්‍රයෝපනිශාද් වැනි උපනිශාද් වල දක්වා ඇති අයුරිනුත්, මානික්කවාසගර් වැනි සාන්තුවරයන් විසින් සඳහන් කර ඇති අයුරිනුත්, බ්‍රහ්ම, විෂ්ණු හා රුද්‍රා යන අස්තිත්-වයන්ට ඉහලින් වැජඹෙන සිව්වන අස්තිත්වය බැවිනි. (ප්‍රභාන්)

එවැනි දෙවිකෙනෙකුට හැඩරුවක් හෝ නාමයක් නැති වුවද, ඔහු ගේ දේව බැල්ම මෙලොව පැතිර-වීමේ අභිලාෂයෙන් සිය බැතිමතුන් කෙරෙහි අනුකම්පාවෙන්, කුමන හෝ ස්වරූපයකින් මෙලොවට බැසීමට හැකියාවක් ඔහු සතුය. නටරාජා වන්ද්‍රසේකර හා සෝමස්කන්ද යනු ඔහු ගේ එම ස්වරූපයන්ය. සිව්ලිංග යනු ස්වරූපයේ ග්‍රව්‍ය සලකුණ වන අතර, එය ඒකරාශී වූ හැඩයක ස්වරූපයක් නොවේ. (“ රූප අරූප ” සංකල්පය) මේ දෘෂ්ටිය සෙක්කිලර් ගේ ශාක්‍යනාරායනර් ගේ පුරානමහි දක්වේ.

2. සිවලිංග යන්න විග්‍රහ කිරීම

ඇතැම් උගතුන්, 'ලිංගම්' යන්න මූල යන්නෙන් උකහා ගත් වචනයක් ලෙස දක්වති. ලික් යනු වචනයෙන් හෝ විග්‍රහයෙන් විස්තර දැක්වීම වශයෙන් ගෙන, සිවලිංග යන්නෙන් සියලු දේම ලැබෙන්නාවූත් තැනැත්තා වන සිව දෙවියන් විස්තර වන බවත් අදහස් කරති. තවත් ඇතැමෙක්, 'නාඩ' හා 'බින්දු' නායාය හුවා දක්වති. දෙවියන් යනු නාද නොහොත් ශබ්දයේ මූර්තියයි. 'නාද' හෝ ශබ්දයෙන්, බින්දු නැතහොත් 'රූප' (ස්වරූපය) ඇතිවිය. නාද හෝ ශබ්දය කෙටි ඉරි කැබැල්ලකින් පෙන්නුම් කෙරෙන අතර, බින්දු හෝ ස්වරූපය බිම්බයකින් හෝ අර්ධ කවයකින් පෙන්නුම් කෙරේ. කෙටි ඉර හා අර්ධ කවය එක්වීමෙන්, සිවලිංගයේ ස්වරූපය ගනී. සිවලිංගයේ ස්වරූපය සියලු ප්‍රණව මන්ත්‍ර ඕම් හා එකඟ වන අතර, ඒ-යු-එම් අකුරු තුන ප්‍රභව මන්ත්‍ර ඕම් බින්දු හා නාද හා එකතු වී ඇති වන ප්‍රතිඵලයයි.

පංචාක්ෂර නැතහොත් අක්ෂර පහේ මන්ත්‍ර නමසිවය (ස්ත්‍රල පංචාක්ෂරය) නැතහොත් සුක්ෂම පංචාක්ෂර (සිවයානවය) වේ. මේ දෘෂ්ඨියට සද සිවලිංගයද ඇතුළත් වේ. මෙය අවවයාර් හි විනායගර් අභවල් හි පෙන්නුම් කෙරේ. නැවත, සිවලිංගයේ පහත කොටස හෝ මුල් කොටස මැවුම්කරු වන බ්‍රහ්ම නියෝජනය කෙරෙන ක්‍රියාකාරී අංශය වේ. දෙවන කොටස නැතහොත් මැද කොටසෙහි, පැති අටක් ඇති අතර, එක් එක් පැත්ත, ශක්ති නැතහොත් ජීවබල අට නියෝජනය කෙරේ. නව වැ. ශක්තියද සමග ශක්ති අට විෂ්ණු හෙවත් ආරක්ෂකයා නියෝජනය කරයි. ඉහළම කොටස යනු ශිව දෙවියනුයි.

3. ධර්ම ග්‍රන්ථයන්හි සිවලිංගය විෂයයෙහි කර ඇති විස්තර

මහා නාරායනෝපනිෂද්හි සිවෝපසාන මන්ත්‍ර යනුවෙන් සඳහන් වන සිව පූජා මන්ත්‍ර මගින්, හිරනාය-ලිංග ස්වර්ණලිංග, හා දිව්‍යලිංග යන්නට ආචාර දැක්වේ. කාමික ආගම, සුප්‍රපාද ආගම මකුටාගම හා කාරණ ආගමයෙහි, සිව ලිංගය පිළිබඳව බහුලව දක්වේ. පුරාණවලට අනුව, උමාදේවිය, කාන්ධිපුරමිහිදී මූල ලිංගය (මූලික ලිංගය)යෙහි ස්වභාවයෙන් යුත් සිව ලිංගයට පුද පූජා පැවැත් වූවාය. ශ්‍රී විෂ්ණු හා බ්‍රහ්ම නිරූ වන්නම-ලෙහිදී සිවලිංගයට වන්දනා කළහ. ශ්‍රී ගනේෂ, මුගසුරට විරුද්ධව කළ යුද්ධයෙන් ජයගත් පසු තන්ජවූර් දිස්ත්‍රික්කයට අයත් නිරුවන් කට්ටාන් කුඩී හිදී සිවලිංගයට වන්දනා කළේය. ශ්‍රී සුබ්‍රමනා ද, සුර පද්ම හා ඔහුගේ සොහොයුරන් පරාජය කළ පසු, නිරුවන්දුර්හි ඒ අයුරින්ම වන්දනා කළේය. රාමායනයේ උත්තර කන්දයෙහි, රාවණා රජු ගිය සෑම භූතකටම නිරතුරුව වන්දනා කිරීම සඳහා රනින් සෑදූ ලිංගයක් රැගෙන ගිය බවත්, වැලි වලින් තැනුනු වේදිකාවක් මත එම ලිංගය වන්දනා කළ බව දක්වේ. එයට හේතුව, රාජ බලය ආරක්ෂා කරන අයෙකු රන් ලිංගයක් නිරතුරුව වන්දනා කළ යුතු බැවිනි.

තොල්කාපියමහි 'සර්වබලධාරි' ලෙස හැඳින් වී ඇති අතර, එහි කොඩිනිලෙයි කන්දලි යනුවෙන් පටන් ගෙන, කිසිවෙකුගේ උදව්වක් නොමැතිව සියලුම බලය හිමි විශ්වය හා කාලය අභිභවා සිටින ස්වරූපයක් නොමැති පුද්ගලිකත්වයක් ලෙස හැඳින් වේ. ඇතැම් උගත්තු, මේ විග්‍රහ සිවලිංගයේ සියලුම මත වලට පිළිතුරු සපයන බවට විශ්වාස කරන්. නිරුවලයාදල් පුරාණමිහි අවසන් ශ්ලෝක වල, අගස්තිය මුනිවරයා විසින් තනන්නට යෙදුනු සිවලිංගයට සිව දෙවියන්ම ඇතුල්වීමක් ගැන සඳහන් වෙයි. නිරුවලය-දල් පුරාණමිහි පළ වෙන ශිව දෙවියන් ගේ ප්‍රාතිහාර්ය හැට හතරින් එකක, වන්ති නමින් සඳහන් ගසක් හා ලිදක් විසින් සාක්ෂි දරණ අයුරින්, මේ ගයේ සෙවන යට හා ලිදෙහි සිවලිංගයක් ඉදිකර ඇත. මේ ප්‍රාතිහාර්යය වන්තිසුම් කිනරුම් ලිංගමුම් අලෙයින පඩලම් හි දක්වේ.

නිරුමුලර් විසින් සිවලිංගය සුවච්ඡිත අයුරින් වර්ගීකරණය

"ඔහු (දෙවියන්) ලෝකය වශයෙන් සිටිනුයේ කෙසේදැයි යන්න මිනිසුන් නොදනිති"යි පෙන්වා දුන්නේ ශුද්ධ වූ තායුමනවර් කුමාය. මේ දෘෂ්ඨිය නිරුමුලර් කුමා ගේ නිරුමන්තිරම් හි විස්තර කර ඇති විවිධ වර්ග වල සිවලිංගයන් පිළිබඳ-අධ්‍යයනයක් කරන කෙනෙකුට මුලුමනින්ම තේරුම් ගත හැක. ඒවා නම්, ආන්ද ලිංග, වින්ද ලිංග, ආන්ම ලිංග, ඥන ලිංග හා සද්සිවලිංග වේ.

(I) ආන්ද ලිංග නැතහොත් සර්වලෝක ලිංගය

මේ ලිංගයෙහි අහස් හෝ ඉහළ කොටස, උඩ කොටසෙන් පෙන්නුම් කරන අතර, පහළ කොටස පහත ලෝකය පිළිබිඹු කරයි. කඳු සානු නැතිනලා ගස් පැල යනාදියෙන් යුත් සමස්ථ ලෝකය ලිංගයේ පහත කොටසෙන් දැක්වේ. මෙහි අදහස නම්, මේ ලිංගය වන්දනා කරන්නවුන්, විශාල ලෝකයේ කොටසක් ලෙස අවබෝධ කොට ගත යුතු බවයි. මේ දර්ශනය, දෙවියන්ගේ පිතෘ භාවයෙන් ආරක්ෂා වන මේ ලෝකයේ මිනිසුන්ගේ සහෝදරත්වය පිළිබඳ දර්ශණයේ සටහනක් බඳුය. කාලයාගේ සහ භවයාගේ සියලුම බාධක පරයමින්, ඉතා පරාර්ථකාමී අයුරින් අප රටේ සිත්තර් වරු විශ්මය ජනක සේවාවන් නොකඩවා ඉටු කරති.

(II) පින්දලිංග

පින්ද ලිංගයෙහි ප්‍රධාන න්‍යාය වනුයේ සිව් දෙවියන් තමාගේ දැඩි බැතිමතුන්ට තමාගේම ස්වරූපය ලබා දෙන බවත්, එබැවින් බැතිමතෙක් සිරුරේ සිට ඔවුන්ට කථා කරන බවත්ය. ඒ සිරුර ශුද්ධ වූ දෙවොල වන අතර, සිව් දෙවියෝ එයට අරක් ගනිති. මෙහි න්‍යාය වනුයේ, තමා සිව් දෙවියන්ගේ සංක්ෂේපයය යන හැඟීමෙන් යුතුව, අනෙකුත්ට ප්‍රේම කිරීම හා ගෞරව කිරීමය. ඔහුමය, එහෙත් ඔවුන්ගේ නොසර්ගික වටිනාකමට ඉතා ගැඹුරෙන් ඇතුළත් නොවීමෙනි. ශුද්ධ වූ නිරුනාවක්කරසු න්‍යායනර් කුමා මේ දෘෂ්ටිය සිය ගාථාවකින් පෙන්නුම් කරයි.

(III) ආන්ම ලිංග

මේ ලිංගයෙහි මනුෂ්‍ය ශරීරයෙහි ඇති ජීවන බලය සිව් ලිංග යෙහි ලෙසින් සැලකේ. ගාන්තුවරයෙකු ගේ ජීවන බලය, එදිනෙදා ලෞකික ජීවිත ය කෙරෙහි කිසිදු බැඳීමකින් තොරව සිව් දෙවියන් අවබෝධ කොට ගනී. ශුද්ධ වූ නිරුනාවක්කරසු න්‍යායනර් විසින් ගයා ඇති ගීතිකාවක ඇතුළත් වී ඇති පරිදි ඔහුගේ ආත්මය එවැනි තත්වයකට පත්වී ඇත.

(IV) ඥාන ලිංග

මේ ලිංගය ඥානය හෙවත් දිව්‍යමය ප්‍රඥාව පෙන්නුම් කරන ලිංගයයි. ආත්මය විසින් රදා ගෙන තිබෙන ශරීරය, භයානක රෝග හා භයංකර රෝග වලින් පිරි අඳුරු බලකොටුවක් නොහොත්, අපිරිසිදු ශාලාවකි. මේ අපිරිසිදු කුටිය තුලට වුවත් ශිව දෙවියෝ පැමිණ, මුහුකුරා ගිය ආන්ම ඇති ජීවිත වලට ඇතුළු වී එම ජීවිත පිරිසිදු කොට, දිව්‍යමය ඥානය වෙන් කරලයි. මේ දෘෂ්ටිය මානික්කවාසගර් කුමාගේ ගීතිකාවක පෙන්වා ඇත. මේ ගීතිකාව ඉතා මිහිරි හා මධුර වන අතර, ඉතා දැඩිවූ වින්තයක් වුවද මාදු කිරීමෙහි සමත්ය.

(V) සද්සිව ලිංග

සිව්ලිංගය විග්‍රහ කිරීමේදී සිව්ලිංගයේ හැඩය, ප්‍රනව මන්ත්‍ර ඕම් හා පන්වාක්ෂර මන්ත්‍රය හා සමාන වන අයුරු අප දුටුවෙමු. සිව්ලිංග වන්දනාවේදී ගායනා කරනු ලබන පංච බ්‍රහ්ම මන්ත්‍ර මගින්, සද්සිවලිංග යේ මුහුණු පහ අපට මතක්කර දෙයි. (ඊසාන, තත්පුරුෂ, අගෝර, වාමදේව හා සත්යෝජාතු) මෙයින් එකක් වන ඉසන, ඊසාන දෙසට මුහුණ ලා මුහුණ උඩට හරවා ඇත්තකි. එය අපට සියළු විද්‍යාව ලබා දෙයි. නැගෙන හිරට මුහුණ ලා ඇති තත්පුරුෂය අපට සියලු හෝග ලබා දෙයි. අගෝර ඇත්තේ දකුණට මුහුණලාය. එය අපගේ සියළු පව් සෝද හරියි. නඩ රාජා සිය තාප්තිමත් නැටුමේදී දකුණු දෙසට හැරී, ආත්මයන් සිය පසු ගිය පව් වලට දඬුවම් ලැබීම සඳහා, දකුණේ පිහිටි යම ගේ බලකොටුව දෙසට යෑම වැළැක්වීම සඳහා බෙරය වයමින් ඔවුන් ගලවා ගැනීමට තමා සිටින තැනට, එන ලෙස සංඥා කරන බව සාන්තුවරයින්ගේ පිළි ගැනීමයි. දකුණෙහි ඇත කෙළවරෙහි සිටින කන්‍යා කුමාරී දේවිය මිනිසුන් දකුණු දෙස කෙලවරටම යෑම වළක්වමින්, එමගින් ඔවුන්ගේ පාපයන්ගෙන් ගලවා ගනියි. මේ අනුව සද් සිව්ලිංගයෙහි අගෝර, මුහුණ දකුණ දෙසට මුහුණ ලා සිටින අතර, උතුරට මුහුණ ලා සිටින වාම දේව අපහට සියළු ලෞකික සැප සම්පත් ලබා දෙයි. සන්‍යෝජාන බස්නාගිරිට මුහුණ ලා සිටින අතර, එය අපහට උසස් ඥානය නැතහොත් දිව්‍යමය

ප්‍රඥව ලභා කරවයි. බටහිරට මුහුණ ලා සිටින සිවලිංගය අප වෙත ඥානය නැතහොත් ප්‍රඥව දීමට සමත් නිසා එය වඩාත් වැදගත් සිවලිංගය සේ සැලකේ. එය මහජනතාවට ගැලවීමටද සලසාලනු ලැබේ. මයිල පූර්ණ පිහිටි කපාලිස්වර කෝවිල හා, තිරුවන්ටියුර් හි ඇති මරුන්තිස්වර කෝවිල බටහිරට මුහුණ ලා පිහිටි බව සැලකිය යුතුය. විදුල ආගමෙහි එක් ජේදයක සිවලිංග යෙහි දර්ශනවිද්‍යාත්මක වැදගත්කම විස්තර වේ. ත්‍රිලෝචන සිවාවාර්ය තුමා විසින් සිවලිංගයේ නොයෙක් කොටස් වලින් අචරණය වන පරමෝත්කාෂ්ඨ සත්‍යන් පිළිබඳව පැහැදිලි කර ඇත. බ්‍රහ්ම සුභ්‍ර ගැන පළමුවෙන් සුප්‍රකට විස්තරයක් ලියූ අධිෂංකර වන්දු මොලේස්වර නමින් හැඳින්වෙන වෙන ස්වර්ෂ ලිංගය වන්දනා කළේය. සංකර නිකායන්ට ඉන් අනතුරුව පත් වී ආ ප්‍රධානීහු නොකඩවා ලිංග වන්දනාව කරනුයේද මේ හේතුව නිසා, නැතහොත් එයට වඩා වැදගත් හේතූන් නිසා විය හැක.

අනෙකුත් ලිංග

කෝවිල් කුලුණේ, කෝවිලේ කොඩිගස, ශුද්ධ ස්ථාන යන මේවා සිවලිංගය ලෙසින් සංකේතවත් කර ඇත. රනින් තැනූ සිවලිංගයන් ස්වර්ණ ලිංග ලෙසින් නම් කර ඇත. ඒ හා සමානව රිදී ලිංග, තඹ ලිංග, ලෝහ ලිංග, යකඩ ලිංග, දියමන්ති ලිංග, පර්වත ලිංග, දූවලිංග, තෘණ ලිංග, තිරුවාන ලිංග, මුතු ලිංග, ස්පටික ලිංග යනුවෙන් ද ඇත. තිරුවාරූර්හි ශිව දෙවියෝ පාටීවියේ දාවාස මූලය ලෙසින්ද, තිරුවානෙයි කා හි ජලයේ මූලය මූල ලෙසින්ද තිරුවන්තමලෙහි ගින්නෙහි ද්‍රව්‍යමූලය ලෙසින්ද, කාලහස්ථිහි, වායුවේ ද්‍රව්‍ය මූලය ලෙසද සිද්ධිපරම් හි, උෂ්ණිකාචන්තර්ෂයේ ද්‍රව්‍ය මූලය ලෙසද සිව දෙවියන් වන්දනා කරනු ලැබේ. එක් එක් විශේෂ ලක්ෂණ උත්කාෂ්ඨ වශයෙන් පෙන්නුම් කරන ලිංගයෝද වෙත්. මේ අනුව රූපය ඇති කරන ලිංගය වොක්කලිංග හෝ සුන්දර ලිංග ලෙසද, රෝග නිවාරණය කරන ලිංගය වෛද්‍ය ලිංගය ලෙසද අමරණීයත්වය ලබා දෙන ලිංගය අමර්තලිංගය ලෙසද ඇත. උසස්වූ ලිංගය මහා ලිංගය ලෙසින් හැඳින් වේ. ඒ හැර, සියලුම ගස්, ඇට, මල්, එළිය ප්‍රාණිහු පාටීවිය, ඉර සඳ, නරු හා විශ්වයද ලොකු හෝ කුඩා අයුරින් සිවලිංග වල ස්වරූපය හා සම වෙත්. නාග වෘක්ෂය (සර්ප වෘක්ෂය) යන දේශීය නම ලබා ඇති මල් ගසේ මල්, සර්පයෙකුගේ හිසෙහි සෙවන යට සිටින සිවලිංගයේ කුඩා ස්වරූපයකට සමානව දිස්වෙන බැව් විශ්වය දනවන කරුණකි.

සෑම සිව කෝවිලකම, මුළු කෝවිලම පාලනය කරන්නා වූ එක සිවලිංගයක් හෝ තිබීම පුද්ගලයක් නොවේ. ඇතැම් සිව කෝවිල් වල සිවලිංග අටසිය අටක් හෝ එක්දහස් අටක් වේ. ජෝතිලිංග නමින් හැඳින්වෙන සුප්‍රකට සිව ලිංග දොළහක් ඇත.

1. වීරවල් දුම්බය පොල අසල, සෞරාස්ත්‍ර ප්‍රාන්තයේ, ජෛතිහාසික සෝමනාථ කෝවිලේ ඇති සෝමනාථ ලිංගය.
2. නන්දියල් දුම්බය පොල අසල කුරුනූල් දිස්ත්‍රික්කයේ පිහිටි මල්ලිගර්ජුන ලිංගය.
3. නාසික් පංචා නදියට සැතැපුම් 18 ක් පමණ ඇතින් පිහිටි තිරියමාවක ලිංගය.
4. උජ්ජේන් හි මහකලේස්වර ලිංගය.
5. නර්මද නදී තීරයේ කදුගැට මත පිහිටි ඔන්ගරේස්වර පාරේ දුම්බය පොල අසල සැ. 90 ක දුර ප්‍රමාණයක පිහිටි ඔන්ගරේස්වර ලිංගය.
6. පුනාහි සිට සැතැපුම් 90 ක් පමණ දුරින් පිහිටි කෝවිලේ ඇති හිවසංකර් ලිංගය.
7. එල්ලෝරා ගුහාව අසල පිහිටා ඇති කුරිස්නේස්වර ලිංගය. මේ නම ලැබී ඇත්තේ ලිංගයේ වර්ණයට අනුවය. මේ නම මරනී භාෂාවෙන් උපුටා ගත්තකි.
- 8 සහ 9. නාගනාථ ලිංගය හා වෛද්‍යනාථ ලිංගය එකිනෙකට නුදුරුව පිහිටා ඇත. වෞන්දී දුම්බය පොළට හා භාර්ගනී දුම්බය පොළට සැ. 14 ක් බටහිරින් පිහිටි ස්ථානයකදී මේ ලිංගය වන්දනා කළ හැක.

10. නිමාලය කඳු බෑවුමේ ඇත කේදර ලිංගය.
11. බරණැස ගංගානම් ගඟේ නිම්නය අයල පිහිටි විශ්වනාථ ලිංගය.
12. රාමේස්වරම් හි පිහිටි රාමේස්වර ලිංගය.

අනෙකුත් දේශනයන්හි ඇති සිව් ලිංගයන්

ක්‍රි. ව. 600 සිට 630 දක්වා කාන්තිපුරමහි සිට රාජ්‍යය කළ, පල්ලව රාජ වංශයට අයත් මහේන්ද්‍ර මර්මා රජු විසින්, තිරුඹිරපල්ලි පර්වත වල සංස්කෘත බසින් කර ඇති සටහන් වල, තමා සිව් ලිංග වන්දනය කළ බැව් සඳහන් කර ඇත. (ක්‍රි. ව. 949-957 කාලය තුළ රජකළ චෝලරාජවංශයට අයත් කන්දිර දිගේ රජු ගේ බිට්ද වන සෙන්වියන්මා දේවිය, අදත් ඇගේ නමින්ම පතලව ඇති ගමක කෝවිලක් තැනූ අතර, එහිදී සිව්ලිංගයේ ස්වරූපයෙන් සිය ස්වාමියා ව වන්දනා කලාය. මේ ප්‍රතිමා තවමත් දක්නට ඇත.

සිව්ලිංග ඇදහීම, ඇත බටහිර රටවලද පැතිර ගොස් ඇත. මෙහිදී 'සිව්ලිංග වන්දනය' පෘතුගී ගෝලයේ මනුෂ්‍ය වාසය පවත්නා විශාල කොටසක පැතිර යෑමට තරම් සාධාරණ වූ බැව් පෙනී යනුයේ ඊජිප්තුව, සිරියාව, පර්සියාව, සුළු ආසියාව, ග්‍රීසිය හා ඉතාලිය යන රටවල බොහෝ කාලයක් තුළ පැවැති බැවිනි. 'එය තවමත් දැඩි ලෙස ඉන්දියාවේත් අප්‍රිකාවේත් පවතින අතර, ස්පාඤ්ඤ ජාතිකයින් විසින් ඇමරිකාව සොයා ගනු ලැබූ අවස්ථාවේදී, එහිදී එය වන්දනා කිරීමට ලක්ව තිබූ ඉතා ශුද්ධවූ වස්තුව මෙන්ම ආගම විසින් කැප කරනු ලැබූ වස්තුවද වේ. සංස්කෘතියමේ අදහස හා සම්බන්ධව සැකසී ඇති අතර, මේ හැඟීම මනුෂ්‍යයාට උතුම් බව ලබා දෙන ලෙස සැලකින.

Lord Shiva and His Worship
 Professor T. Nataraj, M.A., Ph.D. (Oxford)

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

SIGNIFICANCE OF

Significance of Sivaratri

His Holiness Jagadguru Sri Chandrasekharendra
Saraswathi Sri Sankaracharya Swamigal of
Kanchi Kamakoti Peetam.

Lord Shiva and His Worship

Professor T. Nadaraja, M.A., Ph.D. (Camb.)

Significance of Sivakavi

His Holiness Jagadguru Sri Chandrasekharendra
Saraswati Sri Sankaracharya Swamikal of
Kanchi Kamakoti Peetham

Lord Shiva and His Worship

Professor T. Nishanjan, M.A., B.L.D. (Simp.)

SIGNIFICANCE OF SIVARATRI

HIS HOLINESS JAGADGURU SRI CHANDRASEKHARENDRA SARASWATHI SRI SANKARA-
CHARYA SWAMIGAL OF KANCHI KAMAKOTI PEETAM

GOD is omnipresent and allpervasive. By the very nature of these qualities, He cannot have any form. He is, therefore, formless (*aruvam*). But in order to bless us, He assumes innumerable forms (*uruvam*). The Linga form in which we worship Isvara, is symbolic of both His formlessness (*aruvam*) and form (*uruvam*). It is symbolic of form because it has a particular shape, it is symbolic of formlessness because it has neither head nor limbs, like other images. The very conception of a Linga denotes something which has neither beginning nor end. The literal meaning of Linga is symbol.

Isvara assumes various forms in pursuance of His Divine Leela. The prime manifestation with a form of the formless Isvara, is known as the *Lingodbhavamoorthi* and He made his appearance in that form exactly at midnight on Sivaratri. That is why all devotees keep vigil during the night of Sivaratri, and worship Isvara at midnight. If we go to any important Siva temple we will find a niche in the outer wall of the *sanctum sanctorum* exactly behind the spot where the deity is installed. In that-niche, we can find a representation of the Lingodbhavamoorthi—a form emerging out of a Linga. We can see neither the top half of the head nor the bottom of the legs of that form. All the other attributes of Siva, like the axe (*paraśu*), the deer (*mriga*) etc. will be found sculptured. We will find also depicted a swan in flight at the top of the Linga and a boar, burrowing the earth at the bottom. According to tradition, Brahma took the form of a swan to find out the crown of Siva's head and failed. Similarly Vishnu took the form of a Varaaha (*boar*), and burrowed deep into the bowels of the earth to locate the feet of Siva and failed. Thus, in Lingodbhavamoorthi, we have the, unique combination of Brahma, Vishnu and Siva, impressing in our minds that God is one, full, and all-pervasive. Both the *aruvam* (form lessness) and the *uruvam* (form) aspects of Isvara are thus depicted.

The Lord who performs the illuminating dance (*ujvala thandavam*) appears in the form of Lingodbhavamoorthi on Sivaratri to shower His grace on us. It is our duty, on that day, to fast, keep awake, and worship Him at midnight, at least with one leaf of bilva tree. There is a saying that no intelligent dog will touch its food on Sivaratri day. There is also a story of how a hunter received the grace of Isvara by even unconsciously worshipping Siva with bilva leaves on this night. According to the story, a hunter, who was pursued by a tiger, climbed up the nearest tree. The tiger stationed itself under the tree to catch the hunter as soon as he came down. Lest he should fall asleep and tumble down from his perch, the hunter engaged himself in plucking the leaves of the tree one by one and throwing them down. It so happened that the tree on which the hunter found safety from the tiger was a bilva tree, and the bilva leaves which he plucked and dropped down, one by one fell on the top of a Siva Linga installed under the tree. Even for this act of unintentional worship, the hunter was blessed by Isvara. Let us also spend Sivaratri in fasting and vigil and in worshipping Siva, particularly at the time He assumed the form of Lingodbhavamoorthi and earn His divine grace.

(Kamakoti Vani)

LORD SHIVA AND HIS WORSHIP

BY

T. Nadaraja

I

Hinduism is the oldest of the world's living religions and in the course of its long history there have emerged within it various cults centred on the worship of the Supreme Spirit in different manifestations. Today there are three main Hindu cults—those of Shiva, of Vishnu and of Shakti (the Divine Energy personified as a goddess, who is most commonly regarded as Shiva's consort). Of the followers of these three cults the Shaivites are probably the most numerous, and the Shaiva cult appears to have had the longest course of development.

The origins of Shaivism are shrouded in obscurity, but in its developed forms it appears to have been derived from both Vedic or Aryan and pre-Aryan elements. In the Indus Valley civilisation there is evidence of a god with some of the features later associated with Shiva, and this led Sir John Marshall to declare that "Saivism has a history going back to the Chalcolithic age, or perhaps even further" and that it is "the most ancient faith in the world".¹ Even before the Indus Valley civilisation had been unearthed, scholars had pointed out that the Rudra-Shiva cult of Vedic times had in earlier days borrowed non-Aryan elements from aboriginal cults of mountain sprits, demons and gods of fertility². The result has been that in the composite Shaiva religion there is a mixture of widely divergent elements. Shiva is benevolent and wrathful, austere and exuberant, creative and destructive.

Shiva is worshipped and Shaiva shrines are found in all parts of the Indian subcontinent—from Pashupathinath in Nepal, Amarnath in Kashmir and Kedarnath in the Himalayas, through Vishvanath in Kasi (Banaras), Bhuvaneshwar in Orissa in the east and Somnath in Kathiawar in the west, right down to Rameshwaram in the deep south. In Sri Lanka, as Sir Paul Peiris has said,³ "long before the arrival of Vijaya there were five recognised Isvarams [Shiva shrines] which claimed and received the adoration of all India"; and he named Tirukketishvaram and Tandeshvaram near Mannar, Munneshvaram near Chilaw, Tirukoneshvaram near Trineomalee and Naguleshvaram near Kankesanturai.

"Saivism", it has been said⁴, "knits far-away Kashmir with South India and, within South India, the saints of Tamil, Kannada and Telugu". This statement refers to three great regional schools of Shaivism—Kashmir Shaivism, Tamil Shaivism and the Virashaivism of Karnataka. Each of these has philosophical and theological texts as well as popular devotional literature of great religious fervour. Kashmir Shaivism is represented by the Pratyabhijna or Trika system of philosophy based on the teachings of Vasugupta, Somananda and Abinavagupta of the ninth and tenth centuries and the verses of Lal Ded ("Granny Lal") of the fourteenth century⁵; Virashaivism by the teachings of Basava of the twelfth century and the lyrics of saints like Dasimayya, Allama and Mahadeviyakka of the tenth to twelfth centuries⁶; and Tamil Shaivism by the texts of the Shaiva Siddhanta theologians like Meykanta Tevar, Arulnanti Sivacharya and Umapati Sivacharya of the thirteenth and fourteenth centuries⁷, and the hymns of saints like Tirugnana Sampantar, Appar or Tirunavakkarasu, Santarar, and Manikkavasakar of the seventh to ninth centuries.⁸

Tamil Shaivism has been acclaimed by foreign students of comparative religion as one of the most significant and interesting forms assumed by Hinduism. In it the darker and fiercer elements associated with the older conceptions of Shiva have been transformed into the worship of a Supreme God of grace and love, a compassionate Father who cares for all living beings and is ready to assist them in their pilgrim's progress through life. Of the devotional (*bhakti*) poetry of the Tamil Shaiva saints Sir Charles Eliot declared: "The remarkable feature of this religion...is the personal tie which connects the soul with God. In no literature...has the individual religious life—its struggles and dejection, its hopes and fears, its confidence and its triumphs—received a delineation more frank and more profound"⁹; and Dr. L. D. Barnett has said: "No cult in the world has produced a richer devotional literature or one more instinct with brilliance of imagination, fervour of feeling and grace of expression"¹⁰.

The Tamil hymns of the four best known Shaiva saints—Sampantar, Appar, Santarar and Manikkavasakar—are a record of intense personal experience and are not based on any very systematic theology. It was in the texts of the great Tamil divines of the thirteenth and fourteenth centuries who followed later that the philosophy of Tamil Shaivism was elaborated and formulated in the Shaiva Siddhanta system. Rev. G. U. Pope, a Christian missionary who translated important Tamil works (including Manikkavasakar's *Tiruvacakam* into English,) has said: "Caivism is the real religion of the South of India and North Ceylon and the Caiva Siddhanta philosophy has, and deserves to have, far more influence than any other....The Caiva Siddhanta system is the most elaborate, influential and undoubtedly the most intrinsically valuable of all the religions of India...It is peculiarly...the Tamil religion and holds sway over the hearts of the Tamil people"¹¹. Tamil Shaivites may justifiably be proud of the religion and the philosophy which are a vital part of their heritage.

II

In the main *sanctum sanctorum* of Shaivite temples Shiva is usually worshipped in the form of the lingam, a cylindrical pillar rounded at the top and fixed into a circular or quadrangular receptacle placed on a monolithic pedestal. The origins of the lingam are lost in the mists of antiquity and its meaning has been the subject of much discussion. It is not possible in the space at our disposal to deal at all adequately with these subjects. But it may be said that one view regards the lingam as symbolising light (its top representing the flame and its bottom the phenomenal world in which the flame appears); while another view is that the symbolism of the lingam is sexual, the pillar representing the phallus.

It is possible that the main idea behind the Shivalingam in the earliest phase of its history was phallic. According to one view phallic worship flourished in India from remote antiquity amongst the aboriginal tribes from whom it was borrowed by the Vedic Aryans. The idea that there was something divine in virility and the preoccupation with sexual symbolism is ancient and widespread; and even in European countries traces of these ideas have persisted down to modern times¹². But whatever the original basis of lingam worship, there is no doubt that the appearance of the lingam in its conventional form and the worship offered to it have for centuries been perfectly decorous. It can be confidently asserted that today the lingam is never associated in the minds of its worshippers with indecent ideas or sexual passion¹³, but that on the contrary it is regarded as the perfect symbol of the formless, all-pervading Divine Spirit which is discernible in all the operations of the phenomenal universe. It is "a sign, an 'image', of the rhythmic creation and destruction of the universe which expresses itself in forms and periodically returns to its primal preformal unity before being reborn"¹⁴.

“ It may seem strange ”, writes Sir Charles Eliot,¹⁵ “ that a religion whose outward ceremonies, though unassuming and modest, consist chiefly of the worship of the linga should draw its adherents largely from the educated classes and be under no moral or social stigma. Yet as an idea, as a philosophy, Sivaism possesses truth and force. It gives the best picture which humanity has drawn of the Lord of this world, not indeed of the ideal to which the saint aspires, nor of the fancies with which hope and emotion people the spheres behind the veil, but of the force which rules the Universe as it is, which reproduces and destroys, and in performing one of these acts necessarily performs the other, seeing that both are but aspects of change. For all animal and human existence is the product of sexual desire : it is but the temporary and transitory form of a force having neither beginning nor end but continually manifesting itself in individuals who must have a beginning and an end. This force, to which European taste bids us refer with such reticence, is the true creator of the world....But the Creator is also the Destroyer, not in anger but by the very nature of his activity. When the series of changes culminates in a crisis and an individual breaks up, we see death and destruction, but in reality they occur throughout the process of growth. The egg is destroyed when the chicken is hatched ; the embryo ceases to exist when the child is born ; when the man comes into being, the child is no more. And for change, improvement and progress death is as necessary as birth. A world of immortals would be a static world ”.

In early Tamil literature of about the beginning of the Christian era we find references to shrines centred around an erect pillar in which a god dwells,¹⁶ and the deity worshipped is called *Kanthali*¹⁷. This worship probably developed into, or at least merged with, the worship of the Shivalingam. The word *Kanthali* (a derivative or a variant of *kanthu*, meaning “ post ”) is explained by a later commentator on the early texts as “ Reality transcending all categories, without attachment, without form, standing alone as the Self ”¹⁸. Even if such an abstract conception of a transcendent God was a late development, it does indeed represent the elevated conception of the Shivalingam which is present in the minds of its worshippers today.

Professor Mircea Eliade cites the worship of the lingam as illustrating the existence of different modalities of the sacred side by side, the interpretation of the masses being as authentic as and complementing that of the religious elite of the community¹⁹. Nearly a century earlier, Professor H. H. Wilson made the following remarks on linga worship²⁰ : “ There is nothing like the phallic orgies of antiquity ; it is all mystical and spiritual. The linga is twofold, external and internal. The ignorant who need a visible sign worship Siva through a ‘ mark ’ or ‘ type ’— which is the proper meaning of the word linga, of wood or stone ; but the wise look upon this outward emblem as nothing and contemplate in their minds the invisible, the inscrutable type (*alīnga*) which is Siva himself. Whatever may have been the origin of this form of worship in India, the notion upon which it was founded according to the impure fancies of European writers are not to be traced even in the Saiva Puranas ”. A. Barth has observed²¹ : “ Of all the representations of the deity which India has imagined these (lingas) are perhaps the least offensive to look at. Anyhow they are the least materialistic ; and if the common people make fetishes of them, it is nevertheless true that the choice of these symbols by themselves to the exclusion of every other image was, on the part of certain founders of sects, such as Basava²², a sort of protest against idolatry ”.

We have already mentioned the view that the Shivalingam symbolises light. This explanation of its origin finds iconographic expression in the Lingodbhavamurti (“ Linga manifestation image ”), which is usually found in a niche placed in the outer west wall behind the sanctuary of the Shivalingam in Shiva temples. This image shows a standing figure of Shiva within a lingam ringed with flames, with the god Brahma at the top in the form of a swan soaring

237.41
CIV
AR

into the sky and the god Vishnu at the bottom in the form of a boar delving into the earth. According to the legend in the *Linga Purana*,²³ Brahma and Vishnu were engaged in a vigorous fight about their respective claims to superiority when a luminous pillar of fire appeared before them. They agreed to explore the source of this mystery. Vishnu dug downward and Brahma flew upward for a thousand years, but they failed to find the beginning or the end of the pillar. Finally Shiva appeared and received their acknowledgement of his superiority as the Supreme God; and thereafter the worship of the lingam was established in all the worlds.

In the texts of the Shaiva Siddhanta School of philosophy and in the hymns of the Shaiva saints we are told that Lord Shiva, though Himself formless, manifests His grace to His devotees by voluntarily taking forms adapted to their needs for the purpose of enabling them to obtain salvation. God may therefore be worshipped as possessing form (*rupa*), or as formless (*arupa*), or as both formless and with form (*rupa arupa*).

The ordinary Shivalingam in the innermost sanctum of a Shaivite temple and the Lingodbhava image may be regarded as symbols of Shiva partaking of both form and formlessness, since they possess a certain form but lack all the features and limbs of the fully anthropomorphic forms. The many iconographic representations of Shiva in anthropomorphic forms, each based on various legends in the Puranas, are among the glories of Indian sculpture²⁴. Examples of such forms are Ardhanarishvara (the "half female Lord", conjoining in one body Shiva and his *shakti* or energy personified as his consort), Somaskanda (Shiva with consort Uma and child Skanda or Muruka), Dakshinamurthi (the "south-facing form" of the Lord as youthful teacher imparting wisdom to the ancient sages), Gangadhara ("bearer of the Ganga", Shiva with the river-goddess Ganga in his locks) and the best known, Nataraja or Natesa (the "Lord of the Dance").

The legends of this dance are associated especially with the famous temple of Chidambaram about 150 miles south-west of Madras in South India. For Shaivites this is "The Temple" or House of God *par excellence*. In the central shrine of this temple there are to be found, in significant juxtaposition, a crystal Shivalingam, behind it figures of Nataraja or Shiva as Dancer and his consort side by side (which, as we shall see, embody many important features of Shaiva symbolism), and also an *akasa* or ether lingam, which represents the Formless God of the highest mysticism. "The shrine at Chidambaram is unique in combining the exoteric and the esoteric aspects of Siva worship. The Nataraja dancing the cosmic dance is separated from the holy of holies by a veil, which [when] raised ... [reveals] mere space, the ether filling it being the symbol of God. But even this subtle, all-pervading element is deemed an inadequate symbol, for the ether is to the Hindu sages unintelligent matter (*jadakasa*) 'material space', while God is *chid-akasa*, 'Spirit-space'—pure being (*sat*), pure intelligence (*chit*), pure bliss (*ananda*). Hence the mystic name of the shrine, *Chid-ambaram*, 'Spirit-space', *ambaram* being another word for *akasa*'.²⁵

We must now turn to examine more closely the best known of the anthropomorphic images of Shiva—the form of Nataraja or the Lord of the Cosmic Dance. According to an authoritative text on Indian dancing, the *Bharata Natya Shastra*, Shiva is said to have danced in one hundred and eight modes, and on the eastern and western *gopurams* or temple towers of the Chidambaram Temple there are sculptured representations of these. The pose most often depicted in the magnificent South Indian bronze images which have now become known internationally²⁶ is that of Shiva dancing the *ananda tandava*²⁷ or Dance of Pure Bliss—as in the famous Chola bronze of the early eleventh century which is still in worship in the great Brihadishvara Temple at Tanjore in South India and the bronze dating from the same century found at

185788

Polonnaruwa in 1907 which is now in the Colombo Museum. Incidentally, a *Shiva Tandava Stotra*, a Sanskrit Hymn of Praise to the Dancing Shiva²⁸, is attributed to Ravana, the King of Lanka, who is said to have been a great devotee of Shiva^{28a}.

The symbolism of the eloquent image of Shiva Nataraja has been explained with reference to the doctrines of the Shaiva Siddhanta philosophy and Shaiva legends and mythology by Sir Ponnambalam Arunachalam in an article on "Polonnaruwa Bronzes and Siva Worship and Symbolism"²⁹ and by his cousin Dr. Ananda K. Coomaraswamy in an essay on "The Dance of Shiva"³⁰. We cannot enter here into the details of the rich symbolism and have relegated a short account of the main features to an Appendix. In the details of such anthropomorphic idols many features of life and local custom are duplicated, interpreted and validated: long sermons, it has been said,³¹ are unnecessary among worshippers of such idols, which are a focus for the meditations of the devout and provide silent sermons all the time.

In this connection it is necessary to remember that the images in these temples are not thought of as mere symbols representing God. "Each image by a peculiar service, which is called *avahanam*, becomes the abode of an in-dwelling deity and is itself divine.... These images are treated and spoken of as living and sentient beings.... Devout and enthusiastic worshippers, amid the glare of the lamps and the smoke of the incense, seem to be carried away so as to entirely identify the invisible object of their thought with that which is presented before their eyes If it be remembered that some of these images have been actually worshipped, tended, garlanded and treated as human beings for a thousand years; that each generation has done them service and lavished gifts upon them; that they are connected by association with long lines of saints and sages; and that it is earnestly believed that Siva's method of gracious manifestation is by, and through, and in these... sacraments of his perpetual presence, we shall understand with what profound awe and enthusiastic affection even images... can be beheld by multitudes of good... people"³².

To return to the theme of Siva's Dance, its essential significance may be explained as follows: the dance is a visual representation of the cosmic process regarded as the five activities of the Lord—creation, maintenance and destruction of the Universe and embodiment and release of human souls; the purpose of the dance is to release these souls from the illusions responsible for the continuance of embodiment; and a necessary condition of their release is the realisation that the place of the dance, Chidambaram (which Tamil Shaivites consider the spiritual centre of the Universe) is in reality within their own hearts. Coomaraswamy declares that Shiva's Dance is "the clearest image of the *artivity* of God which any art or religion can boast of.... No artist of today, however great, could more exactly or more wisely create an image of that Energy which science must postulate behind all phenomena.... In the night of Brahma, Nature is inert, and cannot dance till Shiva wills it: He rises from his rapture, and dancing sends through inert matter pulsing waves of awakening sound, and lo! matter also dances, appearing as a glory round about Him. Dancing, He sustains its manifold phenomena. In the fulness of time, still dancing, He destroys all forms and names by fire and gives new rest. This is poetry; but none the less science"³³.

In a recent book "The Tao of Physics" (1975) Dr. Fritjof Capra, a scientist working in the field of theoretical high energy physics, writes:³⁴ "Modern physics has shown that the rhythm of creation and destruction is not only manifest in the turn of the seasons and in the birth and death of all living creatures but is also the very essence of inorganic matter.... Every subatomic particle not only performs an energy dance, but also *is* an energy dance; a pulsating process of creation and destruction.... For the modern physicists... Shiva's dance is the dance of sub-

atomic matter. As in Hindu mythology, it is a continual dance of creation and destruction involving the whole cosmos, the basis of all existence and of all natural phenomena.... The bubble-chamber photographs of interacting particles, which bear testimony to the continual rhythm of creation and destruction in the Universe, are visual images of the Dance of Shiva equalling those of the Indian artists in beauty and profound significance. The metaphor of the cosmic dance thus unifies ancient mythology, religious art and modern physics. It is indeed, as Coomaraswamy has said, 'poetry, but none the less science'".

We may fittingly conclude this essay on the Worship of Lord Shiva with the following words of Coomaraswamy :³⁵ " How amazing the range of thought and sympathy of those *rishi*³⁶ artists who first conceived such a type as this [Nataraja], affording an image of reality, a key to the complex tissue of life, a theory of nature, not satisfactory merely to a single.... race, nor acceptable to the thinkers of one century only but universal in its appeal to the philosopher, the *bhakta*³⁷ and the artist of all ages and all countries.... It is not strange that the figure of Nataraja has commanded the adoration of so many generations past : familiar with all scepticisms, expert in tracing all beliefs to primitive superstitions, explorers of the infinitely great and infinitely small, we are worshippers of Nataraja still ".

NOTES

- 1 *Mohenjo-daro and the Indus Civilisation*, i, 1931, p. vii.
- 2 R. G. BHANDARKAR, *Vaisnavism, Saivism and other Minor Religions*, 1913, pp. 114—115.
- 3 "Nagadipa and Buddhist Remains in Jaffna", *Journal of the Royal Asiatic Society (C.B.)*, xxvi, no. 70, 1917, pp. 17-18.
- 4 A. K. RAMANUJAM, *Speaking of Siva*, 1973, p. 39.
- 5 Translations in J. KAUL, *Lal Ded*, 1973.
- 6 Translations in A. K. RAMANUJAM, *Speaking of Siva*, 1973.
- 7 See M. DHAVAMONY, *Love of God according to Saiva Siddhanta : A Study in the Mysticism and Theology of Saivism*, 1971.
- 8 Translations in F. KINGSBURY and G. E. PHILLIPS, *Hymns of the Tamil Saiva Saints*, 1920 and in G. U' POPE, *The Tiruvacagam, or Sacred Utterances of the Tamil...Saint Manikkavacagar*, 1900.
- 9 *Hinduism and Buddhism*, ii, 1921, p. 217.
- 10 *The Heart of India*, 1908, p. 82.
- 11 *The Tiruvacagam*, 1900, pp. ix and lxxiv.
- 12 G. R. SCOTT, *Phallic Worship*, 1941, chaps. 13, 14 and E. CARPENTER in P. ARUNACHALAM *Light from the East—Letters on Gnanam, the Divine Knowledge*, 1927, pp. 87 et seq.
- 13 A Christian priest has said : " One should no more degrade this concept than one would (that of the New Testament where the Church is said to be the bride of Christ, a concept with as much grist for the mill of the vile-minded as the other " (J. H. PIET, *A Logical Presentation of the Saiva Siddhanta Philosophy*) 1952, p. 147 n.1).
- 14 M. ELIADE, *Patterns in Comparative Religion*, 1976, p. 7.
- 15 *Hinduism and Buddhism*, ii, 1921, p. 144.
- 16 E.g., *Pattinappalai* 249.
- 17 *Tholkappiyam*, Porulatikaram 88.
- 18 Nachinarkiniar on *Tholkappiyam*, Porulatikaram 88.
- 19 *Patterns in Comparative Religion*, 1976, p. 7.
- 20 Introduction to translation of the *Vishnu Purana*, 1861, p. lxxix.
- 21 *Religions of India*, 1921, p. 262.
- 22 Twelfth century founder of Virashaivism or the Lingayata sect in Karnataka, South India.
- 23 J. MUIR, *Original Sanskrit Texts*, iv, 2nd edn., 1873, pp. 385 et seq.
- 24 See, e.g., H. KRISHNA SASTRI, *South Indian Images of Gods and Goddesses*, 1916 and T. A. GOPINATH, RAO, *Hindu Iconography*, 2 vols. (in 4), 1916.
- 25 Sir P. ARUNACHALAM, " Polonnaruwa Bronzes and Siva Worship and Symbolism ", *Journal of the Royal Asiatic Society (C.B.)*, xxiv, no. 68, 1915—1916, p. 195, reprinted in his *Studies and Translations, Philosophical and Religious*, 1937, p. 93. Cf. also his *Light from the East*, 1927, pp. 35—38 and E. CARPENTER's comments at op. cit., pp. 95—96.
- 26 See, e.g., C. SIVARAMAMURTI, *South Indian Bronzes*, 1963.
- 27 The *Natya Shastra* says the dance was called *tandava* because it was Tanduv, Shiva's attendant, who classified the dance poses.
- 28 Translated in E. E. WOOD, *Hymn of Praise to the Dancing Siva*, 1931.
- 28a See, e.g., the Tamil verses cited by M. S. PURNALINGAM PILLAI, *Ravana the great King of Lanka*, 1928, p. 20.

29 *Journal of the Royal Asiatic Society* (C.B.) xxiv, no 68, 1915—1916, pp. 189 et seq., reprinted in his *Studies and Translations, Philosophical and Religious*, 1937, pp. 73 et seq.

30 *The Dance of Shiva*, 1918, often reprinted.

31 J. CAMPBELL, *The Hero with a Thousand Faces*, 1956, p. 130.

32 G. U. POPE, *The Tiruvacagam*, 1900, p. xxxv.

33 *The Dance of Shiva*, 1958 reprint, pp. 67, 78.

34 Pages 258—259.

35 *The Dance of Shiva*, 1958 pp. 77—78.

36 Sage, seer.

37 Devotee.

APPENDIX

[The following interpretation of the symbolism of the Nataraja image by Joseph Campbell appears in his *The Hero with a Thousand Faces* (1956) pp. 128—130. Campbell edited Heinrich Zimmer's *Myths and Symbols in Indian Art and Civilisation* (1946), for which Dr. Ananda K. Coomaraswamy "supplied a number of supplementary notes to complete the work" (p. vi) and which contains at pages 151—175 a good interpretation of the symbolism.]

"The extended right hand holds the drum, the beat of which is the beat of time, time being the first principle of creation; the extended left holds the flame, which is the flame of the destruction of the created world; the second right hand is held in the gesture of 'fear not', while the second left, pointing to the lifted left foot, is held in a position symbolising 'elephant' (the elephant is the 'breaker of the way through the jungle of the world', i.e., the divine guide); the right foot is planted on the back of a dwarf, the demon 'Non-knowing', which signifies the passage of souls from God into matter, but the left is lifted, showing the release of the soul: the left is the foot to which the 'elephant-hand' is pointing and supplies the reason for the assurance, 'Fear not'. The God's head is balanced, serene and still, in the midst of the dynamism of creation and destruction which is symbolized by the rocking arms and the rhythm of the slowly stamping right heel. This means that at the centre all is still. Shiva's right earring is a man's, his left, a woman's; for the God includes and is beyond the pairs of opposites. Shiva's facial expression is neither sorrowful nor joyous, but is the visage of the Unmoved Mover, beyond, yet present within, the world's bliss and pain. The wildly streaming locks represent the long-untended hair of the Indian Yogi, now flying in the dance of life; for the presence known in the joys and sorrows of life, and that found through withdrawn meditation are but two aspects of the same, universal, non-dual, Being-Consciousness-Bliss. Shiva's bracelets, arm bands, ankle rings and brahminical thread are living serpents. This means that he is made beautiful by the

Serpent Power—the mysterious Creative Energy of God, which is the material and the formal cause of his own self-manifestation in, and as, the universe with all its beings. In Shiva's hair may be seen a skull, symbolic of death, the forehead-ornament of the Lord of Destruction, as well as a crescent moon, symbolic of birth and increase, which are his other boons to the world. Also, there is in his hair the flower of a datura—from which plant an intoxicant is prepared (compare the wine of Dionysos and the wine of the Mass). A little image of the goddess Ganges is hidden in his locks ; for it is he who receives on his head the impact of the descent of the divine Ganges from heaven, letting the life—and salvation—bestowing waters then flow gently to the earth for the physical and spiritual refreshment of mankind. The dance posture of the God may be visualised as the symbolic syllable AUM, which is the verbal equivalent of the four states of consciousness and their fields of experience (A : waking consciousness ; U : dream consciousness ; M : dreamless sleep ; the silence around the sacred syllable is the Unmanifest Transcendent...The God is thus within the worshipper as well as without ”

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம்

(மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்தது)

சிவபுராணம்

தோத்திரங்கள்

நமச்சிவாயவாஅழ்க ! நாதன்றள் வாழ்க !
 இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சி னீங்காகன் றள்வாழ்க !
 கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் றள்வாழ்க !
 ஆகமம் ஆகிநின்ற அண்ணிப்பான் றள்வாழ்க !
 ஏகன் அ நேகன் இறைவன் அடிவாழ்க !

TIRUVACAGAM

OR

THE SACRED UTTERANCE

HYMN 1.

CIVAN'S WAYS OF OLD OR CIVAN'S COURSE FROM EVERLASTING

Salutations.

Hail, the five letters ! Hail, foot of the Lord !

Hail, foot of Him Who not for an instant quits my heart !

Hail, foot of the Guru-pearl that rules in Gogari !

Hail, foot of Him Who becomes, abides, draws near as the Agamam !

Hail, foot of Him, the One, the Not-One, and the King !

1. Na-ma-ci-vv-ya. This is the mystic formula of five letters (or five syllables, as we should my)—
 Salvation to Civan.

திருவாசகம்

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடி வெல்க !
 பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க !
 புறத்தாக்குச் சேயொன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க !
 கரங்குவிவா ருண்மகிழும் கோண்கழல்கள் வெல்க !
 சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல் வெல்க !
 ஈச னடிபோற்றி ! எந்தை அடிபோற்றி !
 தேச னடிபோற்றி ? சிவன்சே வடிபோற்றி !
 நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி !
 மாயப் பிறப்பறுக்கு, மன்னன் அடிபோற்றி !
 சீரார் பெருந்துறைநந் தேவன் அடிபோற்றி !
 ஆராத இன்பம் அருளு, மலைபோற்றி !

முகவுரை

சிவனாவ னென்சிந்தையு னின்ற வதனால்
 அவனரு ளாலே அவன்றான் வணங்கிச்,
 சிந்தை மகிழ்ச்சிவபுராணத் தன்னை
 முத்தை வினாமுழுதும் ஓய உரைப்பனியான்.

Victory to the foot of the King, who soothed my soul's unrest, and made me His !
 Victory to the jewelled feet of Pinnagan, who severs continuity of birth !
 Victory to the flower-foot of Him Who is far from those without !
 Victory to the anklets of the King, rejoicing' mid those that fold adoring hands !
 Victory to the anklets of the glorious One, who uplifts those that bow the head !
 Praise to the foot of Ican ! Praise to my Father's foot !
 Praise to the foot of the Teacher ! Praise to Civan's roseate foot !
 Praise to the foot of the Stainless, who in love stood near !
 Praise to the foot of the King, who cuts off delusive birth !
 Praise to the foot of glorious Perun-turai's God !
 Praise to the Mount, in grace affording pleasures that cloy not !

§ Introduction.

Because He, Civan, within my thought abides
 By His grace alone, bowing before His feet
 With joyous thought, Civan's " Ways of Old " I'll tell
 That thus my former " deeds " may wholly lass.

சிவ புராணம் ௧

கண்ணுதலான் றன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கெட்டாளழி லார்கழலிறைஞ்சி,
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய், விளங்கொளியாய்,
எண்ணிறந் தெல்லையிலாதானே ! நின் பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா ரென்றறியேன் !

பிறப்புகள்

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப்பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லா அ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன். எம்பெருமான் !

ஞானகுரு

மெய்யே, உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று விடுற்றேன் ;
உய்யஎன் னுள்ளத்துள் ஒங்கார மாய்நின்ற

I came, attained the grace the "Brow-eyed" showed,
Adored the beauteous foot by thought unreached.
O Thou, Who fill'st the heaven, Who fill'st the earth, art manifested light
Transcending thought, Thou boundless One, ! Thy glory great
I, man of evil "deeds," know not the way to praise !

§ His various embodiments.

Grass was I, shrub was I, worm, tree.
Full many a king of beast, bird, snake,
Stone, man, and demon. 'Midst Thy hosts I served.
The form of mighty Asuras, ascetics, gods I bore.
Within these Immobile and mobile forms of life,
In every species born, weary I've grown, great Lord !

He found the Master.

Truly, seeing Thy golden feet this day, I've gained release.
O Truth ! as the Ongaram dwelling in my soul,

திருவாசகம்

மெய்யா ! விமலா ! விடைப்பாகா ! வேதங்கள்
ஐயா ! எனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யம், தனியாய், இயமான மும்விமலா ?
பொய்யாயின எல்லாம் போய் அகல வந்தருளி,
மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே !
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே !
அஞ்ஞானத் தன்னை அகல்விக்கு, நல்லறிவே !

ஐந்து தொழில்

அக்க மளவிறுதி இல்லாய், அனைத்துலகம்
ஆக்குவாய், காப்பாய், அழிப்பாய், அருடருளாய்,
போக்குவாய், என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பில்
ஆற்றத்தி னேரியாய், சேயாய், நனியானே !
மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே !
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுட் தேன்ஊறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான் !

That I may 'scape. O spotless One ! O Master of the bull !
Lord of the Vedas ! Rising, sinking, spreading, subtile One !
Thou art the heat ! and Thou the cold ! the Master Thou, O spotless One !
Thou cam'st in grace, that all things false might flee,
True Wisdom, gleaming bright in splendour true,
To me, void of all wisdom, blissful Lord !
O Wisdom fair, causing unwidom's self to flee far off !

§ kivan's five operations.

Thou know'st no increase, measure, end ! All worlds
Thou dost create, protect, destroy, enrich with grace,
Release. Thou causest me to enter 'mid Thy servant band.
More subtile Thou than fragrance. Thou'rt afar, art near.
Thou art the Mystic word transcending word and thought.
As when are mingled milk, sweet juice of cane and butter,
Thou dost distil, like honey, in the thought of glorious devotees,
And cuttest off the continuity of births—our mighty One !

42. *Civan's five works.* The best exposition of these is found in the Civa-pirag₁cam, 1.6. See NOTE 17.
Civan's operations

சிவபூரணம் !

அருள்

நிறக்கனொ ரைந்துடையாய், விண்ணோர்க்குளேத்த
மறைந்திருந்தாய், எம்பெருமான் ! வல்வினையென்றன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவ மென்னு மருங்கமிற்றாற் கட்டிப்,
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவுழுக்கு மூடி,
மலஞ்சேரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப்,—புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய,—
வில்ங்கு மனத்தால், விமலா ! உனக்கு
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் ஒருகு,
நலந்தானிலாத சிறியேற்கு நல்கி,
நிலந்தன் மேல் வந்தருளி, நீள்கழல்கள் காட்டி,
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த வடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே !

குதி

மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே !

§ *Noman embodiment and enlightenment by grace.*

Thou hast the colours five ! While heavenly ones extolled
Thou didst lie hid, our mighty Lord ! In the strong grasp of deeds,
I lay, hidden amid illusion's shrouding gloom.
Thou binding with rare cords of virtue and of sin,
Didst clothe with outer skin, enveloping with worms and fith,—
Within my nine-gated dwelling foul bewildered,
By the five senses sore deceived,—
To me, mean as I was, with no good thing, Thou didst grant grace,
That I, with mind erewhile embruted,—pure one !—should
Become commingling love, in soul-subduing rapture melt !
Thou cam'st in grace on this same earth, didst show Thy mighty feet
To me who lay mere slave,—meaner than any dog,—
Essential grace more precious than a mother's love !

§ *Npithots of praise.*

Spotless splenour ! Brightness of full-blown flower !

49. In Unmai-Vilakkam, 5 :

' EARTH in colour is *golden* ;
WATER is *blue* ; FIRE, the all-pervasive, is *red* ;
—he mighty WIND is *black* ;
—he ETHER is *smoke-coloured* ;

So the five colours are mystically the five elements,—

சேனே ! தேனார் அமுதே ! சிவபுரனே !
 பாசமாம் பற்றுத்துப் பாரிக்கு மாரியனே !
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
 பேராதுநின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே !
 ஆரா அமுதே ! அளவிலாய் பெம்மானே !
 யோராதா ருள்ளத் தொளிக்கு மொளியானே !
 நீராய் உருக்கி என் இருயிராய் நின்றானே !
 இன்பமுந்துன்பமு மில்லானே, உள்ளானே !
 அன்பருக் கன்பனே ! யாவையுமாய் அல்லையுமாஞ்
 சோதியனே ! துன்னிருளே ! தோன்றாய் பெருமையனே !
 ஆதியனே ! அந்தநடுவாகி அல்லானே !
 ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட வெந்தை பெருமானே !
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே ! நுணுக்கரிய நுண்ணர்வே !
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமீலாய் புண்ணியனே !
 காக்குமெங்காவலனே ! காண்பரிய பேரொளியே !
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே ! அத்தா ! மிக்காய் நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச், சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்,

O Teacher ! Honied ambrosia ! Lord of Civat-town !
 O venerated One, Guardian, Looser of Pacam's tic,
 Working in grace of love, that in my mind delusion may die out !
 Great river of exceeding tenderness, with ceaseless flow !
 Ambrosia that satiates not ! Infinite, almighty Lord !
 Light unseen that lurks within the souls that sought Thee not !
 Thou Who abidest in my soul, till melting waters flow !
 Thou Who art without pleasure or pain, Who yet hast both !
 Loving to loving ones ! Effulgent One, Who all things art,
 And their negation too ! Great Master, whom no darkness gathers round !
 First One, Thou'rt End and Midst, and art devoid of these !
 Father, Lord, Who drew'st, and mad'st me Thine !
 Eye of the minds that see by keenest glance of wisdom true,
 Hard to be eyed ! Subtle understanding, none can scrutinize !
 Holy ! Who comest not, nor goest, nor mingling liv'st !
 Guardian who guardest us ! Great Light whom none can see !
 Flood of delight ! Father ! Light of all passing splendours
 That appear ! Unutterably subtle Intellect !

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்
தேற்றனே ! தேற்றத் தெளிவே ! என் சிந்தனையுள்
ஊற்றின உண்ணு ரமுதே ! உடையானே !

விண்ணப்பம்

வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
ஆற்றேன் ; எம்மையா, அரனே ! ஓவென்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே,
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே !
நள்ளிருளி னட்டம் பயின்றரு நாதனே !
தில்லையுட் கூத்தனே ! தென்பாண்டி நாட்டானே !
அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ! ஓவென்று,
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்,
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து

திருச்சிற்றம்பலம்

Of all that in this world diverse pronounced as truth
Is known, Thou art the knowledge sure ! Full certitude !
Precious ambrosia, fountain welling up within ! My Owner Thou !

§ Parsionate invocation.

I can't endure, our Gure, in this changing straitned frame to 'bide.
Aran ! All Thy saints made true invoke Thee,
Worshipping abide, and praising Thee, from falsehood freed,
Hither return no more ! That deeds and birth cling not,
To sever bonds of this deceitful sensuous frame the might is Tnine !
Lord who dost dance, trampling dense darkness down !
Dancer in Tillai ! Dweller in the Southern Pandi land !
Thou Who dost cut off evil birth !—Adoring ever, Thee they name,
Whom words declare not ; then, 'HEATH THY SACRED FEET
In Civan's town who daell, —full many a one,—beneath
The feet of Civan, lowly bending utter praise.

THE HISTORY OF THE
CITY OF BOSTON
FROM THE FIRST SETTLEMENT
TO THE PRESENT TIME

By JOHN B. BOSTON, Esq.
OF THE BARR

THE HISTORY OF

THE HISTORY OF THE
CITY OF BOSTON
FROM THE FIRST SETTLEMENT
TO THE PRESENT TIME

உ
கணபதி துணை
திருச்சிற்றம்பலம்

கச்சியப்ப சிவாசாரிய சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

கந்தபுராணம்

*

தக்ஷகாண்டம்

*

அடிமுடி தேடு படலம்

மூலமும்

கலாநிதி, பண்டிதமணி

சி. கணபதிப்பிள்ளை

செய்த

உரையும்.

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

வந்தார்ப்புத்தக

வந்தார்ப்புத்தக

வந்தார்ப்புத்தக

வந்தார்ப்புத்தக

வந்தார்ப்புத்தக

வந்தார்ப்புத்தக

வந்தார்ப்புத்தக

வந்தார்ப்புத்தக

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அடிமுடி தேடு பபலம்

இங்கிது நிற்கமுன் னிறைவன் வந்துழி
யங்குற நின்றதோ மமரர் தங்களுட்
செங்கம லத்துறை தேவன் றக்களுந்
துங்கமின் மைந்தனை நோக்கிச் சொல்லுவான்.

இங்கு இது நிற்க-இஃது இங்ஙனமாக, முன் இறைவன் வந்துழி-முன்பு சிவபெருமான் அங்கே எழுந்தருளியபோது அங்கு உற நின்றது ஓர் அமரர் தங்களுள்-அங்கு மிக்கு நின்றதொரு தேவர் கூட்டத்துள், தக்கன் ஆம் துங்கம் இல் மைந்தனை-தக்கனாகிய இழிவு அடைந்த தம் புதல்வனை, செங்கமலத்து உறை தேவன் நோக்கிச் சொல்லுவான்-செந்தாமரை மலரிலிருக்கும் பிரமதேவர் நோக்கிக் கூறுவார்.

(10)

யாதுமுன் னுணர்ந்தனை யாது செய்தனை
யாதவண் கருதினை யாரிற் பெற்றனை
யாதுபின் செய்தனை யாது பட்டனை
யாதிவண் பெற்றனை யாதுன் னெண்ணமே.

யாது முன் உணர்ந்தனை-மகனே நீ முன் எதனை என்னிடம் படித்தாய்; யாது செய்தனை-படித்தபின் எதனை முயன்று செய்தாய்; யாது அவண் கருதினை-அந்த அரிய தவமுயற்சிக்கண் எதனை அடையக் கருதியாய்; யாரில் பெற்றனை-நீ அடையக் கருதியவைகளை யாரிடத்திற் பெற்றாய்; பின் யாது செய்தனை-அடையக் கருதிய ஐசுவரியங்களை அடைந்தபின் யாது செய்தாய்; யாது பட்டனை-அதனால் என்ன பாடு பட்டாய்; யாது இவண் பெற்றனை-இவ்விடத்தில் இப்பொழுது என்ன பரிசு பெற்றிருக்கின்றாய்; யாது உன் எண்ணம்-இனி உன் எண்ணம் யாது.

வேதங்களைபுணர்ந்து, தவஞ்செய்து, மோகூத்தைக் கருதாமற் செல்வத்தைக் கருதி, அதனைச் சிவபெருமானுற் பெற்று, பின் அவரை நிந்தித்து யாகஞ் செய்து, இறந்து, ஆட்டேத் தலையைப் பெற்றாய்; இனியேனும் ஏற்ற பரிசாரத்தைச் செய்வாயா என்பார் இவ்வாறு வினவினார் என்க.

பொன்றுத வில்லதோர் புலவர் யாவர்க்கும்
வன்றிறன் முனிவரர் தமக்கும் வையமேற்
றுன்றிய வந்தணர் தொகைக்குந் துண்ணெனக்
கொன்றுயி ருண்பதோர் கூற்ற மாயினாய்.

பொன்றுதல் இல்லதோர் புலவர் யாவர்க்கும்-மரணம் இல்லாததொரு தேவர் கூட்டத்துக்கும், வன்றிறல் முனிவரர் தமக்கும்-தவவலி படைத்த முனிவரர் கூட்டத்திற்கும், வையம் மேல் துன்றிய அந்தணர் தொகைக்கும்-பூமியிற் பொருந்திய பிராமணர் கூட்டத்துக்கும், துண்ணெனக் கொன்று உயிர் உண்பது ஓர் கூற்றம் ஆயினாய்-வினாந்து கொன்று உயிரைப் பருகுவதொரு கூற்றுவன் ஆயினாய்.

(30)

சீரையுந் தொலைத்தனை சிறந்த தக்கனும்
 பேரையுந் தொலைத்தனை பேதை யாகிநின்
 னேரையுந் தொலைத்தனை யேவல் போற்றுந்
 ராரையுந் தொலைத்தனை யலக்க னெய்தினாய்.

சீரையும் தொலைத்தனை-தவஞ்செய்து பெற்ற சிறப்புக்களையுந் தொலைத்தாய்; சிறந்த தக்கனும் பேரையும் தொலைத்தனை-வேதம் உணர்ந்து சிறந்த தக்கன் என்கின்ற புகழையுந் தொலைத்தாய்; பேதையாகி-அறிவிலியாய், நின் னரையும் தொலைத்தனை-உன் முக அழகையுந் கெடுத்தாய்; எவல் போற்றுநர்-ஆரையும் தொலைத்தனை-உன் எவலைப் பேணுவோர் எவரையும் இழந்தாய்; அலக்கன் எய்தினாய்-துன்பமொன்றினையே பேருகப் பெற்றாய். (4)

நின்னுணர் வல்லது நிகரின் மேலவர்
 சொன்னது முணர்ந்திலை தொல்லை யூழினு
 லிந்நிலை யாயின யிறையை யெள்ளினாய்
 முன்னவ னுயர்நிலை முழுதுந் தேர்ந்தநீ.

முன்னவன் உயர்நிலை முழுதும் தேர்ந்தநீ-முதல்வராகிய சிவபெருமானது உயர்ந்த இயல்பு முழுவதையும் என்பார் கேட்டுத் தெளிந்த மகாபண்டிதனான நீ, தொல்லை ஊழினால் இறையை எள்ளினாய்-பழைய ஊழ்வினைப் பயனால் முழுமுதற் பொருளை நிந்தித்தாய்; நிகர் இல் மேலவர்-ஒப்பில்லாத திருநந்தி தேவர் முதலிய மேலோர்கள் சொன்னதும் உணர்ந்திலை-சொன்ன புத்திமதிசீனையும் பொருள் செய்தாயல்லை; இந்நிலை ஆயின-இவ்வாற்றால் இந்நிலையை எய்தினாய்; நின் உணர்வு அல்லது-உன் அறிவு அறிவன்று. (5)

இயற்படு வளம்பெற்றீஇ யீசன் மேன்மைக
 ளயர்த்தனை நின்னள வன்று மையற
 னுயிர்த்தொகை தமக்கெலா முள்ள தாதலான்
 மயக்கினை யடைந்தனை மற்றென் செய்திநீ

இயல் படும் வளம் பெற்றீஇ-தகுதியமைந்த செல்வத்தைப் பெற்று, ஈசன் மேன்மைகள் அயர்த்தனை-சிவபெருமானின் மேன்மைகளை மறந்தாய்; நின் அளவு அன்று-செல்வம் வந்தற்றகாலேத் தெய்வத்தை மறத்தல் சிறப்பாக உன்னிடத்தில் மாத்திரம் உள்ளதொரு குற்றமன்று; மையல் தான் உயிர்த்தொகை தமக்கு எலாம் உள்ளது-இவ்வாரூய மயக்கந்தான் ஆன்மவர்க்கம் அனைத்துக்கும் பொதுவாய் அமைந்ததொரு குற்றமாம்; ஆதலால் நீ மற்று என் செய்தி மயக்கினை அடைந்தனை-ஆதலினாலே ஆன்மவர்க்கத்துப்பட்ட நீ வேறு என்ன செய்வாய், மயக்கம் அடைந்தாய். (6)

முற்றுணர் வெய்தியே முழுத ளித்திடப்
 பெற்றவெங் கண்ணினும் பெரிது மாமயக்
 குற்றன முற்பக லுதுகண் டின்றுபோ
 னெற்றியங் கண்ணினு னருளி ளீக்கினுன்

முற்று உணர்வு எய்தி-சிவபெருமானுடைய திருவருளினாலே எல்லாவற்றையும் அறியும் முற்றறிவைப் பொருந்தி முழுது அளித்திடப் பெற்ற-உடைம் முழுவதையும் படைத்துக் காக்க அதிகாரம் பெற்ற, எம் கண்ணினும்-பிரம விஷ்ணுக் களாவிய எங்களிடத்திலேயும், முன் பகல் பெரிதும் மா மயக்கு உற்றன-முன்னொரு காலத்திற் பெரிதும் இருண்ட மயக்கங்கள் உண்டாயின; உது நெற்றி அம் கண்ணினுன் கண்டு-அதனை அழகிய நெற்றிக்கண்ணினையுடைய சிவபெருமான் கண்டருளி, இன்று போல் அருளின் நீக்கினுன்-இன்று போல் அன்றும் திருவருளினாலே மயக்கத்தைப் போக்கியருளினார். ஈண்டு முற்றுணர்வு, இருதொழிற்கும் வேண்டிய உணர்வு. (7)

அடிமுடி தேடு படலம்

ஆதலி னருளுடை யமல நாயகன்
பாதம தருச்சீன பரிவிற் செய்குதி
பேதறு மிப்பவப் பெற்றி நீக்கியே
போதமொ டின்னருள் புரிவ னென்றலும்.

ஆதலின்—ஆதலினாலே, அருளுடை அமல நாயகன் பாதமது அருச்சீன பரிவில் செய்குதி—கருணாகாரும் நிம்மலரு மாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை அன்போடு அருச்சீன செய்யக்கடவை ; பேதறும் இப்பவம் பெற்றி நீக்கி—தூன்புறு கின்ற இந்தப் பாவகாரியமனைத்தையும் போக்கி, போதமொடு இன்னருள் புரிவன்—தம்மையறியும் ஞானத்தோடு கூடிய இவிய திருவருளை அப்பெருமான் புரிந்தருளுவர் ; என்றலும்—என்று பிதாவாகிய பிரமதேவர் கூறுதலும். (8)

மைதிகழ் முகத்தினன் மற்ற தற்கிசைந்
துய்திற முணர்த்தினை யுங்கள் கண்ணுமுன்
னெய்திய மையலு மெம்பி ரானருள்
செய்தது மியம்புதி தெளிதற் கென்னவே.

திகழ் மை முகத்தினன்—விண்ணுகின்ற ஆட்டுமுகத்தனாகிய தக்கன், அதற்கு இசைந்து—சிவார்ச்சீன செய்தலாகிய அதற்கு உடன்பாட்டு, உய்திறம் உணர்த்தினை—பிதாவே அடியேன் உய்யுந் திறத்தை உணர்த்தியருளினீர் ; தெளிதற்கு—மேலும் தெளிவு உண்டாகும் பொருட்டு, முன் உங்கள் கண்ணும்—முன்பு பிரம விஷ்ணுக்களாகிய உங்களுடத்தும், எய்திய மையலும்—மயக்கம் உண்டாயதனையும், எம்பிரான் அருள் செய்ததும்—அம்மயக்கம் நீங்கும்படி எம்பெருமான் உங்களுக்கு அருள் செய்ததனையும், இயம்புதி—உரைத்தருள்வீராக ; என்ன—என்று பிரார்த்திக்க. (9)

பொன்னிருஞ் சததளப் போதின் மீமிசை
மன்னிய திசைமுகன் மதலை மாமுக
முன்னுற நோக்கியே முந்துங் கூறின
மின்னமு மக்கதை யியம்பு வோமென.

185788

பொன் இரும் சத தளப் போதின் மீ மிசை மன்னிய திசைமுகன்—பொன் மயமான பெரிய நூறு இதழ்கள் பொருந்திய தாமரை மலரின் மீது வீற்றிருந்த பிரமதேவர், மதலை மாமுகம் முன்னுற நோக்கி—புதல்வனாகிய தக்கனது ஆட்டு முகத்தை எதிருற முகஞ்செய்து, அக்கதை முந்தும் கூறினம் இன்னமும் இயம்புவோம் என—நமக்கு மயக்கம் வந்த நீங்கிய அக் கதையை முன்னருஞ் சொன்னோம் மயக்கத்தால் மறந்தாயாதலின் பின்னருஞ் சொல்வோம் என்று. (10)

நாலுள திசைமுக நாதன் றெல்லையாண்
மாலொடு பற்பகன் மலைவு செய்துநா
மேலதோர் பொருளென விலமன் வந்தருள்
கோலம துன்னியே தொழுது கூறுவான்.

நாலுள திசைமுக நாதன்—நான்கு திசைக்கும் நான்கு முகங்களை யுடைய பிரமதேவர், தொல்லையாண்—பழையதொரு காலத்திலே, மாலொடு பல பகல் மலைவு செய்து—திருமாலோடு தாமும் பல நெடுங்காலம் போர்செய்து, நாம் மேலது ஓர் பொருள் என—ஒவ்வொருவரும் நாமே மேலானதாய ஒப்பற்ற ஏகமாய பரம் பொருள் என்று வாதிக்க, விலமன் வந்து—அச்சமயத்திலே தமக்கு மத்தியில் மயக்கமற்றவராகிய சிவபெருமான் தோன்றியருளி, அருள் கோலம் அது உன்னி—தம் மயக்கைப் போக்கித் தமக்கருள்செய்த சிவபெருமானது திருப்பெருங் கோலத்தைத் தியானித்து, தொழுது—வணங்கி, கூறுவான்—சொல்லுவார்.

(11)

வேறு

பத்தினொடு நூறெதிர் படுத்தயுக நான்மை
யொத்தமுடி வெல்லையென தோர்பசல தாகு
மத்தகு பகற்பொழுது மந்தியொடு செல்ல
நத்தமுறு நான்றுயிலி னண்ணுவனவ் வேலை.

பத்தினொடு எதிர்படுத்த நூறு நான்மை யுகம்-பத்தினொற் பெருக்கப்பட்ட நூறாவிய ஆயிரம் சதுர்தயுகம், முடிவு
ஒத்த எல்லை-இறுதியைப் பொருந்திய கால அறுதி, எனது ஓர் பகல் ஆகும்-எனக்கு ஒரு பகற் காலம் ஆகும்; அ தகு
பகற்பொழுதும் அந்தியொடு செல்ல-அத்தகைய பகற்காலமும் அந்நிக்காலத்துடன் கழிய, நத்தம் உறும்-இராக்காலம்
வரும்; அ வேலை-அப்பொழுது, நான் றுயிலின் நண்ணுவன்-நான் நித்தினை செய்வேன். (12)

வானுமொடுங் கும்பரிதி மாமதி யொடுங்கு
நானுமொடுங் குந்தமது நானுமொடுங் குற்றே
கோளுமொடுங் குங்குலிச பாணிமுதல் வானோர்
கேளுமொடுங் கும்புவனி கேடுபடு மன்றே.

தமது நாளும் ஒடுக்குற்று-தத்தம் வாழ்நாளும் ஒடுங்கி, பரிதி மா மதி ஒடுங்கும்-சூரியனுஞ் சிறந்த சந்திரனும்
ஒடுங்கும்; நாளும் ஒடுங்கும்-நட்சத்திரமும் ஒடுங்கும்; கோளும் ஒடுங்கும்-கிரகங்களும் ஒடுங்கும்; வானும்
ஒடுங்கும்-அவ்வாற்றால் ஒளி என்பதும் இல்லையாம்; குலிச பாணி முதல் வானோர்கேளும் ஒடுங்கும்-வச்சிரபாணியான
இந்திரன் முதலிய தேவச் சுற்றமும் ஒடுங்கும்; புவனி கேடு பறும்-உலகம் அழியுயாம்.

யாள் இங்கே அக்கினி எனினுமாம்.

(13)

மண்ணுலகி லாரூயிர் வறந்திறுதி யாகும்
விண்ணுறு பதங்களில் வியன்முனிவர் யாருந்
துண்ணென வெருக்கொடு துளங்கினர்கள் சூழா
வெண்ணுசன லோகமிசை யெய்துவர்க் ளந்நொள்.

மண்ணுலகில் ஆர் உயிர் வறந்து இறுதியாகும்-மண்ணுலகிலுள்ள அரிய உயிர்கள் வறந்து அழியும்; விண் உறு
பதங்களில் வியன் முனிவர் யாரும்-ஆகாய உலகங்களிலிருக்கின்ற பெருமை பொருந்திய முனிவர்கள் யாவரும்,
துண்ணென வெருக்கொடு துளங்கினர்கள் சூழா-துண்ணென்று வெருக்கொண்டு நடுங்கி ஆலோசித்து, எண்ணு சனலோக
மிசை-மதிக்கப்படுகின்ற சனலோகத்தின் கண்ணே, அ நாள் எய்துவர்கள்-அந்த இராக்காலத்தில் அடைவார்கள். (14)

வாரிதிக ணற்றிறமும் வல்லையி லெழுந்தே
யாரியை தவஞ்செய்பதி யாதியன வல்லாப்
பாரினை யருந்தியொரு பாகமதன் மேலு
மோரெழு பிலத்துலக முண்டலவு மன்றே.

நால் திறமும்-நான்கு திக்கினும், வாரிதிகள் வல்லையில் எழுந்து-சமுத்திரங்கள் விரைந்தெழுந்து, ஆரியை தவம்
செய் பதி ஆதியன அல்லாப் பாரினை ஒரு பாகம் அருந்தி-ஆரியையாகிய காமாட்சியம்மையார் தவஞ்செய்த பதியாகிய
காஞ்சிபுரம் முதலிய புண்ணியத் தானங்களல்லாத பூமியின் ஒரு பாகத்தை விழுங்கி, அதன் மேலும்-அவ்வளவில்
அடங்காமல் அதன்மேலும், ஓர் எழு பிலத்து உலகம் உண்டு உலவும்-எழு பாதான உலகங்களையும் மூடிப்பரவும். (15)

ஒண்டிகிரி மால்வரை யடுத்தநில முற்றுங்
குண்டுறு பிலத்தினொடு கூடும்வகை லீட்டி
யண்டருவு குண்டுநிமிர்ந் தப்புறனு மாசி
மண்டுபுன லேயுலகை மாற்றியிரு மன்றே

ஒண் திகிரி மால் வரை உடுத்த நிலம் முற்றுங்-ஒளையி பெரிய சக்கரவாள திரி சூழ்ந்த நிவவுலகம் முழுவதும் குண்டு உறு பிலத்தினொடு கூடும்வகை லீட்டி-ஆழமான பிலக்களொடு ஒன்றாமாறு ஆழ்த்தி, அண்டர் உலகு உண்டு-தேவருலகத்தை உண்டு, நிமிர்ந்து அப்புறனும் ஆகி-மேற் சென்று அப்பாலுமாய், மண்டு புனலே-நிறைந்த சலப்பிரளயமே, உலகை மாற்றியிரும்-உலகத்தைத் தன்மயமாக மாற்றும். (16)

ஆனதொரு வேலையிலொ ராலிலையின் மீதே
மேனிலவு தண்மதி மிலைந்தவன் மலர்ச்சுதா
டானக முறுத்தியொர் தனிக்குழவி யேபோற்
கானுறு துழாய்மவுலி கண்டுயிலு மாதோ

ஆனது ஒரு வேலையில்-ஒருமுறை அவ்வாறாயதொரு சலப்பிரளயத்தில், ஓர் ஆலிலையின் மீத-அப்பிரளயத்தில் மிதந்து பொண்டிருந்ததொர் ஆலிலையின் மீது, மேல் நிலவு தண்மதி மிலைந்தவன் மலர்ச்சுதான் தான் அகம் உறுத்தி-ஆகாயத்தில் விளங்குகின்ற தண்ணிய சந்திரனைச் சூடிய சிவபெருமானுடைய மலரடிகளையே மனத்தின்கண் தியானித்துக் கொண்டு, ஓர் தனிக் குழவிபோல்-தன்னந்தனியானதொரு குழந்தையைப்போல், கான் உறு துழாய் மவுலி கண் துயிலும்-மணக் கமழுகின்ற துழாயனிந்த முடியினையுடைய திருமால் கண் துயிலுவாராயினார்.

கண்டுயிலு கின்றபடி கண்டுசன லோகத்
தண்டுமுனி வோர்புகழ வங்கஙனம் விழித்தே
பண்டைநில னோடவது பாதலம தாகக்
கொண்டன்மணி மேனியொடுர் கோலவுரு வாணன்.

கண் துயிலுகின்றபடி-திருமால் அறிதுயில் செய்கின்ற தன்மையை, சனலோகத்து அண்டு முனிவோர் கண்டு புகழ-சனலோகத்தைச் சேர்ந்து இருந்த முனிவர்கள் கண்டு புகழ்ந்து தோத்திரஞ்செய்ய, ஆங்கனம் விழித்து-திருமால் அப்பொழுது துயிலுணர்ந்து, பண்டை நிலன் நேட-பழையதாகிய பூமியைத் தேட, அது பாதலமது ஆக-அப்பூமி பாதலத் தின் கண்ணதாக, கொண்டல் மணி மேனியன்-அழகிய மேகவர்க்கான திருமால், ஓர் கோல் உரு ஆணன்-அப்பொழுது ஒரு பன்றி உருவங் கொண்டார். (18)

கோலமெனு மோருருவு கொண்டுபில மேசி
ஞாலமெவ ணுற்றதென நாடியது தன்னை
வாலிய வெயிற்றினிடை வல்லுகொடு மீண்டு
மூலமென வேநிறுவி மொய்ம்பினொடு போனான்.

கோலம் எனும் ஓர் உருவு கொண்டு-பன்றியென்று சொல்லப்படும் ஒப்பற்ற உருவத்தை எடுத்துக்கொண்டு-ஞாலம் எவன் உற்றது என நாடி-பூமி எவ்விடத்தது என்று தேடி, பிலம் எகி-பாதலத்தின்கட் சென்று, அது தன்னை-அப் பூமியை, வாலிய எயிற்றினிடை வல்லுகொடு மீண்டு-வெள்ளியதொரு தந்தத்தால் விரைந்தெடுத்துத் தாங்கிக்கொண்டு மீண்டு, மூலம் எனவே மொய்ம்பினொடு நிறுவிப் போனான்-பன்றி போலவே வலியுடன் அதனை வைத்துப் போயினார். (19)

அற்பொழுது நாலுகமொ ராயிரமு மேக
வெற்பொழுது தோன்றியதி யான்றுயி லுணர்ந்தே
கற்பனை யியற்றிய கருத்தினினை போழ்தி
விற்புழி யடைந்தன நெடும்புணரி யெல்லாம்.

அல்பொழுது நாலுகம் ஓராயிரமும் எச-இராப்பொழுதாகிய ஆயிரஞ் சதுர்புகழும் கழிய, எல்பொழுது தோன்றியது-பகற்பொழுது ஆரம்பமானது; யான் துல்ல உணர்ந்து-உடனே யான் துயிலெழுந்தது, கற்பனை இயற்றிய-கற்பனையாகிய-சிருட்டியைச் செய்யும்பொருட்டு, கருத்தில-நினை போழ்தில்-மனத்தில நினைத்தபோது, நெடும் புணரி எல்லாம் நிற்புழி அடைந்தன-பெருநி நீண்டெழுந்த சமுத்திரம் யாவும் பண்டு நிற்குமிடத்திற் சென்று நின்றன.

திருமால் பூமியை நிறுவிப் போக, இருஞ்சும் விடிய, பிரமா சிருட்டியை ஆரம்பித்தாரென்க.

அருத்திகெழு பாற்கட லராவணியின் மீதே
 திருத்திகழு மார்புடைய செம்மல்புவி தன்னை
 யிருத்தின மெயிற்றினி லெடுத்தென நினைத்தே
 கருத்தினி லகந்தைகொடு கண்டுயில் லுற்றான்

திரு திகழும் மார்பு உடைய செம்மல்-பூமியை நிறுவிப்போன திரு மறுமார்பினரான திருமால், அருத்தி கெழு பாற்கடல் அரா அணையின் மீது-விருப்பம் மிக்க பாற்சமுத்திரத்திலே சர்ப்ப சயனத்தினமீது, புவி தன்னை எயிற்றினில் எடுத்து இருத்தினம் என நினைத்து-பூமியை எயிற்றுலெடுத்து நிறுத்தினோம் என்று நினைத்துக்கொண்டு, கருத்தினில் அகந்தை கொடு-அதனாலே மனத்தின்கண்ணே அகங்காரத்தைச் சுமந்துகொண்டு, கண்மூலில் உற்றான்-பகலிரவற்ற யோக நித்திரையைச் செய்தார். (21)

ஆனபொழு தத்தினி லளப்பிலிமை யோரைத்
 தானவரை மானுடவர் தம்மொடு விலங்கை
 யேனைய வுயிர்த்தொகையை யாவையு மனித்தே
 வானகமும் வையகமு மல்கும்வகை வைத்தே.

ஆன பொழுதத்தினில்-அப்பொழுது, அளப்பில் இமையோரை தானவரை மானுடவர் தம்மொடு விலங்கை-அளவற்ற தேவர்களையும் அசுரர்களையும் மனிதர்களையும் விலங்குகளையும், எனைய உயிர்த் தொகையை-மற்றைய உயிர்க் கூட்டங்களையும், யாவையும் அளித்து-யாவற்றவறயுஞ் சிருட்டிசெய்து, வானகமும் வையகமும் மல்கும் வகை வைத்து-விண்ணுலகிலும் மண்ணுலகிலும் அவைகள் விருத்தியுறும் வண்ணஞ் செய்து. (22)

மன்னியலு மிந்திரனை வானரசி லுய்த்தே
 யன்னவ னொழிந்ததிசை யாளர்களை யெல்லாந்
 தந்நிலை நிறுத்தியது தன்னைநெடி துன்னி
 யென்னையல தோர்கடவு ளின்றென வெழுந்தேன்.

மன் இயலும் இந்திரனை வான் அரசில் உய்த்து-இறைமை பொருந்துகின்ற இந்திரனைச் சுவர்க்க அரசியலில் இருத்தி, அன்னவன் ஒழிந்த திசையாளர்களை எல்லாம்-அவ்விர்திரனொழிந்த திக்குப்பாலக ரணவரையும், தம்நிலை நிறுத்தி-தத்தம் நிலையில் நிறுவி, அதுதன்னை-இவ்வாறு செய்ததாகிய அச் செயற்கருஞ் செயலை, நெடிது உன்னி-யானன்றி வேறுயார் இது செய்யமுடியும் என்று நெடுந்தாரஞ் சிந்தித்து, என்னை அலது ஓர் கடவுள் இன்று என எழுந்தேன்-என்னையன்றி ஒரு முழுமுதற்கடவுள் வேறு இல்லை என்று அகங்கரித்தெழுதேன். (23)

துஞ்சலுறு காலீதனிற் றுஞ்சமெழும் வேலை
 யெஞ்சலி லுயிர்த்தொகுதி யாவுமெழும் யானே
 தஞ்சமெனை யன்றியொரு தாதையிலை யார்க்கும்
 விஞ்சுபொருள் யானென வியந்தெனை நடந்தே.

துஞ்சல் உறு காலீதனில் தஞ்சம்-யான் துயிலும்பொழுது உலகம் ஓடுங்கும்; எழும் வேலை-யான் துயிலெழும்போது. எஞ்சல் இல் உயிர்த்தொகுதி யாவும் எழும் - குறைவற்ற உயிர்த்தொகுதி அனைத்துமாகிய உலகந் தோன்றும்; தஞ்சம் யானே-அந்தமும் ஆதியுமாய் உலகத்துக்குப் பற்றுக்கோடாவேன் யானே; என அன்றி ஒரு தாதை இலை-என்னையன்றி உலகத்துக்கு ஒரு கருத்தா இல்லை; யார்க்கும் விஞ்சு பொருள்யான்-எவர்க்கும் மேலாகிய பரம்பொருள் யானே; என என வியந்து நடந்து-என்று என்னை யானே வியந்து நடந்து. (24)

மல்லலுறு மேலுலகு மாதிரமு மேனைத்
 தொல்லுலகு மேருவொடு சுற்றுக்கட லேழு
 மொல்லென விரைத்தெழு முயிர்த்தொகையு மல்லா
 வெல்லையில் பொருட்டிறனும் யானெடிது நோக்கி.

மல்லல் உறு மேல் உலகும்-பெருமை மிக்க மேலுலகங்களையும், மாதிரமும்-திக்குக்களையும், எனைய தொல் உலகும்-
 அறறைய பழைய உலகங்களையும். மேருவொடு சுற்று கடல் எழும்-மோருமலையையும் சூழுகின்ற எழு கடல்களையும், ஒல்லென
 இரைத்து எழும் உயிர்த்தொகையும்-ஒல்லென்று ஒலித்தெழுமின்ற உயிர்க் கூட்டங்களையும், அல்லா எல்லையில் பொருள்
 றெனும்-இவையல்லாத பொருள் வகைகளையும், யான் நெடிது நோக்கி-யான் நீண்ட நேரம் உற்று நோக்கி. (25)

இப்பொரு ளனைத்துமுனம் யான்பயந்த வென்ற
 லொப்பிலை யெனக்கென வுளத்திடை மதித்தே
 னப்பொழுதி லாரமுத வாழியிடை யாழிக்
 கைப்புய லகந்தையொடு கண்டுயிலல் கண்டேன்.

இ பொருள் அனைத்தும்-இப் பிரபஞ்சப் பொருள் அனைத்தும், முனம்யான் பயந்த என்றால்-முதற்கண் யானே
 சிரிப்பித்தனவானால், எனக்கு ஒப்பு இலை என உளத்திடை மதித்தேன்-எனக்கு ஒப்பாவார் பிறர் இவர் என்று மனத்தின்கண்
 என்னை யானே மதித்து அகங்கரித்தேன் ; அப்பொழுதில்-அதே சமயத்தில், ஆர் அமுத ஆழி இடை-அரிய அமுதத்தையு
 டைய பாற் சமுத்திரத்தில், ஆழிக் கைப்புயல்-சக்கரத்தைத் தரித்த கையினையுடைய மேகம் போன்ற திருமால், அகந்தை
 யொடு-என்னைப் போலவே தாரும் அகங்கரித்துக்கொண்டு, கண் துயிலல் கண்டேன்-அறிதுயில் புரிவதனைக் கண்ணுற்றேன்.
 (26)

அன்றவனை மாலென வறிந்தன னறிந்துஞ்
 சென்றன கைந்தையொடு செய்யதிரு வைகு
 மன்றன்மணி மார்பமிசை வண்கைகொடு தாக்கி
 யின்றாயி லுணர்ந்திடுதி யென்றவு மெழுந்தான்

அன்று அவனை மால் என அறிந்தனன் அறிந்ததும்-அப்பொழுது அங்கே துயில்செய்பவரைத் திருமால் என்று
 அறிந்திருந்தேனாயினும், அகந்தையொடு சென்றனன்-அறியாதேன்போன்று அகங்காரத்தோடு அவர் அருகிற் சென்று,
 செய்ய திரு வைரும் மன்றல் மணி மார்பம் மிசை வண் கைகொடு தாக்கி-செம்மையாகிய இலக்குமி வசிக்கின்ற மணங்
 கமழாநின்ற கௌத்துவ மணி யணிந்த மார்பத்தினமீது வண்மை யமைந்த கையினுலடித்து, இன் துயில் உணர்ந்திடுதி
 என்றனும் எழுந்தான்-இனிய துயிலுணர்ந்தெழுதி என்றவுடன் அவர் எழுந்தார். (27)

ஏற்றெழு முராரிதனை யாரையுரை யென்றே
 சாற்றுதலும் யாமுனது தாதையறி யாய்கொ
 னாற்றலைகொன மைந்தவென நன்றென நகைத்துத்
 தேற்றிடினு நீதுயி ரெளிந்திலைகொ லென்றேன்

ஏற்று-அடித்த அடியை ஏற்று, எழு முராரி தனை-துயிலெழாநின்ற முராரியாகிய திருமலை, யாரை உரை என்று
 சாற்றுதலும்-நீ யாவன்சொல் என்று யான் வினவுதலும், நால் தலை கொள் மைந்த-நான்கு தலைகளையுடைய மைந்தனே,
 யாம் உனது தாதை-யாம் உன்பிதா ; அறியாய்கொல்-நீ இதுனை அறியாயோ ; என-என்று திருமால் கூற, நன்று என
 நகைத்து-நான் நன்று என்று சிரித்து, தேற்றினும்-நான் துயிலுணர்ந்தியவழியும், நீ துயில் தெளிந்திலைகொல்
 என்றேன்-இன்னும் நீ துயிலுணர்ந்தாயல்லீப்போலும் என்றேன்.

துயிலுணர்ந்தனையாயின் இவ்வாறு பிதற்றாய் என்றவாரும். ஏற்று என்பதற்கு எதிர்த்து என்றுரைப்பினும்
 அமையும். (28)

தந்தையென வந்தவர்க டாமுதவு சின்று
மைந்தர்க டமக்குரைசெய் வாசகம தென்ன
முந்துற வெமக்கிது மொழிந்ததியல் பன்று
லெந்தையென வேநீனைதி யாம்பிரம மேகான்.

தந்தை என வந்தவர்கள்-பிதா என்றிருப்பவர்கள், தாம் உதவுகின்ற மைந்தர்கள் தமக்கு-தாம் பெற்ற புத்திரர் களுக்கு, உரைசெய்வாசகமது என்ன-சொல்லுகின்ற வாசகத்தை ஒப்ப, முந்துற-எமக்கெதிரில், எமக்கு-உன் தந்தையா சிய எமக்கு, இது மொழிந்தது இயல்பு அன்று-திருமாலே நீ இந்த வாய்பாட்டை ஒப்பித்தது முறையாகாது; எந்தை என நீனைதி-எம்மை நீ உன் பிதா என்று கருது; யாம் பிரமம் காண்-நாமே பரப்பிரமம் இதனை அறிகுதி.

(29)

யாம் மரியாதைப் பன்மை.

உந்தியி லிருந்துவரு முண்மையுண ராமே
மைந்தனென நீயெமை மனத்தினினை குற்று
யிந்தன முதித்திடு மெரிக்கடவு ளுக்குத்
தந்தையது வோவிது சமக்குரைய தன்றே.

உந்தியிலிருந்து வரும் உண்மை உணராமே-உனது உந்திக்கமலத்திலிருந்து யாம் தோன்றிய தத்துவத்தை ஆராயாமல், எமை மைந்தன் என நீ மனத்தில் நீனைகுற்றும்-எம்மை உன் மைந்தனென்று நீ மனத்தில் நீனைத்துக் கொண்டாய்; உதித்திடும் எரிக் கடவுளுக்கு இந்தனம் தந்தையோ-தன்பால் உதிகின்ற அக்கினிதேவனுக்கு விரகு தந்தையாகுமோ; இது சமக்குரை-இவ்வாற்றால் எம்மை மைந்தன் என்று நீ செப்பிய இது பொய்யுரையாம்.

அது, பகுதிப் பொருள் விசுதி.

(30)

நின்னுடைய தாதையென நீயுனை வியந்தா
யன்னதை விடுக்குதி யருந்தவ வலத்தான்
முன்னமொரு தூணிடை முனைத்தனை யவற்று
லுன்னிலது வேமிக வுயர்ந்தபொரு ளாமோ.

நின்னுடைய தாதை என-உன்னுடைய பிதா நான் என்று எம்மை நோக்கிக் கூறி, நீ உனை வியந்தாய்-நீ உன்னை வியந்துரைத்தாய்; அன்னதை விடுக்குதி-அவ்வாறுரைப்பதை இனி விட்டுவிடு; அரும் தவ வலத்தால் முன்னம் ஒரு தூணிடை முனைத்தனை-அரிய தவவலியினாலே முன்னொரு காலத்தில் எழு தூணின்கண் நீநரசிங்கமாயந் தோன்றினாய்; அ அற்றால்-அந்தத் தன்மையினால், அது -அந்தத் தூண், உன்னில் மிக உயர்ந்த பொருள் ஆமோ-உன்னிலும் பார்க்க மிகவுயர்ந்ததொரு பொருளாகுமா.

(31)

துய்யமக னும்பிருகு சொற்றசப தத்தா
லையிரு பிறப்பினை யடிக்கடி யெடுத்தாய்
மெய்யவை யனைத்தையும் விதித்தனம் விதித்தெதம்
கையது சிவந்துளது கண்டிடுதி யென்றேன்.

துய்ய மகனும் பிருகு-தூய்மைபொருத்திய எம்முடைய புதல்வனான பிருகு முனிவன், சொற்ற சபத்தால்-உனக் கிட்ட சாபத்தால், ஐயிருபிறப்பினை அடிக்கடி எடுத்தாய்-பத்துப் பிறப்புகளை அடிக்கடி அடைந்தாய்; மெய் அவை அனைத்தையும் விதித்தனம்-நீ பிறக்குந்தோறும் உரிய உடம்புகள் அனைத்தையும் யாமே படைத்தோம்; விதித்த எம்மை சிவந்துளது-உனக்கு உடம்புகளைப் படைத்துப் படைத்து எமது கை கன்றிச் சிவந்துவிட்டது; கண்டிடுதி (என்றேன்- இதோ எமது கையை உற்று நோக்கு என்றேன்).

(32)

வேறு

- அன்றவற் கெதிர்புகுந் தனையசொற் புகறலுங்
குன்றெடுத் திருகரக் கொண்டல்போன் மேனியா
னன்றெனச் சிரமசைஇ நகைசெயா வெடுளியாற்
பொன்றறிர்க் கரதலம் புடைபுடைத் துரைசெய்வான்.

அன்று அவற்கு எதிர் புகுந்து அனைய சொல் புகறலும்-அன்று அத்திருமாலுக்கு எதிரே சென்று அவ்வாறாகிய சொற்களைச் சொல்லுதலும், குன்று எடுத்திடு கரக் கொண்டல் போல் மேனியான்-ஒரு காலத்திற் கோவர்த்தனவிரியைக் குடையாக எடுக்கும் மேகவர்ணரான திருமால், நன்று என சிரம் அசைஇ--நன்று என்று சிரக்கம்பஞ் செய்து, நகை செயா-சிரித்து, வெடுளியால்-கோபத்தினாலே, பொன் தளிர்க் கரதலம் புடைபுடைத்து உரை செய்வான்-அழகிய தளிர் போன்ற திருக் கரங்களை ஒன்றோடொன்று பலமுறை தட்டிக் கூறுவார். (33)

நச்சராப் பூண்டிடு நம்பனான் சென்னியி
னுச்சியந் தலையினை யுகிரினுற் களைதலு
மச்சமாய் வீழ்ந்தனை யதுபடைத் தின்னம்மும்
வைச்சிலாய் நன்றுநீ மற்றெமைத் தருவதே.

நச்ச அரா பூண்டிடும் நம்பன்-நஞ்சினையுடைய சர்ப்பத்தைத் தரித்த சிவபெருமான், உன் சென்னியில் உச்சி அம் தலையினை உகிரினால் களைதலும்-உன் தலைகளில் உச்சிகண்ணுள்ள அழகிய தலையை நகத்தினாலே கிள்ளி எடுத்த லும், அச்சமாய் வீழ்ந்தனை-அச்சமுற்று விழ்ந்தாய் ; அது படைத்து இன்னமும் வைச்சிலாய்-அத் தலையை உண்டாக்கி இன்ன மும் வைத்துக் கொண்டாயல்லை ; நீ-இவ்வியல்பினையுடைய நீ, எமைத் தருவது நன்று-எம்மைப் படைப்பதென்பது நன் றாயிருக்கிறது. (34)

நேயமாய் முன்னரே நின்னையின் றுதவிய
தாயும்யா மன்றியுந் தந்தையும் யாமுனக்
காயதோர் கடவுள்யா மடிகள்யா மைந்தநம்
மாயையா லின்றிவண் மதிமயக் குறுதிகாண்.

நேயம் ஆய் முன்னர் நின்னை ஈன்று உதவிய தாயும் யாம்-விருப்ப முற்று முன் உன்னைப் பெற்றளித்த தாயும் யாமே ; அன்றியும் தந்தையும் யாம்-அல்லாமலும் உன் தந்தையும் யாமே ; உனக்கு ஆயது ஓர் கடவுள் யாம்-உனக்கு நீ வணங்குதற்குரியதொரு தெய்வமும் யாமே ; அடிகள் யாம்-மருமம் யாமே ; மைந்த-மகனே, நம் மாயையால் இன்று இவண் மதி மயக்குறுதி-நம்முடைய மாயையினாலே இன்று இவ்விடத்திற் புத்தி மயங்குதலைப் பொருந்துகின்றாய். (35)

பொன்னலா தாங்கொலோ பூணெலா மிறைபுரி
மன்னலா தாங்கொலோ மநில மாநிலந்
தன்னலா தாங்கொலோ தருவதோர் வளமதி
லென்னலா தாங்கொலோ வெச்சரா சரமுமே.

பொன் அலாது பூண் எலாம் ஆம் கொல்-பொன்னையின்றி ஆபராண வகையெல்லாம் உண்டா குமோ ; இறை புரி மன் அலாது மாநிலம் ஆம் கொல்-அரசு புரியும் அரசனையின்றிப் பெரிய நிலவுலகம் நடைபெறுமா ; மாநிலம் தன் அலாது தருவதோர் வளம் ஆம் கொல்-பெரிய நிலத்தையின்றித் தகுதி பொருந்திய ஒப்பற்ற வளம் உளதாமோ ; அதில் என் அலாது ஏ சராசரமும் ஆம் கொல்-அதுபோல என்னையின்றி எந்தச் சாரசமுந் தோன்றுமோ.

எண்ணுவிப் போனுநா னெண்ணுகின் ரேனுநான்
கண்ணுதற் பொருளுநான் காண்டகும் புலனுநா
எண்ணுதற் கரியன னாரணக் கடவுணன்
விண்ணகத் தலைவனான் வேதமும் பொருளுநான்.

எண்ணுவிப்போனும் நான்-உயிர்களை எண்ணுவிப்போனுகிய காட்டுவானும் யான்; எண்ணுகின்றேனும் நான்-
உயிரினுள் ஒன்றாயிருந்து எண்ணுகின்றவனுகிய காண்பவனும் யான்; கண்ணுதல் பொருளும் நான்-காணத்தரும் ஐம்பு
லமாகிய காட்சியும் யான்; நண்ணுதற்கு அரியன் நான்-அணுகுதற்கரியவனும் யான்; நாரணக் கடவுள் நான்-நாரண
னுகிய கடவுளும் யான்; விண்ணகத் தலைவன் நான்-இந்திரனும் யான்; வேதமும் பொருளும் நான்-வேதமும் யான்
வேதப் பொருளும் யான்.

கண்ணுதல்-கருதுதல், காண்பவன் முதலிய திறமும் என்னுங் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளை நோக்குக. (37)

ஆதிநா னுருவுநா னருவுநா னிருளுநான்
சோதிநா னைத்தனான் றூயனான் மாயனான்
யாதுநான் பூதநான் யாருநான் சங்கரன்
பாதிநா னவனுநான் பரமெனும் பொருளுநான்.

ஆதி நான்-எவற்றிற்கும் முதலும் நான்; உருவும் நான் அருவும் நான்-உருவமும் நான் அருவமும் நான்;
இருளும் நான் சோதி நான்-இருளும் நான் ஒளியும் நான்; அத்தன் நான்-பிதாவும் நான்; தூயன்நான் மாயன்
நான்-தூயவனும் நான் மாயவனும் நான்; யாதும் நான் யாரும் நான்-யாவதும் நான் யாவரும் நான்; பூதம் நான்-
பூதங்களும் நான்; சங்கரன் பாதி நான் அவனும் நான்-சிவனது பாதிமாகிய சத்தியும் நான் சிவனும் நான்; பரன்
எனும் பொருளும் நான்-பரம்பொருளும் நான்.

(38)

என்றுபற் பலவுரைத் திடுதலும் யானெதிர்
சென்றுருத் திருவருஞ் செருவினைப் புரிதுமேல்
வென்றியுற் றவரரோ மேலையோ ரெழுக்கென
வன்றிறற் போர்செய்வான் வந்தனன் மாலுமே.

என்று பற்பல உரைத்திடுதலும்-என்று பலவலவாறு திருமால் கூறுநிற்ப, யான் எதிர் சென்று-யான் திருமாலுக்கு
எதிரே சென்று, இருவரும் உருத்துச் செருவினைப் புரிதும்-நாம் இருவோரும் கோபித்துப் போரினைச் செய்வோம்;
எல்-நீ போரை ஏற்றுக்கொள்; வென்றியுற்றவர் மேலையோர்-போரில் வெற்றி பெற்றோர் மேலோர் ஆவர்; எழுக்க என-
போருக்கு எழுக என்று யான் அறை கூவ, மாலும் வன் திறல் போர் செய்வான் வந்தனன்-திருமாலும் வலிய திறலமைந்த
போர்செய்யும் பொருட்டு உடன்பட்டு வந்தார்.

அரோ, அசை.

(39)

ஏற்றெழுந் தோர்சிலை யேந்தியே வாங்கிமால்
கூற்றிரும் படைமுதற் கொடியவெம் படையெலா
மாற்றருந் தன்மையால் வலையுய்த் திடுதல்கண்
டாற்றினன் குசைகளா லீயைவெம்படை தொடா.

மால் ஏற்று எழுந்த-திருமால் போரேற்றெழுந்து, ஓர் சிலை எந்தி வாங்கி-ஒரு வில்வினைத் தாங்கி வீணத்து, கூற்று
இரும் படை முதல் கொடிய வெம் படை எலாம்-பெரிய யம்ப்படை முதலிய மிகக் கொடிய படைகள் அனைத்தையும், மாற்ற
ரும் தன்மையால் எல்லை உய்த்திடுதல் கண்டு-தடுத்தற்கரியதொரு பிரகாரம் விரைந்து செலுத்துவது கண்டு, அணைய வெம்
படை குசைகளால் தொடா ஆற்றினன்- அவ்வப் படைகளை யானுந் தருப்பைகளாற் பாவனை செய்து செலுத்தும் போர்
புரிந்தேன்.

(40)

வேறு

ஆங்கவை யழிவுற வரியுந் தன்படை
வாங்கினன் விடுத்தலும் வருதல் கண்டியான்
பாங்கரி னின்றவென் படையை யங்கையிற்
ருங்கிநின் றுய்த்தனன் றடுத்து மீண்டதே.

அரியும்-திருமாலும், ஆங்கு அவை அழிவு உற-அவ்விடத்திலே தாம்விட்ட அப்படைக்கலங்கள் அழிய, தன் படை வாங்கினன் விடுத்தலும்- தமது நாராயணப்படையை எடுத்து விரைக்க, வருதல் கண்டு-அது என்மேல் வருதலைக் கண்டு, யான் பாங்கரில் நின்று என படையை-யான் என்பக்கலிலிருந்த பிரமப் படையை, அகம் கையில் தாங்கி நின்று உய்த்தனன்-கையகத்தே எடுத்துச் செய்யவேண்டியது செய்து நின்று செலுத்தினேன்; தடுத்து மீண்டது-அது நாராயணப் படையைத் தடுத்து என்பால் மீண்டது. (41)

அப்படை மீண்ட பி னுதி யாகிய
வொப்பருஞ் சிவனளித் துளது புங்கவ
ரெப்பெரும் படைக்குமோ ரிறைவ னாயது
மைப்புயன் மேனிமால் வழத்தி வாங்கினான்.

அ படை மீண்டபின்-யான் விடுத்த பிரமப்படை நாராயணப் படையைத் தடுத்து என்பால் மீண்டபின், ஆதி ஆசிய ஒப்பு அரும் சிவன் அளித்தது-ஆதியாகிய ஒப்பில்லாத சிவபெருமான் கொடுத்தருளியது, புங்கவர் எப்பெரும் படைக்கும்- தேவர்களாகிய நம்மவரின் பெரிய படைகளைத்துக்கும், ஓர் இறைவன் ஆயது-ஒப்பற்ற நாயகம் ஆனது ஆசிய சிவப்படையை மை புயல் மேனி மால் வழத்தி வாங்கினான்-கரிய முகில் போலும் மேனியை யுடையாராயிய திருமால் பூசித்து எடுத்தார். (42)

எம் பெரும்படை, எதுகை நோக்கி வலித்தல் விகாரமெய்திய தென்னுமாம். (42)

மஞ்சன முதலிய மறுவில் பூசனை
நெஞ்சறு புலன்களி னிரப்பி யோச்சலு
மெஞ்சலி லமர்க ளிரிய மேற்செலு
நஞ்சினுங் கொடிதென நடந்த வேலையே.

மஞ்சனம் முதலிய மறுவில் பூசனை-திருமஞ்சனம் முதலிய குற்றமற்ற பூசனையை, நெஞ்சறு புலன்களின் நிரப்பி-மனத்தின் வழிப்படுகின்ற புலன்களாற் செய்து முடித்து, ஒச்சலும் விடுத்தலும், எஞ்சல் இல் அமர்கள் இரிய-அழிதலில்லாத தேவர்கள் அஞ்சி ஓரும்படி, மேல் செலும் நஞ்சினும் கொடிது என-அவர்மேற் செல்லாநின்ற ஆலகாலத்தினுங் கொடியது என்று சொல்லும்படி, நடந்த வேலை-திருமால் விடுத்த சிவப்படை வந்த சமயத்தில். (43)

முன்னமே யெனக்குமம் முக்க ணையக
னன்னதோர் படையளித் தருளி னுனதை
யுன்னியே வழிபடஇ யொல்லையுய்த்தனன்
வன்னிமேல் வன்னிசெல் வண்ண மென்னமே.

அ முக்கண் நாயகன் எனக்கும் முன்னம் அன்னது ஓர் படை அளித்தருளினான்-அந்த மூன்று கணகையுடைய சிவபெருமான் திருமாலுக்குப் போலவே எனக்கும் முன்னர் அத்தன்மைத்தாயதொரு சிவப்படையைத் தந்தருளியிருந்தார்; அதை உன்னி வழிபடஇ-அச் சிவப்படையைத் தியானித்துப் பூசனை செய்து, வன்னிமேல் வன்னி செல் வண்ணம் என்ன-அக்கினி மீது அல்வாரூயதோரக்கினி செல்லும் வண்ணம் போலச் செல்லும் படி, ஒல்லையுய்த்தனன்-விரைந்து யானுஞ் செலுத்தினேன். (44)

ஒருதிறத் திருவரு முஞ்றி யேவிய
வரனருள் பெரும்படை தம்மி லாடல்செய்
தெரிகனற் கற்றைகள் யாண்டுஞ் சிந்தியே
திரிதலுற் றுலகெலாஞ் செற்று லாயவே.

இருவரும் உஞ்றி எவிய-இருவரும் பூசனையாதியன செய்து செலுத்திய, அரன் அருள் ஒரு திறத்துப் பெரும்படை-
சிவபெருமானருளிய ஒரே மியல்மினையுடைய பெரிய சிவப்படைகள், தம்மில் ஆடல் செய்து-தம்முட் போராடல் செய்து,
யாண்டும் எரி கனல் கற்றைகள் சிந்தி-எய்விடத்திலும் எரிசின்ற தீக்கற்றைகளைச் சிந்தி, உலகு எலாம் செற்று-உலகம்
முழுவதையும் அழித்து, திரிதலுற்று உலாய-உலாவித் திரிந்தன. (45)

அப்படை திரிதலு மவைகள் வீசிய
துப்புறழ் கொழுங்கன ரெல்லை வானினு
மீப்புவி மருங்கினு மீண்ட வானவர்
வெப்புற விரிந்தனர் விதிர்ப்புற் றேங்குவார்.

அ படை திரிதலும்-அப் படைகள் அவ்வாறு உலாவித் திரிதலும், அவைகள் வீசிய துப்புறழ் கொழும் கனல்-
அப்படைகள் சொரிந்த வலிமை மிக்க கொழுமையான அக்கினி, தொல்லை வானினும்-பழைமையாகிய வானுலகத்தும்-
இ புவி மருங்கினும்-இந்த மண்ணுலகத்திலும், ஈண்ட-நெருங்கிச் செறிய, வெப்பு உற-வெப்பம் மிகுதலால், வானவர்
விதிர்ப்புற்று எங்குவார் இரிந்தனர்-தேவர்கள் நடுக்குற்று எங்கி ஓடிவாராயினர். (46)

வீண்டன ரொருசிலர் வெதும்பி விம்மியே
மாண்டன ரொருசிலர் வந்த நஞ்சமுண்
டாண்டவர் கழல்னை யடைகும் யாமெனஞ்சு
காண்டரு கயிலையின் கண்ணுற் றுர்சிலர்.

ஒருசிலர் வீண்டனர்-ஒரு சிலர் தாம் தாம் நிற்குமிடத்தைவிட்டு ஓடினார்கள்; ஒரு சிலர் வெதும்பி விம்மி
மாண்டனர்-ஒருசிலர் வெதும்பி அழுது இறந்தார்கள்; சிலர் வந்த நஞ்சம் உண்டு ஆண்டவர் கழல் இனை யாம்
அடைதும் என-சிலர் எழுந்த நஞ்சையுண்டு நம்மை ஆண்டருளிய சிவபெருமானுடைய கழலணிந்த திருவடியினையை
யாம் சரண அடைவோம் என்று, காண தரு கயிலையின்கண் உற்றார்-அழகு பொருந்திய திருக்கலைச மலைக்கட்
சென்றார்கள். (47)

வீண்டனர் நீண்டது; விகாரம்.

காரெலாய் கரிந்தன கசனந் தன்னெடு
காரெலா மெரிந்தன பௌவப் பாற்படு
நீரெலாய் வறந்தன நிரந்த பல்லுயிர்ப்
பேரெலாந் தொலைந்தன பின்னும் போர்செய்தேம்.

கார் எலாய் கரிந்தன-முசில்கள் யாவும் கரிந்தன; கசனம் தன்னெடு பார் எலாம் எரிந்தன-ஆகாயமும் பூமி
முழுவதும் எரிந்தன; பௌவப் பாற்படும் நீரெலாய் வறந்தன-சமுத்திரத்தின்கட் பொருந்திய நீர் முழுவதும்
வறந்தன; நிரந்த பல் லுயிர்ப்பேர் எலாம் தொலைந்தன-செறிந்த பலவாகிய உயிர் என்று பெயர் சொல்லப்படுவன
யாவும் அழிந்தன; பின்னும் போர் செய்தேம்-இங்ஙனமாயபோதும் போரை நிறுத்தினோமல்லோம்.

இந்தவாறு றமர்முரிந் திட்ட காலையிற்
றந்தையா ரருளிணற் றமியன் மாமுகம்
வந்துநா ரதனெனு மறுவின் மாமுனி
சிந்தைசெய் தெமக்கிவை செப்பன் மேயினான்.

இந்தவாறு அமர் முரிந் திட்ட காலையில்-இவ்வண்ணம் போர்முரிந்த சமயத்தில், தந்தையார் அருளினால்-பரமபிதா வாகிய சிவபெருமானது திருவருளால், நாரதன் எனும் மறு இல் மாமுனி-நாரதர் என்கின்ற மாசற்ற மகத்துவம் பொருந்திய முனிவர், தமியன் மாமுகம் வந்து-தமியேனுடைய பெருமைபொருந்திய முகத்தில் அவதரித்து, சிந்தை செய்து-தியான பரராய், எமக்கு இவை செப்பல் மேயினான் எம்மிருவருக்கும் இவற்றைச் செப்புவாராயினார்.

தமியேனின் சிறந்த முகத்துக்கு எதிரேவந்து என்றுரைப்பாருமளர்.

நீர்முத னுமென நினைந்து கூறியே
போர்முத லேசில முரிசின் நீர்கொலா
மோர்முத லன்றியே யில்லை யுங்கள்
லார்முத லிருவரு மன்ன பண்பினீர்.

நீர்-நீர், நாம் முதல் என நினைந்து கூறி-தாம் பிரமம் என்று நினைத்தும் உரைத்தும், போர் முதல் சில முரிசின் நீர் கொல்-போர் முதலிய சிலவற்றைச் செய்துகொண்டிருக்கின்றீர்கள் போலும்; ஓர் முதல் அன்றி இல்லையே-முதற்பொருள் ஒன்றேயன்று இரண்டு இல்லையே; இருவரும் அன்ன பண்பினீர்-நீவிரோ இருவீரும் நாம் பிரமம் என்பதில் ஒத்த பண்பினையுடையீராயிருக்கின்றீர்; உங்களில் ஆர் முதல்-நும்பண்பு இங்ஙனமாயின் உங்களிருவரில் யார் பிரமப்பொருள் சொல்லுங்கள். (50)

பொருசமர் கருதியே புகுந்த போழ்தினு
முரியதோர் படையல் துலகந் தீப்பதோர்
வெருவரும் பெரும்படை விடுத்தி ரப்படை
யருளிய கடவுளை யயர்த்திர் போலுமால்.

பொரு சமர் கருதி-பிரம நிச்சயத்தின்பொருட்டுப் பொருகின்ற போரை மேற்கொண்டு, புகுந்த போழ்தினும்-நீங்கள் நடந்துகொண்ட சமயத்திலும், உரியது ஓர் படையல்த-உங்களுக்குரியதொரு படையல்வாதாகிய, உலகம் தீப்பது ஓர் வெருவரும் படை விடுத்திர்-உலகத்தை அழிப்பதோர்ச்சந்தரும் பெரும்படையைப் பிரயோகஞ் செய்தீர்களே அ படை அருளிய கடவுளை அயர்த்திர் போலும்-அப்பெரும்படையாகிய படைகள் நாயகத்தை உங்களுக்குத் தந்தருளிய சர்வலோகைக நாயகராகிய கடவுளை மறந்து லீபீடர்கள் போலும். (51)

கடவுளை மறந்திரேற் கருதி நீர்பெறு
மடுபடை நாமமு மயர்த்தி ரோவது
நெடிதுநும் மனத்தினி னினைந்து தேற்றியின்
விருமினி யமரென விளம்பி மேலுமே.

கடவுளை மறந்திரேல்-உங்களுக்குப் பெரும்படை உதவிய கடவுளை மறந்திரேயாயினும், கருதி-அக்கடவுளைத் தியானித்து, நீர் பெறும் அடுபடை நாமமும் ஓ அயர்த்திர்-நீவிர் அக்கடவுளிடம் பெறுநின்ற உலகத்தை அருகின்ற அந்தச் சிவப்படையின் நாமத்தினையுமா மறந்துவிட்டீர்; அது-அச்சிவப்படையின் நாமமாகிய சிவநாமத்தை, நும் மனத்தினில் நெடிதுநினைந்து-நும் மனத்தின்கண் ஓயவின்றிச் சிந்தித்து, தேற்றியின்-புத்தி தெளியின்; இனி அமர் விரும்-இனிப் போரை நிறுத்தாங்கள்; என விளம்பி மேலும்-என்று போதித்துப் பின்னரும். (52)

வாதியா வின்னுநீர் மலைதி ரேயெனி
னாதியா யருவுரு வான தோர்பொருள்
சோதியாய் நடுவுறத் தோன்றுங் காண்டிரென்
ரேதியா லெமக்கிவை யுணர்த்திப் போயினான்.

வாதியா-பிரமப் பொருள்பற்றி வாதித்து, இன்னும் நீர் மலைதிரே எனின்-இன்னமும் நீவிர் பொருவீராயின், ஆதியாய் அரு உரு ஆனது ஓர் பொருள்-ஆதியாயும் அருவாயும் உருவாயும் அருவுருவாயும் ஆகிய தொரு பரம்பொருள், நடுவுற சோதியாய் தோன்றுங் காண்டிர் என்று-உங்கள் மத்தியில் ஒரு சோதியாய்த் தோன்றநிற்கும் அதன் அடிமுடி னைக் காண வல்லீரேற் காண்மின் என்று, ஓதியால் இவை எமக்கு உணர்த்திப் போயினான்-தமது ஞான உணர்ச்சியினால் எமக்கு இவற்றை உணர்த்திச் சென்றார். (53)

போயின னுரைத்தசொற் புந்தி கொண்டிலந்
தீயென வருத்திகல் செருக்கு நீங்கல
மாயிர மாண்டுகா றமரி யற்றின
மாயிரும் புவனமு முயிரு மாயவே.

போயினன் உரைத்த சொல் புந்தி கொண்டிலம்-எம்மை விட்டுச் சென்ற நாரதர் கூறிய மொழிகளை மனத்திற் கொண்டோமல்லோம்; தீ என உருத்து இகல் செருக்கு நீங்கலம்-தீயைப்போலச் சீறி இகலுகின்ற அகந்தையை ஒழிந்திலோம்; மா இரும் புவனமும் உயிரும் மாய ஆயிரம் ஆண்டு காறு அமர் இயற்றினம்-மிகப் பெரிய புவனமும் உயிர்களும் அழியும்வண்ணம் ஆயிரம் வருடமளவும் போர் புரிந்தோம். (54)

இங்கிவை யாவையு யிறுதி யூழியி
னங்கியி னடம்புரி யண்ணை னோக்கியே
தங்கள லிருவருஞ் சமர்செய் கின்றனர்
புங்கவர் தாமெனும் புகழை வெஃகினர்.

இங்கு இவை யாவையும்-இங்கே இவை அனைத்தையும், இறுதி ஊழியின் அங்கியில் நடம்புரி அண்ணல் நோக்கி-மகா வகாரகாலத்தில் ஊழித்தீயின் மத்தியில் நின்று நடம்புரிகின்ற சிவபெருமான் நோக்கியருளி, தாம் புங்கவர் எனும் புகழை வெஃகினர்-இவர்கள் தாமே தலைமைக் கடவுள் என்னும் புகழை விரும்பி, இருவருந் தங்களில் சமர் செய்கின்றனர்-இருவரும் தங்களுட் போர் செய்கின்றனர். (55)

அறிவறை போயின ரகந்தை யுற்றன
ருறுவதொன் றுணர்கில ருண்மை யோர்கிலர்
சிறுவரி லிருவருஞ் சீற்றப் போர்செயா
விறுதிசெய் கின்றன ருலகம் யாவையும்.

அறிவு அறை போயினர்-இவர்கள் அறிவு குடிபோயினர்; அகந்தை உற்றனர்-அகங்காரங் கொண்டார்கள்; உறுவது ஒன்று உணர்கிலர்-மேல் வரக்கடவதொன்றையுஞ் சிந்திக்கின்றிலர்; உண்மை ஓர்கிலர்-மெய்ப்பொருளை ஓர்சின்றிலர்; இருவரும் சிறுவரில் சீற்றப் போர் செயா-இருவருஞ் சிறு குழந்தைகள்போலச் சினத்தோடு கூடிய போரைச் செய்து, உலகம் யாவையும் இறுதி செய்கின்றனர்-உலகம் முழுவதையும் அழிக்கின்றனர். (56)

ஈங்கிவர் செயலினை யின்னுங் காண்டுமேற்
றீங்குறு முலகுயிர் சிதைந்து வீடுமா
லோங்கிய நந்நிலை யுணர்த்தி னாயிடைத்
தாங்கரும் வெஞ்சமர் தணிந்து நிற்பரால்.

ஈங்கு இவர் செயலினை இன்னும் காண்டுமேல்-இங்கே இவர்களுடைய செயலை இன்னமும் கண்டு கொண்டிருப்போமாயின், தீங்கு உறும்-தீமை விளையும்; உலகு உயிர் சிதைந்து வீடும்-உலகமும் உயிர்களுஞ்சிதைத்தழியும்; ஓங்கிய நம் நிலை உணர்த்தின்-நம்முடைய உயர்பெரு நிலையை உணர்த்தினால், ஆயிடை தாங்கரும் வெம் சமர் தணிந்து நிற்பர்-அப்பே முது தாங்குதற்கரிய கோடும்போர் தணிவர். (57)

தம்மையே பொருளெனச் சாற்று கின்றதும்
வெம்மைசேர் வெகுளியும் வெறுத்து வீட்டியே
செம்மைசேர் மனத்தராய்த் திகழ்வர் தாமென
வெம்மையா ளுடையவ னெண்ணி னானரோ.

தம்மையே பொருள் என சாற்றுகின்றதும்-தம்மையே பரம்பொருள் என்று கூறுவதனையும், வெம்மை சேர் வெகுளியும்-வெப்பம் பொருந்திய கோபத்தையும், வெறுத்து வீட்டி-வெறுத்தொழித்து, தாம் செம்மை சேர் மனத்தராய் திகழ்வர் என-தாம் செம்மனத்தராய் விளங்குவர் என்று, எம்மை ஆளுடையவன் எண்ணினான்-எம்மை ஆளுதலையுடைய சிவபெருமான் திருவுளங்கொண்டருளினார். (58)

வேறு

ஆன்றதோ ரளவை தன்னி லடைந்தது மாகந் தன்னில்
வான்றிகழ் பாடாட் கங்குன் மதிபக றமுதி நென்னன்
ஞான்றது தனில்யாங் கண்டு நடுக்குற நடுவ ணாகத்
தோன்றினன் கனற்குன் றேபோற் சொல்லரும் பரத்தின் சோதி.

ஆன்று ஓர் அளவை தன்னில்-அகன்று நீண்டு கழிந்ததொரு காலத்திலே, மாகம் தன்னில் அடைந்தது-மாசி மாசத்தில் வந்ததாகிய, மதிபகல் தழவு ஞான்று நென்னல் அது தன்னில்-சந்திரனுஞ் சூரியனுங் கூடுகின்ற அமாவாசித் தினத்துக்கு முதற்றினமான சதுர்த்தசியில், வான் திகழ் பால் நாள் கங்குல்-உயர்ந்து விளங்குகின்ற பாதிராத்திரியில், யாம் கண்டு நடுக்கு உற-நாங்கள் கண்டு நடுங்க, நடுவண் ஆக-எங்களுக்கு மத்தியில், சொல்லரும் பரத்தின் சோதி-சொல்லுதற்கரிய பரம்பொருளாகிய அரும் பெருஞ் சோதி, கணல் குன்றுபோல் தோன்றினன்-ஓர் அக்கினமீலையாய்த் தோன்றியருளினார்.

(59)

தோற்றிய செய்ய சோதி தொல்லம ருமுந்நி யாங்கண்
மாற்றரும் படைக ளாக வழங்கிய விரண்டும் வெளவி
யாற்றருந் தன்மைத் தாக வணுகுறு தகன்ற போகிச்
சீற்றமுஞ் சமரு நீங்கிச் சேணுற நோக்கி நின்றேன்ம்

தோற்றிய செய்ய சோதி-நம் மத்தியிலே தோன்றிய செஞ்சோதியானது, தொல் அமர் உழந்து-பழமையான போரைப் புரிந்து, யாங்கள் மாற்றரும் படைகளாக வழங்கிய இரண்டும் வெளவி-நாங்கள் ஒருவர் மேலொருவர் நீக்கு தற்கரிய படையாக விடுத்த சிவப்படைக்கலம் இரண்டையுந் தன்பாற் கவர்ந்து, ஆற்றரும் தன்மையது ஆக-தாங்கு தற்கரிய வெம்மைத்தன்மையையுடைத்தாக; அணுகுறு அகன்று போகியாம்-அணுகலாற்றது விலகிச் சென்று, சீற்றமும் சமரும் நீங்கி-சினமும் அமருத் தனிந்து, சேண் உறநோக்கி நின்றேம்-நமது பார்வை சேணிற் பொருந்த நோக்கியவாறு நின்றேம்.

(60)

நிற்றலும் யாங்கள் கேட்ப நெடுவிசும் பிடையோர் வார்த்தை
தெற்றென வெழுந்த தம்மா சிறுவிற்கா னுமது வன்மை
பற்றலர் புரமூன் றட்ட பரமனே காண்பான் சோதி
மற்றித னடியு மீறும் வரன்முறை தேரு மென்றே.

நிற்றலும்-நின்றபோது, யாங்கள் கேட்ப-நாங்கள் கேட்கும்படி, நெடு விசும்பிடை ஓர் வார்த்தை-நீண்ட ஆகாயத்தில் ஓர் அசீரிவாக்கு, சிறுவிற்கான் நுமது வன்மை பற்றலர் புரம் மூன்று அட்டபரமனே காண்பான்-சிறுவர்களே உங்கள் வன்மையைப் பகைவரின் முப்புரக்களை அழித்த பரமசிவனே காணுவார்; சோதி இதன் அடியும் ஈறும் வரன்முறை தேரும் என்று தெற்றென எழுந்தது-இச் சோதியின் அடியையும் முடியையும் வரன்முறையே தெளிந்தறிகுதிர் என்று தெளிவாக எழுந்தது.

தெற்றென விரைவுப்பொருட்டுமாம்.

(61)

கேட்டன மதனை நெஞ்சிற் கிளர்ந்தெழு சீற்றம் யாவும்
வீட்டின மெனினும் பின்னும் விட்டில மகந்தை தன்னைக்
காட்டிய வெமது முன்னேன் காண்பனும் வலியை யென்ன
வீட்டுடன் விசும்பிற் சொற்றார் யார்கொலென் றெண்ணிப் பின்னும்.

கேட்டனம் அதனை-அவ்வாக்கைக் கேட்டு, நெஞ்சில் கிளர்ந்து எழு சீற்றம் யாவும் வீட்டினம் எனினும்-மனத் தின்கட் கிளர்ந்தெழுகின்ற சீற்றம் முழுவதையும் ஒழித்தோமாயினும், பின்னும் அகந்தை தன்னை விட்டிலம்-பின்னரும் அகந்தையை விடாமாய், எமது முன்னேன் நும் வலியைக் காண்பன்-எமது முதல்வர் நும் வன்மையைக் காண்பர்; காட்டிய என்ன-நீவிர் காட்டுக என்று, ஈட்டுடன் விசும்பில் சொற்றார் யார்கொல் என்று எண்ணி பின்னும்-பெருமையோடும் ஆகாயத்தின்கண் சொன்னவர் யாவரோ என்று சிந்தித்துப் பின்னும்.

(62)

எனறு வெதிர்ந்தி யாஞ்செ யிகலினுக் கிடையூ ருக்
நீணில மதனைக் கீண்டு நிமிர்ந்துவான் புகுந்து நீடு
மாணுறு சோதி தானு மறைமுனி யுரைத்த வாறு
காணிய வந்த தெம்மிற் கடந்தவான் பொருள்கொ லென்றேம்.

எண் உற எதிர்ந்து யாம் செய் இகலினுக்கு இடையூருக-வலிமிக எதிர்ந்து யாம் புரிகின்ற போருக்கு இடையூருக,
நீள்நிலம் அதனை கீண்டு, நீண்ட பூமியைப் பிளந்து, நிமிர்ந்து-மேல் நிமிர்ந்து, வான் புகுந்து நீடும்-வானத்திற்
புகுந்து நிலைக்கின்ற, மாண் உறு சோதி தானும்-மாட்சிமை மிக்க இந்தச் சோதி வடிவத் தானும், மறை முனி உரைத்த
வாறு-வேதமுனிவராகிய நாரதர் கூறியவண்ணம், காணிய வந்தது-நம் வன்மையைக் காணத் தோன்றியதேயாம்;
எம்மில் கடந்தவான் பொருள்கொல் என்றேம்-இவ்வாற்றால் எம்மிலும் மேலான உயர்ந்த பரம்பொருள் போலும்
என்றையுற்றேம். (63)

தீதறு காலின் வந்த செந்தழ லன்ற லீது
யாதுமொன் றறித றேற்று மிருவரு மிதனை யின்னே
யாதியு முடியு நாடி யன்னது காண்டு மென்றோ
மாதவன் றுணும் யானும் வஞ்சின மிசைத்து மன்றே.

ஈது தீது அறு காலின் வந்த செந்தழல் அன்று-இவ்வொளிப்பிழம்பு குற்ற மற்ற வாயுவினின்றும் தோன்றிய
சிவந்த அக்கினியே யன்று; யாதும் ஒன்று அறிதல் தேற்றும்-இதனைக் குறித்து யாதொன்றும் அறியோம்; இருவரும்
இதனை இன்னே ஆதியும் முடியும் நாடி-யாம் இருவேழும் இச்சோதியை இப்பொழுதே அடியையும் முடியையுந் தேடி,
அன்னது காண்டும் என்கு-அதனதன் எல்லையைக் காண்போம் என்று, மாதவன் தானும் யானும்-திருமாலும்,
யானும், வஞ்சினம் இசைத்தும்-சபதம் செய்தோம். (64)

நீடுவா னுருவிச் சென்று நிலனறு விடந்து புக்கு
மோடிநா மொல்லை தன்னி லுற்றிதற் கடியு மீறு
நாடினா லவற்றி லொன்று நலம்பெற முன்னக் கண்டோர்
பீடுயர் தலைவ ரீதே துணிவெனப் பேசி நின்றேம்.

நீடு வான் உருவிச் சென்றும்-நீண்ட ஆகாயத்தை ஊடுருவிச் சென்றும், நிலன் உற இடந்து புக்கும்-நிலத்தை
மிகவும் பிளந்து புகுந்தும், நாம் ஒல்லை தன்னில் ஓடி உற்று-நாம் விரைவிற்பறந்தும் அகழ்ந்தும் அணைந்து, இதற்கு
அடியும் ஈறும் நாடினல்-இச்சோதிக்கு அடியையும் முடியையுந் தேடினல், அவற்றில் ஒன்று நலம்பெற முன்னம் கண்
டோர் பீடு உயர் தலைவர்-அந்த அடிமுடிகளில் ஒன்றை நன்மை பொருந்த முதற்கட கண்டோர் பெருமைமிக்க தலைவர்
ஆவர்; ஈதே துணிவு என பேசி நின்றேம்-இதுவே முடிந்த துணிபாம் என்று உறுதிசெய்தோம். (65)

முடியினைக் காண்ப னென்றே மொழிந்தனன் றமிய னேனை
யடியினைக் காண்ப னென்றே யரியுமங் கிசையா நின்ற
னடையின் மழலை யோவா நாகிளஞ் சிறுவர் வானிற்
சுடர்மலி கதிரைக் கையாற் றீண்டுவான் றுணியு மாபோல்.

நடை பயில் மழலை ஓவா நாகு இளம் சிறுவர்-நடை பயிலுகின்ற மழலை நீங்காத மிகவும் இளைய சிறுவர்கள்,
வானில் சுடர் மலி கதிரை கையால் தீண்டுவான் துணியுமாபோல்-ஆகாயத்தின்கண்ணே ஒளிச்சுடர் மிக்க குரியனைக் கையாற்
பற்றும்படி துணியுமாறுபோல், தமிழேன் முடியினை காண்பன் என்று மொழிந்தனன்-சிறியேன் சோதியின் முடியைக்
காண்பேன் என்றேன்; அரியும் ஏனை அடியினை காண்பன் என்று அங்கு இசையாநின்றான்-திருமாலும் ஏனையதாகிய
அடியைக் காண்பென் என்று அங்குக் கூறி நின்றார். (66)

எரியுறும் தறுகட் செங்க ணிமிலுடை யெருத்தம் யாரு
முருகெழு துழனிக் கூர்வா யொள்ளெயி றிலங்கு தந்தம்
கருவரை யனைய மேனிக் கடுநடைக் குறுந்தாள் வெள்ளைக்
குரமொடு கண்ண னன்றொர் கோலமாங் கோலங் கொண்டான்.

அன்று-அப்பொழுது, கண்ணன்-திருமால், எரி உறழ் தறுகண் செங்கண்-அக்கினியையொத்த தறுகண்மையினையுடைய சிவந்த கண்ணையும், இமில் உடை எருத்தம்-இமில் பொருந்திய எருத்தத்தையும், யாரும் உருகெழு துழனிக் கூர்வாய்-எவரும் அஞ்சத்தக்க ஒலியினையுடைய கூரிய வாயினையும், ஒள் எயிறு-ஒளி பொருந்திய பற்களையும், இலங்கு தந்தம்-விளங்குகின்ற கொம்புகளையும், கரு வரை அனைய மேனி-கரிய மலையாகிய மைநாகத்தையொத்த மேனியையும், கடு நடை குறும் தாள்-கடுகிய நடையினையுடைய குறுகிய கால்களையும், வெள்ளை குரமொடு-வெண்ணிறக் குளம்பையும் கொண்ட, ஓர் கோலமாங் கோலம் கொண்டான்-ஒரு பன்றியாகிய வடிவத்தை எடுத்தார். (67)

ஒருபது நூற தாகும் யோசனை யுகப்பி னோடு
பருமையு மாகு மந்தப் பகட்டுரு வாசி முன்னந்
தரணியை யிடந்து கீழ்போய்த் தடவியே துருவிச் சென்று
நிரைபடு புவனம் யாவு நீந்தியே போயி னூலை.

ஒருபது நூறது ஆகும் யோசனை உகப்பினோடு பருமையும் ஆகும் அந்த பகடு உருவாகி-ஆயிரம் யோசனை உயர்ச்சியும் பருமையும் ஆகா நின்ற அந்த ஆண்பன்றியின் வடிவத்தைக் கொண்டு, முன்னம் தரணியை இடந்து கீழ்போய்-முதலிற் பூமியைப் பிளந்து கீழ்ச்சென்று, தடவி துருவிச் சென்று-தடவித் தேடி அப்பாற் சென்று. நிரைபடு புவனம் யாவும் நீந்திப் போயினான்-வரிசையாயுள்ள புவனங்கள் அனைத்தையும் கடந்து சென்றார். (68)

பாதல நாடி யன்னான் படர்தலும் யானு மாங்கோ
ரோதிம வடிவ மாசி யொல்லையி லெழுந்து மீப்போய்
மேதகு விசம்பின் மேலாம் வியன்புவ னங்க ணுடிப்
போதலுஞ் சோதி முன்னம் போலமேல் போயிற் றம்மா.

பாதலம் நாடி அன்னான் படர்தலும்-பாதாளத்தில் அடியைத் தேடிக்கொண்டு பன்றியாகிய அத் திருமால் செல்ல, யானும் ஆங்கு ஓர் ஓதிம வடிவம் ஆகி-நானும் அவ்வாறாயதொரு அன்னத்தின் வடிவத்தை எடுத்துக்கொண்டு, ஒல்லையில் எழுந்து மீ போய்-விரைந்தெழுந்து மேலே சென்று, மேதகு விசம்பின் மேலாம் வியன்புவனங்கள் நாடிப்போதலும்-மேன்மை பொருந்திய ஆகாயத்துக்கு மேலாக உள்ள புவனங்களிலே தேடிப் போகப் போக, சோதி முன்னம் போல-சோதியானது முதலிற் காணப்பட்டவாறுபோல, மேல் போயிற்று-மேலே மேலே சென்றது. (69)

முன்னமோ ரேன மாசி முரணொடு புவனி கீண்டு
வன்னியா யெழுந்த சோதி வந்ததோர் மூலங் காண்பா
னுன்னியே போன மாலோ னூக்கியே செல்லச் செல்லப்
பன்னெடுங் காலஞ் சென்ற பாதமுங் காணான் மாதோ.

முன்னம் ஓர் எனம் ஆகி-முதற்கண் ஒரு பன்றியாய், முரணொடு புவனி கீண்டு-வன்மையுடன், பூமியைப் பிளந்து, வன்னியாய் எழுந்த சோதி வந்தது ஓர் மூலம் காண்பான்- அக்கினியாய் எழுந்த சோதி தோன்றியதொரு மூலத்தைக் காணும்பொருட்டு, உன்னியே போன மாலோ-நினைத்துக்கொண்டே சென்ற திருமால், ஊக்கி செல்ல செல்ல-தம்மை தாமே ஊக்கப்படுத்திக்கொண்டு போகப்போக, பல் நெடும் காலம் சென்ற-பல் நெடுங் காலங்கள் கழிந்தன; பாதமும் காணான் பாதமூலமே யன்றிப் பாதத்தி னெப்பாகத்தையெனுஞ் சிறிதுங் காணாராயினார். (70)

நொந்தன வெயிறு மேனி நுடங்கின நோன்மை யாவுஞ்
சிந்தின புன ளுண் வேட்கை சேர்ந்தன வுயிர்ப்பி னோடும்
வந்தன துயரம் போன வஞ்சின மகந்தை வீந்த
முந்தையி ளுணர்வு மால்பான் முழுதொருங் குற்ற தன்றே.

எயிறு நொந்தன-பற்கள் நொந்தன; மேனி நுடங்கின-உடம்பு உறுப்புக்கள் மெலிந்தன; நோன்மை யாவும் சிந்தின-வன்மைகள் எல்லாஞ் சித்தின; புனல் உண் வேட்கை சேர்ந்தன-நீர் அருந்தும் வேட்கையினால் ஆயாசங்கள் உண்டாயின; உயிர்ப்பினோடும் துயரம் வந்தன-நெட்டுயிர்ப்புந் துயரமும் எழுந்தன; வஞ்சினம் போன-சபதங்கள் மறக்கப்பட்டன; அகந்தை வீந்த-அகங்காரங்கள் மடிந்தன; முந்தையில் உணர்வு மால் பால் முழுது ஒருங்கு உறந்து-புழைமையான நல்லுணர்வு திருமாலிடம் முழுவதும் ஒருங்கு உதித்தது. (71)

தொல்லையி லுணர்ச்சி தோன்றத் துண்ணெனத் தெளிந்த கண்ண
 னல்லுறழ் புயலின் நேற்றத் தண்ணலங் களிற்றின் யாக்கை.
 மெல்லவே தரிக்க லாற்றான் வீட்டவுங் கில்லான் மீண்டு
 செல்லவு மூற்ற மில்லான் சிவனடி சிந்தை செய்தான்.

தொல்லையில் உணர்ச்சி தோன்ற-பழைய அறிவு உண்டாக, துண்ணெனத் தெளிந்த கண்ணன்-விரைவாகத் தெளிவடைந்த திருமால், அல் உறழ் புயலின் தோற்றத்து-இருளையொத்த மேகம்போலுந் தோற்றத்தினையுடைய, அண்ணல் அம் களிற்றின் யாக்கை-பெரிய ஆண்பன்றியின் வடிவத்தை, மெல்லவே தரிக்கல் ஆற்றான்-மெல்லவாயினுஞ் சமக்கவும் மாட்டாமல், வீட்டவுங்கில்லான்-நீக்கிவிடவும் மாட்டாமல், மீண்டு செல்லவும் ஊற்றம் இல்லான்-திரும்பிச் செல்வதற்குள் சத்தியின்றி, சிவன் அடி சிந்தை செய்தான்-சிவபெருமானின் திருவடிகளைச் சிந்தித்தார். (72)

வேறு

என்று முணர்வரிய வெம்பெருமா னுன்றிருத்தா
 னன்றி யரணிலிலை யவற்றையருச் சித்திடவும்
 பொன்றியதென் வன்மை பொறுத்தி குறையடியே
 னென்றுமுண ரேனென் றுளநொந்து போற்றினனே.

என்றும் உணர்வரிய எம்பெருமான்-எக்காலத்தும் உணர்வரிய எம் பெருமானே, திருத்தான் அன்றி-தேவரீருடைய திருவடிகளையன்றி, அரண் இல்லை-அடியேனுக்குப் புகலிடம் வேறில்லை; அவற்றை அருச்சித்திடவும் என் வன்மை பொன்றியது-அத் திருவடிகளை அருச்சித்தற்கும் வன்மையற்றவனாயினேன்; அடியென் குறை பொறுத்தி-அடியேனது குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்க; ஒன்றும் உணரேன்-தேவரீரின் பெருமையொன்றினையும் அறியேனாயினேன்; என்று உளம் நொந்து போற்றினன்-என்று மனம் நொந்து துதித்தார். (73)

ஆன பொழுதி லமலன் றிருவருளாற்
 நேனுலவு தண்டார்த் திருமான் மிடலுடைத்தா
 யேன வடிவோ டெழுந்துபுவிப் பாலெய்தி
 வானுறுசோ திக்கணித்தா வந்து வணங்கிநின்றான்.

ஆன பொழுதில்-அவ்வாறாய சமயத்தில், அமலன் திருவருளால்-சிவபெருமானது திருவருளினால், தேன் உலவு தண் தார் திருமால்-தேன் பொருந்திய தண்ணிய மாலையையணிந்த திருமால், மிடல் உடைத்தாய்-வன்மை வரப்பெற்று, என வடிவோடு எழுந்து-பன்றி வடிவத்தோடு மேலெழுந்து, புவிப்பால் எய்தி-பூமியை அடைந்து, வான் உறு சோதிக்கு அணித்தா வந்து-வானத்தை அளாவிய சோதிக்கு அணித்தாக வந்து, வணங்கி நின்றான்-அச்சோதியை வணங்கி நின்றார். (74)

வேறு

நின்ற னொருபா னெடுமா லதநிற்க யான்முன்
 பின்ற வகையாற் பெருஞ்சூ ளிவைபேசி வானிற்
 சென்ற யிரமாண்டு திரிந்து திரிந்து நாடிக்
 குன்றாத சோதிக் கொழுந்தின் றிலேகூட லேன்யான்.

நெடுமால் ஒருபால் நின்றான்-திருநெடுமால் அச்சோதியின் ஒருபக்கத்தே வணங்கிக்கொண்டு நின்றார்; அது நிற்க-அவர் நிலை அவ்வாறாக; யான் முன்பின்ற வகையால்-யான் முன்னர்த் திருமாலுக்குக் குறையாத வகையில், பின்ற பின்பு இவை பேசி-பெரிய சபத வார்த்தைகளைப் பேசி, வானில் சென்று-ஆகாயத்திற் பறந்து, ஆயிரம் ஆண்டு திரிந்து திரிந்து நாடிக்-ஆயிரம் வருடம் அலைந்து தேடி, குன்றாத சோதிக் கொழுந்தின் தலை-யானும் பறக்கத் தானும்வளர்ந்து குன்றாத சோதியாகிய கொழுந்தின் முடியை, கூடலேன் யான்-யான் அணுகேன் ஆயினேன். (75)

மீளும் படியு நினைவேன் வினையேனு மீளிற்
 சூளும் பழுதா மதுவன்றித் துணிந்து முன்ன
 மூளுஞ் சுடரின் முதல்கண்டரி மூர்த்தி யாவா
 னுளென்ப ரென்னை யழிவெய்துமீவ் வாற்றன் மன்தே.

வினையேனும் மீளும் படியும் நினைவேன்-தினையுடையேனுகிய யானும் திரும்பிய போகவும் எண்ணேன் ;
 சூளும் பழுதாம்-திரும்பினால் முன்செய்த சபதமும் பழுதாகும் ; அது அன்றி-அவ்வாறன்றி, முன்னம் மூளும் சுடரின்
 முதல் அரி துணிந்து கண்டு மூர்த்தி ஆவான்-முன்னரே தோன்றா நிற்குஞ் சோதியின் அடியைத் திருமால் துணிந்து
 கண்டு முதல்வர் ஆவர் ; என்னை ஆள் என்பர்-அங்கனமானால் என்னைத் திருமாவின் அடிமை என்பார்கள் ; இ ஆற்றன்
 அழிவு எய்தும்-இதனால் என்னுடைய இந்த வலிமை அழிந்துபோம். (76)

எந்நாள்வரை செல்லினுஞ் செல்லுக வின்னும் விண்போய்ப்
 பொன்னாடிமுடி கண்டபி னல்லது போக வேனென்
 றுன்னு வதுகாணிய போதலு முள்ளம் வெம்பி
 மன்னு வுயிரு முலைந்தாற்றலு மாண்ட தன்றே.

எ நாள் வரை செல்லினும் செல்லுக-எக்காலம்வரை கழியினுங் கழிக ; இன்னும் விண் போய்-இன்னமும்
 மேலே பறந்து போய், பொன்னாடி முடி கண்டபின் அல்லது போகவேன்-அழகு நிறைந்த முடியைக் கண்டபின்பு அன்றி
 மீளேன் ; என்று உன்ன-என்று நினைந்து, அது காணிய போதலும்-அம் முடியைச் காண்டற்கு மேலே பறந்து போதலும்,
 உள்ளம் வெம்பி-உள்ளம் வெதும்பி, மன்னு உயிரும் உலைந்து-ஒருடம்பிலும் நிலைபெறாத உயிரும் உலைதலைப் பொருந்தி,
 ஆற்றலும் மாண்டது-வன்மையும் அழிந்தது. (77)

கண்ணுஞ் சமுன்ற சிறைநொந்தன காலு மோய்ந்த
 வெண்ணுந் திரிந்த ததுபோதி லெழுந்த சோதி
 யுண்ணின்ற சித்த ரெனவேபல ரொலை மேவி
 விண்ணின் றிலைபோ யிதுவொன்று விளம்ப லுற்றார்.

கண்ணும் சமுன்ற-கண்களுக்கு சமுன்றன ; சிறை நொந்தன-சிறகுகள் நொந்தன ; காலும் ஓயந்த-கால்களும்
 ஓய்ந்தன ; எண்ணும் திரிந்தது-எண்ணிய எண்ணமும் மாறுபட்டது ; அது போதில்-அப்பொழுது, எழுந்த சோதியுள்
 நின்ற பலர்-அங்கே எழுந்த சோதியுள் நின்ற பலர், சித்தர் என ஒலை மேவி-சித்தர்களாய் விரைந்து வெளிப்பட்டு, விண்
 னின் தலை போய்-வானின் உச்சிக்கட் சென்று, இது ஒன்று விளம்பல் உற்றார்-இஃதொன்று கூறுவார் ஆயினார். (78)

வானாப்பாருஞ் சோதியி ன்ந்நினை வாரி தன்னுண்
 மீனார் தரவே திரிகின்றதொர் வெள்ளை யன்னந்
 தானு முணருஞ் சிறைபோகித் தளர்ந்து வன்மை
 போனாலு நாட வருகின்றது போலு மம்மா.

வான் ஆர் பாருஞ்சோதியின் ஈற்றினை-வானத்தின்கண் நிறைந்தெழுமின்ற பாருஞ்சோதியின் முடியை, வாரி தன்னுண்
 மீன் ஆர்தர திரிகின்றது ஓர் வெள்ளை அன்னம் தானும் உணரும்-நீரினுள்ளே மீனை உண்ணும்படி திரிகின்றதொரு
 வெள்ளை அன்னமாம் உரைவல்லது ; சிறை போகி-தன் சிறகுகளும் போய், தளர்ந்து-உடலுத் தளர்ந்து, வன்மை
 போனாலும்-வன்மையுங் கழிந்தாலும், நாட வருகின்றது போலும்-அம் முடியைத் தேட வாரா நிற்கின்றது போலும். (79)

அன்னந் தனக்கி தறிவின்பைய தாகு மல்லாந்
 பின்னென் றுளதோ துணிவுற்றதொர் பெற்றி நோக்கி
 னின்னுஞ் சிறிது பொழுதேகி னிறக்கு மிந்த
 மன்னுஞ் சுடரைச் சிவனென்று மனங்கொ ளாதோ.

ஈது-இந்த முயற்சி, அன்னம் தனக்கு அறிவினும் ஆகும்-இவ்வன்னத்துக்கு அதன் அறியாமையின் விளைவாம் ;
 அல்லால் பின் ஒன்று உளதோ-அங்கனமன்றிப் பிறிதொன்றுமோ ; துணிவு உற்றது ஓர் பெற்றி நோக்கின்-இவ்வன்னந்
 துணிந்ததொரு தன்மையைச் சித்திக்கின், இன்னும் சிறிது பொழுது எகின் இறக்கும்-இன்னமுஞ் சிறிது பொழுது மேலே
 பறக்குமாயின் இஃது இறந்தொழியும், இஃதே முடியாம் ; இந்த மன்னும் சுடரை சிவன் என்று மனம் கொள்ளாதோ-இந்த
 நிலைபெறுஞ் சோதியை சிவபரம்பொருள் என்று இந்த அன்னம் மனத்தின்கட் கொள்ளாதோ அந்தோ இதன்
 அறியாமை இருந்தபடி என்னை ! (80)

கந்தபுராணம்

மாலென் பவனு நிலங்கீண்டனன் வல்லீல யேகி
மூலந் தெரிவா னுணராமன் முரணு நீங்கிச்
சிலந் குறுகச் சிவனேசர னென்று பைய
ஞாலந் தனில்வந் தனல்வெற்பினை நண்ணி நின்றான்.

மால் என்பவனும்-திருமாலும், மூலம் தெரிவான் நிலம் கீண்டனன்-அடியைக் காணும்பொருட்டு நிலத்தைப் பிளந்து, வல்லீல எசி-விரைந்து சென்று, உணராமல்-மூலத்தைக் காணாமல், முரணும் நீங்கி-வலியு மிழந்து, சிலம் குறுக-பக்குவம் உளதாக, சிவனே சரண என்று-சிவபெருமானே புகலிடம் என்று உணர்ந்து, பைய ஞாலம் தனில் வந்து-மெல்லப் பூமிக்கு வந்து, அனல் வெற்பினை நண்ணி நின்றான்-அக்கினி மலையை அடைந்து நின்றான். (81)

முந்துந் நிதனை யருள் செய்திடு மூர்த்தி தானே
சிந்தைக்குண் மாசு தனைத்தீர்த்தருள் செய்யி னுய்யு
மிந்தப் பறவை யெனயானு மிதனை நாடிப்
புந்திக்குண் மைய லொழிந்தேயவர்ப் போற்றி செய்தேன்.

முந்து இதனை உற்று அருள் செய்திரும் மூர்த்தி தானே-முன்னம் இச் சோதியைப் பொருந்தி அருள்செய்த கடவுளே, சிந்தைக்குள் மாசுதனைத் தீர்த்து அருள் செய்யின்-மனத்துக்கண் மாசினைப் போக்கியருளுவாராயின், இந்தப் பறவை உய்யும் என-இந்தப் பறவை உயிர் பிழைக்கும் என்று கூற, யானும் இதனை நாடி-நானும் அச் சித்தபுருடர்கள் கூறிய இதனைச் சிந்தித்து, புந்திக்குள் மையல் ஒழிந்து-மனத்துக்கண் மாசு நீங்கி, அவர்ப் போற்றி செய்தேன்-அச் சித்தபுருடர்களைத் துதித்தேன். (82)

ஈச னருளா லிவைகூறின் ரேக லோடு
மாசின் வழியா மகந்தைத்திற னாதி யாய
பாசங்களை வீட்டி யரன்புகழ் பன்னி யேத்தி
நேசங்கொடு பூசனை செய்ய நினைந்து மீண்டேன்.

ஈசன் அருளால் இவை கூறினர் ஏகலோகும்-சிவபெருமானது திருவருளினாலே இவற்றை அச் சித்தபுருடர்கள் கூறிச் செல்லுதலும், ஆசின் வழி ஆம்-குற்றத்துக்கு வழி செய்கின்ற, அகந்தைத் திறன் ஆதியாய பாசங்களை வீட்டி-அகங்காரத்தின் பகுதியவாகிய பாசக் கூட்டங்களைப்பொழித்து, அரன் புகழ் பன்னி எத்தி சிவபெருமானது புகழைப்பாடித் துதித்து, நேசம் கொடு பூசனை செய்ய நினைந்து மீண்டேன்-அன்போடு சிவாரச்சனை செய்ய நினைத்து திரும்பினேன். (83)

வேறு

வந்துகண்ணன் றினையணுகி வான்பொருள்யர் மென்றிகலி
முந்துறுவெஞ் சமரியற்றி முனிமொழியு முணர்ந்திலமாற்
றந்தைவர வறியாமற் றுண்முடியுந் தேடலுற்றே
மந்தமுறும் வேலைதனி லவனருளா லவற்புகழ்ந்தேம்.

வந்து-திரும்பிவந்து, கண்ணன் தனை அணுகி-திருமாலே அடைந்து, வான் பொருள் யாம் என்று இகலி-பரம் பொருள் யாம் என்று முரண் பட்டு, முந்து உறு வெம் சமர் இயற்றி-முற்பட்ட கொடிய போரைச் செய்து, முனிமொழியும் உணர்ந்திலம்-நார்தி முனிவரது உறுதிமொழியையுந் தெளிந்திலோம்; தந்தை வரவு அறியாமல்-சோதியாய்ப் பரம் பிதா வந்தருளிய வரவினையும் அறியாமல், தான் முடியும் தேடலுற்றேம்-அடியையும் முடியையுத் தேடத் தொடங்கினோமாய், அந்தம் உறும் வேலை தனில்-இறங்குஞ் சமயத்தில், அவன் அருளால் அவற் புகழ்ந்தோம்-அப் பெருமானது திருவருளினாலே அப்பெருமானைப் புகழ்ந்தோம். (84)

வந்து அணுகி, என யானுரைப்ப என வருஞ் செய்யுளில் முடிவு காண்க.

கீண்டுநில னிருவிசம்பிற் கிளர்ந்துமடி முடியுணரே
மீண்டுமவன் றன்னருளான் மிடல்பெற்று வந்ததனமா
லீண்டுசிவன் றனைவழிபட் டிருவருமன் னவன்றோற்றங்
காண்டுமென யானுரைப்பக் கண்ணனுமங் கதற்கிசைந்தான்.

நிலன் கீண்டும்-நிலத்தை அகழ்ந்தும், இரு விசம்பில் கிளர்ந்தும்-பெரிய ஆகாயத்திற் பறந்தும், அடி முடி உணரேம், அடியையும் முடியையும் உணரோமாய், அவன் தன் அருளால் மீண்டும்-அப் பெருமானின் திருவருளால் மீண்டோம்; மிடல் பெற்று வந்தனம்-மீளுதற்கேற்ற வலியையும் அப்பெருமானிடமே பெற்று வந்து சேர்ந்தோம்; ஈண்டு-இனி இவ்விடத்தின், இருவரும்-நாம் இருவேழம், சிவன் தனை வழிபட்டு-சிவபெருமானைப் பூசித்து, அன்னவன் தோற்றம் காண்டும்-அப் பெருமானது திருக்கோலத்தைத் தரிசிப்போம்; என யான் உரைப்ப-என்று யான் கூற, கண்ணனும் அங்கு அதற்கு இசைந்தான்-திருமாலும் அப்பொழுது அவ்வாறு பூசித்தற்கு உடன்பட்டார்.

மீண்டும் மிடல் பெற்று வந்தனம் என்பதற்கு, திரும்பவும் அப்பெருமானிடமே வலிமை பெற்று இவ்விடம் வந்தோம் என உரைப்பினுமாம். (85)

இருவரும்ச் சிவனுருவை யியன்முறையாற் ருபித்து
விரைமலர்மன் சனஞ்சாந்தம் விளக்கழலா தியவமைத்துப்
பொருவருபூ சனைபுரிந்து போற்றிசெய்து வணங்குதலு
மெரிகெழுசோ திக்கணித்தா வெந்தையவன் வந்தனனே.

இருவரும்-நாம் இருவேழம், அ சிவன் உருவை-அந்தச் சிவபெருமானது அருவருவத் திருமேனியை, இயன் முறையால் தாபித்து-வேதாகம விதிப்படி தாபித்து, விரை மலர்-வாசனை பொருந்திய புஷ்பம், மஞ்சளம்-திருமஞ்சளம், சாந்தம்-சந்தனம், விளக்கு-தீபம், அழல்-தூபம், ஆதிய அமைத்து-முதலிய பூசோபகரணங்களை அமைத்துக் கொண்டு பொரு அருபூசனை புரிந்து-ஒப்பில்லாத பூசையைச் செய்து, போற்றி செய்து வணங்குதலும்-ததித்து வணங்குதலும், எரி கெழுசோதிக்கு அணித்தா-அக்கினியாக விளங்குகின்ற சோதிக்கு அணித்தாக, அவன் எந்தை வந்தனன்-அவ்விடத்தின் எம் பரம்பிதாவாகிய சிவபெருமான் பிரசன்னமானார்.

மைக்களமு மான்மழவும் வரதமுட னபயமுறு
மெய்க்கரமு நாற்புயமும் விளங்குபணிக் கொடும்பூணுஞ்
செக்கருறு மதிச்சடையுஞ் சேயிழையோர் பாகமுமாய்
முக்கணிறை யாங்காண முன்னின்றே யருள் புரிந்தான்.

மைக்களமும்-திருநீலகண்டத்தையும், மான் மழவும்-மானையும் மழவையும், வரதமுடன் அபயம் உறும் மெய்க் கரமும்-வரதமும் அபயமுமாய்ப் பொருந்துகின்ற மெய்மையாகிய திருக்கரங்களையும், நாற்புயமும்-நான்கு திருப்புயங்களையும், விளங்கு பணி கொடும் பூணும்-விளங்கு கின்ற சர்ப்பங்களாலாகிய வளைவு பொருந்திய ஆபரணங்களையும், மதிச் செக்கர் உறு சடையும்-பாலசந்திரனை அணிந்த செவ்வானம் போன்ற சடையினையும், சேயிழை ஓர் பாகமுமாய்-உமா தேவியார் வீற்றிருக்கின்ற ஒரு பாகத்தையுமுடையவராய், முக்கண் இறை-சோம சூர்யாக்கினிகளாகிய மூன்று திருக்கண் களுடைய சர்வலோகைக நாயகரானவர், யாம் காண-பிரம விஷ்ணுக்களாகிய யாம் கண்ணிறையக் கண்டு தரிசிக்க, முன் நின்று-நமது முன்னிலைக்கீ பிரசன்னமாய் எழுந்தருளி, அருள் புரிந்தான்-திருவருள் பாலித்தருளினார். (87)

அவ்விடையா மிருவர்களு மமலன்ற னடிவணங்கிச்
செவ்விதினனி றவனருளிற் றினைத்தினைச் செப்பினமான்
மெய்வகையா மன்பின்றி விளங்காநின் னியன்மன்று
மிவ்வகையென் றுணராதே யாங்காணற் கெளிவருமோ.

அ இடை யாம் இருவர்களும்-அச்சமயத்தில் நாம் இருவேழம், அமலன் தன் அடி வணங்கி-சிவபெருமானின் திருவடிகளை வணங்கி, செவ்விதின் நின்று-செப்பமுற நிற்கும் முறையில் நின்று, அவன் அருளில் தினைத்து-அப் பெருமானது திருவருளின் முழுக், மெய்வகையாம் அன்பு இன்றி விளங்கா நின் இயல்-உண்மை அன்பின்றி வெளிப்படாத தேவாரீரின் இயல்பை, மறையும் இ வகை என்று உணராதே-வேதமும் இத்தகையதென்று அறியமாட்டாதே; யாம் காணற்கு-அங்குள்ள மேயாகப் புல்லறிவோமாகிய யாங் கண்டு தரிசித்தற்கு, எளிவருமோ-அஃது எளிவருவதொன்றாகுமோ; இதனைச் செப்பினம்-என்றிங்ஙனங் கூறி வணங்கி நின்றோம். (88)

புந்தி மயங்கிப் பொருங்காலே யெம்பு ன்னிற்
செந்தழலின் மேனிகொடு சென்றருளித் தொல்லறிவு
தந்து நினைபுணர்த்தித் தாக்கமரு நீக்கினையா
லெந்திரமயா முண்ணின் றியற்றுசின்குய் நீயன்றே.

புந்தி மயங்கி-மனம் மருண்டு, பொரும் காலே-போர்செய்த காலத்தில், எம் முன்னில்-எமது முன்னிலையில், செந்தழலின் மேனி கொடு சென்றருளி-செம்மையாகிய அக்கினியின் வடிவமாய்த் தோன்றியருளி, தொல் அறிவு தந்து-பழைய நல்ல அறிவைத் தந்து, நினைபும் உணர்த்தி-தேவீரையும் அறியும்படி செய்து, தாக்கு அமரும் நீக்கினை- ஒருவரை யொருவர் தாக்குகின்ற யுத்தத்தையுந் தவிர்த்தருளினீர்; யாம் எந்திரம்-நாங்கள் வெறும் யந்திரங்கள்; நீயன்றே உள் நின்று இயற்றுசின்குய்-தேவீரன்றே உள்ளே நின்று யாம் இயங்குமாறு இயக்கியருளினீர்.

(89)

தந்தும் என்பதில் உம், நினை என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது.

உன்னை யுணரு முறைவுபுரிந் தாலுன்னைப்
பின்னை யுணர்வேம் பெருமசிறி யேஞ்செய்த
புன்னெறியை யெல்லாம் பொறுத்தியாற் றஞ்சிறுவ
ரென்ன செயினு மினிதன்றே வீன்றவர்க்கே.

உன்னை உணரும் உணர்வு புரிந்தால்-தேவீரை அறியும் அறிவைத் தேவரீர் அருளினால், பின்னை-அதன்பின்பு, உன்னை உணர்வேம்-தேவீரைத் தேவரீருளிய அருளால் அறிவோம்; பெரும-பெருமானே, சிறியேம் செய்த புன்னெறியை எல்லாம் பொறுத்தி-சிறியேங்கள் செய்த புன்மையாகிய நெறிகள் அனைத்தையும் பொறுத்தருள்வீராக; தம் சிறுவர் என்ன செயினும்-தங் குழந்தைகள் எது செய்தாலும், ஈற்றவர்க்கு இனிது அன்றே-பெற்றோர்க்கு அது இனிதாமன்றே.

(90)

இன்னா தகைசே ரிரும்பினைவல் லோனிலங்கும்
பொன்னாக் கியபரிசு போலே யெமையருளி
மன்னாக் கினையயர்த்தோ மற்றுனையும் யாங்களுயிர்
தொன்னாட் பிணித்த தொடரகற்ற வல்லோமோ.

இன்னா தகை சேர் இரும்பினை-இன்னாது இயல்பினை யுடைய இரும்பை, வல்லோன் இலங்கும் பொன் ஆக்கிய பரிசு போலே-இரசவாதம் வல்லோன் பிரகாசிக்கின்ற பொன்னாக்கிய தன்மை போல, எமை அருளி-ஒன்றுக்கும் பற்றுத் எமக்கும் அருள் செய்து, மன் ஆக்கினை-எமது தொழிற்றலைமையையும் நல்கியருளினீர்; உனையும் அயர்த்தோம்-இத்துனை நன்றி செய்த தேவரீரையுமன்றே மறந்தோம்; யாங்கள்-இவ்வியல்பினை யுடைய தமிழேங்கள், உயிர்-ஆன்மாவை, தொல் நாள் பிணித்த தொடர் அகற்ற வல்லோமோ-அநாதியே பந்தித்த பாசத்தை நீக்க வல்லோமோ.

(91)

என்றி யம்பியா மேத்தலு மெதிருற நோக்கிக்
குன்ற வில்லுடை யொருவனீர் செய்தன குறியா
வொன்று மெண்ணலீர் நும்பெரும் பூசனை யுவந்தா
மன்று மக்கருள் பதந்தனை யின்னும்யா மளித்தேம்.

என்று இயம்பி யாம் ஏத்தலும்-என்று கூறி நாங்கள் துதித்தலும், குன்ற வில்லுடை ஒருவன் எதிருற நோக்கி-மேருமலையாகிய வில்லினை யுடைய ஏகராகிய சிவபெருமான் எங்களை முன்னிலைசெய்து நோக்கியருளி, நீர் செய்தன குறியா பெரிய பூசனையை ஏற்று மகிழ்ந்தோம்; அன்று உமக்கு அருள் பதம்தனை இன்னும் யாம் அளித்தேம்-ஆதியில் உமக்குத் தந்த பதங்களை மீண்டும் யாம் உங்களுக்குத் தந்தோம்.

வேண்டு நல்வரங் கேண்மினீ ரென்றலும் விசம்பிற்
 ருண்ட வம்புரி பகவநின் சரணமே யரண்பு
 பூண்டி நெதலை யன்பரு ளென்றலும் புரிந்து
 காண்ட குந்தழற் சோதியு ளிமைப்பினிற் கலந்தான்.

நீர் வேண்டும் நல்வரம் கேண்மின் என்றலும்-நீவீர் விரும்பும் நல்ல வரங்களைக் கேளுங்கள் என்று சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளுதலும், விசம்பில் தாண்டவம் புரி பகவ-சிதாகாசத்தில் அனவரத தாண்டவம் புரிகின்ற பகவானே, நின் சரணமே அரணு பூண்டிரும் தலை அன்பு அருள் என்றலும்-தேவரீருடைய திருவடிகளையே புகலிடமாகக் கொண்டு முழுத் தலையண்பை அருள் புரிக என்று பிரார்த்தித்தலும், புரிந்து-அவ்வாறேயாகுக என்றருள் புரிந்து, காண் தரும் தழல் சோதியுள் இமைப்பினில் கலந்தான்-பேரமரு வாய்ந்த தழற்பிழம்பாகிய சோதியுள் ஒரு கணப்பொழுதில் மறைந்த ருளினார்.

(93)

கலந்த காலையில் யாங்கண்முன் ரெழுதெழுங் காலைச்
 சலங்கொள் பான்மையின் முன்னுறத் தேடுவான் றழலாய்
 மலர்ந்த பேரொளி மீ மிசை சுருங்கியே வந்தோர்
 விலங்க லாகிய துலகெலாம் பரவியே வியப்ப.

கலந்த காலையில்-சிவபெருமான் சோதியிற் கலந்து மறைந்த சமயத்தில், யாங்கள் முன் தொழுது ஏழும் காலை-நாங்கள் அச்சோதியினெதிரே வணங்கி எழுகின்றபோது, சலம் கொள் பான்மையில்-ஒருவரோடொருவர் கோபங்கொள்ளும் முறையில், முன் உற தேடு-முன்னர்த் தேடிய, வான் தழலாய் மலர்ந்த பேரொளி-உயர்ந்த அக்கினியாய் விரிந்த பெரிய சோதி வடிவம், மீ மிசை சுருங்கி வந்து-மேலே நின்று சுருங்கி வந்து, உலகெலாம் பரவி வியப்ப ஓர் விலங்கல் ஆகியது-உலகம் முழுவதும் துதித்து வியப்படைய ஒரு மலையாகியது.

(94)

அன்ன தாஞ்சிவ லிங்கரு பந்தனை யணுகி
 முன்ன மாகியே மும்முறை வலஞ்செய்து முறையாற்
 சென்னி யாற்றெழு தேத்தியெம் பதங்களிற் சென்றேம்
 பின்ன ரெந்தையை மறந்திலம் போற்றுதும் பெரிதும்.

அன்னது ஆம் சிவலிங்க ரூபத்தினை-அம் மலைவடிவினதாருஞ் சிவலிங்கரூபத்தை, அணுகி முன்னம் ஆகி-அடைந்து சீதிரிற் சென்று, மும்முறை வலஞ் செய்து-முன்றுமுறை வலம்வந்து, முறையால் சென்னியால் தொழுது எத்தி-விதிப்படி யால் வணங்கித் துதித்து, எம் பதங்களில் சென்றேம்-எமது பதவிகளுக்குச் சென்றேம்; பின்னர் எந்தையை மறந்திலம்-அதன் பின்பு எம் பரம பிதாவை அன்றுதொட்டு மறவாதிருக்கின்றேம்; பெரிதும் போற்றுதும்-பெரிதும் துதித்துக் கொண்டேயிருக்கின்றேம்.

(95)

அரியும் யானுமுன் றேடுமவ் வனற்கிரி யனல
 கிரியெ னும்படி நின்றதா லவ்வொளி கிளர்ந்த
 விரவ தேசிவ ராத்திரி யாயின திறைவற்
 பரவி யுய்ந்தன ரன்னதோர் வைகலிற் பலரும்.

அரியும் யானும் முன் தேடும் அ அனல் கிரி-திருமாலும் யானும் முன்னர் அடியும் முடியுந் தேடாநின்ற அந்த அக்கினிமலையானது, அனல் கிரி எனும்படி நின்றது-அருணைசலம் என்று புகழ்ந்து கூறும்படி விளங்கியது; அ ஒளி கிளர்ந்த இரவு அது சிவராத்திரி ஆயினது-அந்தச் சோதிவடிவம் எழுந்தருளிய இரவே சிவராத்திரி என்கின்ற சிவ புண்ணிய கால மாயிற்று; அன்னது ஓர் வைகலில் பலரும் இறைவற்பரவி உய்ந்தனர்-அத்தகைய ஒப்பற்ற மகாசிவராத்திரியில் உலகத் தோர் பலரும் சிவலிங்கப்பெருமானை விதிப்படி பூசித்து வீடு பெற்றனர்.

(96)

ஆத லாலவ னருள்பெறி னவனிய லறியு
மோதி யாகுவ ரல்லரேற் பலகலை யுணர்ந்தென்
வேத நாடியென் னிறையுமன் னவனிலை விளங்கார்
பேதை நீரரு மாங்கவ ரல்லது பிறரார்.

ஆதலால்-ஆதலினாலே, அவன் அருள் பெறின்-அப் பெருமானது அருளைப்பெற்றால், அவன் இயல் அறியும் ஓதி ஆருவர்-அப் பெருமானது இயல்பை அறியும் ஞானத்தைப் பெறுவர்; அல்லரேல்-அவனருளைப்பெறாராயின், பலகலை உணர்ந்து என்-பல கலைகளைப் பயின்றும் பயன் என்னை; வேதம் நாடி என்-வேதத்தை ஆராய்ந்தும் பயன் என்னை; இறை யும் அன்னவன் நிலை விளங்கார்-சிறிதும் அப் பெருமானது இயல்பை அறியமாட்டார்; பேதை நீரரும் ஆங்கு அவர் அல்லது பிறர் ஆர்-அறிவிலிகளும் அவ்வியல்பினையுடைய அவரன்றிப் பிறர் எவர். (97)

மோக வல்வினை யாற்றியே பவத்திடை மூழ்கும்
பாக ரல்லவர்க் கெய்திடா தவனருள் பவமும்
போக மாற்றிடு தருமமு நிகர்வரு புனிதர்க்
காகு மற்றவ னருணிலை பாகரா மவரே.

மோக வல்வினை ஆற்றி-மயக்கத்தினையுடைய வலிய வினைகளைச் செய்து, பவத்திடை மூழ்கும்-பிறவிச் சமுத்திரத்தில் மூழ்குகின்ற, பாகர் அல்லவர்க்கு-பக்குவர் அல்லாதவர்களுக்கு, அவன் அருள் எய்திடாது-அப்பெருமானது திருவருள் கிடாது; பவமும்-பாவமாகிய வினையையும், போகம் ஆற்றிடு தருமமும்-போகத்தை வினைக்கின்ற புண்ணியமாகிய நல் வினையையும், நிகர் வரு புனிதர்க்கு-சமபுத்தி செய்கின்ற மலபரிபாகர்களுக்கே, அவன் அருள் நிலை ஆகும்-அப் பெருமானது நிலையாய் திருவருள் கிடைக்கும்; அவரே பாகராம்-அப் புனிதர்களே பரிபக்குவர்களாகிய சத்திநிபாதர்களாம். (98)

மோக வல்வினை-இருள் சேர் இருவினை.

நீயுந் தொல்வினை நீங்கலி னெம்பிரா னிலைமை
யாயுந் தொல்லுணர் வின்றுவந் தெய்திய தவனே
தாயுந் தந்தையுந் குரவனுங் கடவுளுந் தவமு
மேயுஞ் செல்வமு மனையவற் சார்தியா லென்றான்.

நீயும் தொல் வினை நீங்கலின்-தக்கனே நீயும் பழைமையாகிய இருள்சேர் இருவினையும் நீங்குதலினாலே, எம்பிரான் நிலைமை ஆயும் தொல் உணர்வு இன்று வந்து எய்தியது-எம் பெருமானது இயல்பினை ஆராய்ந்தறிதற்குரிய தொன்மையாகிய ஞான உணர்வு உனக்கு இப்பொழுது உதயஞ் செய்திருக்கின்றது; அவனே தாயும் தந்தையும் குரவனும் கடவுளும் தவமும் எயும் செல்வமும்-அப் பெருமானே நமக்கெல்லாம் அன்னையும் பிதாவும் குருவும் கடவுளும் தவமும் பெருந்தி கின்ற செல்வமும் ஆவர்; அனையவற் சார்தி என்றான்-ஆகையினாலே அத்தகைய பரம்பொருளையே சரண என்று மகனே நீ அடையக்கடவை என்று பிரமதேவர் தக்கனுக்கு உபதேசித்தார். (99)

அடிமுடி தேடு படலம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்

* * *

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
சிவராத்திரி புராணம்

சிவராத்திரி மான்மியச்சருக்கம்,
(பாடல்கள் 31—43)

(வரதராச கவிராசர் இயற்றியது)

அந்தியினிற் றண்டினரேயந் தருக்கியநற் கிரியைசெப மாற்றிப் பின்னர்
வந்தினமா மதிமுடித்த வள்ளறனைப் பீடிகையில் வைத்துத் தாபித்
திந்திரியமோ ரைந்தவித்திட் டாகமநூன் மறைகளெடுத்த தியம்பாநிற்கு
முந்தியமந் திரங்கனிநூற் பூசைவிதி வழுவாமன் முடித்தல் வேண்டும்.

முன்னமுதற் சாமத்தி லாவினைந்தா லாட்டிடுக முறைமையாகப்
பின்னிரண்டாஞ்சாமத் தைந்தமிர்தா லாட்டிடுக பிரசந்தன்னு
னன்னயஞ்சேர் மூன்றாய சாமத்தி லாட்டிடுக நாலாஞ்சாமங்
கன்னலின்சாற் றினிலாட்டக் காரணவா கமமெடுத்துக்கழறிற்றன்றே.

ஆசகல்கோ சலந்தயிர்பால் கோமயநெய் கௌவியமைந் தாகுஞ் செந்தேன்
காசகல்சர்க் கரைத்திபா நெய்யிவையைந் தயிர்தமெனக் கரைவ ரித்தை
மாசகல்கௌ வியம்போலத் தனித்தனியே தாபித்து மதியஞ் சூடு
மீசன்மணி முடிமீதி லாட்டிடலாக மாநூல்க ளெடுத்துக் கூறும்.

சந்தனமுற் சாமத்தி லகிலிரண்டாஞ் சாமமதிற் சாமமூன்றிற்
கந்தமிசூங் கருப்பூரங் கடைச்சாமங் குங்குமஞ்செங் கமலப்போதில்
வந்தருணன் முகன்முருந்தன் மகபதிவா னவரெவரும் வணங்கி யேத்து
மந்தபிலா முழுமுதல்வன் றிருமேனி குளிரமி குமன்பிற் சாத்தி.

முற்சாமம் வில்வமதிற் பிற்சாம முளரிமலர் மூன்றாஞ்சாம
நற்சாதிமலர்நாலாஞ் சாமமதினந்தியா வர்த்தப் பூக்கொண்
டற்சாரங் களத்திறைக்குச் சாத்துகவென்றாகமத்து ளதிகமான
சொர்சார முள்ளசித்த தந்திரநூ ரெகுத்திதனைச் சொன்னை தாமால்.

முண்டகமுற் சாமமதிற் றுளசியிரண் டாஞ்சாம மூன்றாஞ் சாமங்
கண்டகஞ்சேர் கூளினமுத் தளக்கினைநான் கெனப்பகுத்த கடையிற்சாமம்
விண்டலர்ந்து மதுக்குளிக்கு முற்டலத்தின் மலர்சாத்தவேண்டு மென்றே
யண்டரெலாம் புகழ்ந்தேத்துஞ் சிந்தியமா மாகமநூ லறைந்த கன்றே.

வில்வநொச்சி மாலிலங்கை முட்கிளுவை வெள்ளிப்பஞ்சவில்வ மாகச்
 சொல்வரிவந், நன், ரஜமுகக் கீனாயாகக் கொண்டயன்பா ரெட்டர்ந்தாங் காணு
 நல்வரதன் நிருமுடியி நான்குசா மமுஞ்சாத்த நன்றாமென்று
 சல்லியறிந் தவருணரக் காரணுகம முரைத்த கருத்தாமன்றே.

எதமின்முந் சாமமுற்கப் பருப்பொடன்ன மாகுமற்றை யிடண்டாஞ் சாமந்
 தீதகல்பா யசமாகுஞ் சாமமொரு மூன்றதனிற்றிரஞ்சே ரன்ன
 மோதவரு சாமமொரு நான்கதனிற் சுத்தான்ன முரைத்தார் பூத
 நாதனிலேத் தியந்தனக்குச் சுத்தான்ன மாஞ்சாம நான்கிற் கும்மே.

சறுவனே யுக்கிரனே சங்கரனே சிவனேசாம்பவனே சான்றூப்
 பெறுகதியை நல்கியிடு மீசான நேமகவுக் கிரனே பேசு
 மறுவறுபு தாதிபதி யேயென்று மந்திரமோ ரெட்டு மோதி
 யறுதியுடன் றூபாதிநவேதனங்க ளனைத்தினையு மொழுங்கிற் செய்தே.

நாமத்தி னிருக்கெனுஞ்சொன் னுட்டுமறை முந்தவந்துநண்ணுஞ் சாமந்
 தோமத்தி கைற்றிரண்டாஞ் சுருதியிரண் டாஞ்சாமஞ் சொற்ற மூன்றஞ்
 சாமத்திற் சாமமறை யீற்றிலுறு மறைநாலாஞ் சாமந் தன்னி
 லீமத்தி னீன்றடு மாதிரி முன்னேதியிருகை கூப்பி.

உருகுமுள த்துடனிருந்தே யூனெருவி யிருவிழியு முறக்கமின்றி
 யிருளுறுகங் குலின்யாம நான்கினுமிப் படியருச்சித் திறுதிதோறும்
 பொருவிலருக் கியங்கொடுத்து நாயடியேன் புரியுமிந்தப் பூசைதன்னைத்
 திருவுளத்தி யயந்தருள்வா டெனத்துதித்துத் தண்டனிட்டுத் திருமுன் வீழ்ந்தே.

இண்ணைநற் சிவபூசை யியற்றியற்றைப் புலரிக்கனி லெழுந்து போகி,
 நன்னையிற் புனலாடிக் காலையிற்செய் கடன்கழித்துநவின்ற வாரே
 யன்னகினத் தினுத் தினும்பகற்போ தரனையருச் சித்ததற்பி னுதி தீக்கை
 கொன்னகுர வணைப்போற்றி யந்தணருக் சாடையன்னஞ் சொன்ன மீந்தே.

அங் வர்த மனுமதியாற் பாரணஞ்செய் திடல்வேண்டு மற்றை வைகற்
 றங்குபகற் கடனைத்துங் காலசந்தி யுடன்முடித்துத் தாமுங் கீழ்பாற்
 செங்கதிர்வந் துதித்தாறு கன்னலுக்குப்பாரணந்தான், செய்தா ராகிற்
 றுங்கமுறு சவளமொன்றுக் கதைநதபல முளதெனூல் சொல்லு மாதோ.

துதி

1. விரித்துல கனைத்து மாக்கி வீக்குநாட் சராச ரங்கள்
பரித்துள புவன மூன்றும் பாலநேத் திரத்தீ யூட்டி
யெரித்துநீ ருக்கிப் பூசி யென்பணிந் திலங்கு சூல
திரித்துநின் ருடு நின்பொற் சேவடி போற்றி போற்றி.
2. விடைக்கொடி யுயர்த்தாய் போற்றி விரிமலர்ச் செழும்பொற் கொன்றைத்
தொடைப்புயர் சலனே போற்றி துலங்குபொற் ரோட்டிற் ரூவும்
படைக்ககருங் கடைக்கட் செவ்வாய்ப் பைந்தொடி பங்கா போற்றி
சடைப்பரம் பரனே போற்றி சங்கார போற்றி போற்றி.
3. ஒதியா யணுவா யெண்ணி லுயிர்க்குயிராகி யென்றும்
பேதிபாய் பரம பிறப்புட னிறப்பி லாமற்
சோதியா யெழுதாக் கேள்விச் சுருதியின் முடிவா யெங்கட்
காதியா யநாதி யாகு மடிகணின் னடிகள் போற்றி.
4. இலகொளிக் கதிரொன் ருகி யிரும்புனற் சும்பந் தோறும்
பலவுரு வாகித் தோன்றும் பான்மைபோ லங்கங் காய்நின்
றுலகுயிர்க் கனுப வங்க னுட்டுவித் தொழிந்த காலத்
தலகிலாக் கருணை நல்கு மடிகணின் னடிகள் போற்றி.
5. அருவமா யுருவமாகி யகண்டமா யசல் மாகி
யொருபரம் பொருளாய் வண்ண மொப்புட னுயர்வுமின்றி
நிருமல னுகி யெங்கு நிறைந்துநீங் காது நீந்குங்
கருதரு ஞான னந்தக் கருணையங் கூலே போற்றி.
6. காலனார் வீழத் தாக்குங் கனைகழற் காலா போற்றி
மூலமாம் பொருளுக் கெல்லா முழுமுதற் பொருளே போற்றி
பாலநேத் திரனே போற்றி படர்திரைப் பாலின் வேலை
யாலமுன் டிருண்ட கண்டத் தண்ணலே போற்றி போற்றி.
7. பொடியெழப் புரமோர் மூன்றும் புன்னகை கோட்டிச் சுட்டாய்
கொடியின்மீ னெழுதும் வேளைக் குளவிழியழலிற் கொன்றாய்
படிமுதற் ககனமீராய்ப் பறந்தியாம் பரிந்து தேடி
யடிமுடி காண்டற் கெட்டா வத்தனே போற்றி போற்றி.
8. நீர்வடி வான செய்ய நெருப்புல வுலவை வானம்
பார்வடி வாகத் தோன்றப் படைத்திட முன்ன மன்னுங்
கார்வடி வான கூந்தற் கவுரியு நீயு மொன்றும்
பேர்வடி வின்றி நின்ற பிஞ்ஞாக போற்றி யென்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவராத்திரி புராணம்,
சிவராத்திரியுற்பவச் சருக்கம்,
(பாடல்கள் 62—69)
(வரதராச கவிராசர் இயற்றியது).

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவராத்திரி அன்று ஓதத்தக்க திருமுறைப் பாடல்கள்

திருஞானசம்பந்தர்

திருக்கேதீச்சரப் பதிகம்

பண்-நட்ட ராகம்.

பூவுளானுமப் பொருகடல் வண்ணனும் புனியிடந்
தெழுந்தோடி

மேவிநாடிநின் னடியிணைகாண்கிலா வித்தக
மென்னாகும்

மாவும்பூகமும் சுதலியுநெருங்குமா தோட்ட
நன்னகர்மன்னித்

தேவிதன்னொடுந் திருந்துகேதீச்சரத் திருந்த
வெம்பெருமானே.

*

சுந்தரர்

தொழுவார் இருவர் துயரம் நீங்கவே

அழலாய் ஓங்கி அருள்கள் செய்தவன்

விழுவார் மறுகில் விதியால் மிக்கவெம்

எழிலார் சேற்றறுத் துறை சென்றடைவோமே.

*

சுந்தரர்

அயனோடு அன்று அரியும்

அடியும் முடி காண்பரிய

பயனே எம்பரனே

பரமாய பரஞ்சுடரே

கயமாருஞ் சடையாய்

கடலூர்த் திருவீரட்டத்துள்

அயனே என் அமுதே

எனக்கார் துணை நீயலதே.

*

மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம்

திருப்பள்ளியெழுச்சி—10 ஆம் பாடல்

புவனியில் போய்ப் பிறவாமையின் நாள் நாம்

போக்குகின்றோம் அவமே இந்தப் பூமி

சிவன் உய்யக் கொள்கின்ற ஆறு என்று நோக்கித்

திருப்பெருந்துறை உறைவாய் திருமால் ஆம்

அவன் விருப்பு எய்தவும் மலரவன் ஆசைப்

படவும் நின் அலர்ந்த மெய்க் கருணையும் நீயும்

அவனியில் புகுந்து எமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்

ஆர் அமுதே பள்ளி எழுந்தருளாயே.

*

மாணிக்கவாசகர் திருவெபாவைம்

5 ஆம் பாடல்

மால் அறியா நான் முகனுங் காண மலையினை, நாம்

போல் அறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்களை பேசும்

பால்ஊறு தேன்வாய்ப் படிநீ, கடைதிறவாய் !

ஞாலமே விண்ணே, பிறவே, அறிவரியான்

கோலமும் நம்மை ஆட்கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்

சீலமும் பாடிச், சிவனே ! சிவனே ! என்று

ஓலம் இடினும் உணராய், உணராய், காண் !

எலக் குழலி பரிசு எல் ஓர் ஓம்பாவாய் !

கேக்கிழார்

பெரிய புராணம்

தொழுவார்க்கே அருளுவது சிவபெருமான் எனத்தொழார்
வழுவான மனத்தாலே மாலாய மாலயனும்
இனுவாகுங் கருவிலங்கும் பறவையுமாய்
எய்தாமை
விழுவார்கள் அஞ்செழுத்துந்
துதித்துய்ந்த படிவிரித்தார்.

*

அடியாராம் இமையவர் கூட்ட முய்ய
அலைகடல்வாய் நஞ்சு அமுதே செங்கண்
நெடியானும் நான்முகனும் காணுக்கோல
நீலவிட அரவணிந்த நிமலாவெந்து
பொடியான காமனுயிர் இரதி வேண்டப்
புரிந்தளித்த புண்ணியனே பொங்கர் வாசக்
கடியாரும் மலர்ச்சோலை மருங்குமும்
கவின் மருகந் பெருமானே காவாய் என்றும்.

*

திருமுலர்

திருமந்திரம்

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊன்உடம்பாலயம்
வள்ளல் பிரானுர்க்குவாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும் காளாமணிவிளக்கே

*

அன்புஞ் சிவமும் இரண்டென்ப ரறிவிலர்
அன்பே சிவமாவதாரு மறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய்மந்திருந் தாரே.

அருபந்தம்

ஈழத்துச் சிவன் கோயில்கள் வரலாறு

* அவதானிக்குக:— கோயில் வரலாறுகள் விரிவாக எழுதப்படவுள்ளன. படங்கள், திருத்தங்கள் பாடல்கள், வரலாற்றுக்குறிப்புகள் நன்றியுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்—பணிப்பாளர், இந்து சமயத் திணைக்களம்.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or title in a non-Latin script.

செய்து

கெட்டு போன செலவுகள் பற்றி

Main body of faint, illegible text, possibly a list or account details.

Second section of faint, illegible text, possibly a continuation of the account.

Faint text at the bottom of the page, possibly a footer or concluding remarks.

கொழும்பு மாவட்டம்

1. கப்பித்தாவத்தைச் சிவன் கோயில்.
2. பொன்னம்பலவானேஸ்வரர் கோயில்.
3. முகத்துவாரம் அருணாசலேஸ்வரர் கோயில்.
3. அ ஜயவர்தனபுர கோட்சைச் சிவன் கோயில் (பூவைவிடுதாது)
3. ஆ முல்லேறியாவைச் சிவன் கோவில்

கண்டி மாவட்டம்

4. சிவன் கோயில்—கண்டி (நாததேவாலே). கண்டிப் பெரகராவில் பங்கு கொள்கின்ற நாததேவாலே என்பது சிவன் கோயிலே ஆகும். கண்டிப் பெரகராவில் பங்கு கொள்கின்ற ஏனைய தேவாலயங்கள் :
 1. னாத தேவாலே.
 2. விநாயகர் தேவாலயம்
 3. பத்திடை தேவாலயம்
 4. கதிரகம தேவாலயம்
 5. விஷ்ணு தேவாலயம்
5. கட்டுக்களைப் பிள்ளையார் கோயில்.
இக்கோயிலிலுள்ள சிவலிங்கம் அனாதியானது.

நுவரெலியா மாவட்டம்

6. இலங்காதீஸ்வரர் கோயில்—நாரளை.
இராமாயண நிகழ்ச்சிகளோடு தொடர்புடைய இப்பிரதேசத்தில் நர்மதா நதியில் தோன்றிய இலிங்கம், சுவாமி சிவபாலஜோதிகளால் தாபிக்கப்பெற்றது.

காலி மாவட்டம்

7. காலி ஸ்ரீ மீனாம்பிகா சமேத ஸ்ரீ சுந்தரேஸ்வரர் கோயில்.
(நவலியூர்சோமசுந்தரப்புலவர் பாடிய ஊஞ்சல் உண்டு)

மாத்தறை மாவட்டம்

8. ஸ்ரீ சந்திரசேகரேஸ்வரர் கோயில். (டொன்கு)
இது தேவன்துறை விஷ்ணு ஆலயத்தோடு இணைந்து, மிகவும் சிறப்பு மிக்க ஆலயமாக ஒரு காலத்தில் திகழ்ந்தது. அழகானநந்தி ஒன்றும், பிற சான்றுகளும் காணக்கூடியதாகவுள்ளன.

மாழ்ப்பாணா மாவட்டம்

9. ஸ்ரீ கணபதீஸ்வரம் சிவன் கோயில்—சுருவில் வீதி, ஊர்காவற்றுறை.
10. புளியந்தீவு நாகேஸ்வரர் கோயில்—புளியந்தீவு, அனலைதீவு.
11. விசாலாட்சி சமேத காசி விசுவநாதர் சிவன் கோயில்—சிவன்கோவிலடி, வட்டுக்கோட்டை.

12. கண்ணகாம்பிகா சமேத கண்ணலிங்கேஸ்வரர் கோயில்—வட்டுக்கோட்டை மேற்கு, வட்டுக்கோட்டை.
13. ஸ்ரீ மங்களாம்பிகா சமேத மகாலிங்கேஸ்வர சுவாமி கோயில்—தெக்கணப்பாய்.
14. வாலாம்பிகா சமேத வைத்தீஸ்வர சுவாமி கோயில்—ஓடையம்பதி, குடியிருப்பு, சுழிபுரம் சிழக்கு, சுழிபுரம்.
15. ஸ்ரீ இராணுகேஸ்வரர் கோயில்—கீரிமலை, காங்கேசன்துறை.
16. நல்லீநாத சுவாமி கோயில்—புருத்தித்துறை வீதி, நல்லூர்.
17. சிவன் கோயில்—நீர்நொச்சியத் தாழ்வு, அரியாலே, யாழ்ப்பாணம்.
18. சிவன் கோயில்—புருத்தித்துறை (பசுபதீஸ்வரர் ஆலயம்). (நவாலர் பெருமானின் ஊஞ்சல் உண்டு)
19. சிவன் கோயில்—வல்வெட்டித்துறை.
20. மருதடி தான்தோன்றீஸ்வரர் கோயில்—வல்லிப்புரக் குற்ச்சி, புலோலி.
21. மூச்சம்புலவு சிவன் கோயில்—வல்லிப்புரக் குற்ச்சி, புலோலி.
22. புக்கடி அம்பலவாணேஸ்வரர் கோயில்—ஏழாலை.
23. விசாலாட்சி சமேத விசுவநாத சுவாமி கோயில்—கந்தரோடை வீதி, சன்னாகம்.
24. விசாலாட்சி சமேத விஸ்வநாதீஸ்வரர் கோயில்—சோதி வேம்படி, அட்டகிரி வீதி நவாலி வடக்கு, மானிப்பாய்.
25. தில்லேஸ்வரம் சிவன் கோயில்—6 ம் வட்டாரம், மண்டைதீவு.
26. பானாவிடைச் சிவன் கோயில்—பானாவிடை, ஊரை தீவு.
27. காசி விஸ்வநாதேஸ்வரர் கோயில்—பெருங்குளம், வேலணை மேற்கு, வேலணை.
28. இருபாலை ஸ்ரீ வாலாம்பிகைதேவி சமேத வைத்தீஸ்வரசுவாமி கோயில்—கோப்பாய் தெற்கு, கோப்பாய்.
29. ஸ்ரீ நடேசப்பெருமாள் கோயில்—நீராவியடி, வண்ணார்பண்ணை.
30. தான்தோன்றியீசுவரர் கோயில்—பாலாவி, பொன்னாவெளி.
31. புங்குடுதீவு மேற்கு பெருங்காடு மீனாட்சியம்பாள் சமேத சோமசுந்தரேஸ்வர சுவாமி கோயில்.
32. நகுலேஸ்வரர் கோயில்—கீரிமலை.
33. வண்ணைவைத்தீஸ்வரர் கோயில்—வண்ணார்பண்ணை.
34. காரைநகர் சிவன் கோயில்—(ஈழத்துச் சிதம்பரம்).
35. யாழ் பல்கலைக்கழக சிவன் கோயில்—யாழ்ப்பாணம்.
36. நல்லூர் சிவன் கோயில்.
37. உருத்திரபுரி சிவன் கோயில்—கிளிநொச்சி.
38. வாரிவனநாத சிவன் கோயில்—சாவகச்சேரி.
39. புலோலிச் சுயம்பு லிங்கம் உபயகதிர்கர்மம் கோயில்.
39. அ. அளவெட்டிச் சிவன்கோயில்.

மன்னார் மாவட்டம்

40. திருக்கேதீஸ்வரர் கோயில்—மன்னார்
- வவுனியா மாவட்டம்
41. புதுவிளாங்குளம் சிவன் கோயில்—மாங்குளம்.

முல்லைத்தீவு மாவட்டம்

42. ஓட்டிசுட்டான் தான்தோன்றியீசுவரர் கோயில்.
43. மகாலிங்கேஸ்வரர் கோயில்—கொக்குத் தொடுவாய்.
44. பனங்காமம் சிவன் கோயில்—மாங்குளம்.
45. வன்னிவிளாங்குளம் சிவன் கோயில்.
46. வவுனிக்குளம் சிவன் கோயில்—பாண்டியங்குளம்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டம்

47. வம்பிக்கேணி சிவன் கோயில்—ஆரையம்பதி, 2, காத்தான்குடி.
48. தக்கயாகேஸ்வரர் கோயில்—வெயிலி வீதி, கோட்டமுனை, மட்டக்களப்பு.
49. சிவன் கோயில்—செட்டிபாளையம், குருக்கள்மடம்.
50. கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றியீசுவரர் கோயில்—கொக்கட்டிச்சோலை.

திருகோணமலை மாவட்டம்

51. திருக்கோணேஸ்வரம்—திருகோணமலை.
52. தம்பலகாமம் கோணேஸ்வரர் கோயில்—தம்பலகாமம்.
53. வெள்ளை வில்வபத்திர கோணேஸ்வரர் கோயில்—மின்சார நிலைய வீதி, திருகோணமலை
54. செம்பீஸ்வரர் கோயில்—செம்பிமலை, குச்சுவெளி.
55. சிவன் கோயில்—கங்கை, சிண்ணியா
56. ஆதி சிவன் கோயில்—கங்குவேலி, தெகிவத்தை (அகத்தியர் தாபனம்).
57. கண்ணியாய் நடேசர் கோயில்—சிவயோக சமாச ஆச்சிரமத்தின் பரிபாலனத்திலுள்ளது.
58. திருமங்கைய சிவன் கோயில்.

அம்பாறை மாவட்டம்

59. ஸ்ரீ பாசுபதேஸ்வரர் கோயில்—பனங்காடு, அக்கரைப்பற்று.

புத்தளம் மாவட்டம்

60. முன்னீஸ்வரர் கோயில் (முன்னைநாதர்)—சிலாபம்.
61. இராமலிங்கேஸ்வரர் கோயில்—மகா மனவேலியாவை, சிலாபம்.

பொலன்னறுவை மாவட்டம்

62. முதலாம் சிவதேவாலயம்—பொலன்னறுவை, (சிவகாமி அம்பாள்).
63. இரண்டாம் சிவதேவாலயம்—பொலன்னறுவை, (வானவன் மகாதேவி—ஈஸ்வரமுடையார்).

64. ஐந்தாம் சிவதேவாலயம்—பொலனறுவை, (காரைக்காலம்மையார்—விக்கிரகம் கண்டு எடுக்கப்பட்ட ஆலயம்.
 (இவ்வாலயங்கள் பற்றுய விவரங்கள், படங்கள் முதலியவற்றை திரு. எஸ். ஆறுமுகம் அவர்களின் “நான் வழிபட்ட ஆலயங்கள்” என்ற ஆங்கில நூலில் காண்க.)

மொனருகலை மாவட்டம்

65. ஸ்ரீ முத்துலிங்க சுவாமி கோயில்—கதிர்காமம்
 (சமாதி முத்துலிங்கமானது. இன்று சிவன் கோவில் என வழங்குவது.)

இரத்தினபுரி மாவட்டம்

66. திரிபுர சுந்தரி சமேத இரத்தின சபேசர் கோயில்.
 67. சிவனொளிபாத மலை.

உ

சிவமயம்

கொழும்பு மாவட்டம்

கப்பித்தாவத்தை ஸ்ரீ கைலாசநாதர் கோவில்

1896 ஆம் ஆண்டு மருதானை கப்பித்தாவத்தை ஸ்ரீ கருணாகடாஷ அம்பாள் சமேத கைலாச நாதர் வேஸ்தானம் தாயிக்கப் பெற்றது என நம்பப்படுகிறது. நீண்டகாலம் புத்திரப்பேறு நாதர் தேவஸ்தானம் தாயிக்கப் பெற்றது என நம்பப்படுகிறது. நீண்டகாலம் புத்திரப்பேறு இன்றி மனம் வருந்திய செட்டியார் ஒருவர் கப்பித்தாவத்தை ஸ்ரீபால செல்வ விநாயகப் பெருமானை வணங்கி பிரார்த்தனை செய்து தனக்கு ஆண்குழந்தை பிறந்தால் திருச்செலையத்தில் எழுந்தருளியிருந்து உலகெலாம் உய்ய அருள்பாவிக்கும் சிவபெருமானுக்கு ஓர் ஆலயம் கட்டுவிப்பேன் என்று நேர்த்திக்கடன் செய்தார். விக்கினங்களை நீக்கும் விநாயகப் பெருமான் அருளால் செட்டியாருக்கு ஆண்குழந்தை பிறந்தது. கைலாசநாதர் என அக்குழந்தை பெயர் சூட்டப்பெற்றதுடன் கைலாசநாதர் ஆலயமும் உருவாயிற்று.

1933 ஆம் ஆண்டளவிலும் கூட பஞ்சமூர்த்திகளுக்குமான ஐந்து தேர்களும் (மூன்று செயற்கைத்தேர்) அம்பாள்நந்தி உட்பட மூன்று நந்தியும் கொடிமரம், யாகசாலை, அஷ்டபலிபீடம் முதலிய சிறப்புக்களுடன் தலைசிறந்த சிவாலயமாகத் திகழ்ந்தது இவ்வாலயம்.

இன்று செட்டிமாருடைய பராமரிப்பில் இருந்து வரும் இத்தேவாலயம் சுவலிங்கப் பெருமானை யே மூலமூர்த்தியாக உடையது. கிழக்கு வாயிலாக அமைந்த தேவாலயத்திலே அம்பாள் சந்நிதானம் தெற்கு வாயிலாக அமைந்துள்ளது. ஆலயத்தின் பரிவார மூர்த்திகளாக விளங்கும் விநாயகர், சுப்பிரமணியர், நடராஜர், மகாவிஷ்ணு, சண்டேசுவரர், நவக்கிரகம், சன்ஸ்வரர், வைரவர், சூரியர், சந்திரர் ஆகியோருக்குத் தனித்தனி சந்நிதிகள் அமைந்துள்ளன. எழுந்தருளி மூர்த்திகளாக சந்திரசேகரர், இராஜராஜேஸ்வரி, வள்ளி தெய்வானை சமேத சுப்பிரமணியர், நடேசர் முதலாய ஐம்பொன்னுலான விக்கிரகங்கள் உள்.

மூலஸ்தானத்தின் பின் புறமாக ஆலயத்தின் மேற்குப் பக்கத்தில் விஷ்ணு மூர்த்தி கோவிலை அடுத்து காசிவிஷ்வநாதரும், காசிவ்ஸாலாட்சியும் காசித் தலத்தை நினைவுப்டிய வண்ணம் கோயில் கொண்டுள்ளனர்.

வடக்குப் பக்கமாக பிரம்ம தேவனும் துர்க்கையும், சண்டேசுவரா ஆலயத்திற்கு அருகே சிவானுபத்தில் காட்சி கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள்.

ஹழ்ணி2 னிஹ்ஹ ஆண்டு எப்பிரல் மாதம் தொடக்கம் இருபத்தொன்பது ஆண்டுகள் தொண்டாற் மணிக்குருக்கள் என்று எல்லோராலும் அன்பாக அழைக்கப்படுகின்ற மு. சுப்பி மணியக் குருக்கள் அவர்களும், அவர்களுக்கு உதவியாக கே. வாதிராஜன் போற்றி, வி. சத்திய நாராயணசர்மா அவர்களும் கடமையாற்றுகின்றனர். சத்தியநாராயணசர்மா அவர்கள் 1965 ஆம் ஆண்டு தொக் கம் 1969 ஆம் ஆண்டுவரை திருக்கேதீஸ்வரத்து சிவானந்த குருகுலத்தில் பயிற்சி பெற்று திரு. கே. கைலாசநாதர்க்குருக்கள் அவர்களால் பரட்சிக்கப்பட்டவர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

கப்பித்தாவத்தைச் சிவாலயத்தின் சிறப்புச்சுளில் ஒன்று மடாலயமும், வித்தியாலயமும் தேவாலயத்தோடு. சூழ்ந்து திகழ்கின்றன. கதிர்காம யாத்திரிகர்கள் தொண்டர்சபையின் அருமுயற்சியினால் அமைக்கப்பட்ட கதிர்காம மடத்தில் கதிர்காம விசேட தினங்களில் கப் பித்தாவத்தை சிவன் அருள்பாலிக்கும் தில்லைச் சிற்றம்பலவனாகத் திகழ்வதைக் காணலாம். கொழும்புவழி செல்லும் கதிர்காம யாத்திரிகர்கள் வசதியாகத் தங்கி சிவபூசை கண்டு செல் வதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகள் யாவும் சிறப்புற நடைபெறுவது குறிப்பிடத் தக்கது. இதே சபையினால் தொடக்கப்பட்ட தொண்டர் வித்தியாலயமும் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ச்சி பெற்று வெள்ளிக்கிழமை தோறும் தவறாது கூட்டு வழிபாடு இயற்றும் சூழந்தைகளைத் தந்து கொண்டிருப்பது இறைவன் திருவருளே. சூழந்தைகளின் கூட்டு வழி பாட்டின் பலனாக அடுத்ததேது வந்த அரசாங்கங்கள் இத்தொண்டர் வித்தியாலயத்திற்குத் தொடர்ந்து ஆதரவு நலகுவதும் சிவன் செயலே.

இவ்வாலயத்தின் பிரதம குருக்களாக பிரம்மஸ்ரீ சுப்பிரமணியக் குருக்கள் பூசை முதலியவற் றைக் கவனிப்பதுடன் மந்திர, ஜெப தபங்களில் நிறைந்த சித்தி வாய்ந்து திகழ்பவராய் நூல் கட்டுதல், நவக்கிரக ஆராதனை, சனீஸ்வர ஆராதனை, தோஷ நிவாரண பூஜை, காரிய சித்தி பூஜை முதலியவற்றை மிகச் சிறப்பாகச் செய்து ஜாதி, இன, மத பேதமின்றி அனைவரதும் வகோபித்த பாராட்டுக்குரியவராகவும் விளங்குகிறார். பிரதம குருக்கள் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாளுக்குச் சந்தனக் காப்பிட்டு அலங்கரித்திருக்கும் அழகே அலாதி. செவ்வாய்க்கிழமை வைரவ பூஜையும், சனிக்கிழமைகளில் சனீஸ்வரன் பூஜையும் நேர்த்திக்கடன் நிறைவேற்றுவோரது நவக்கிரக பூஜையும் மணக்குருக்களுக்கெனவே அமைந்த தனிச்சிறப்பு எனலாம்.

சிவராத்திரி, நவராத்திரி, சோமவாரம், திருக்கார்த்திகை, வருடப்பிறப்பு, கந்தகஷ்டி, திரு வெம்பாவை, ஏகாதசி, பிரதோஷம், தைப்பூசம், மாசிமகம், பங்குனி உத்தரம், வைகாசி விசாகம், ஆவணி சதுர்த்தி ஆகிய தினங்கள் பெருவிழாவாகவே கொண்டாடப் பெறுவன. வெள்ளிக்கிழமை தோறும் அம்பாளுக்குச் சந்தனக்காப்பும், விசேட அபிஷேக ஆராதனைகளும் நிகழ்வனவாம்.

சைவ, பௌத்த அடியார்களுடன் ஏனைய மதங்களைச் சார்ந்தவர்களும் மணிக் குருக்களிடம் வந்து திருநீறு வாங்கி அணிந்து, நூல்கட்டி, அர்ச்சனை செய்து, தமது இஷ்ட சித்திகளைப் பெற்று மகிழ்வது அனுபவ சித்தியின் பெருமையே எனக் குறிப்பிடுவது சாலப் பெற்றதும்.

சகல இன மக்களதும் அபிமான குருவாக விளங்கி அடியார்களது இன்னல்களை நீக்கி இறையருள் பாலிக்குமாறு செய்து அன்பர்கள் இதயத்திலெல்லாம் நீங்காத நிறைவிலை ஏற் படுத்தி மக்கள் மனதில் பக்தியை வளர்க்கும் பாணியில் தேவஸ்தானம் பிரதம குருக்களாகிய மணிக் குருக்களது பூஜாபலத்தினாலும், மந்திர சக்தி மகிமையினாலும் ஈழத்து அன்பர்களது பிரதான வழிபாட்டுத் தலமாக விளங்குகின்றது.

இறைவன் பெயர் : சைலாசநாதர்

இறைவி பெயர் : கருணைகடாட்சி அம்மாள்

இன்று கப்பித்தாவத்தை இருக்கும் உன்னத நிலை அனைவரும் அறிந்த விஷயமே. மனோ ரம்மியமான சூழலில் புனிதமாகவும் கம்பீரமாகவும் கோவில் காட்சியளிக்கின்றது. தினசரி பல நூற்றுக்கணக்கில் வழிபடுவோர் வருகின்றனர். கொழும்பு ஏழு போன்ற அந்தஸ்துள்ள இடங் களில் உள்ளவர்களும் இன்று இக் கோவிலையே நாடுகின்றனர். கோவில் வாசல் வரை இன்று நல்ல சாலை அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தமிழ்க்கல்விக்கூடமொன்றும் 1954 ம் ஆண்டள விலிருந்து இங்கு இயங்கிவருகின்றது. வருடந்தோறும் கடந்த முப்பத்தாறு வருடங்களாகப்

பல்லாயிரக்கணக்கான யாத்திரிகர்களைப் போஷிக்கும் கொழும்பு கதிர்காம யாத்திரிகர் தொண்டர் சபையும் தற்பொழுது சில ஆண்டுகளாக இங்கேயே இயங்கி வருகின்றது. கோவில், பாடசாலை, கதிர்காம யாத்திரிகர் தொண்டர் சபை ஆகிய இந்த மூன்று நிறுவனங்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று ஆத்மீகத் தொடர்புடன் இயங்கி வருகின்றன. இவையனைத்திலும் திரு. சின்னத்தம்பி ஐயா அவர்கள் நடுநாயகமாக நின்று உழைக்கின்றார்கள். கோவிலுக்குத் தொலைபேசி வசதியும் உண்டு. பல இன மத மக்களும் இக்கோவிற்கு தரிசனத்திற்காக இன்று வருகின்றனர். தினசரி வெளியூர் யாத்திரிகர்கள் வந்து தங்கிப் போவதற்கும் இங்கு குறைவில்லை. கொழும்பில் யாத்திரிகள் வந்து தங்கிப் போகக்கூடிய இடங்களில் இன்று கப்பித்தாவத்தை முதல் ஸ்தானம் வகிக்கின்றது.

கப்பித்தாவத்தை விநாயகப்பெருமான் கீர்த்தி மிக்கவர் என்பது பலரது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாகும். எல்லாம் விக்ஷணம் தீர்க்கும் விநாயகன் அருளே. கப்பித்தாவத்தையின் எதிர்காலம் மேலும் பிரகாசமாக இருக்க எல்லாம் வல்ல திருவருள் துணை செய்வதாக. சுமார் நூற்றைம்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் இக்கோவிலும் அதன் சுற்றுப்பிரகாரமும் வாவியாற் சூழப்பட்ட அழகிய தீவாகக் காட்சியளித்தது. இன்று அழகிய கோட்டை மதிலால் சூழப்பட்ட கவர்ச்சி மிக்க பெட்டகத் தீவாகக் கப்பித்தாவத்தை காட்சியளிக்கின்றது.

பொன்னம்பலவானேஸ்வரர் கோயில்

இலங்கையில் கந்தனிக் கோயிலாக அமைந்த சிவாலயம் பொன்னம்பல வானேஸ்வரர் ஆலயமாகும். கொழும்பு மாநகரத்தில், கொச்சிக்கடையில் உள்ள இவ்வாலயம் கட்டிட வேலைப் பாடு, இராசகோபுரம், கல்லிற் பொழிந்த சிற்பங்கள், சிற்பம் நிறைந்த தூண்கள் முதலியன பாடு, இராசகோபுரம், கல்லில்னைப்பொழிந்த சிற்பங்கள், சிற்பம் நிறைந்த தூண்கள் பல உள்ள கோயிலாக விளங்குகின்றது. கோயிலின் நடுவில் சிவலிங்கம் அமைந்துள்ள மூலத்தானம் கருங்கல்லாற் கட்டப்பட்டு இருக்கிறது. மேலேயும் கருங்கற் கட்டிடம், இந்தக் கோயிலிலே உட்பிரகாரத்துக்கு மேலே கருங்கல் தளம் போடப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் கோயிலைக் கற்றளியாக ஆக்கிய பெருமை தமது நாட்டுப் பெருமக்களில் ஒருவரான சேர். போன் இராமாநாதன் அவர்களையே சாரும். தென்னித்தியாவில் பழைய மன்னர்களும் நாயக்க மன்னர்களும் கட்டிய கற்கோயில்களையும், பொன்னறுவையில் காணப்படும் சோழக் கற்கோயிலையும் கண்ணுற்றதன் விளைவாக கற்கோயிலெழுப்பும் பேரார்வம் சேர். பொன் இராமநாதன் அவர்களுக்கு எழுந்தது. அரசர்கள் பலதலைமுறைகளில் கட்டிய கோயில்களைப் போலக் கட்ட நினைத்தது, இத்திருப்பணியில் அன்றாது ஆர்வத்தையும், அவருக்கு ஏற்பட்ட உளக்குழிப்பையும் காட்டுவதாகும். 1907 ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய கருங்கல் வேலை 1912 ஆம் ஆண்டில் முற்றுப்பெற்றது. சிற்பிகள் செய்யும் வேலை முழுவதையும் தானே நின்று மேற் பார்வை செய்தார் என்றும், சிற்பிகள் பணி சிவப்பணி என மனதிற்பதியும்படி உள்ளத்தை உருக்கும் தேவாரங்களை எடுத்து விளக்குவார் என்றும் கூறுவர்.

பழைய கோயில்

கற்றளியாவதற்குமுன்பும் இவ்விடத்தில் கோயில் இருந்தது. இந்தக்கோயிலை முதன் முதலில் கட்டியவர் சேர். பொன்இராமநாதன் அவர்களுடைய தந்தையரான பொன்னம்பல முதலியாராவர். சிறந்த சைவரும், பெரும்செல்வந்தருமாகத்திகழ்ந்த பொன்னம்பல முதயார் 1857 ஆம் ஆண்டில் சும்பாபிஷேகத்தையும் நடத்தி வைத்தார். தமது இல்லத்தில் தான் நித்தியம் பூசித்து வந்த பாலயந்திரத்தை சிவகாமி அம்மன் சந்நிதியில் விக்கிரகதின்னீழ் பிரதிட்டை செய்திட்டார் என்பர். மூலத்தானத்தில் மகாலிங்கம் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டது. பொன்னம்பலவானேஸ்வரர் சிவகாமி அம்மன் இருவரும்வீற்றிருக்கும் பொன்னம்பலவானேஸ்வரர் ஆலயம் எழுந்தது.

கோயில் பூசைகள், திருவிழா ஆகியன

இக்கோயில், வழிபாட்டுச் சிறப்பு, பூசைச்சிறப்பு இரண்டும் உடையது. ஆறுகாலம் பூசை நடக்கும் கோயில் இது.

ஆலய அமைப்பு :—ஆதிமூலத்தில் சிவலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப் பெற்றிருக்கிறது. அம்பாள் சந்நிதானம் தெற்கு வாயிலாக அமைந்திருக்கிறது அடுத்து சிவகாமசுந்தரி சமேத நடராஜப் பெருமான் சந்நிதானமும், சுற்றுப் பிரகாரத்தில் விநாயகர், மகாவிஷ்ணு, பஞ்சலிங்கம், முத்துக்குமாரசுவாமி, ஷண்முகர், சண்டேசுவரர், நவக்கிரகம், சனீஸ்வரர், சூரியர் சந்திரர் ஆகியோருக்குத் தனித்தனி சந்நிதானங்களும் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.

இந்தக் கோயிலில் உள்ள இன்னொரு சிறப்பு அர்த்த மண்டபத்தில்காணப்படும் நித்தியக்கிணிக் குண்டம். சிதம்பரத்தைப் பற்றிப் பாடும்போது வேதவிதிப்படி எரிமுட்டித் தீமகளை வராமல் தடுப்பவர் வசிக்கின்றதில்லை என்று ஞானசம்பந்தர் பாடுகிறார். “கற்றங்கு எரியோம்பி கலியை வாராதே செற்றார் வாழ்தில்லை” என்று அத்தேவாரம் தொடங்குகின்றது. எரியோம்புதல் என்பது நித்தியாக்கினியைக் குறிக்கும்.

இக்கோயிலின் திருவிழா பங்குனி மாதம் பத்து நாட்கள் நடைபெறும். பங்குனி உத்தரத்தன்று தீர்த்தத்துடன் திருவிழா முடிவு பெறுகிறது. பிரதோஷம், ஆவணிமூலம், திருவெம்பாவை, மகாசிவராத்திரி முதலிய திருநாட்கள் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படும். ஒவ்வொரு மாதமும் பெளர்ணமியன்று ஸ்ரீ சக்கர பூசையுடன் இராஜராஜேஸ்வரி உற்சவம். சமய குரவர் பூசையும் வசேடமாக நடைபெறுதல் வழக்கம். தேர்த்திருவிழவில் அம்மனுடைய தேரைப் பெண்களே இழுப்பது இக்கோயிலுக்கு அமைந்ததொரு விசேடமாகும்.

நேபாள மன்னர் வழிபாடு செய்தது

1957 ஆம் ஆண்டு இக்கோயிலின் நூற்றாண்டுப் பூர்த்தி கொண்டாடப்பட்டது. அப்பொழுது உலகின் ஒரேயொரு இந்து மன்னராகிய மகேந்திரா என்ற நேபாள மன்னர் கோயிலுக்குவந்து வழிபாடு செய்தார்.

26.02.1980 ஆம் ஆண்டு முன்பு வருகைதந்த நேபாள மன்னராகிய மகேந்திரா என்பவரின் மகனும், இன்றைய நேபனாமன்னருமாகிய ஸ்ரீ பிரேந்திர அவர்கள் இலங்கை ஜனாதிபதி ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தன அவர்களுடன் வருகை தந்து வழிபாடு செய்தார்.

இங்ஙனம் எல்லாச் சிறப்புகளும் நிறைந்த இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாள் சமேத பொன்னம்பலாவானேஸ்வரர் ஆலயத்தை ஒருமுறையாவது சென்று தரிசிக்கும் பேறு பெற்ற வர்கள் பாக்கியவான்களே.

தமிழ் நாட்டுக் கோவில்களையும் அங்குள்ள சிற்பச் செல்வங்களையும் பற்றி விரிவான முறையில் நூல் செய்தவர் அந்நாட்டைச் சேர்ந்த சைவப் பெரியார் தொ. மு. பாஸ்கரத் தொண்டைமான். அப்பெரியார் ஈழம் வந்தபோது இவ்வாலயத்தைத் தரிசித்துச் சென்று, இவ்வாலயச் சிற்ப வடிவுகள் பற்றியும் போற்றி எழுதியுள்ளார்.

மெய்யமை நீற்றினன் மேன்மைசால் உரத்திரன்
 அக்கப்பேர் மணியணியெனக் கொண்டவன்
 மன்னர் மதித்து வாழ்த்து நன்மாட்சியன்
 பொன்னம்பல மெனப் புனைதன் பெயர்கொள்
 தென்னமு தாலும் சிவகாமி பங்களைப்
 புறத்தும் போற்றிப் புகழக் கோயில்
 நூலுறச் சமைத்து நுண்மதி அந்தணர்
 தங்கள் சார்பால் இருபான் தவிர்ந்த ஈரொன்பான்
 நூற்றுச் சாலிய வாகன சகாப்தம்
 பிங்கள சம்வத்சரமதி கார்த்திகை ஓணநாள்
 காரவில் ஓரையில் சும்பாபிஷேகம் சூளிர்
 அம்பார் மகிழ ஆற்றி யுய்தனனே.

அருள்மிகு அருணாசலேசுவரர் கோயில் முகத்துவாரம்

கொழும்பு மாநகரில் முகத்துவாரத்திலுள்ள பர்வதவர்தனி அம்பாள் சமேத அருணாசலேசுவரர் பெருமாள் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற தெய்வமாக எல்லோராலும் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றார். இவ் ஆலயத்தில் தாரிக்கப்பட்டுள்ள சிவலிங்கம் காலியிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டது.

கப்பித்தாவத்தைச் சூழலில் சமாதியடைந்த சித்தராசிய ஆனைக்குட்டிச் சுவாமிகளின் சமாதியை முகத்துவாரத்திற்குக் கொண்டு சென்று சமர்தி அமைத்த சேர். பி. அருணாசலம்அவர் அவர்களே சிவாலயத்தையும் நிறுவும் பூர்வ புண்ணியம் பெற்றுத் திகழ்ந்தவராவார். இவ் ஆலயத்தோடு சேர்ந்துள்ள பிள்ளையார் கோயில் அனாதியானது.

அருணாசலம் குடும்பத்தினரின் கண்காணிப்பிலும், குமாரசாமிக் குருக்கள், கார்த்திகேசு குருக்கள் அவர்களது பரிபாலனத்திலும் இவ் ஆலயம் கொழும்பில் தலைசிறந்த ஆலயமாகக் திகழ்ந்து, சைவர்களையும் பிரசமய அன்பர்களையும் ஈர்த்து ஆட்கொள்ளும் சக்தி வாய்ந்த ஆலயமாக இருக்கின்றது.

நுவரெலியா மாவட்டம்

ஸ்ரீ இலங்காதீஸ்வரர் ஆலயம்

இவ்வாலயம் 82, லேடி மெக்கலம்ஸ் டிரைவ் நுவரெலியாவில் உள்ளது.

புனித நர்மதா நதியில் கண்டெடுத்த சுயம்பு இலிங்கம் ஸ்ரீ சிவபாலயோகேஸ்வரர் சுவாமி அவர்களால் 1978 ஆம் ஆண்டு பிரதிட்டை செய்யப்பட்டது.

காலி, மத்தியானம், மாலை ஆகிய மூன்று வேளை நித்திய பூசை நடைபெறுகின்றது.

சிவராத்திரி, நவராத்திரி, திருவெம்பாவை போன்ற தினங்கள் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன.

ஞாயிற்றுக்கிழமைப் பாடசாலை, வியாழக்கிழமைச் சிறப்புப் பூசை ஆகிய பல்வேறு சமய சமூக மக்களையும் கவர்ந்து வருவது காணக்கூடியதாய் இருக்கின்றது.

இராவணன், இராமாயணம் இவற்றோடு தொடர்புடைய சீதை எலிய போன்ற இடங்களுக்கு அண்மையில் அமையப் பெற்ற இவ்வாலயம் இலங்கையின் அனாதியான சிவவழிபாட்டுச் சிறப்பினை நினைவுட்டுவதாய்த் திகழ்கின்றது.

காலி மாவட்டம்

காலிச் சிவன் கோயில்

கவர்ச்சிகரமான மரகத இலிங்கத்தைத் கர்ப்பக்கிரகத்தில் கொண்ட காலிச் சிவன் கோவில் காலி நகரத்தின் மத்தியில் நகராட்சிக் கழகத்திற்கு அருகில் அமையப்பெற்றது. காலிச் சிவன் கோவில் நந்திகள், ஆலய வாயிற் கதவின் மேற்புறக் கல்லில் பொறிக்கப்பட்ட இரட்டை மீன் இலச்சினை ஆகியவற்றைக் கொண்டு இவ்வாலயம் பாண்டிய மன்னர் ஆட்சிக் காலத்துடன் தொடர்புள்ளது எனக் கொள்ளலாம்.

கதிர்காமத்தில் சிறப்பாக நடைபெறும் ஆடிமாத உற்சவ விழாக்களுக்கும், ஆடித் திருவோண நாளன்று நடைபெறும் கதிர்காமத் தீர்த்த உற்சவத்திற்கும், கார்த்திகை மாதத் திருக்கார்த்திகை, சித்திரை வருடப் பிறப்பு முதலிய நாட்களிலும் கதிர்காமத்தில் சிறப்பாக நடைபெறும் விழாக்களுக்கு யாத்திரை செல்லும் மக்கள் காலிச் சிவனை வழிபட்டுச் செல்வர்.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலையைக் கூறும் மாத்தறைச் சந்திரசேகரர் கோயில் சிறப்புற்றுத் திகழ்ந்த காலத்தில் காலிச் சிவாலயமும் அமையப்பெற்று விப்தோவென்பது ஆராய்ப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

கதிர்காமத்து யாத்திரையினைச் சிவசிந்தனையுடன் மேற்கொள்ளச் செய்யும் சிறப்பு இவ் ஆலயங்களின் தனிச் சிறப்பெனலாம்.

இவ்வாலயத்திற்கு நவாலியூர் திரு. க. சோமசுந்தரப் புலவர் பாடிய காலி ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் ஊஞ்சல் பாட்டு உண்டு.

எண்ணோங்கு நாதவிந்து காலா நாட்டி
 இயலோங்கு மரியமறை விட்டம் பூட்டி
 கண்ணோங்கு சிவாகம நூல் வடங்கள் மாட்டிக்
 கலையோங்கு மோங்காரத் தவிசு கூட்டி
 மண்ணோங்க வகுத்தமணி ஊஞ்சன் மீதே
 மனமோங்கு மடியவர்கள் வடந்தொட்டாட்ட
 விண்ணோங்கு காலிநகர் விரும்பி வாழும்
 மீனாட்சி சுந்தரரே யாடர் ஊஞ்சல்.

“திருவாலயவாய் என்னும் மதுரையில் ஆவிர்பவித்து பக்தர்களைக் கடைத்தேற்றுவதற் காக அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களை புரிந்தருளிய ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேஸ்வரப் பெருமானின் பெயருடன் இலங்கையின் தென்பாகத்தில் கொழும்பிலிருந்து கதிர்காமம் செல்லும் வழியி லுள்ள காலி நகரில் விளங்கும் ஈசுவரனின் ஆலயம்.”

(ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி, ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள், ஸ்ரீ மடம், காஞ்சிபுரம்)

“சிவம்” என்பது ஒரு தனிச் சமயத்துக்குரிய பொருள் அன்று. அதுதான் சமயாதீதம் பழம்பொருள். அதனிலும் பெரியது யாதும் இல்லை. “சைவசமயமே சமயம்” “சமயாதீதம் பழம்பொருள்” என்ற தாயுமானூர் கருத்தை யாவரும் உணர்தல் எளிதன்று.

பார்ப்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய் முனைத்தும்

பரந்ததோர் படரொளிப்பரப்பே

நீருறு தீயே நினைவதேல் அரியநின்மலா”

என்ற திருவாசசத்தை நன்குணர்தல் வேண்டும்.

(காலி, ஸ்ரீ மீனாம்பிகா சமேத சந்தரேஸ்வரர் ஆலய மகா சும்பாபிஷேக மலர்)

இதற்கிணங்க எல்லாச் சமயத்தாராலும் உள்ளன்போடு வழிபடுகின்ற ஆலயமாகத் திகழுகின்றது.

இலங்கையிலே காலியிலே ஸ்ரீ மீனாம்பிகா சமேத ஸ்ரீ சந்தரேஸ்வர ஸ்வாமிக்கும் பரிவார தேவதா மூர்த்திக்கும் 8.2.71 கோமவாரக் காலையில் மகா சும்பாபிஷேகம் நடந்தேறியது.

ஸ்ரீ மீனாஷி சந்தரேஸ்வர மகா சும்பாபிஷேக வாழ்த்து.

தென்னிலங்கை வாழியதோ சீர்பெருகு காலிநகர்த்

தொன்மைதிகழ் மீனாஷி சந்தரேசர்—நன்னர்க்

குடமுழுக்கு நன்னாட் குளிர்க உல செல்லாம்

திடமுறுக நாடு செழித்து.

(பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் இயற்றியது.)

இவ்வாலயத்தில் பதினாறாண்டாய் பூசகராய் இலங்கைத் தென்னாடுடைய சிவனாய்த் திகழும் மீனாட்சி சந்தரனார் மரகதலிங்கமாகத் திகழும் இவ் ஆலயத்தில மு. இராமநாதன் சிவாச்சாரியார் பூசை செய்யும் அழகு தனிச்சிறப்புடையது. வேதம் ஓதி, அர்ச்சனை பாட்டேயாரும் என்பதற்கிணங்க தாமே தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் ஆகியவற்றை முறையாக ஓதி பூசையை நிறைவேற்றும் பண்பு வீனைய சிவாச்சாரிகளுக்கு உதாரணமாய்த் திகழுகின்றது.

திசைமாறாக

கொழும்பு

காலி

மாத்தறை

கதிர்காமம்.

மாத்தறை மாவட்டம்

சந்திரசேகரேஸ்வரர் கோவில்

இவ்வாலயம் மாத்தறை மாவட்டத்தில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற ஆலயமாகத் திகழ்ந்து அழிந்த சிறப்பு மிக்க னைசுவாலயமாகும்.

“யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை” இவ்வாலயம் பற்றிக் குறிப்பிடுவதைப் பின்வரும் பகுதியில் காண்க”.

நாற்பெருங்கோயில்

“சூடிகளை வசப்படுத்திக்கொள்ளும் நோக்கத்தினால் விஜயராசன் சமய வழிபாட்டைக் குறித்துச் சனங்களுக்கு இஷ்டங் கொடுத்திருந்துத் தன் சமயா சாரவொழுக்கத்தைத் தவறாமற் காத்துக்— கொண்டான். அரசாட்சியை ஆரம்பிக்க முன்னமே நாலு திக்கிலும் நாலு சிவாலயங்களை எழுப்பிக் கொண்டான். கீழ்த் திசைக்குத் தம்பலகாமத்துக் கோணேசர் கோவிலை நிறுவி, மெற்றிசைக்கு மாதோட்டத்திற் பழுதுபட்டுக் கிடந்த திருக் கேதீஸ்வர சிவாலயத்தைப் புதுப்பித்து, தென் திசைக்கு மாத்துறையிற் சந்திரசேகரேஸ்வரன் கோவிலை எழுப்பி, வடதிசைக்குக் கிரிமலைச் சாரலில் திருத்தம்பலை. எனும் பதியிலே திருத்தம்பலேஸ்வரன், திருத்தம்பலேஸ்வரி கோவில்களையும் அவைகளின் சம்பத்திலே கதிரையாண்டவர் கோவிலையும் கட்டுவித்து, அவ்வாலயங்கட்குப் பூசனை நடாத்தும்படி நீலகண்டாசாரியரின் மூன்றாங்குமாரன் வாமதேவாசாரியன் என்னும் காசியிற் பிராமணனையும் அவன் பன்னியாகிய விசாலாட்சியம்மானையும் அழைப்பித்து”.

பழம் பெருமை மிக்க தேவந்துறை விஷ்ணு ஆலயத்தோடு இணைந்திருந்த இச் சிவாலயம் மாத்தறை வழியாக கதிர்காமம் செல்லும் சைவர்களைச் சிவசிந்தனையில் ஆழ்த்தும் தன்மையது.

குறிப்பு : அன்மையில் இந்துசமயப் பணிப்பாளரும், பிரம்மஸ்ரீ விஸ்வ நாடக்குருக்கள் அவர்களும் சைவ சித்தாந்தக் காவலர், சிவஞானவாரிதி கு. குருசுவாமி அவர்களும், வ. சிவராச சிங்கம் அவர்களும், மு. மார்க்கண்டு, ஸ்தபதியார் அவர்களும், 1980.02.18 ம் திகதி திங்கட்கிழமை மாத்தறைக் கதிர்காம யாத்திரிகள் சபை முருகன் ஆலயப் புனருத்தாரண முயற்சியை மேற்கொண்டு மாத்தறைக்குச் சென்றுவரும் வழியில் அழகான நந்தியை, சந்திர சேகரேஸ்வரர் ஆலயம் ஓர் காலத்திலிருந்த அதே தலத்திற் காணும் பாக்கியம் பெற்றனர்.

ஹ் கணபதிஸ்வரன் சிவன் கோயில், சுருவில் வீதி, ஊர்காவற்றுறை

ஊர்காவற்றுறை உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் ஊர்காவற்றுறை என்னும் கிராமத்தில் சுருவில் வீதியில் இவ்வீஸ்வர ஆலயம் அமைந்துள்ளது. இப்பகுதியிலே இவ்வாலயம் மிகவும் பிரசித்தி பெற்று விளங்குகின்றது.

மூலஸ்தானத்தை கல்லால் செதுக்கப்பட்ட சிவன் அவங்கரிக்க பிள்ளையார், ஆலயத்திற்கு மெரு கூட்டுகின்றார். தினமும் ஜந்து காலப் பூசைகள் நடைபெறும். இவ்வாயத்தில் வருடாவருடம் ஆளிமாதம் 15 நாட்கள் திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. அத்துடன் தைப் பூசம், தைப்பொங்கல், சிவனுக்குள்ள விஷேட தினங்களில் பூசைகளும், அபிஷேகங்களும், நடைபெறுகின்றன.

பல இடங்களிலுமிருந்து இவ்வாலயத்திற்கு பக்தர்கள் திரண்டு வந்து இவ்வீஸ்வரனின் அருள் பெற்று ஏகுவார்கள்.

புளியந்திவு நாகேஸ்வரன் கோயில் புளியந்திவு, அனலைத்து

ஊர்காவற்றுறை உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் புளியந்திவு என்னும் கிராமத்தில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது.

ஒல்லாந்தர் காலத்திற்கு முற்பட்டது என்று அறியப்படும் இவ்வாலயத்திலிருந்து நயினா தீவு நாகபூசணி அம்மனுக்கு நாகம் பூக் கொண்டு போனதாக வரலாறுகள் உள்ளதென்று அறியக்கூடக்கிறது.

மூலஸ்தானத்தில் லிங்கம் ஒன்று பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு, நாகேஸ்வரன் என்னும் நாமத்தால் அழைக்கப்படுகிறது. பிள்ளையார், சந்திரசேகரர், சோமால்கந்தமூர்த்தி, நடேசர், சிவகாமியம்பாள், சரீஸ்வரபகவான், வைரவர் முதலியன பரிவார மூர்த்திகளாக விளங்குகின்றன. தினமும் மூன்றுகாலப் பூசை நடைபெறும் இவ்வாலயத்தில் வருடாவருடம் திரு வெம்பாக் காலத்தில் 10 நாட்கள் அவங்கார உற்சவம் நடைபெறுகின்றது. சிவராத்திரி, ராத்திரி, சோமவாரம், சித்திரைப்பொங்கல், ஆனி உத்தரம், ஆகிய காலங்களில் விசேட பூசைகள் நடைபெறும். அத்துடன் நடேசருக்குரிய அபிஷேகங்களும் நடைபெறும்.

விசாலாட்சி கமேத காசி விசுவநாகர் கோயில், சிவன்கோவிலடி, வட்டுக்கோட்டை

வலிகாமம் மேற்கு சங்கானை உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் வட்டுக்கோட்டை என்னும் கிராமத்தில் இவ்விறைவன் வீற்றிருந்து அருள்புரிகிறது.

வீரபத்திரர் ஆலயமாக இருந்த இவ்வாலயத்தை 1895 ம் ஆண்டளவில் ஒரு பெரியார் சிவன் ஆலயமாக புதுப்பித்தமைத்தார், என அறியக்கூடக்கிறது. காசியிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட வர்ணலிங்கம் இவ்வாலயத்தின் மூலஸ்தானத்தை அழகுபடுத்துகின்றது.

தினமும் ஆறு காலப் பூசை நடைபெறும் இவ்வாலயம் இப்பகுதியிலே மட்டு மல்லாது யாழ் மாவட்டத்திலே மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற ஆலயமாக மிளிர்கின்றது. வருடாவருடம் ஆனி உத்தரத்தில் கொடியேற்றம் நடைபெற்று 9 நாட்கள் விசேட திருவிழாக்கள் நடைபெற்று 10 ம்

நாள் தேர்த்திருவிழா நடைபெறுகின்றது. 11 ம் நாள் தீர்த்தோற்சவமும், அன்னதான வைபவமும் 12 ம் நாள் பூங்காவனத்திருவிழாவும் நடைபெறுகின்றது. அத்துடன் 12 மாதத்திலும் வருகின்ற விசேட தினங்களெல்லாம் விசேட பூசைகளும், அபிஷேகங்களும் நடைபெறுகின்றன. பல இடங்களிலிருந்தும் ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் ஆலயத்திற்குச் சென்று வழிபட்டுப் பன்னடைகிறார்கள்.

கண்ணகாம்பிகா சமேத கண்ணலிங்கேஸ்வரர் கோயில், வட்டுக்கோட்டை மேற்கு, வட்டுக்கோட்டை

வலிகாமம் மேற்கு சங்கானை உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் வட்டுக்கோட்டை என்னும் கிராமத்தில் மேற்குப் பக்கத்தில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது.

தினமும் காலை, மாலை, ஆகிய இரண்டு தினங்களிலும் பூசை நடைபெறுகின்றது. வருடாவருடம் ஆனி மாதத்தில் கொடியேறி 10 நாட்கள் திருவிழாக்கள் நடைபெற்று ரதோற்சவமும் நடைபெறுகின்றது. வருடத்தில் நவராத்திரி, திருவெம்பா முதலிய விசேட காலங்களில் விசேட அபிஷேகங்களும், விசேட பூசைகளும் நடைபெற்றுவருகின்றன.

வருடத்தில் 6 அன்னதான வைபவங்கள் இவ்வாலயத்தில் நடைபெறுகின்றன. இப்பகுதி வாழ் சைவப் பெரு மக்களுக்கு இவ்வாலயம் இருப்பது ஓர் வரப்பிரசாதமாகவே இருக்கின்றது.

ஸ்ரீ மங்களாம்பிகா சமேத மகாலிங்கேஸ்வர சுவாமி கோயில் — தெக்கணப்பாய்

வலிகாமம் மேற்கு சங்கானை உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ மங்களாம்பிகா சமேத மகாலிங்கேஸ்வரஸ்வாமி ஆலயம் அப்பகுதியில் பிரசித்தி பெற்று விளங்குகின்றது.

தினமும் மூன்று காலப் பூசை நடைபெற்று வரும் இவ்வாலயத்தில் விசேட காலங்களில், விஷேட அபிஷேகங்களும், விஷேட பூசைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆனி, மார்கழி மாதங்களில் நடராஜர் அபிஷேகம் நடைபெறுகிறது. நவராத்திரி, திருவெம்பாலை, மற்றும் பூரணேதோறும் யத்திரபூசை நடைபெற்று வருகின்றது. பக்கர்கள் பலர் பூசைகளில் கலந்து கொண்டு இறைவன் அருள் பெற்றுத்திரும்புவார்கள்.

வாலாம்பிகா சமேத வைத்தீஸ்வர சுவாமி கோயில், ஓடையம்பதி, குடியிருப்பு, சுழிபுரம் கிழக்கு, சுழிபுரம்

வலிகாமம் மேற்கு சங்கானை உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் அமைந்துள்ள இவ்வாலயம் அப்பகுதியில் பிரசித்தி பெற்று விளங்குகின்றது.

மூலஸ்தான மண்பத்தை வாலாம்பிகா சமேத வைத்தீஸ்வரர் சுவாமி அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

தினமும் காலை, மாலை ஆகிய இரு நேரங்களிலும் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. வெள்ளிக்கிழமைகளில் கூட்டுப்பிரார்த்தனை நடைபெறுகின்றது. விசேட காலங்களில் விசேஷ அபிஷேகங்களும், விசேஷ பூசைகளும் நடைபெறுகின்றன.

சித்திரை மாதத்தில் சும்பாபிஷேகநினைம், திருவெம்பா முதலிய காலங்களில் திருவிழாக்கள் நடைபெறும் பல இடங்களிலிருந்தும் அடியார்கள் சென்று இவ்வைத்தீஸ்வரர் பெருமானை வணங்கி அருள் பெறுவார்கள்.

ஸ்ரீ இரானுகேஸ்வரர் கோயில், கிரிமலை, காங்கேசன்துறை

வலிகாமம் வடக்கு தெல்லிப்பழை உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் அமைந்துள்ள இவ்வாலயம் அப்பகுதியில் பிரசித்தி பெற்று விளங்குகின்றது.

1887 ல் பரமகுரு சுவாமிகளால் தாபிக்கப்பட்டதாக அறியப்படுகின்றது. இலிங் கோற்பவமூர்த்தியை மூலத்தானைத்திற்கொண்ட இவ்வாலயத்தில் அகஸ்தியரின் உருவம் பரிவாமூர்த்தியாக விளங்குகின்றது.

தினமும் உதயபூசை மட்டும் நடைபெறும் இவ்வாலயத்தில் வருடாவருடும் மாசி மகத் தினத்தில் தீர்த்தோற்சவம் நடைபெற்று வருகின்றது. விசேட காலங்களில் விசேஷ பூசைகள் நடைபெறல் பல இடங்களிலிருந்தும் அடியார்கள் இவ்வாலயத்திற்குச் சென்று இறைவனை வழிபட்டுப் பலனடைவார்கள்.

நல்லநாத சுவாமி கோயில், பருத்தித்துறை வீதி, நல்லூர்

நல்லூர் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் அமைந்துள்ள இவ்வாலயம் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற ஆலயமாகும். இந்நல்லைநாத சுவாமி ஆலயம் சட்டநாத சிவன் ஆலயம் எனவும் அழைக்கப்படும்.

யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சி செய்த பண்டைத் தமிழ் மன்னர்கள் நல்லூரைத் தலை நகராகக் கொண்டு ஸ்தாபித்த சிவன் ஆலயம் நல்லைநாத சுவாமி ஆலயம் என அழைக்கப்படலாயிற்று. இதில் வீற்றிருக்கும் இறைவி நல்லைநாயகி என்னும் பெயருடன் அருள் புரிகிறார்.

தினமும் திருவனந்தல், காலே உச்சி காலம், சாயரட்சை, அத்தசாமம் ஆகிய ஐந்து வேளையும் பூசை நடைபெற்று வருகின்றது. கொடியேற்றம் - வருடாவருடம் இருவேளை நடைபெறும். பங்குனி உத்தரத்திற்கு 10 நாட்களுக்குமுன் திருவிழா நடைபெற்று பங்குனி உத்தரத்தில் தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறும். அம்பாள் வாசல் ஆடிப் பூரத்திற்கு தீர்த்தம் நடைபெறுவதற்கு முதல் 10 நாட்கள் திருவிழாக்கள் நடைபெறும்.

கும்பபூசை, மானம்பூ, மார்கழி திருவாதிரை, ஆனி உத்தரம், மாதத்தோறும் வரும் பிரதோஷங்கள் முதலிய காலங்களில் உள்வீதித் திருவிழா நடைபெறும். கந்தசஷ்டி, சூரன்போர், கஜமுக சங்காரம், கார்த்திகைத் திங்கள், மகாசிவராத்திரி, பெரிய புராணம், கந்தபுராணம், படனம் முதலியவை சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும்.

சிவன் கோயில் நீர்நொச்சியந் தாழ்வு, அரியலை யாழ்ப்பாணம்

நல்லூர் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் இவ்வாலயம் சிறப்புற்று விளங்குகின்றது.

1880 ம் ஆண்டுகளுக்கு முன் ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் ஆலயத்தின் பரிபாலகராக இருந்த தாமோதரர் சின்னத்தம்பி அவர்கள் காசியிலிருந்து இங்கு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ள சிவலிங்கத்தை கொண்டு வந்தார் என அறியப்படுகிறது. 1881 ஆம் ஆண்டு சித்தி விநாயகர் கோயிலுக்கு வடக்கே கட்ட ஆரம்பித்து அம்முயற்சி பலனளிக்கவில்லை. பின்பு இச்சிவலிங்கம் சித்தி விநாயகர் ஆலயகொடித் தம்ப மண்டபத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. இதன் பிறகு 1955 ம் ஆண்டு முன்பு தொடங்கிய இடத்தில் புதிதாகச் சிவன் ஆலயம் கட்டப்பட்டு இச்சிவலிங்கம் பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்டு மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றதாக அறியக்கிடக்கிறது.

இச்சிவலிங்கம் மனிதனால் செதுக்கப்பட்டதன்று என்பதும், கங்கா நதியின் பிரவாகத்தினால் உருவாகியது என்பதும் அதனை உற்று நோக்குபவர்களுக்குப் புலப்படும். அது கண்ணாடி போல் அழுத்தமாகவும், ஒளியினைப் பிரதி விம்பிப்பதாகவும், பிரகாசமுள்ளதாகவும், ஒரு புறத்தே மறையொன்றை உடையதாகவும் விளங்குகின்றது.

இம்மூலமூர்த்தியாகிய சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு தியாகேச நாயகர் என்றும், அருகில் வீற்றிருக்கும் அம்மையை உமாதேவி அம்பாள என்றும் நாமம் கொண்டமைப்பர்.

இவ்வாலயத்தில் தினமும் ஆறுகாலப் பூசை நடைபெற்று வருகின்றது. வருடா வருடம் பங்குனி மாதத்தில் 11 நாள் அலங்கார உற்சவம் நடைபெறும். இவ்வாலயம் அரியாலே ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் ஆலயத்திலுள்ள பராமரிப்பின் கீழ் தற்பொழுது இயங்கி வருகிறது. பல இடங்களிலிருந்தும் அடியார்கள் ஆலயத்திற்குச் சென்று இறைவனை வழிபட்டுப் பலனடைகிறார்கள்.

சிவன் கோயில் பருத்தித்துறை (பசுபதிஸ்வரர் கோயில்)

வடமாராட்சியில் பருத்தித்துறை உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் பருத்தித் துறை பஸ் நிலையத்திலிருந்து தெற்கே பிரதான வீதியில் 100 யார் தூரத்தில் அமைந்துள்ள இவ்வாலயம் அப்பகுதியில் பிரசித்தி பெற்ற ஆலயமாகும்.

1782 ம் ஆண்டு இவ்வாலயத்தைக் கட்டத் தொடங்கி 1814 ம் ஆண்டு முடிவுற்றதாக வரலாறு மூலம் அறியமுடிகிறது. மூலஸ்தானத்தில் சிவன் உருவம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. தினமும் ஐந்து காலப் பூசை நடைபெறும் இவ்வாலயத்தில் வருடாவருடம் இருமுறை திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆனி மாதம் சிவபெருமானுக்கு பதினாறு திருவிழாக்களும், அம்மனுக்கு ஆடி மாதத்தில் பத்து திருவிழாக்களும், நடைபெறும். பல இடங்களிலிருந்தும் இவ்வாலயத்திற்கு நாள்தோறும் பக்தர்கள் சென்று இறைவனை வழிபட்டுப் பலனடைவார்கள்.

பசுபதிஸ்வரர் பேரில் ஸ்ரீல ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் பாடிய ஊஞ்சற் பாடல்களும் முத்துக்குமாரசுவாமிக் குருக்கள் பாடிய பசுபதிசுரர் அத்தாதி என்பனவும் இவ்வாலயத்தின் சிறப்பை இயம்பிக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் பாடிய பசுபதிஸ்வரசுவாமி திருவூஞ்சல் பாடலில் ஒரு பாடல் பின்வருமாறு :

நலமோங்கு நாதவிந்து கால்க ளாக
 நயனோங்கு சத்தியொளிர் விட்ட மாக
 நிலமோங்கு மந்திரநூ லிழைய தாக
 நிகமோங்கு மறைநான்குங் கயிற தாகப்
 பலமோங்கு முபநிடதம் பலகை யாகப்
 பரமோங்கும் பிரணவம்பொற் பீட மாகப்
 புலமோங்கு கலைவாணர் புகழ்ந்து பாடும்
 புலோலிநகர்ப் பசுபதியே யாட ரூஞ்சல்.

சிவன் கோயில்—வல்வெட்டித்துறை

வடமாராட்சியில் பருத்தித்துறை உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் வல்வெட்டித் துறை என்னும் கிராமத்தில் காங்கேசன்துறை, டருத்தித்துறை வீதியில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது.

இவ்வாலயம் ஆதி காலம் தொட்டு இருப்பதாக பலர் கருதுவதாக அறியப்படுகிறது இவ்வாலயத்திலுள்ள இறைவனை வைத்தீஸ்வரர் என்றும், இறைவியை வாலாம்பிகை என்றும் அழைப்பர்

ஆறுகாலப் பூசை நடைபெறும் இவ்வாலயத்தில் இர. திரு. விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன வருடாவருடம் பங்குனி மாதத்தில் சிவனுக்கு 18 நாட்கள் திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன ஆடி மாதத்தில் அம்மனுக்கு 10 நாட்கள் திருவிழாக்கள் நடை பெறும்

இவ்வாலயம் இப்பகுதியில் பிரசித்தி பெற்ற ஓர் சிவனாலயமாக விளங்குகின்றது. இப்பகுதி வாழ் சைவப் பெருமக்கள் இவ்வாலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற இறைவனையும் இறைவியையும், வழிபட்டுப் பலனடைகிறார்கள்.

மருதடி தான்தோன்றீஸ்வரர் கோயில்—வல்லிப்புரக் குறிச்சி, புலோலி

வடமராட்சிப் பகுதியில் பருத்தித்தறை உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் வல்லிப்புரக் குறிச்சி என்னும் இடத்தில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது.

சிவன் மூலஸ்தானத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது தினமும் காலையும், மாலையும் பூசை நடைபெறும் இவ்வாலயத்தில் வருடாவருடம் இரு திருவிழாக்கள் விசேஷமாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது.

சிவனுடைய திருவிழா சித்திரை மாதம் கார்த்திகை நகைத்திரத்தில் கொடியேற்றி 10 நாட்கள் திருவிழா நடைபெற்று உத்தர நகைத்திரத்தில் தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறும். அம்மனுக்குரிய திருவிழா வைகாசி மாதம் ஆயிலிய நகைத்திரத்தில் கொடியேற்றி, 10 நாட்கள் திருவிழா நடைபெற்று பூரணை விரதத்திற்கு தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறும். கற்க சஷ்டிப் பூசை, பிள்ளையார் கதைப் பூசை, திருவெம்பாய் பூசை, முதலியன சிறப்பாக நடைபெறும். பல இடங்களிலிருந்தும் பக்தர்கள் இவ்விறைவனை வழிபட்டுப் பலனடைவார்கள்.

மூச்சம்புலவு சிவன் கோயில்—வல்லிப்புரக் குறிச்சி, புலோலி

வடமராட்சி பருத்தித்தறை உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் மூச்சம் புலவு என்னுமிடத்தில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது.

மூலஸ்தானத்தை சிவன் அலங்கரிக்கின்றான் தினமும் காலையும், மாலையும் பூசை நடைபெறும் இவ்வாலயத்தில் திருவிழாக்கள் நடைபெறுவதில்லை என அறியக் கிடக்கிறது. வல்லிப்புர ஆழ்வார் ஆலய திருவிழா உற்சவ காலத்தில் அடியார்களுக்கு இவ்வாலயத்தில் மூன்று நாட்களுக்கு அன்னதானம் வழங்கப்படுவதாக அறியப்படுகிறது. அப்பகுதி பக்தர்களுக்கு இச் சிவாலயம் அமைந்திருப்பது ஓர் வரப்பிரசாதமாகும்.

புக்கடி அம்பலவானேஸ்வரர் கோயில்—ஏழாலை

உடுவில் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் இவ் அம்பலவானேஸ்வரர் ஆலயம் அமையப் பெற்றுள்ளது. ஏழு ஆலயங்கள் உள்ளமையால் “ஏழாலை” எனப் பெயர் பெற்று ஏழாலை எனத் தற்போது வழங்கப்படுகிறது. இவ்விடத்திலுள்ள ஏழு ஆலயங்களுள் தனிப் பெருமை வாய்ந்த இச் சிவாலயமும் அமைந்திருப்பது இக் கிராமத்திற்கோர் சிறப்பாகும்.

இற்றைக்கு 180 வருடங்களுக்கு முன்னர் உண்டி. கோடுத்து உயிர் புரக்கும் உழவர் பெருங்குடியில் சைவாசார சீலராய் வாழ்ந்த சைவப் பெரியார் சின்னத்தம்பி அவர்கள் மங்கலமென்பது மனைமாட்சி என்பதற்கமைய மணம் செய்து வாழும் நாளில் மக்களைப் பெற்றும்,

அவர்கள் மண்ணுலகில் நெடுநாள் வாழாமையால் பெருதோர்போல் பெரிதும் வருந்தினார் பிள்ளைகள் பிறப்பதும், இறப்பதுமாயிருந்தமையால் அவரது உள்ளம் பெரிதும் பேதலித்தது. மனம் தளர்ந்த காரணத்தால் கடவுள் வழிபாட்டையும் மறந்தார். இவ்வுலக வாழ்விலே வெறுப்புற்றுப் பித்தர் பைசுசர்தம் கொள்கை உடையரானார். பின்னர் ஒருநாள் அவர் முன்னர் ஏத்தித் தொழுத கூத்தப்பெருமானின் திருவருள் கூட்டிவைபட ஒரு ஞானதேசிகரின் ஆசிகிடைத்தது. சைவப் பெரும் குரவர்கள் சைவசம விதிபடி திரு. சின்னத்தம்பி அவர் நிலையராக்கி, “கொல்லான் புலலை மறுத்தவனே இதனை உபாசனை செய்து வழிபடுவதற்கு உரியவன்” எனக் கூறி ஒரு சிவலிங்கத்தையும், அவரிடம் கொடுத்து இதற்கு நீங்கள் ஆசாரசீலராய் நித்தமும் சிவபூசை செய்து வழிபாடு செய்வீராகவென ஆசி கூறினார்.

முற்காலத்தில் வாழ்ந்த சைவப் பெருமக்கள குருவாக்கை நம்புபவர்களான படியால் அவர் வாக்குத் தெய்வவாக்கு என்று மனதில் கொண்டு குருவினால் தமக்குக் கொடுத்தருளப்பட்ட சிவலிங்கத்தைத் தாம் வைத்து உபாசனை செய்வதற்கு ஏற்ற இடம் எதுவெனச் சிந்திக்கும்போது அவரது வாழ்மனைக்குப் பக்கத்தில், பாலித்துச் செழிந்து வளர்ந்திருந்த விலவமரத்தின் கீழ் வைத்து வழிபாடு செய்வதே தக்கதெனக் கருதினார். அம்மரத்தின் கீழே சிவலிங்கப் பெருமானைத் தாபனம் செய்து மிகவும் ஆசாரசீலராய்ப் பத்திமையோடு தினந்தோறும் வழிபாடு செய்து வந்தார்.

பின்பு இவரது மூத்த மகனாகிய வேலாயுதரும் அவரது மனைவியாகிய சேதுப்பிள்ளை அவர்களும் இவ் வில்வ மரநிழலில் வைத்துப் பூசித்துவரும் சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு ஓர் ஆலயம் அமைத்து வழிபாடு செய்ய விரும்பினர். திருவருள் துண்ட எழுந்த நினைவின் படி இப்பொழுது ஆலயம் இருக்குமிடம் அவர்களுக்கூரிய தாகையால் அந்த இடத்தில் ஆலயம் அமைத்துத் தாம் பூசித்த சிவலிங்கத்தைப் பிரதிட்டை செய்து வழிபாடு செய்தார்கள்.

தினமும் மூன்றுகாலப் பூசை நடைபெற்று வரும் இவ்வாலயத்தில் திருவிழாக்களும், சிறப்பாக நடை பெறுகின்றன. தைப் பூசம், சிவராத்திரி, டங்குனி உத்தரம், சித்திரைப் புதுவருஷம், ஆடிப்பூசம், சோமவாரம், திருவெம்பாவை, முதலிய காலங்களில் உற்சவங்கள் சிறப்பாக நடைபெறும். பல இடங்களிலிருந்தும் பக்கதர்கள் இவ்வாலயத்திற்குச் சென்று இறைவனை வேண்டி அருள்பெறுவார்கள்.

விசாலாச்சி சமேத விசுவநாத சுவரமி கோயில்—கந்தரோடை வீதி, கன்னகம்

உருவில் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் இவ்வாலயம் பிரசித்தி பெற்று விளங்குகின்றது.

மூலமூர்த்தியாக சிவனும், அம்மனும் ஆலயத்தை அலங்கரிக்கின்றனர். பிள்ளையார், சுப்பிரமணியர், வைரவர், ஆகிய தெய்வங்களும் பரிவார மூர்த்திகளாக இருக்கின்றனர். தினமும், மூன்று காலப் பூசை முறையே நடைபெறுகின்றது.

விசாலாச்சி சமேத விஸ்வநாதீஸ்வரர் கோயில் சோதி வேம்படி, அட்டகிரி வீதி, நவாலி வடக்கு, மானிப்பாய்

சண்டிலிப்பாய் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் இவ்வாலயம் பிரசித்தி பெற்று விளங்குகின்றது. நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புவரால் ஊஞ்சல் பாட்டு பாடப் பெற்ற பெருமை மிக்க ஆலயமாகும்.

இவ்வாலயத்தின் மூலஸ்தானத்தை லிங்கமூர்த்தி அம்பாள் சிலை அலங்கரிக்கின்றது சனிஸ்வரர், பிள்ளையார், முதலியோர் பரிவார மூர்த்திகளாக விளங்குகின்றனர். தினமும் இரு காலப் பூசை நடைபெற்று வரும், இவ்வாலயத்தில் பங்குனி மாதத்தில் 10 அலங்கார உற்சவம் நடைபெற்று வருகின்றது. தைப்பூசம், திருவெம்பா சோமவாரம் முதலிய காலங்களில் விசேட பூசைகள் நடைபெறும்.

தில்லேஸ்வரம் சிவன் கோயில் 6 ம் வட்டாரம், மண்டைதீவு

தீவுப் பகுதி தெற்கு வேலினை உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் மண்டைதீவு 6 ம் வட்டாரத்தில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது.

சிவலிங்க மூர்த்தி இவ்வாலயத்தின் மூலஸ்தானத்தை அலங்கரிக்கின்றது. சண்டேசுவரர், வைரவர், நவக்கிரகங்கள் முதலியன பரிவார மூர்த்திகளாக விளங்குகின்றன.

தினமும் மூன்று காலப் பூசை நடைபெறும் இவ்வாலயத்தில் வருடாவருடம் ஆனி மாதத்தில் அலங்கார உற்சவம் இடம்பெறும். பல இடங்களிலிருந்தும் இவ்வாலயத்திற்கு அடியார்கள் சென்று அங்கு வீற்றிருக்கின்ற ஈஸ்வரனை வழிபட்டுப் பலனடைகிறார்கள்.

பாணாவிடைச் சிவன் கோயில் பாணாவிடை, ஊரைதீவு

தீவுப் பகுதி தெற்கு வேலினை உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் இச் சிவாலயம் அமைந்துள்ளது.

ஸ்ரீ பர்வதவர்த்தினி அம்பாள் சமேத இராம லிங்கேஸ்வரர் பெருமான் மூலஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியுள்ளார். பிள்ளையார், முருகன், சண்டேசுவரர், நவக்கிரகம், வயிரவர், ஐயனார், முதலிய பரிவார மூர்த்திகளுக்கு சந்நிதானம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாலயத்தில் மூலஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியுள்ள மூர்த்தி, கடலில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல் ஒன்று சிவலிங்கமாக வளர்ந்துள்ளதாக வரலாறு கூறுவதாக அறியமுடிகிறது.

மூன்று நேரப் பூசை நடைபெறும் இவ்வாலயத்தில் வருடாவருடம் சதய நட்சத்திரத்தில் தீர்த்தோற்சவத் திருவிழா வரக்கூடியதாக கொடியேற்றப்படுகிறது. திருவிழாக்கள் 11 நாட்கள் நடைபெறும்.

காசி விஸ்வநாவேஸ்வரர் கோயில் பெருங்குளம், வேலினை மேற்கு, வேலினை

தீவுப் பகுதி தெற்கு வேலினை உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது.

ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமான் மூலமூர்த்தியாக இவ்வாலயத்தில் வீற்றிருக்கிறார். காலீ, மதியம், மாலை ஆகிய மூன்று காலமும் பூசை நடைபெற்று வருகிறது. ஆனி, உத்தரம், மார்கழி, திருவாதிரை, ஆகிய விஷ்ட சாஸ்திரங்களில் நடராஜப்பெருமான் ரதத்தில் ஊர்வலம் வருவார். பல பகுதிகளிலிருந்தும் அடியார்கள் ஆலயத்திற்குச் சென்று இவ் விஸ்வானின் அருள் பெற்று ஏகுவார்கள்.

இருபாலே ஸ்ரீ வாலாம்பிகைதேவி சமேத வைத்தீஸ்வரகவாமி கோயில் கோப்பாய் தெற்கு, கோப்பாய்

திருவருட் செல்வங்கள் பொலிந்து விளங்கும் ஈழவள நாட்டின் வடபாலமைந்த யாழ்ப்பாணத்தில் வலிகாமம் கிழக்கு கோப்பாய் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவிலுள்ள இருபாலே என்னும் கிராமத்தின் தண்டினை மிகப் பழமை வாய்ந்த ஒரு சிவாலயமாக விளங்குகின்றது.

1866 ம் ஆண்டு இருபாலே வாசியாகிய மூதாட்டி மாணிக்க அம்மை காசி யாத்திரையின் போது தாம் பயபக்தியுடன் கொணர்ந்த சிவலிங்கத்தினை இருபாலேக் கேணிக்குளத்தின் தென் பாகத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து அடியார்கள் வணங்கி வரும் காலத்தில் இடவசதிக் குறைவினால் 1943 ம் ஆண்டு தற்போது குடிக்கொண்டிருக்கும் நெடுங்கேணி என்று அழைக்கப்

படும் நிலப்பரப்பில் திரும்பவும் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபடுவோரால் 1948 ம் ஆண்டு திருப்பணி செய்து கும்பிஷேகம் நடாத்தப்பட்டது. 1967 ம் ஆண்டு அம்பாள் விக்கிரகம் ஸ்தாபிக்கப் பெற்று 1976 ம் ஆண்டு கும்பாபிஷேகம் நடாத்தப் பெற்றது.

தினந்தோறும் இரு வேளை பூசை நடைபெற்று வரும் இவ்வாலயத்தில் ஒவ்வொரு மாதத்திலும் உரும் விஷேட தினங்களில் விஷேட பூசைகள் நடைபெறும். பல இடங்களில் லுமுள்ள பக்தர்களின் வழிபாட்டுத் தலமாக இவ்வாலயம் விளங்குகின்றது.

ஸ்ரீ நடேசப்பெருமாள் கோயில் நீராவிடி, வண்ணார்பண்ணை

யாழ்ப்பாணம் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் இவ்வாலயம் பிரசித்தி பெற்று விளங்குகின்றது.

ஈழத்தில் ஞான குரு பரம்பரையை ஏற்படுத்திய கடையிற் சாயியாரால் "இது சிதம்பரமட" என்று முன்மொழிந்த இடத்தில், அன்றாடம் சமாதிக் கருகில், சிதம்பரபாணியில், விநாயக மூர்த்தி செட்டியாரும், அவரின் இளைய சகோதரரும் இணைந்து 1920 ஆண்டில் இவ்வாலயத்தைத் தாபித்தனர்.

சிவகாம சுந்தரி சமேத நடேசர் இவ்வாலயத்தின் மூலமூர்த்தியாக விளங்குகின்றார் அத்துடன் ஸ்ரீஸுரீ ஆறுமுக நாவலர் பூஜித்த விநாயகர் சிலையும், இக்கோயிலின் மூலஸ்தானத்தில் உள்ளதாக அறியக்கிடக்கிறது.

தினமும் இருவேளை பூசை நடைபெறும் இவ்வாலயத்தில் நடேசப் பெருமானுக்குரிய 6 அபிஷேகங்களும், விஷேசமாக நடைபெறும். திருவெம்டாவை, சிவராத்திரி, பிரதோஷங்கள், நாயன்மார் குரு பூசை, தினங்கள் முதலிய விஷேட தினங்களில் விஷேட பூசை நடைபெறும். பக்தர்கள் பல பாகங்களிலிருந்தும் இவ்வாலயத்திற்குச் சென்று இறைவனை வழிபட்டு பலனடைவார்கள்.

தான்தோன்றியிசுவரர் கோயில் பாலாவி, பொன்னாவெளி

பூநகரி உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது. மூதாதையர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்வாலயத்தின் மூலஸ்தானத்தை தான்தோன்றியலிங்கம் அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

இவ்வாலயத்தை காகம் கரைந்தான் ஐயனார் ஆலயம் என்றும், அழைப்பார்கள். வருடா வருடம் ஊர் மக்கள் எல்லோரும் கூடி குளிர்ச்சி, பொங்கல் ஆகியவற்றை சிறப்பாக நடாத்தி வைப்பார்கள். விசேட காலங்களில் சிலர் விரும்பி பூசை நாடத்துவார்கள் எனவும் அறியக்கிடக்கிறது.

நகுலேஸ்வரம்

இத்தலம் வடமாகாணத்தில் காங்கேயன் துறையிலிருந்து 3 மைல் தொலைவில் காணப்படுவது. முதற் சிங்கள மன்னனாகக் கருப்பும் விஜயன் குளது ஆட்சியை ஏற்படுத்துதற்கு பூர்வாங்கமாக கிழத்திசைக்குத் தம்மல்காமத்துக் கோணேசர் ஆலயத்தை நிறுத்தி மேற்றிசைக்கு மாதோட்டத்திற் பழுதுபட்டுக் கிடந்த திருக்கேதீச்சரசர் சிவாலயத்தைப் புதுப்பித்து தென்திசைக்கு மாதத்தறையில் சந்திரசேகரர் கோயிலை எழுப்பி வடதிசைக்குக் கிரிமலைச்சரவிலே திருத்தம் பலேஸ்வரர் கோவில்களைக் கட்டுவித்தான் என யாழ்ப்பாண வைபவமாலே கூறுகின்றது.

இதனைத் தரிசித்து பாவ விமோசனம் பெற்றுய்ந்தோராக நகுலமுனிவர் மாருதப்புரவீக வல்லி, நளமகாராசன், அருச்சுனன் ஆகியோர் குறிக்கப்படுகின்றனர்.

பிருகு முனிவர் இட்ட சாபத்தினால் கிரிமுகமுற்ற ஜமதக்கினிமுனிவர், திருத்தம் பலேஸ்வரத்துக்கருகிலுள்ள வாவியில் நீராடி அந்த விகாரம் நீங்கப் பெற்றதால் இவ்விடம் கிரிமலை என்றும், திருத்தம்பலேஸ்வரமும் நகுலேஸ்வரம் என்று அழைக்கப்படலாயிற்று, என ஸ்காந்த புராணத்து ஒருபாகமாகிய தட்சண கைலாய புராணம் கூறும். மலையேனக் குறிக்கப்படும் கற்பாறையின் குகையில் வாழ்ந்த முனிவர், மிகுந்த விருத்தாப்பிய முற்றவராசி, தவத்தாலும், மூப்பாலும் கிரிபோல் உடல் குறுகிச்சுருங்கிக் காணப்பட்டமையின் நகுலமுனிவர் அழைக்கப்பட்டனர் எனக் கொள்ளல் பொருத்தம்.

பொருள் கவர்தலும், கத்தோலிக்க மதப்பரப்பலும் நோக்கமாகக் கொண்ட போர்த்துக் கேயர் கழுகு நோக்கிலிருந்து நகுலேஸ்வரமும் தப்பிற்றிலது, அவர்கள் தம்மோடு ஒன்றி நின்ற பரராசசின்கள் இறக்கும் வரையில் பொறுத்திருந்து அவன் இறந்தவுடன் கோவிலை இடித்தழிக்க முற்பட்டனர். விடயத்தை ஏலவே அறிந்த கோயிற் குருக்கள் ஆலயத்திருந்த விக்கிரகங்களைக் கோயிற் கிணற்றிலிட்டு மண்ணால் மறைத்து விட்டு நீங்கினர் என்பர்.

நாவலர் அவர்கள், புராதன ஆலயங்களைப் புனருத்தாரணம் செய்ய வேண்டுமென பிரசாரம் செய்ததையடுத்து, இதனையும் சிரமைக்க முயற்சிமேற்கொள் ளப்பட்டது. அதனால் துண்டப்பட்ட ஸ்ரீகார்த்திகேயக் குருக்கள் முயற்சியால் திருப்பணி நிறைவேறி 1859 ஆம் ஆண்டு கும்பபாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது.

இன்று நித்திய நைமித்திய கிரியைகள் ஒழுங்காக நடைபெற்று வருகின்றன. இவ்வாலய மகோற்சவம் மாசி மாதத்தில் பதினைந்து நாட்கள் நடைபெறுகின்றது. மாசிமகா சிவராத்திரியில் தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறும்.

இவ்வாலயத்தின் தொன்மை பற்றிக் கூறும் நூல்கள்; தட்சணகைலாய புராணம், கைலாய மலை, நகுலாசல புராணம், நகுலமலைக் குறவஞ்சி, நகுலமலைச் சதகம், நகுலகிரி; புராணம், நகுலேஸ்வரர் விநோத வித்திய கவிப்பூங்கொத்து என்பனவாம்.

இவ்வாலயத்திற்குத் திருப்புகழ்ப் பாடல் ஒன்றும் உண்டு என்றும் திருப்புகழில் அருக் கொணாமலை எனப் போற்றப்படுகின்றதலம் இதுவே எனவும் கொள்வர்.

இவ்வாலயத் தீர்த்தக் கரையின் சூழலிலே பல அநுபூதிமாண்களது சமாதிகள் உள இவ்வாலயத்தைச் சூழப் பல திருமடங்களும் யாத்திரிகர் வசதிக் கேற்ப அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கதிரவேலுச் சிறப்பர்மடம், சித்தங்கேணி வைத்திலிங்கம் மடம், தொல்புரம் கிருஷ்ணபிள்ளை மடம் போன்றவை குறிப்பிடத் தக்க சிலவாகும்.

இவ்வாலயத்தோடு ஒட்டிய “ சிவநெறிக்கழகம் ” எனும் சைவநெறி பாப்பும் மன்றம் சைவ மகாநாடுகளையும் சைவக் கருத்தரங்குகளையும் சைவ சமய அறிவுப் போட்டிகளையும் நடத்தி வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இச்சேத்திரத்தற்கு நூற்றெட்டு அடி உயரங்கொண்ட ஒன்பது தள இராஜகோபுரத்திற்கு நவரத்தின கர்ப்பாதார சங்குஸ்தாபனம் 19.01.1981ஆம் திகதி திங்கட்கிழமை நடைபெற்றது.

பூரணத்துவ நிறைவுள்ள ஒரு சிவாலயத்திற்கு தூலலிங்கம், சூக்கும் லிங்கம், சூட்சுமா சூட்சுமலிங்கம் என்ற மூவகை இலிங்கங்களும் அமைய வேண்டுமென்பது சிவாகமவிதி.

தூலலிங்கம்—இராஜகோபுரம்.

சூக்குமலிங்கம்—கொடித்தம்பம்.

சூட்சுமா சூட்சுமலிங்கம்—மூலலிங்கம்.

பிண்ட நிலையில் அண்ட ஆலயத்தை நோக்கும் போது இராஜகோபுரம் திருப்பாதம் ; கொடித்தம்பம்—குறி ; மூலலிங்கம்—சிரசு (பிரமதந்திரம்) தூல தரிசனத்தை முதற் செய்தே பின் சூக்கும், சூட்சுமாசூட்சும தரிசனத்தைப் பெற வேண்டும். வழிபாட்டு முறையும் அது வேயாகும்.

மூர்த்தி, தலம் தீர்த்தம் மூன்றும் ஒருங்கே அமையப் பெற்ற அருள்மிகு நகுலாங்கிகா சமேத நகுலேசுவரர் ஆலயத்தின் இராஜ கோபுரத் திருப்பணி தொடங்கப் பெற்றது குறிப்பிடத் தக்கது.

வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோவில்

யாழ்ப்பாணம், வண்ணார்பண்ணையிலே 1970 ஆம் ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் வளர்பிறைப் புநர்பூசநாளிலே மகாகும்பாபிஷேகத்துடன் வைத்தீஸ்வரப் பெருமான் அடியார்களுக்கு இன்னருள் பாலித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

கோபாலச் செட்டியாருக்கு அருமை மகனாக வைத்திலிங்கம் செட்டியார் பிறந்தார். கருவிலே திருவுடையவர். அக்காலத்து யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சி செய்த ஒல்லாந்த தேசாதிபதியும் அவர் மனைவியும் குழந்தையில்லாக் குறையைப் போக்க, போழுகு வாய்ந்த வைத்திலிங்கம் செட்டியாரைத் தத்த புத்திரனாகப் பெற்றோர் அனுமதியுடன் அன்புடன் வளர்த்தனர். வைத்திலிங்கச் செட்டியார் வளர்ந்து வாலிபனானதும் வளர்ப்புத் தந்தையாகிய மகாதேசாதிபதியினது அனுசரணையுடன் மன்னூரில் முத்துக்குளிக்கும் குத்தகையை எலத்திற் பெற்றுப் பெருஞ் செல்வந்தரானார். ஒல்லாந்தர் ஆட்சி முடிந்து தேசாதிபதியும், மனைவியும் நாடு திரும்புமுன் வைத்திலிங்கச் செட்டியார் சிவன் கோவில் கட்டுவதற்கு அனுமதி பெற்றுக் கொண்டார். இறைவன் கனவிலே கட்டினையிட்டபடி வண்ணார் பண்ணையிற் கோவில் கட்டத் தீர்மானித்தார். புள்ளிருக்கு வேணூர் வைத்தீஸ்வரன் கோவிலைப் போலவே தானும் ஒரு கோவில் கட்டத் தொடங்கினார்.

எதிராளிகளது சூழ்ச்சியினாலே வைத்திலிங்கம் செட்டியாருடையநண்பர் பணங்காமம் பிரதானியாகவிருந்த நல்ல மாப்பாண வன்னியார் சிறை வைக்கப்பட்டார். வைத்திலிங்கச் செட்டியார் வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோவில் கட்டிக் கொண்டிருக்கும் போதே கொழும்பு சென்று அரசினருக்கு 12,000 டொலர் பணம் கட்டிநண்பனைச் சிறைமீட்டு வந்த நன்றிக்கடனை ஈடு செய்யமுடிகமாக, நல்ல மாப்பாண வன்னியர் தனது காணியிலிருந்து 20,000 பணமரங்களை

வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோவில் கட்டுவதற்குக் கொடுத்துவியதுடன் ஆலயத்தின் துணுக்கா யிலுள்ள தரங்கண்டல் என்னுங் கிராமத்தையே சிவன் கோவில் நித்தியபூசைக் செலவுக்குத் தானமாகக் கொடுத்தார்.

புள்ளிருக்கு வேளுரைப் போலவே மூலமூர்த்திக்கு வைத்தீஸ்வரன் என்றும் அம்பாளுக்குத் கையல் நாயகி என்றும், தீர்த்தகத்திற்குச் சித்தாயிர்தபுட்கரணி என்றும் பெயரிட்டு இந்தியாவிலிருந்து அழைத்து வரப்பட்ட சிற்பாசாரிகளினாலே ஆகம் முறைப்படி அமைக்கப்பெற்ற சிவாலயமாக விளங்குகின்றது வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் ஆலகம். இவ்வாலயத்தில் ஆறுகாலப்பூசை நாளது வரை நடைபெறுகிறது.

பங்குனி உத்தர நாளன்று தீர்த்தத்துடன் முடிவடையுமாறு ஆண்டுதோறும் 22 நாட்களுக்கு வைத்தீஸ்வரப் பெருமானுக்கும், ஆடிப் பூர்த்தன்று தீர்த்தத் திருவிழாவுடன் முடிவடையுமாறு தையல் நாயகி அம்பாளுக்கும் மகோற்சவம் நடைபெறும். நவராத்திரி, திரு வெம்பாவை, முதலான விழாக்கள் மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுவன.

ஆகம் முறைப்படி அமைக்கப்பெற்ற சிவாலயம் வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் தேவஸ்தானம் என்பதனாலே நல்லையநகர் ஆறுமுகநாவலர் நாள்தோறும் சென்று வழிபாடியற்றிக் கதாப்பிர சங்கம் செய்து வருவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். நாவலருக்குப் பின் அவர் மருகர் வித்துவ சிரோன்மணி பொன்னம்பலபிள்ளை புராணப்பிரசங்கங்களை அங்கேயே செய்து வந்தார். பின் சங்கராசுப்பையரும், கொக்குவில் சைவப்புலவர்மணி த. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையும், நல்லைய ஆதினம் குருமகாசந்நிதானம் அவர்களும், திருப்பூங்குடி ஆறுமுகம் அவர்களும், பிரசங்கம் பஜனை, கூட்டுப்பிரார்த்தனை, ஆகியவற்றை நிகழ்த்தி வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் பேரருள் பெற்றனர்.

வண்ணார்பண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோவிலுக்குத் தமிழ்நாட்டிலிருந்து அந்நாளில் தரு விக் கப்பட்ட அர்ச்சகர்கள் சிவாகம விற்ற ன்னர்களாக இருந்தார்களெனவும், இந்நாட்டில் வேதாத்தியயனமும், சிவாகம ஞானமும் பரவுவதற்கு அவர்களே காரணர்களாக இருந்தார்களெனவும் கூறப்படுகின்றது.

காரைநகர் சிவன் கோயில்—ஈழத்துச் சிதம்பரம்

மூர்த்தி—சுந்தரேசர்.

அம்மை—சௌந்தராம்பிகை.

ஈழத்துச் சைவமக்கள் யாவரும் தமிழகச் சிதம்பரத்தில் ஈபோடு உடையவர்கள். தமிழகத்துச் சிதம்பரம் போன்று ஈழத்தில் சிதம்பரம் ஆவது காரைநகரில் உள்ள “ திண்ணபுரம் ”. என்னும் சிவரலயமாகும்.

நல்லையத் திருஞானசம்பந்தர் ஆதின முதல்வர் கூறுவது “ தமிழகமும் ஈழமும் வெள்ளத்தால் பிரிவு கண்டாலும், அங்குள்ளவர்கள் உள்ளத்தால் ஒத்த கொள்கையுடையவர்கள். அதனாலே, தமிழகத்தலங்களின் பெயர்கள் ஈழத்தில் அமைந்து கொண்டமை வியப்பன்று. அவ்வாறு அமைந்ததொன்றே ஈழத்துச் சிதம்பரம் ”

(ஈழத்துச் சிதம்பர புராண-வாழ்த்துரை)

சிதம்பரத்தைப் போலவே இங்கும் விழாக்களும் வழிபாடுகளும் நடைபெறுகின்றன. புலவர்மணி இளமுருகரை “ ஈழத்துச் சிதம்பர புராணம் ” எனும் தலபுராணத்தை உள்ளக்கமலத்திலே ஊற்றெடுத்துச் சிவானந்தத் தேன் தரும்பும் அருவிவாகப் பாடித் தந்துள்ளார்கள்.

இவ்வாலயத்தை உருப்படுத்திய சிவமுருகர் “ தில்லைக் கூத்தனை ஏதழிதல் ” கூறும் பாடல் :—

தேவர்களுங் காணாத திருவடிகள் கண்டுகண்டே
ஆவின்று நெய்யனலிற் புகுந்ததென வகங்குழைந்து
மேவுமைந்த புலனெல்லாம் விழிகொளங்கண் ணீரரும்பப்
பாவியெனக் கருளென்று பாடினார் பரவிநின்றார்.

தில்லையில் போல் திண்ணபுரத்து ஈழத்துச் சிதம்பரத்திலும் திருவெம்பாவை விழா நிகழும். திருவெம்பாவைத் திருவிழார் தொடங்கி ஒன்பதாம் நாளிலே தேர்த் திருவிழா நிகழும் அன்றிரவு பதினெட்டு நாழிகையின் மேல் இருபத்து நான்கு நாழிகை வரையில் ஆதிரையில் செய்யப்படும் அபிடேகத்தையும், அதன்மேல் சூரியோகத்திற் கிடையில் செய்யப்படும் விசேட ஆராதனையும் காண்பத மானிடப் பிறவியைப் பெற்றதன் பயலே.

ஈழத்துச் சிதம்பரத்து ஐந்து தேரும் வீதிவலம் வரும் காட்சி.

தொல்லை துடைத்தரு னைங்கரத் தூமணி தம்மோடு
மல்லன் மணித்தொடை மங்லகயர் நாயக னோர்தேர்மேல்
அல்ல லறுத்தடி யார்க்கரு னையனு மோர்தேர்மேல்
எல்லையி லின்மணி வாசக மீந்தவ ரோர்தேர்மேல்.

தொல்லை துடைத்து அருள் ஐங்கரத் தூ மணி தம்மோடு அடியவர்களுக்கு வருகின்ற துன்பங்களை நீக்கியருளுகின்ற ஐந்து கரங்கையுடைய பிள் னையாரோடு, மல்லன் மணித்தொடை மங்கையர் நாயகன் ஓர் தேர்மேலும்—வளம்மிக்க அழகிய மாலைகளை அணிந்த வள்ளிநாயகியா— ருக்கும் தெய்வநாயகியாருக்கும் தலைவனாகிய முருகப்பெருமான் ஒரு தேரின் மேலும், அல்லல் அறுத்து அடியார்க்கு அருள் ஓர் தேர் மேலும்—அடியவர்களின் துன்பங்களை நீக்கி அவர்களுக்கு அருள்புரிகின்ற ஐயனார் ஒரு தேரின் மேலும், எல்லையில் இன்மணிவாசாகம் ஈந்தவர் ஓர் தேர் மேலும்—எல்லையில்லாத இனிமை மிக்க திருவாசகத்தைப் பாடித்தந்த மணிவாசகப் பெருமான் ஒரு தேரின் மேலும்,

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். தூ மணி என்றது பிள்ளையாரை—தூ மாணிக்கம் போன்ற சிவந்த நிறத்தை உடையவர். என்றபடி ஓளவையாரும், “ துங்கக் கரிமுகத்துத் தூ மணி ”, என்றார். உம்மை பிரித்தக் கட்டப்பட்டது.

ஐந்தொழில் நாடக மாடிடு மையனு மோர்தேர்மேல்
பைந்தொடி யாள்சிவ காமச வுந்தரி யோர்தேர்மேல்
மந்திர நான்மறை செந்தமிழ்மாமறை வானேற
வந்தடி யார்தொழ மாமணி வீதி வலம்வருவார்.

ஐந்தொழில் நாடகம் ஆடிடும் ஐயன் ஓர் தேர் மேலும் ஐந்தொழில் செய்தலாகிய திரு நடனத்தை ஆடும் நடராசப்பெருமான் ஒரு தேரின் மேலும், பைந்தொடியாள் சிவ காமசந்தரி ஒரு தேர் மேலும்—பசிய வளையலை அணிந்த சிவ காமசந்தரி அம்மையார் ஒரு தேரின் மேலும் ஆக, மந்திர நான் மறை செந்தமிழ் மாமறை வான் ஏறமந்திர வடிவமான நால்வேதங்க செந்தமிழ் மந்திரங்களான தேவார திருவாசகங்களும் பேரொலியினால் விண்ணிடத்திலும் கேட்க, அடியார் வந்து தொழ—அடியவர்கள் பலரும் வந்து வணங்கி நிற்க, மாமணி வீதி வலம் வருவார்—எல்லாக் கடவுளரும் மூன்றாம் வீதியாகிய பெரிய அழகிய வீதியில் வலமாகச் சுற்றிவருவார்கள்.

சிவராத்திரியில் நான்கு சாமத் திருமுழுக்கும் வழிபாடும்.

நன்றே யருளுஞ் சிவனிராவின்
நான்கு சாமப் போதெல்லாங்
குன்றாப் பிறவிக் குலமழித்து
வீடு கூட்டும் பெருமாற்கு
மன்றற் கலசம் வளர்நீராற்
பிறவான் முழுக்கும் வழிபாடுந்
துன்றுந் தொண்டர் விழித்தபயன்
றுய்க்கும் வண்ணஞ் செய்வாரால்.

புலோலிச் சுயம்புலிங்கம்

உபயகதிர்காமம் வேளையில்

தென்னிந்தியாவில் திருநெல்வேலிப் பகுதியில் அமைந்த பாட்டப்பத்துக் கிராமத்தில் பிராமண குலத்திலே பிறந்த எஸ். லோகாம்பாள் அம்மையாரால், கனவில் கண்ட கட்டளை யின்படி கண்டபிடிக்கப்பட்டது இச்சுயம்புலிங்கம்.

“உபயகதிர்காமம்” என்பது முருகன் அருளிய படி இவ்வாலயத்தைக் கண்டுபிடித்த அம்மையாரால் இடப்பட்ட பெயராகும்.

உபயகதிர்காமத்தில் சுயம்புலிங்கமாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மூலலிங்கத்தில் இயந்திர அமைப்பு அமைந்திருந்தது. இந்தயந்திரத்தை வரைந்து அர்ச்சித்து வழிபட்டுப் பலர் விரும்பிய பயன்களைப்பெற்றுய்கின்றனர்.

வல்லிபுரக் கோலிலுக்கு இது அண்மையிலுள்ளது. இவ்வாலயம் முன்னரும் பிரசித்தி பெற்ற ஆலயமாய் விளங்கியிருந்தது. இடையில் அழிந்து இன்று, துலங்கும் ஆலயமாய் இருக்கலாம்.

“மந்திரமும் தேவும் மருந்தும் குருவருளும்
தந்திரமும் ஞானம் தருமுறையும் யந்திரமும்
மெய்யென்னில் மெய்யாய் விளங்குமே மேதினியில்
பொய்யென்னிற் பொய்யாகிப்போம்” ஓளவையார்.

மன்றார் மாவட்டம்

திருக்கேதீச்சரம்

“திருக்கேதீச்சரம்” சம்பந்தப்பிள்ளையாராலும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனாராலும் பாடப்பட்ட பெருமை வாய்ந்தது. திருக்கேதீச்சரம் என்னும் நாமம் திருநாவுக்காசர் நாவால் உச்சரிக்கப்பட்டது. மந்திர சக்தி வாய்ந்தது. இவற்றால் தனக்குத்தானே இணையாத தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த புனிதத்தலம் திருக்கேதீச்சரம் என்பர் இலக்கியக்கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை (திருக்கேதீச்சரமும், நாவலர் அவர்களும்)

திருக்கேதீச்சரப் பழமை சரித்திரத்துக்கோ அகழ்வாராய்ச்சிகளுக்கோ எட்டாதது. புராணேதி காசங்களால் ஒருவாறு ஊகித்தற்பாலது.

“ஒரு கற்பகத்தில் மேருமலையின் மூன்று சிகரங்கள் தென்கடலில் தள்ளப்பட்டன. அவற்றுள் ஒரு சிகரம் இந்திரன் ஆணையால் தேவதிபதியான விசுவகன்மாவினால் இலங்காபுரியாக அமைக்கப்பட்டது.

மற்றொரு சிகரம் திருக்கேதீச்சரம். அச்சிகரத்தைக் கொண்டு விசுவகன்மாவின் மூத்த புதல்வனான மகாதுவட்டா ஒரு சிறு நகரஞ் செய்து அதன் மத்தியில் ஒரு சிவஸ்தலத்தையும் அமைத்தான். நகரம் அவன் பெயரால் மகாதுவட்டாரம் எனப்பட்டது. அதுவே மாதோட்டம் எனமருவிற்று. மத்தியில் அமைந்த சிவஸ்தலம் சிகரத்தின் பெயராகிய திருக்கேதீச்சரம் என வழங்குகின்றது.

மகாதுவட்டாவுக்கு இருவர் தம்பியர். ஒருவர் மயன். மயன் புதல்வி மண்டோதரி. நித்திய கன்னிகைகள் வரிசையச் சேர்ந்த உத்தமி மண்டோதரி, இராவணன் மனைவி” பண்டிதமணி.

எத்தனையோ நூற்றாண்டுகள் கழித்து பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு மத்தியில் ஒரேயொரு ஆறுமுகநாவலர் இந்தயத்தில் திருக்கேதீச்சர எண்ணம் கருக்கொண்டது. திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணி செய்ய சைவர்களை ஊக்கப்படுத்தினார் நாவலர்பெருமான்.

நாவலர் பெருமானின் தவசக்தியின் வலிமையால் 1893 ஆம் ஆண்டில் திருக்கேதீச்சரம் இருந்தது எனக் கருதப்படுமிடமாகிய நாற்பது ஏக்கர் கொண்ட காணியை ஏலத்தில் யாழ்ப்பாபணச் சைவப் பெருமக்களும், ஈழத்தில் வாணிபத்தில் ஈடுபட்டிருந்த நாட்டுக்கொட்டை நகரத்தாரும் சார்பில் திரு. பழனியப்பச் செட்டியார் ரூபா 3,100 கொடுத்து விலைக்கு வாங்கினார்.

இதனைத் தொடர்ந்து 1894 ஆம் ஆண்டு தைமாதம் சைவச் சான்றோராகிய பசுபதிச் செட்டியார் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து குருக்கள்மார் வேலையாட்களுடன் சென்று காடுவெட்டிச் சோதனை செய்தபோது பழைய கோவில் இருந்த அடியீட்டு நிலமும் சுற்றுப்பிரதிட்ட இலிங்க மொன்றுங்கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அதே ஆண்டு ஆவணிமாதம் ஒரு சிறு கோவிலை அங்கே நிறுவிவிட்டுச் செட்டியார் மீண்டார்.

இக்கோவிலின் பரிபாலனத்தை மேற்கொண்ட இலங்கையிலிருந்த நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தார் சில ஆண்டுகள் கழித்து, 1983 ஆம் ஆண்டு யூன்மாதம் 28 ஆம் நாள் ஒரு கற்கோயிலைக் கட்டி மகாரும்பாபிடேகம் செய்து வைத்தார்கள். அப்போது காசியிலிருந்து கொண்டு வந்த சிவலிங்கம் கௌரி அம்பாள் விக்கிரகங்களே இன்றும் எழுந்தருளியிருக்கின்றன.

முதலாம் உலக மகாயுத்தம் (1914-1918) முடிந்தபின் மன்னூரில் அரசு அலுவலகங்களில் பணிபுரிந்த சைவப்பெரியார்கள் சேர்ந்து கோயிலை மீண்டும் திருத்தி அமைத்தனர்.

இக்கோவிலைப் பண்டைப் பெருமைக்கும், சிறப்புக்கும் ஏற்பப் பெரிய கோயிலாகக் கட்டியேழுப்பி நித்திய நைமித்தியங்களை ஒழுங்காக நடாத்தி வரவேண்டுமென்ற பேரவாவோடு 1948 ஆம் ஆண்டு திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிச் சபை திறுவப்பட்டது. சிவமணி சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன் புனருத்தாரண சபையின் தலைவராகத் திகழ்ந்த காலத்தில் கோயிலும் அதன் சுற்றிடலும் உருவம் மாறத்தொடங்கியது. அன்றார் செய்த அருமையும், பெருமையும் வாய்ந்த பணிகளுள் பணிகளுள் சில பின்வருவன :—

1. நித்திய பூசை திருமுறை ஒதுதல்
2. காலையில் திருப்பள்ளியெழுச்சி ஒது
3. குருகுலம் நிறுவுதல்

1961 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்களில் சிவானந்த குருகுலம் தொடங்கப்பட்டது. 1981 ஆம் ஆண்டு ஆவணி அவிட்டத்தன்று இக்குருகுலம் மீண்டும் தொடங்கப்பெற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

4. குருகுல வெளியீடுகள்

பல் சைவசமய நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதுவரை வெளிவந்த நூல்கள் :—

- (1) முத்திராலட்சணம்
- (2) சோபகிருது வருஷ நவராத்திரி, சிவராத்திரி விரத நிர்ணயம்
- (3) சிவராத்திரி மாச நிர்ணயம்
- (4) அக்கினி காரிய விதி (மூலமும் உரையும்)
- (5) சிவபூசை விளக்கம்

5. திருமுறைகளில் நாயன்மார்களுடல் கூறப்பட்ட அதே நிலையினை உருவாக்கியது

(அ) “பாலாவியின் கரைமேல்” என்ற பாடலுக்கு இணங்கசேறும் சகதியும் நிறைந்த மண்மேடான பாலாவியை வெட்டி அணைக்கடி நீர் தேங்கியோடும் தீர்த்தமாக ஆக்கியது. இதற்கு நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர் திரு. எஸ். ஆறுமுகம் அவர்களின் சேவை நம்மவர் நெஞ்சில் என்.றென்றும் நிலைத்து நிற்க வேண்டியது. (இந் நூலில் பாலாவிப் படத்தைக் காண்க)

(ஆ) “மஞ்சை நடமிரும்மாதோட்டம்” என்றபாடலுக்கு அமைய மயில் வளர்ப்பதை ஊக்குவித்து மஞ்சையை நடமிடச் செய்தது.

(இ) மாவின்கனி தூங்கிடும் டெரழில் மாதோட்டம் என்றபாடலுக்கு அமைய மாமரங்கள் நாட்டியது.

இன்றைய நிலையிலும் இவ்ஆலயத்திருப்பணி சிறப்புற நடைபெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. அண்மையில் “கோ” பூசை தொடங்கப்பெற்றுள்ளது சாஸ்சிறந்தது.

வவுனியா மாவட்டம்

புதுவிளாங்குளம் சிவன் கோயில் புதுவிளாங்குளம், மாங்குளம்

வவுனியா வடக்கு நெடுங்கேணி உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் புதுவிளாங்குளம் என்னும் கிராமத்தில் இச்சிவாலயம் அமையப் பெற்றுள்ளது.

1963 ஆம் ஆண்டில் காலஞ்சென்ற குருநாதர் சபாரட்ணம் என்பவரால் இவ்வாலயம் அமைக்கப்பட்டது. மூலஸ்தானத்தில் சிவலிங்கம் ஒன்று பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்டுள்ளது. தினமும், நண்கபல் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. பிரதி வருடமும் ஆவணி பூரணையை அடுத்து திருவிழா நடைபெறும்.

முல்லைத்தீவு மாவட்டம்

ஒட்டுசுட்டான்

தான்தோன்றி ஈஸ்வரர்.

“கோயில் எனப்படும் சிதம்பரம் பூமியின் இருதயஸ்தானம். முல்லைத்தீவின் இருதயஸ்தானம் ஒட்டுசுட்டான் சிவன் கோயில்.

இக் கோயிலின் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கம் சுயம்புலிங்கம். அதனாலேதான் “தான்தோன்றி ஈஸ்வரன்” என்ற திருநாமம் உண்டாகியது.

இலிங்கம் வெளிப்பட்ட வரலாறும், ஆலய அற்புதங்களும் மிகக் ஆச்சரியமானவை. கர்ண பரம்பரையில் வழங்கி வருபவை.

திரு. முல்லைமணி கர்ண பரம்பரையில் கேட்டவைகளையும், தாம் கண்டவைகளையும் கோவை செய்து, காப்புச் செய்யுங்கள் உட்பட 83 பாடல்களாகிய முத்துக்களால் ஓர் ஆரம் புனைந்திருக்கின்றார். அந்த முத்தாரத்தைத் “தான்தோன்றி ஈஸ்வரர் புராணம்” என்றே வழங்கலாம்.” இது பண்டிதமணி. சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் கூற்று.

முல்லையொடு மருதநீலம் மகிழ்ந்து கொஞ்சம்
மண்ணினிலே சிறந்திட்ட ஒட்டு சுட்டான்
பல்வளங்கள் பொலிந்து அங்கு வாழும் மக்கள்
பண்புடனே வாழுதற்குச் சுயம்பு லிங்க !
எல்லையில்லா அருள் சுரக்கும் அன்புத் தெய்வம்
எங்கிலுமே ஈசுவரனின் வாக னங்கள்
பல்லுலகோர் போற்றுகின்ற பதியா மாகி
பாரினிலே சிறந்தோங்கு வதனைச் காணீர்

நீருயரத் தாமரைகள் உயரும் வாவி
நிறையுயரக் கற்புநெறி வழுவா மாதர்
பாருயர அருள்புரியும் சுயம்பு லிங்கம்
பரமபிதா உறைகோவில் நிகர்ந்த தோற்றம்
சாரியிலே இறைவனைக்கண் டன்பு செய்து
தம்வினைகள் போக்கவரும் மாந்தர் கூட்டம்
காரினைக் கண் டகமகிழும் மயில்கள்
கரங்கூப்பி இறையருளைப் பெறுநற் காட்சி.

இறைவன் : தான்தோன்றி ஈஸ்வரன்
தேவி பூலோகநாயகி.

ஆவுடையார் : தான்தோன்றி ஈசுவரன் கோவில் லிங்கத்திற்கும் திருவானைக்காவிலுள்ள லிங்கத்திற்கும் அவற்றின் அடிப்பகுதியாகிய ஆவுடையார் இல்லை. ஒட்டுசுட்டான் கோவில் லிங்கத்திற்கெனத்தயாரிக்கப்பட்ட ஆவுடையார் பகுதி ஈஸ்வரன் அதை விரும்பாத தால் கோவில் உள்ளீதியில் ஓர் மூலையில் உண்டு.

யாழ்ப்பாணம்—மாங்குளம்—ஒட்டுசுட்டான்.

வவுனியா—புளியங்குளம்—ஒட்டுசுட்டான்.

மகாலிங்கேஸ்வரர் கோயில் கொக்குத் தொடுவாய்

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் கரைதுறைப் பற்று உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் கொக்குத் தெருடுவாய் என்னும் கிராமத்தில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது.

முதியோரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்வாலயம் ஆவுடையாருடன் லிங்கம் ஸ்தாபிக்கப் பட்டுள்ளது. தினமும் இரண்டு காலப் பூசை இவ்வாலயத்தில் நடைபெறும். சிவனுக்குரிய விஷேட காலங்களில் உற்சவம் நடைபெறும். மகாசிவராத்திரி, ஆனி உத்தரம், பங்குனி உத்தரம், மற்றும் ஒவ்வொரு மாதங்களில் வரும் விஷேச காலங்களில், விஷேட காலங்களில் சிறப்பாக பூசைகள் நடைபெறும். இப் பகுதி வாழ் மக்களின் சிவவழிபாட்டுத் தலமாக இது விளங்குகின்றது.

மட்டக்களப்பு மாவட்டம்

வம்மிக்கேணி சிவன் கோயில் ஆரையம்பதி 2, காத்தான்குடி

மண்முனை வடக்கு மட்டக்களப்பு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் ஆரையம்பதி என்னும் கிராமத்தில் 2ம் குறிச்சியில் உள்ளூராட்சி மன்றத்திற்கு அண்மையில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது.

1940ம் ஆண்டிற்கு முன் திரு. சி. கந்தப்பன் சாமியார் அவர்களால் பராமரிக்கப்பட்டு வந்தது. பின் அவரது சந்ததியினரால் நிர்வாகம் தெரிவு செய்யப்பட்டு ஆலயம் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

பஞ்சாட்சரத் தட்டின் மேல் நடராஜர் சீலையை மூலமூர்த்தியாகக் கொண்டுள்ளது. பார்பதியம்மன், விநாயகர், முருகன் ஆகியவற்றின் விக்கிரகங்கள் பரிவார மூர்த்திகளாக விளங்குகின்றன. ஆரையம்பதி மக்களின் சிவ வழிபாட்டுத்தலமாக இவ்வாலயம் இருந்து வருகிறது.

தக்கயாகேஸ்வரர் கோயில் வெயிலி வீதி, கோட்டமுனை, மட்டக்களப்பு

மண்முனை வடக்கு மட்டக்களப்பு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் கோட்டமுனை என்னும் கிராமத்தில் வெயிலி வீதியில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது. இவ்வாலயத்தில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனை தக்கயாகேஸ்வரர் என அழைப்பர். இவ்வாலயத்தில் எழுந்தருளியுள்ள கடவுளாகிய சிவபெருமானை கோட்டமுனை வாழ்மக்கள் மட்டுமல்லாது வழிப்போக்கர்களும் வழிபட்டுப் பலனடைகிறார்கள். பலனடைந்தவர்கள் பலர்.

இவ்வாலயம் பழமை வாய்ந்தது. முதலாம் கஜபாகு சோழ நாட்டுப் படையெடுப்பு இந்தத் கோயிற் காவியத்திற் கூறப்படுவதாக அறியமுடிகிறது. பரிவார மூர்த்திகளாக முருகன் பிள்ளையார், வீரபத்திரர், மகாவிஷ்ணு, காளி, வைரவர், முதலிய தெய்வங்கள் காணப்படுகின்றன.

வெள்ளிக்கிழமைகளில் விசேட பூசை நடைபெறுகின்றன. கொடியேற்றம் ஆடிப் பெளர்ணமையில் நடைபெற்று 7ம் நாள் தீர்தோர்சவம் நடைபெறுகிறது. இப்பகுதியில் பிரசித்தி பெற்ற ஒரு சிவாலயமாகத் திகழ்கின்றது.

சிவன் கோயில் செட்டிபாளையம், குருக்கள்மடம்

மன்முனை தென் எருவில் பகுதி உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் செட்டிபாளையம் என்னும் கிராமத்திலுள்ள பாடசாலைக்கண்மையில் இச்சிவாலயம் அமைந்துள்ளது. தினசரி காலை, மாலை ஆகிய இரு நேரங்களிலும் பூசை நடைபெறும். இவ்வாலயத்தில் விஷேட காலங்களில் விஷேச பூசைகளும், திருவிழாக்களும் நடைபெறும். அத்துடன் இவ்வாலயம் அல.மக்கப்பட்ட தினத்தை முன்னிட்டு விசேட கலைநிகழ்ச்சியுடன் விழா கொண்டாடப்படும், என அறியக்கிடக்கிறது. இப்பகுதிவாழ் மக்களின் சிறந்த ஒரு சிவாலயமாக இது விளங்குகின்றது.

கொக்கட்டிச் சோலை தான்தோன்றீஸ்வரர்

சைவமும், தமிழும் பல்லாண்டு காலமாக நிலைத்து வரும் கிழக்கிலங்கையில் பிரசித்தி பெற்ற சைவத்திருத் தலங்கள் பல உள். இவற்றுள் மிகவும் பழமை வாய்ந்ததும்,, “தேரோட்டம்” போன்ற திருவிழாக்கள் நடைபெறுவதும் ஆன திருத்தலம் கொக்கட்டிச்சோலை சிவத்தலமே ஆகும்.

இக் கோயிலின் தொடக்கம் பற்றி செவிவழிக் கதையொன்று உண்டு, இக்கதை வேடர்களே முதன் முதலில் இங்கு வழிபாட்டை ஆரம்பித்தனர், என்று கூறுகிறது. தேன் தேடிச் சென்ற வேடர் சிலர் அங்கிருந்த கொக்கட்டி மரமொன்றில் தேனிருக்கக்கண்டு மேலும் அவதானித்தபோது அம் மரத்தின் அடியில் ஒரு இலிங்கம் இருக்கக் கண்டனர். அன்று முதல் கொத்துப்பந்தலிட்டுத் தமது வழிபாட்டு முறைப்படி பூசை செய்து வரலாயினர், என்று கூறப்படுவது ஒன்று, மேலும், கதிர்காம யாத்திரைக்கு வந்த கொக்கட்டியார் என்னும் இந்திய நாட்டைச் சேர்ந்த தபோதனர் இங்கு சமாதி இருத்தப் பெற்றதாயும் சிலர் கூறுவர். இந்த இலிங்கத்தை முதன் முதலில் கண்ட வேடர் குலத்தலைவன் திலகன் என்றும் மட்டக் களப்பு மான்மியம் கூறுகிறது. இக்கதைகளைக் கொண்டு இக்கோயிலின் வழிபாடு எப்பொழுது ஆரம்பித்தது என்று கூறமுடியாது. எனினும் இப்பகுதிகளில் வேடர் வாழ்ந்த காலத்தில் இலிங்க வழிபாடு ஆரம்பமாயிற்று, இங்கு நிலையான கோயில் கட்டப்படுவதற்கு நீண்ட ஒரு காலப்பகுதிக்கு முன்பே வழிபாடு ஆரம்பித்தது எனக் கொள்வதும் இலிங்கம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தென்பதும் பொருத்தமாகும்.

திருக்கோணேஸ்வரப் பெருமானுக்குத் திருப்பணிகள் செய்துகொண்டிருந்த குளக்கோட்டன் தானே தோன்றிய “தான்தோன்றீஸ்வரரின்” பெருமையைக் கேள்வியுற்றான். கொக்கட்டிச் சோலைக்கு வந்து தான்தோன்றியப்பருக்குக் கோயில்கட்டி, கோயிற்றிருப்பணிகள் செய்வதற்கு இந்தியாவிலிருந்து ஏழு குடி மரபினரை இங்கே குடியேற்றினான். கோயிற் பூசைக்கான பணிகள் யாவற்றையும் “கோயிலர்” என்றோரு வகுப்பினர் இன்றுஞ் செய்து வருவரை இங்குக் காணலாம்.

குளக்கோட்டு மன்னனால் இக் கோயில் கட்டப்பட்டள்ளது என்பது இக் கோயிலுடன் தொடர்புடைய அனைவரதும் அசையாத நம்பிக்கையாகும்.

இக்கருத்து கோணேசர் கல்வெட்டு இப்பகுதிகளிற் பெற்ற தபல்வாக்கால் ஏற்பட்டது எனலாம். குளக்கோட்டனது திருப்பணியைப் பெற்று ஒழுங்குப்படுத்தபெட கோயில்கள் பற்றி இங்கு நிலவும் ஒரு கல்வெட்டுப் பாடல் கூறுவது :—

“ சீர் மேவு இலங்கைப் பதி வாழ்வுதரு
 செல்வமும் சிவநேச இருமயமும்
 செப்புதற்கரிதான மாணிக்க கெங்கையும்
 செக மேவு கதிர மலையும்
 ஏர் பெறும் தென்கயிலை வாழ் கோணலிங்கம்
 மேன்மை தான் தோன்றுலிங்கம்
 வெற்றி புனை மயூர சித்திர சங்கரவேல்
 வெள்ளை நாவற் பதிய தாம்
 பேர் பெறும் தென் திருக்கோயில்
 சிவாலயம் சிவபூசை தேவாரமும்
 செய்யுறைகள் பன்றென்றும் நீழி காலமும்
 தேசம் தளம்பாமலும்
 ஏர் பெருகு பரிதி குலராசன்
 குளக்கோட்டார் எவ்வுகமுய்வதாக
 ஏழு கோபுரம் கோயில் தொழுவார் தினம்
 தேட எங்கெங்கு மியற்றினரே ”

இப் பாடலிற் குளக்கோட்டனது சேவையைப் பெற்ற ஏழு கோயில்களின் பெயர்கள் கூறப் பட்டுள்ளன. அவை கதிர்காயம் (மாணிக்க கங்கை), கதிரமலை, கோணேஸ்வரம், கொக்கட்டிச்சோலைத் தான்தோன்றிஸ்வரர் கோயில், போரைத்தீவுச் சித்திரவோலயுதர் கோயில், வெருகல், திருக்கோயில், என்பனவாகும். திருப்படைக் கோயில்கள் அல்லது தேசத்துக்கோயில்கள், என்னும் தொகுப்புக்குள் இக் கோயில்கள் கூறப்பட்டு வருகின்றன. மண்டூர்த் திருத்தலத்துக்குக் குளக்கோட்டன் பணி கிடைத்திலது இங்கு நிலவும் மரபு வழியான தகவல்களில் இருந்து குளக்கோட்டன் இக் கோயிலைப் புதிதாக அமைத்துள்ளான் என்றே புதுப்பித்தான் என்றே கொள்ள இடமுண்டாகிறது. நிருவாகத்தைப் புதிய முறையில் அமைத்தும், தொண்டீழியங்களையும் அவற்றிற்கு உரியோரையும் வகுத்துப் பூசை விழாக்களைத் திட்டம் செய்தும், மானியங்களையும் வழங்கியும் இம் மன்னன் இக்கோயில்களுக்குத் திருப்பணி புரிந்தானென்று மேலும் இவற்றால் அறியமுடிகின்றது.

கோயில் அமைப்பு :

இக்கோயிலுக்கு இரு சுற்று மதில்கள் உள்ளன. வெளிப்புற மதிலோடு தொடர்புள்ள வாக நான்கு சிறு மடங்கள் நான் புறங்களிலும் உள்ளன. உள்புறத்தில் சிவன் கோயிலின் பக்கங்களில் பார்வதியம்மன், விநாயகர், முருகன், வள்ளி, தெய்வானை, விஷ்ணு, நவக்கிரகங்கள், நாகதம்பிரான், வைரவர், என்னும் தெய்வங்களுக்குரிய கோயில்கள் காணப்படுகின்றன. இச் சிறிய கோயில்கள் காலத்துக்காலம் தனிப்பட்டவர்களால் கட்டி உர்ப்பணிக்கப்பட்டவையாகும். சிவன் கோயில் சிகரத்தை யுடையது.

கர்ப்பக்கிரகத்தையும், நான்கு மண்டபங்களையும், கோபுரம் இல்லாத முகப்பு என்னும் பகுதியினையும் கொண்டது. இக்கோயிலின் தம்ப மண்டபம் மிக அண்மையிலே கட்டப்பட்டுள்ளது. சுமார் அறுபது உயரமுடைய கெட்டித் தம்பத்தை இங்கு காணலாம் இக்

கொடித்தம்பத்திலும், கர்ப்பக்கிரகச்சிரகம் பதிவாகவே அமைந்துள்ளது. இக்கோயிலின் தம்ப
 ட்டைப் பற்றித் தவிர்ந்த என்னுடைய பகுதிகள் காலத்தால் முற்பட்டவை. இங்குள்ள மூன்றாவது
 மண்டபத்தில் பார்வதி அம்மன் கோயிலுக்கு முன் புறமாக இடதுபக்கத்தில் கற்சிலை ஒன்றுள்ளது.

கோயிலின் பரிபாலனம் :

இக் கோயிலின் பரிபாலனம் பழமை வாய்ந்ததாக மூன்று வண்ணக்குமாறைக் கொண்
 தாகக் காணப்படுகின்றது. கோயிற் பரிபாலகரை “வண்ணக்கர்” அல்லது “வண்ணக்கு”
 என்று அழைப்பது மட்டக்களப்பின் பரவலான வழக்கமாக இருந்து வந்துள்ளது. “வண்ணக்கர்”
 என்பது ஒரு தமிழ் சொல். இது கணக்கறிஞர் தலைவன் எனப் பொருள்படும்.

நித்தியபூசை, திருவிழாக்கள் முதலியன :

தான் தோன்றிஸ்வரர் ஆலயத்தில் தினந்தோறும் மூன்று நேரப் பூசை நடை பெற்று
 வருகிறது. தைப்பொங்கல், தைப்பூசம், சித்திரைப்பிறப்பு, சித்திரைச்சித்திரை, திருக்கார்த்திகை,
 மார்கழித் திருவாதிரை என்னும் நாட்களில் விசேட பூசைகளும் திருவிழாக்களும் இங்கு இடம்
 பெற்று வருகின்றன. சிவராத்திரி, கந்தசட்டி, விநாயக சட்டி என்னும் விரதங்கள் பெருந்
 தொகையினரால் இங்கு அனுட்டிக்கப்படும் விரதங்களாகும்.

முற்காலத்தில் வருடாந்த உற்சவம் பங்குனி உத்தரத்தில் நடைபெற்று வந்தது
 என்று கூறுவர். இது காலப்போக்கில் கட்டாயம் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாயிற்று.
 பங்குனி மாதம் இச் சுற்றலில் உள்ள விவசாயிகளின் பெரும்போக அறுவடைக் காலம் ஆகும்.
 மேலும் பண்டைக்காலத்தில் தகுந்த போக்குவரத்து வசதிகள் இன்மையால் வெளியிடத்தவர்கள்
 இவ் வருடாந்த உற்சவத்துக்கு வருதல் குறைவாக இருந்தது. இசைவுச் சுற்றலிலுள்ள
 மக்கள் ஒய்வாக உள்ள காலப்பகுதிக்கு வருடாந்த உற்சவம் மாற்றப்படுவது அவசியமாயிற்று.
 தற்போதைய டிபிரைப்படி ஆவணி மாதத்தில் வரும் முதற் பிறையில் கொடியேற்றப்பட்டு
 அதை அடுத்து வரும் பூரணைக்கடுத்த திங்கள் கிழமை தீர்த்தமும், அதற்கு முதல் நாள் ஞாயிறு
 பிற்பகல் தேர்திருவிழாவும் இடம் பெறவதாயிற்று. கொடியேற்றத்திலிருந்து தேர் திருவிழா
 வரையும் பதினெட்டுக்கு மேற்பட்ட திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. இவற்றின் இறுதி எழு
 திருவிழாக்களும் முக்குர். எழு குடியாளராலும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றிற்கு முதல்
 நாள் திருவிழா இங்கு தொண்டேழியம் செய்வோரால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. முதற்
 பகுதித் திருவிழாக்கள் கோயிலின் பொதுக்கணக்கில் நடைபெறுதல் ஒழுங்கு.

இக் கோயிலில் நடைபெறும் தேர் திருவிழாவை மட்டக்களப்பு மக்கள் “தேரோட்டம்”
 என்று போற்றுவர். மட்டக்களப்பில் தேரோடுகின்ற கோயில் இது மட்டுமே. தேரோட்டத்
 தில் இரண்டு தேர்கள் திருவீதி வலம்வரும் தெய்வீகக் காட்சியைக் காணலாம். சித்திரைத் தேர்
 எனப்படும் பெரிய தேரில் சிவன், பார்பதிபாகராய் வருவர். பின்னையார் தேர் எனப்படும் சிறிய
 தேரில் வியைகர் முருகப்பெருமானோடும் எழுந்தருள்வர். மறுநாள் தீர்த்த நாளாகும்.

தீர்த்தத் தினத்தன்று அதிகாலையில் திருவேட்டை நடைபெறும். இது ஆன்மாக்களின்
 ஈடுபற்றத்தக்குத்தடையாக இருக்கும் மலங்களை இறைவன் அழிக்கும் பாலினியில் அமைந்த
 ஒரு புது நிகழ்ச்சியாகும். திருவேட்டையை அடுத்து கோயில் பரிபாலகர்களையும் தொண்டு
 ழியர்களையும் விழாவிற் கலந்து கொண்டோர்களையும் கௌரவக்கும் சீர்வரிசையாக “குடுக்கை
 கூறுதல்” என்னும் நிகழ்ச்சி நடைபெறும். இந் நிகழ்ச்சி பற்றிய விவரங்களையும் வரலாற்றுச்
 செய்திகளையும் மட்டக்களப்பு மான்மியத்திலுள்ள குடுக்கை கூறும் விவரம் பற்றிய பகுதியில்
 வரும் “சூத்திர சாதி முதற், குலம் வெள்ளாளனுக்கும், உங்கள் பதினெட்டுச் சிறைகளுக்கும்,
 பட்டுப்போடப்பாதென்றும் கட்டினையிட்டு வரிசை ஈட்டி பண்ணும் படி பண்ணினான்”, என்பது
 முதலாவது உள்ள பகுதியினுட் காணலாம். ஆனால் முட்டியின் மேலே பட்டுப் போட்டு

எக்காலமும் வரிசை கூறவேண்டுமென்றும், இக் குடுக்கை கூறும் வைபவத்தில் இந்நாட் பல்வேறு பிரதேச மக்களும், பிராமணர் முதல் பறையர் ஈறாக எல்லாச் சாதியினரும் குடுக்கை பெற்றுக் கௌரவிக்கப்படுவர்.

(மட்டக்களைப்புச் சைவக்கோவில்கள்—வித்துவான் பண்டிதர் வி. சி. கந்தையா வி. ஓ. எல் இன் நூலிலிருந்தும் பிற சான்றுகளிலிருந்தும் தொகுத்தது.

உகந்தையிலிருந்து வெருகல் வரையுள்ள முப்பது ஆலயங்களின் வரலாற்றினைக் கொண்ட இந்நூல் மிகவிரைவில் வெளிவரவுள்ளது இந்துசமயப் பணிப்பாளர்).

திருகோணமலை மாவட்டம்

திருக்கோணேசர் ஆலயம்

நிரைகழல் அரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பும்
நிமலர்நீ றணிதிரு மேனி
வரைகெழு மகளோர் பாகமாய்ப் புணர்ந்த
வடிவினர் கொடியணி விடையர்
கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும்
அளப்பரும் கனமணி வரன்றிக்
குரைகடல் ஓதம் நித்திலம் கொழிக்கும்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

பெருங்கற் பண்பாட்டுக் கோயில்

புதிய ஆராய்ச்சிப் பின்னணியில் கோணேசர் கோயிலின் தொன்மையும், வரலாறும், நிறுவ வேண்டும் எனக் கூறும் பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா அவர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்கள் :

இற்றைக்கு 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தென்னிந்தியாவில் கேரளம், தமிழ் நாடு போன்ற இடங்களில் பரவியிருந்த பண்பாடு தொல்பொருளியல் ஆராய்ச்சி யாளராலே பெருங்கற் பண்பாடு எனப்படுகின்றது. இந்தப் பண்பாட்டு நிலையிலிருந்து தான் சில நூற்றாண்டுகளுள் இராச்சியங்களும் பிற நிறுவனங்களும் வளர்ந்து வரலாற்றுக்காலம் தொடங்கியது. தென்னிந்தியாவில் இடம்பெறும் பழைய வழி பாட்டுத் தலங்கள் இத்தகைய ஒரு பண்பாட்டுப் பின்னணியிலிருந்தே தோன்றின. சிறப்பாக, வர்த்தகம் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த அக்காலத்தில், கையொரங்களில் அமைந்திருந்த ஆலயங்கள் பிரபல வழிபாட்டுத் தலங்களாக வளர்ந்தன.

இலங்கையிலும் இற்றைக்கு 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தென்னிந்தியாவில் காணப்பட்ட பண்பாட்டு நிலையே இருந்தது என்பது இப்பொழுது தெளிவாகி வரு கின்றது. அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆணைக்கோட்டையில் நடைபெற்ற தொல் பொருளாராய்ச்சியும், அதற்கு முன் புத்தளம் மாவட்டம், அனுராதபுர மாவட்டம், திருகோணமலை மாவட்டம் போன்ற இடங்களில் கிடைத்த தொல் பொருளியற் சான்றுகளும் இந்நாட்டின் பல பாகங்களிலும் பெருங்கற் பண்பாடு 2500 ஆண்டு களுக்கு முன் பவியிருந்ததைக் காட்டுகின்றன. தென்னிந்தியாவின் பழைய வழி

பாட்டுத் தலங்கள் எவ்வாறு இப்பண்பாட்டின் பின்னணியிலே தோன்றி வளர்ந்தன தனவோ, அவ்வாறே இங்கும் பழைய வழிபாட்டுத் தலங்கள் அதே பின்னணியில் தோன்றி வளர்ந்தன.

அவ்வாறு தோன்றிய பழைய வழிபாட்டுத் தலங்களுள் முக்கியமானவை யாகக் கோணேஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம் போன்ற ஈஸ்வரன் ஆலயங்களைக் கொள்ள வேண்டும்.

தேவாரக் கோயில்

“கோயிலும் சீனையும் கடலுடன் குழ்ந்து”

“தாயினும் நல்ல தலைவரென்றடியார் தம்மடிப்போற்றி செய்யவாயினும் மனத்தும் மருவினின்ற கலா மாண்பினராம்” மாதுமையம்பாள் சமேத திருக்கோணேஸ்வரப் பெரு மானின் ஆலயச் சிறப்பினை ஸ்ரீ காஞ்சிகாமகோடி பெரியவர்கள் ஜெகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்கள் :

சேஷத்திரங்கள் இரண்டுவகை. தேவராவப் பாடல் பெற்றது, அல்லாதது என்பன. தேவாரத்தற்கு மூவர் தேவராமெனப் பிரசித்திபுண்டு. ஞானசம்பந்தர் அப்பர், சுந்தரர் இம்மூவர் தேவார ஆசிரியர்களாவர். இயற்கையாகவே கோவிலுள்ள பூமி பவித்ரபூமி, புண்ணிய பூமி, சமயக் குரவர்களால் தேவாரம் பாடப்பெற்ற பூமி மிகவும் பவித்திரமான பூமி. மனித வாழ்விலே நாம் எவ்வளவோ பாவங்களைச் செய்திருக்கின்றோம். நம்முடைய பாவங்கள் அகல, நம்முடைய எண்ணங்கள் மேலிட, தேவார சேஷத்திரங்களை வலம் வருவதும், தரிசிப்பதும், தேவார பாடல்களைப் பாடுவதும் மிகவும் உன்னதமான பணி. ஆயிரம் புதுக் கோயில்களைக் கட்டுவதில் எவ்வளவு புண்ணியமோ அதில் ஒரு புதுக் கோயிலைக் கட்டுவதில், அதிலும் ஒரு தேவாரக் கோயில் கட்டுவதில் மிகுந்த புண்ணியமுண்டு. ஈழநாட்டிலே தேவாரப் பாடல்பெற்ற இரண்டு சிவஸ் தலங்கள் உண்டு. தசஷணகைலாசம் என்று போற்றப் படுவது, திருக்கோணேஸ்வரம் ஆகும்.

போர்த்துக்கீசர் 1624 ம் ஆண்டு ஆலயத்தை இடித்துத் தரைமட்டமாக்கினர். அடுத்து பிரிட்டிஷார் 1795 ம் ஆண்டு கைப்பற்றினர். அதன் பின்பு சைவ மக்கள் இடிந்த நிலையிலிருந்த ஆலயத்துக்குச் சென்று வழிபட அனுமதிக்கப்பட்டனர். போர்த்துக்கீசர் ஆட்சியின் போது நிலத்தின் அடியில் புதையுண்டிருந்த சிவன், பார்வதி, சர்திரசேகரமூர்த்தி திருவுருவங்கள் ஏகாம்பரம் வீதியின் கடற்கரையில் ஒரு கிணறு தோண்டும் பொழுது கண்டெடுக்கப்பட்டன. கண்டெடுக்கப்பட்ட லிக்கிரகங்களை முதலியார் ச. கார்த்திகேசு அவர்களின் உபயமாக கட்டப்பட்ட கோயிலுக்குள் பிரதிஷ்டை செய்து வைக்கப்பட்டன.

1624 ம் ஆண்டு இக்கோயிலை இடித்துத் தரைமட்டமாக்கும் போது கோயில் லிக்கிரகங்களை எடுத்துக் கொண்டு நாலா பக்கங்களிலும் ஓடிய பக்தர்கள் வசதியான இடங்களில் புதைத்து வைத்தனர். ஆனால் இருபாகை முதன்மைக் குருக்களில் சிலரும், தானத்தாரும், வரிப் பத்தாரும், சில லிக்கிரகங்களை எடுத்துக் கொண்டு தம்பலகமத்திற்கு மேற்கேயுள்ள “சுவாமி மலை” என்ற இடத்தில் ஒளித்து வைத்தனர். தம்பலகம வாசிகள் சிலர் “கோணமலைக் கிழங்கு” எடுக்க சுவாமிமலை சென்ற சமயம் சுவாமி மலையில் லிக்கிரகத்தோடு செப்பேடு ஒன்றும் கண் டெடுக்கப்பட்டு தம்பலகமத்தில் ஓர் கோயில் கட்டி பிரதிஷ்டை செய்தனர். இப்போது அக்கோயில் “ஆதி கோணநாயகர் கோயில்” என்று வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இவ் ஆதி கோணநாயகர் கோயில் குடமுழுக்கு ஆவபவம் 28.01.1980 ல் நடைபெற்றதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1963 ம் ஆண்டு மீண்டும் புதிதாக கோயிலைக் கட்டி, சிவபதமடைந்த திரு. ந. இ. இராசவ ரோதயர் அவர்கள் தலைமையில் சும்பாபிஷேக வைபவம் நடைபெற்றது. இன்றைய ஆலய பரிபாலன சபைத் தலைவர் முருகுப்பிள்ளை கோணமலை செல்வராஜா அவர்கள் தலைமையில் திருக்கோலக்கா இராமநாத சிவாசாரியார், பிரதிஷ்டான குரு சிவஸ்ரீ சுவாமிநாத பரமேஸ்வரக் குருக்கள், நல்லீ ஆதின குருமா சந்திதானம் ஸ்ரீஸ்ரீ சுவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாராய சுவாமிகள் ஆகியோர் முன்னிலையில் ரௌத்திரி வருடம் தைத்திங்கள் 12 ஆம் நாள் (25.01.1981) இல்கும்பாபிஷேகம் இனிது நடந்தேறியது.

மலர்

சைவப் புலவர் இ. வடிவேலு, புலவர் வை. சோமாஸ்கந்தர் ஆகியோர் இணையாசிரியராக இருந்து வெளியிட்ட சும்பாபிஷேக மலர் பக்திச்சுவையும் சரித்திர ஆழமும், வர்ணப் படங்களும், கொண்டதாய் திகழ்வது குறிப்பிடத்தக்கது. சைவப் புலவர் இ. வடிவேல் அவர்கள் இயற்றிய திருக்கோணசர் திருவஞ்சற் பதிகம் இவ்வாலயத்திற்கு மெருகூட்டுகின்றது.

சைவப்புலவர், பண்டிதர் இ. வடிவேலு அவர்கள் ஆக்கிய ருக்கோணசர் திருவஞ்சற்ப பதிகத்தில் ஒரு பாடல் பின்வருமாறு :

சீர்மேவு மாமறைகள் கால்களாகச்
செய்யதிரு ஆகமங்கள் விட்டமாக
கார்மேவு பைந்தமிழ்சேர் பண்களோடு
பகரரிய திருமுறைகள் வடமதாக
வர்மேவும் ஓங்காரப் பீடமீதில்
வழிசையின் மலர்தூவி இனிது போற்றக்
கார்மேவு தென்கைலைக் கோணை தன்னில்
மாதுமைசேர் கோணேசா ஆடருஞ்சல்.

தம்பலகாமம் கோணேசர் ஆலயம்

திரு தம்பலகாமம் ஸ்ரீ ஹம்சகமனம்பிகாதேவி சமேத அருள்மிகு ஸ்ரீ ஆதிகோணாயக சுவாமி கோவில் சாஸ்த்திர விதிப்படி புத்தாக நிர்மாணிக்கப்பெற்று 1980 ஆம் ஆண்டு தைமாதம் 14 ஆம் நாள் (28.1.1980) மாசுகும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

தமிழ்நாடு, மாமல்லபுரம், சிற்பக்கலைக் கல்லூரிவை. கணபதிஸ்யபதி அவர்களின் தந்தையார் திரு. ம. வைத்தியநாதஸ்தபதி அவர்கள் நிர்மாணித்த ஐந்து நிலை இராஜ கோபுரத்தைப்பார்த்திடும் பாக்கியம் பெற்றோர் சிவனருள் பெற்றோரே.

இவ்வாலயம் பற்றித் திருக்கோணமலை சிவயோக சமாஜம் சுவாமி கெங்காதரானத்தா, பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

“தென்கயிலையில் அமர்ந்தொளிரும் கபிலை நாதருடைய இரண்டாவது ஷேத்திரமாகிய தம்பலகாமம் கோணேஸ்வர ஆலயத்தின் புனருத்தாரண “மகாகும்பாபிஷேகம்” ஆலயத் திலிருக்கும் தெய்வ சைதன்யம் குன்றமல்பத்தர்களுடைய பக்தி விசுவாசத்தைப் பெருக்கி இறை சாமீப்பியத்தை கொடுப்பதற்குரிய ஒரு புண்ணிய கைங்கரியமாகும். ஆலய மகிமை யெல்லாம் பொருந்தியிருக்கும் இந்தஸ்தலம் இலங்கை வரலாற்றில் அதிமுக்யத்துவம் வாய்ந்தது இந்த ஆலய வரலாறுகிய கோணேஸ்வரக்கல்வெட்டை குக்குமமாகப் படிக்கின்றவர்களுக் இந்த ஆலயத்தின் பூர்வீக கர்த்தாக்களுடைய தீர்க்க தரிசனமான செயலும் ஆலயங்களில் அவர்களுக்கிருந்த பக்தி விசுவாசமும் தம் அனைவரையும் கூடுதலாகச் சிந்திப்பதற்கும் “உணர் வதற்கும்” செயலாற்றுவதற்கும் இன்னும் கூடுதல் இடமளிக்கின்றது.

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் தமது பிரார்த்தனை உரையில் கூறியதாவது :

“ திருக்கோணமலை தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தது ;
திருக்கோணமலையின் நெற்களஞ்சியம் தம்பலகாமம்

மருத நிலத்துக்கோர் எடுத்துக்காட்டுத் தம்பலகாமம்
தம்பலகாமத்தின் சீரோரத்தினமாய்த்

திருவருள் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பது,

ஸ்ரீ ஹம்ச கமனும்பிகாதேவி சமேத

ஸ்ரீ ஹம்ச கமனும்பிகாதேவி சமேத அருள்மிகு

ஸ்ரீ ஆதிகோணநாயக சுவாமி தேவஸ்தானம்.”

வெள்ளை வில்வபத்திர கோணேஸ்வரர் ஆலயம் மின்சார நிலையவீதி,

திருகோணமலை

திருகோணமலை பட்டணச் சூழலில் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் மின்சார நிலைய வீதியில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது.

இவ்வாலயம் பழைமையானது. மூலஸ்தானத்திலிருக்கும் லிங்கம் தான்தோன்றில்வரர் என அறியப்படுகிறது.

தினமும் காலையிலும், மாலையிலும் இருநேரப்பூசை நடைபெறுகிறது. திருகோணமலை வாழ் இந்துக்களுக்கு இவ்வாலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற இறைவன்சகல செபைக்கியங்கனையும் கொடுத்து அருள்பாலித்து வருகிறார்.

செம்பிஸ்வரர் ஆலயம் செம்பிமலை, குச்சவெளி

கட்டுக்குளப் பற்றுக்கிழக்கு குச்சவெளி உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் குச்சவெளியிலிருந்து சமார் நான்கு மைல் தொலைவில் செம்பிமலை என்னும் இடத்தில் இவ்வாலயம் அமையப் பெற்றுள்ளது.

பழைமை வாய்ந்த இவ்வாலயத்தில் ஒரு சிவலிங்கம் உள்ளது. வாரம் இருமுறை இவ்வாலயத்தில் பூசை நடைபெறும். சிவராத்திரி விழா, சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும். செம்பிமலை, குச்சவெளி, வாழ்மக்களுக்கு இவ்வாலயத்திலுள்ள இறைவனை வேண்டி அருள் பெற்றுப் பலனடைகின்றார்கள்.

சிவன் ஆலயம் சங்கை, கிண்ணியா

கிண்ணியா உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் சங்கை என்னும் இடத்தில் கங்கைத் துறைக்கு அமைமையில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது. இவ்வாலயத்தின் மூலஸ்தானத்தில் சிவலிங்கம் ஒன்று பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது.

வாரத்தில் வெள்ளிக்கிழமைகளில் பூசைகள் நடைபெறும் இவ்வாலயத்தில் வருடந்தோறும் ஆடி அமாவாசை தினம் திருவிழாவாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. கங்கை, கிண்ணியா, வாழ் மக்கள் தங்கள் மனக் குறைகளைக் கூறி, நோய், பிணி தீர்த்து இவ்விறைகளின் அருள் பெறுகிறார்கள். இப்பகுதியில் இவ்வாலயம் ஒரு பிரசித்தி பெற்ற ஆலயமாக திகழ்கின்றது.

ஆதி சிவன் ஆலயம் கங்குவேலி, தேவேத்தை

மூதூர் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் அமைந்துள்ள இவ்வாலயம் அப்பகுதியில் பிரசித்தி பெற்று விளங்குகின்றது. இவ்வாலயம் மிகப்பழமை வாய்ந்த ஓர் ஆலயமாகும்.

மகாவலி கங்கைக் கரையில் அமைந்த கரையப்பகுதியில் அகத்தியரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படும் சிவலிங்கப் பெருமானை மூலமூர்த்தியாகக் கொண்டு இவ்வாலயம் விளங்குவதாகப் புராணங்களிலிருந்து அறியக்கூடக்கிறது.

இவ்வாலயத்தில் தினமும் ஒரு நேரப்பூசை நடைபெறுகின்றது. வருடாவருடம் ஆடி அமாவாசை தினத்தின்று சிவன் தீர்த்தமாட அருகிலுள்ள மகாவலி கங்கைக்கு எழுந்தருளுவார். தீர்த்த வைபவத்தின் போது திருக்கரையைப் புராணம் படித்துப் பொருள் சொல்லப்பட்டு வரவது ஓர் அம்சமாகும். அப்பகுதி வாழ் மக்கள் எல்லோரும் அங்கே கூடுவர். அத்துடன் பல இடங்களிலிருந்தும் பக்தர்கள் இவ்வாலயத்திற்குச் சென்று தங்குறைகளைக் கூறி குறையகன்று திருப்பினைபெறும் ஆலயமாக மிளர்கின்றது.

கன்னியாய் நடேசர் ஆலயம்

கன்னியாய் வென்னீர் ஊற்றிலிருந்து திருக்கோணேசர் ஆலயத்திற்குச் செல்லும் வழியில் நடேசர் ஆலயம் என்னும் சிறப்பு மிக்க சிவாலயம் தோன்றி உள்ளது. சைவப் பெருமக்களின் தவப்பயனே, கருவறையில் நள்ளிருளில் நடடம் பயின்றாலும் நடேசரையே கொண்டு சிவயோக சமாச பரிபாலனத்தில் சிறந்து விளங்கும் இவ்வாலயம்; தருமபுர ஆதினத்தின் பரிபாலனத்தில் சிறப்புற விளங்கும் 27 ஆலயங்களை நினைவூட்டுவதாய் அமைந்துள்ளன. இங்கு பூசை செய்யும் சிவாச்சாரியார் ஓர் உதாரண புருஷர்.

கன்னியாய் வென்னீரூற்றில் தென் புலத்தாரைப் போற்றுகலாரிகிய பிதிர் கடன் செய்வதற்குச் செல்லும் சைவ பெருக்களுக்கும், பண்டைப்பெருமை மிக்க கோணேசர் ஆலய வழிபாட்டுக்குச் செல்லும் சிவனடியார்களுக்கும், தங்கும் வசதியும், சாந்தமான சூழலும் தரும் நிலையமாக இக்கன்னியாய் நடேசராலயம் திகழ்கின்றது.

கோணேசப் பெருமானின் முதல் குடமுழுக்கை முன்னின்று நடாத்திய சிவமணி இராஜவரேதயம் என்னும் வள்ளல் பெருமான் உவந்தளிக்க பூமியில் இவ்வாலயம் அமைக்கப் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கன்னியாய் வென்னீர் ஊற்றில் கங்கா ஸ்ரானம் செய்து, கோணேசப் பெருமானைத் தரிசித்து, சிவயோக சமாசத்துச் சுவாமி கெங்காதரானந்தா அபர்களின் அருள் பெறாத அடியார்கள் டலர் இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும், மேல் நாடுகளிலும் இருக்கின்றனர்.

திருமங்கலாய் சிவாலயம்

இவ்வாலயம் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் மூதூர் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் கிள்வெட்டியிலிருந்து 5 மைல் மேகே மகாவலிகங்கை கரையேரத்தில் அமைந்த இவ்வாலயம் 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சரித்திர பழமை வாய்ந்த ஆலயமாகும்.

அகத்தியர்ச்சல்பனம் என்று அழைக்கப்படும் சிவாலயத்திலிருந்து 2 மைல் தொலைவில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது. இங்கு பழைய லிங்கத்தையும் அழி பொருட்களையும், இன்றும் காணலாம்.

இவ்வாலயத்திற்கு “ திருமங்கலாய் புராணம் ” உண்டு.

குறிப்பு.— இவ்வாலயம் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் மட்டக்களப்பு சைவப்புலவர் சங்கத் தலைவராகிய கல்வடி உப்போடையைச் சேர்ந்த உயர்திரு. க. கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களும், கிள்வெட்டியிலுள்ள திரு. பசுபதிச்சாமி அவர்களையும் தொடர்பு கெள்ளலாம். இந்துசமயப்பண்பாளர்).

அர்பாறை மாவட்டம்

1. ஸ்ரீ பாசுபதேஸ்வரர் ஆலயம், பனங்காடு, அக்கரைப்பற்று

அக்கரைப்பற்று உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் பனங்காடு என்னும் கிராமத்தில் இப் பாசுபதேஸ்வரர் கோயில் கொண்டு வீற்றிருந்து அருள்புரிகிறது.

பழமை வாய்ந்த இவ்வாலயம் இப்பகுதியில் பிரசித்தி பெற்று விளங்குகின்றது. ஆலய மூலஸ்தானத்தில் சிவலிங்க மூர்த்தி ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. விநாயகர், சுப்பிரமணியர் அம்பாள், ஐயனார், வைரவர், சண்டேசுபார் முதலிய டரிவார மூர்த்திகளுக்கு சந்நிதானம் அமைக்கப் பெற்றிருக்கிறது.

தினமும் மூன்றுகாலப் பூசை நடைபெற்று வரும் இவ்வாலயத்தில் வருடாவருடம் வரும் ஆவணி மாதத்தில் மகோற்சவம் 6 நாட்கள் தொடர்ந்து நடைபெறும். பல இடங்களிலிருந்தும் அடியார்கள் ஆலயத்திற்குச் சென்று ஈஸ்வரனை வழிபட்டுப் பலனடைகிறார்கள்.

புத்தள மாவட்டம்

முன்னேஸ்வரம் (முன்னேகாதர்)

இலங்கையின் வட மேல்மாகாணத்தில் சிலாபத்துக்குக் கிழக்கே ஒருமைல் தொலைவில் விளங்குவது முன்னேஸ்வரம்.

1. இக்கோவில் தாபிக்கப்பட்டமைக்குச் சரித்திர பூர்வமான சான்றுகள் இல்லை. ஐதிக மரபுகளைக்கொண்டு நோக்குமிடத்து, உலகமக்கள் உய்தி பெறுதற் பொருட்டு இவ்வாலயம் பிரம்மதேவனால் தாபிக்கப்பட்டதென சூதமுனிவர் கூறியதாக தக்கிணைகையபுராணக்கூற்று உண்டு. தக்கிணை கையபுராணச் செய்திகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுதப்பெற்றது முன்னேஸ்வர மான்மியம் என்னும் நூல். இதனை எழுதியவர் இவ்வாலயத்தைச் சேர்ந்த மு. சோமஸ்கந்தக் குருக்கள் ஆவார்.

2. இராவண சங்காரத்தை முடித்துக்கொண்டு இராமர் அயோத்திக்குவகுங் காலை பிரமகத்தி அவரைப்பிடித்துக்கொண்டது. இராமபிரான் முன்னேஸ்வரத்தைச் சமீபித்த காலைசாயா ருபமான பிரமகத்தி அகன்று விடவே, அத்தலத்து விசேடத்தை உணர்ந்து சிவதீர்த்தத்தில் மூழ்கி இறைவனைப்பூச்சித்து, இராமலிங்கம் என்னும் பெயரோடு சுவர்ணலிங்கம் ஒன்றைத் தாபித்து வழிபட்டு ஏகினார். இவ்வாறு தட்சணை கையபுராணத்துப் பதினைந்தாவது அத்தியாயம் கூறுவதாக முன்னேஸ்வர மான்மியம் உணர்த்துகின்றது.

3. வேதங்களை வகுத்தவரும் வடமொழிப் பாரதம் பாடியவருமாகிய வியாச முனிவரும் ஸ்ரீபரத்துவத்தைக் காசியிலே கூறமுட்பட்டு நந்தியால் தண்டிக்கப்பெற்று பின் சபை விமோசனம் நீங்க, முன்னேஸ்வரத்தையடைந்த வழிபட்டு பெற்றதாகதட்புராணத்தின் 16 வது அத்தியாயம் கூறுவதாக மான்மியம் செப்புகிறது.

4. மனுநீதி கண்ட சோழன் மரபில் உதித்தவனும் வாமதேவனின் பவுத்திகனுமான குளக்கோட்டு மன்னன் இவ்வாலயத்தைத் திருத்தியமைத்தான் எனவும் கோயிற்கைங்கரியங்களைச் செவ்வீதில் நடாத்தற்கு சோழநாட்டிலிருந்து பல்வேறு வகுப்பினரைக் கொண்டுவந்து கோயி பூமிக்குரிய 64 கிராமங்களில் குடியிருத்தினன் என்னும் மான்மியம் கூறும். இவற்றையெல்லாம் பரிபாலித்தற்குத் தண்யுண்டுப்பூபால்ன் என்னும் அரச குமாரனைமதரையி லிருந்து அழைப்பித்து அரசிருக்குச் செய்தான் என்பதும் மான்மியம் கூறும் செய்தி.

5. வரலாற்றுக்கால கட்டத்தில், பலசிங்கள மன்னர்கள் இவ்வாலயத்தை ஆதரித்து வளர்த்தமையும் சாசனங்களால் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது. சங்கபோதி மன்னன் வழிவந்து 11 வது பராக்கிரமபாகு 15 ஆம் நூற்றாண்டு (1412—67) இத்தலத்துக்கும் பல காணிகளை மாணிய மாக்கி திருப்பணியும் செய்வித்து நித்திய நைமித்திய பூசைகளும் ஒழுங்குசெய்தான் என கல் வெட்டு கூறுகிறது.

6. போர்த்துகேயர் காலத்தில் டயகோடிமெல்லோ என்போஸ்தலைமையிலாபடையினர் 1578 இல் முன்னேஸ்வரத்தை அழித்துச் குறையாடினர்.

7. அந்நியராட்சியின் போது புசழ்குன்றி நின்ற முன்னேஸ்வரத்தில் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் சீர்த்தி ஸ்ரீ ராஜசிங்கம், இந்தியாவிலிருந்து சிற்பாசாரியர்களைத் தருவித்து திருப்பணி செய்து 1753 இல் புனருத்தாரண மகாகும்பாபிஷேகம், காஞ்சிபுரம் குமாரசுவாமிக்குருக்களால் நடாத்தப் பெற்றது. அக்காலம் முதல் முன்னேஸ்வரம் மச்சவமக்கள் நாடித்தொழும் புண்ணிய தலமாகத் திகழ்ந்துவருகிறது.

8. இங்குள்ள இறைவன் முன்னேவள நாதன் எனவும் இறைவி வடிவாம்பி எனவும் அழைக்கப்பெறுவர். வேறுதலங்களுக்கு இல்லாத விசேடம் இதற்குண்டு. அது யாதெனில் 63 நாயன்மார்க்கும் எழுந்தருளி விகிரகங்கள் இருத்தலாகும்.

பாடப்பெற்றுள்ள நூல்கள்—

கொக்குவில், சிலம்புநாதபிள்ளை	— ஊஞ்சல்.
சோமசுந்தரப் புலவர்	— ஊஞ்சல்.
பாலசுப்பிரமணியக் குருக்கள்	— ஊஞ்சல்.
சிலம்பு நாதபிள்ளை வடிவழகியம்மை ஆசிரிய விடுத்தம்	
காரைதிவு சிவசிதம்ப ஜயர்	— நவமண்மலை.
இன்னும்பலர் விடுத்தம், அந்நாதி யாதியனபாடியுள்ளனர்.	

மொணராகலை மாவட்டம்

கதிர்காமத்து

முத்துலிங்கசுவாமி கோவில்

சிவன் கோவில் என்று இன்று கதிர்காமத்தில் வணங்கப்படுவது முத்துலிங்கசுவாமி கோயில் ஆகும். கதிர்காமத்தில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் இருந்து முருகலைப் பூசித்து முருகனடி சேர்ந்து சமாதியான முத்துலிங்க சுவாமிகளால் வணங்கப்பட்ட, சடாட்சர மந்திர வடிவாக அமைக்கப்பட்ட முருகப்பெருமானது இயந்திர பொற்றகடு உள்ள பெட்டியே இப்பொழுது திரைச்சீனையால் மறைக்கப்பட்டிருக்கும் கதிர்காமக்கந்தன் ஆலயத்து மூலஸ்தானத் தில்வைக்கப் பட்டிருக்கிறது எனக் கூறப்படுகிறது.

கதிர்காம யாத்திரிகள் பின்னையார் ஆலயம், முருகன் ஆலயம், தெய்வாலை அம்மன் ஆலயம், வள்ளியம்மன் ஆலயம் ஆகியவற்றை வழிபாடு செய்து, முத்திலிங்கசுவாமி ஆலயத் தினையும் வழிபடுவர்.

இது ஆகம முறைப்படி பூசை நடைபெறும் கோயிலல்ல. பூசை புரிபவர் வாயைச் சீலையால் கட்டிக்கொண்டு மௌனமாக நின்று பூசை செய்வதை வழக்கம். இதுவே கதிர்காமம் கந்தனுக்கும் இன்று பூசை நடைபெறும் முறையாகும்.

சமாதியடைந்த யோகியின் உடல் சயம்புலிங்கமாகி அருள் பாவிக்கும் தன்மையினைக் கதிர்காமத்து முத்திலிங்க சிவன் கோவிலில் காணலாம்.

இரத்தினபுரி மாவட்டம்

இரத்தினபுரி திரிபுர சுந்தரி சமேத இரத்தின சபேசர் தேவஸ்தான வரலாறு

1938ம் ஆண்டு யூன் மாதம் 8ந் திகதியன்று திரிபுர சுந்தரி சமேத இரத்தினசபேசர் தேவஸ்தானத்தில் முன்னேஸ்வரம் ப.ரம்மஸ்ரீ சோமாஸ் கந்தக் குருக்களால் மகாகும்பாபிஷேகம் நிகழ்த்தப் பெற்றது. இரத்தினபுரி வாழ் சைவப் பெரு மக்களது நலன்கருதி இரத்தினபுரிச்

சைவ பரிபாலன மகாசபை கொழும்புத்துறைக் குருபரன் யோகர் சுவாமிகளதும், பிரம்மஸ்ரீ சங்கரசுப்பையர் சுவாமிகளதும் ஆலோசனைகளுடன் இரத்தினபுரியில் சிவாலயம் அமைத்தல் வேண்டும் எனனும் தீர்மானத்தை அடுத்து, திருப்பணிக் கைங்கரியத்தை மேற்கொண்டது. 1935ம் ஆண்டு சைவப்பெரியார் திரு. த. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள்தரும் சாதனமாகக் கொடுத்து- தவிய காணியில் இரத்தினபுரி சிவன் கோவிலுக்கான கட்டிட வேலைகள் யாவும் நிறைவேறன.

காசியில் எழுந்தருளியிருந்த இன்னருள பாலக்கும் விஸ்வநாதப் பெருமானது தேவாலய அமைப்பினையே இரத்தினபுரி சபேசர் பெருமான் தேவஸ்தானமும் உடையது. அடியார்கள் சிவலிங்கப் பெருமானை அருகிலே நின்று வணங்கக் கூடிய வசதிகளுடன் நான்கு பக்க வாயில் களையும், நடுவே மூலமூர்த்தியாகச் சிவலிங்கப் பெருமானையும் இடது பக்கத்தில் அண்டசரா களையும், நடுவே மூலமூர்த்தியாகச் சிவலிங்கம் பெருமானையும் இடது பக்கத்தில் அண்டசரா சரங்களையும் பெற்று பெற்றும் கன்னியாக விளங்கும் திரிபுர சுந்தரி அம்பாளும், இரத்தின சபேசராகக் கோவில் கொண்டு எழுத்தருளி அடியார்க்கருள் பொழியும் உலக முதல்வரது பிரிவார மூர்த்திகளாக விநாயகர், சுப்பிரமணியர், சூரியர், சந்திரர், சந்தான கோபாலர், நாக- தம்பிரான், சனீஸ்வரர், வைரவர், சண்டேசரர், ஆகியோருக்கு தனித்தனி சந்திதானங்களும் அமைந்துள்ளன. நந்தி, பஸிபீடம் ஆகியனவும் பிரதிட்டை செய்யப் பெற்றுள்ளதோடு, சமய- குரவர் நால்வரும் தாட்க்கப்பட்டுள்ளனர்.

சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு முத்தள வரிசையில் அமைந்த தூ பியின் கிழக்குப் பக்கமாக சந்திரசேகர், திரிபுர சுந்தரி முகூர்த்தங்களும், தெற்குப் பக்கமாக தசஷ்ண மூர்த்தியாகச் சிவபெருமான் கல்லால் நிழலில் அமர்ந்து இன் முத்திரைக் காட்டிக் மோமையிருந்து சனக, முகூர்த்தமும், மேற்குப் பக்கத்தில் பூ தேவி, ஸ்ரீ தேவிசமேத, மகாவிஷ்ணுமூர்த்தியும், வடக்குப் பக்கத்தில் சரஸ்வதிதேவி சமேத பிரம மூர்த்தியும் சுதையில் அமைந்த எழிற் கோலத்தில் காட்சி தருகின்றனர். அத்துடன் உலக மாதாவாகிய கிரிபுர சுந்தரி அம்பாளுடைய தூபி எகதளமாக அமைந்துள்ளது.

1961ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 27ந் தேதி அச்சுவேலி சிவஸ்ரீ ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள் புனராவர்த்தன ஜீர்ணோர்த்தாரண மாக கும்பாபிஷேகத்தைச் சிறப்பாக நிறை வேற்றினார்.

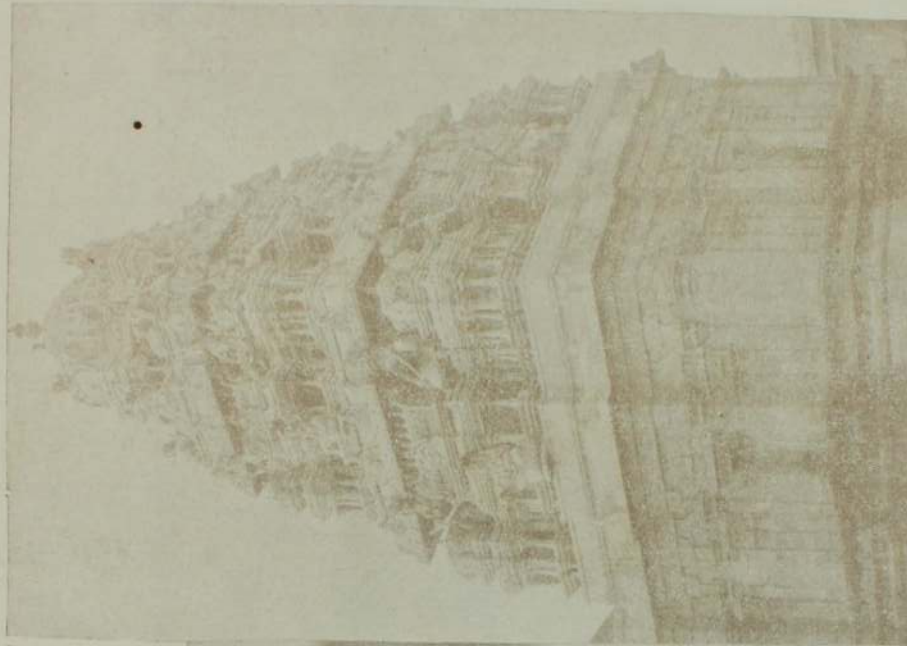
சைவமகாசபை தேவஸ்தானத்தின் மேற்குப் பகுதியில் நிலத்தை விலைக்குப்பெற்று அறைகளைக்கட்டி, அரசாங்க உத்தியோகத்தர் தங்குதற்கு வசதியை செய்து கொடுத்தமையால், ஆலய பூசை தங்குதலையின்றி நடைபெறுவதற்கு வழிவகை செய்ததாயிற்று. தேவஸ்தான எல்லைகளைச் சுற்றி மதில் எழுப்பப் பெற்றது. தற்போது பிரமஸ்ரீ செ பரமானங்க்குருக்கள் தேவஸ்தான பிரதம குருக்காக இருக்கிறார்.

இரத்தினபுரிச் சிவன் கோவிலில், சிவராத்திரி, நவராத்திரி, பிரதோஷம், ஆனி உத்தரம், ஆவண்ச் சதுர்த்தி, கந்தசஷ்டி, திருக்காத்திகைத் தீபம், மார்கழிதிருலெப்பாவை, தைப்பூசம், மாசிமகம், ஆகிய விழாக்கள் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பெறுகின்றன.

ஆனி மாதம் ரோகினி நட்சத்திரத்துடன் கூடிய சுப தினத்திலே மணவாளக்கோலம் அதி விமரிசையாகக் கொண்டாடப் பெறுவது வழமை.

ஈழ நாட்டிலுள்ள சைவப் பெரியார்கள், தமிழகத்திலிருந்து ஈழநாட்டுக்கு வருகை தரும் அறிஞர்கள் எல்லோரும் இரத்தினபுரிச் சிவாலயத்திற்கு வந்து அருளுரையாற்றுவர்.

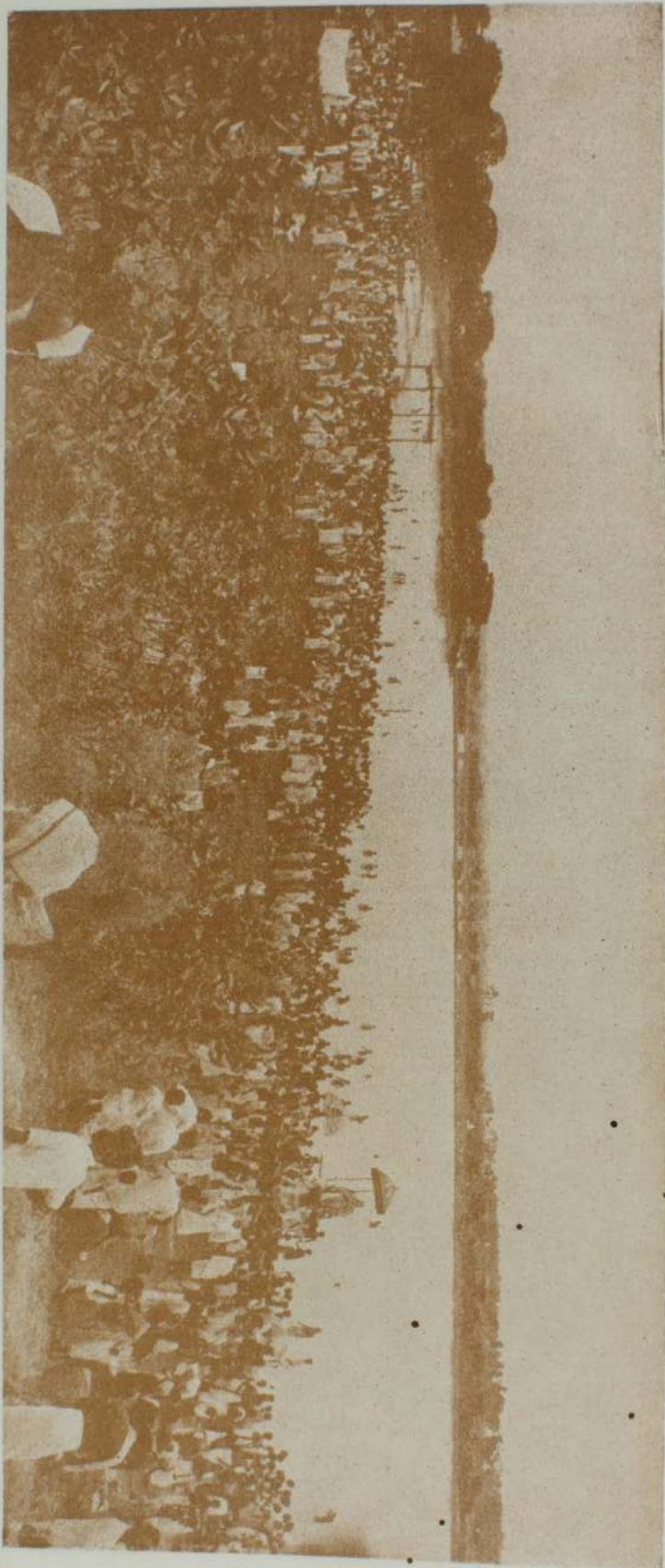
சிவாலயத்தில் நிகழும் திருவிழாக்கள் அனைத்திற்கும் இரத்தினபுரி வாழ் வர்த்தகப் பிரமுகர், அரசாங்க உத்தியோகத்தர், சைவ அன்பர்கள், மெய்யடியார்கள் ஆகியோருடன் ஈழத்தின் பல பாகங்களிலிருந்தும் அன்பர்கள் எல்லா விதமான ஆதரவும் தருவதனாலே சாதி, மத, இனபேதமின்றி எல்லோரும் வழிபாட்டுத்தலமாக திரிபுர சுந்தரி இரத்தினபுரி சமேத இரத்தின சபேசர் ஆலயம் விளங்குகிறது.

திருக்கேள்வரம் மகாலிங்கத்தின் தோற்றமும் முலத்தானத் துரிமீன் தோற்றமும்.

TIRUKETHEESWARAM, MAHALINGAM AND VIMANAM

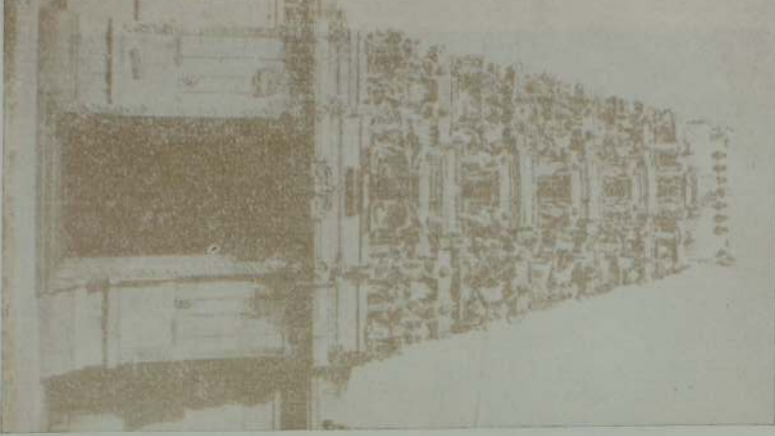

மாவட்டத் திருத்தகவரின் கௌரவமூலம் சென்னைக்குள் சமேத நிருக்கவேலையர் தர் அடிமரிகளில் சூழத் திர்த்தம் ஆடும் காட்சி திரு. எஸ். ஆறுமுகம் அவர்கள் தந்தது.
PALAVI THERTHAM TIRUKETHEESWARAM (Photos given by Mr. S. Arumugam, Designer of Palavi and the Author of Ancient Temples of Ceylon, Polonnaruwa Temples and Tiruketheeswaram)

தீர்கோண்டல் கோயிலுக்கு மேற்புறம் காணப்படும். An Aerial view of Tirukoneswaram—Trincomalee

இராம கோபுரத் தோற்றம்.
Gopuram

பெருகிளையிலுள்ள அரணவரர் கோவில்—கொழும்பு
PONNAMBALAVANESWARAR KOVIL—COLCMBO

கோவில் உட்புகுதல் தோற்றம்.
Decorative monolith pillored Corridor

பிரதோஷ முக்தி இயலாசனத்தில் வரும் காட்சி.
PRADOSHAMOORTHI

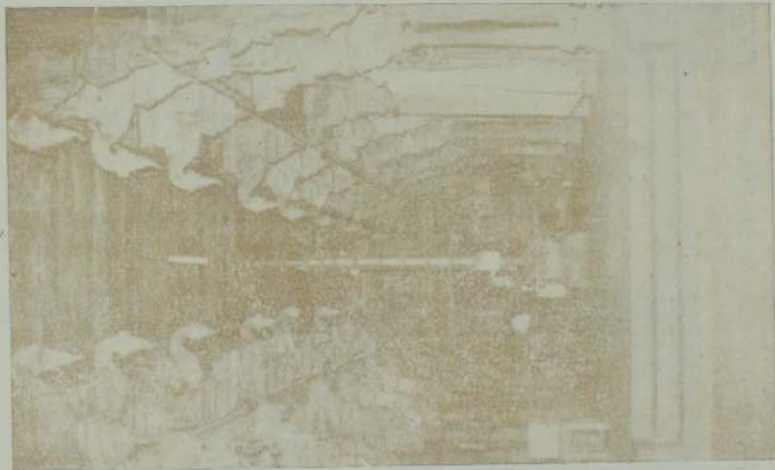
கண்ணன் தெய்வம்.

Kannappa Nayanar one of the 63 Celebrated Saints of Periya puram by Sekilazhar Swami

பெரும்பாளையம் கோவிலில் செட்டிச் செட்டிச்—கொழும்பு
Ponnambalavayamwarar Kovil—Colombo

தம்பு மண்டபத் தெய்வம்.
THAMPA MANDAPAM
with the decorative pillars.

பசு தூண்டுதல் செயல்கள்தான் மீது யாச் சூழ்ச்சிச் செய்தி.
Cow performing abhishekam

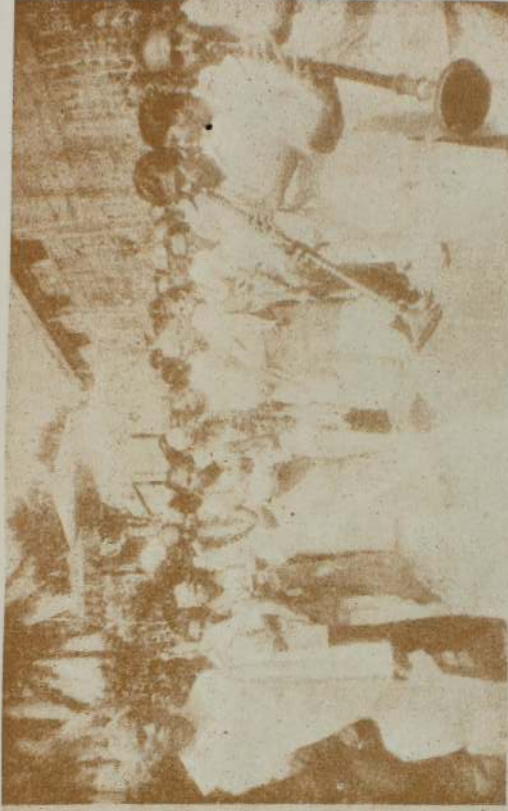
புராணமியலவாரணேசரி கோயில்—கொழும்பு
PONNAMBALA VANESWARAR KOVIL—COLOMBO

தக்ஷிணமூர்த்தி
DAKSHINAMOORTHY

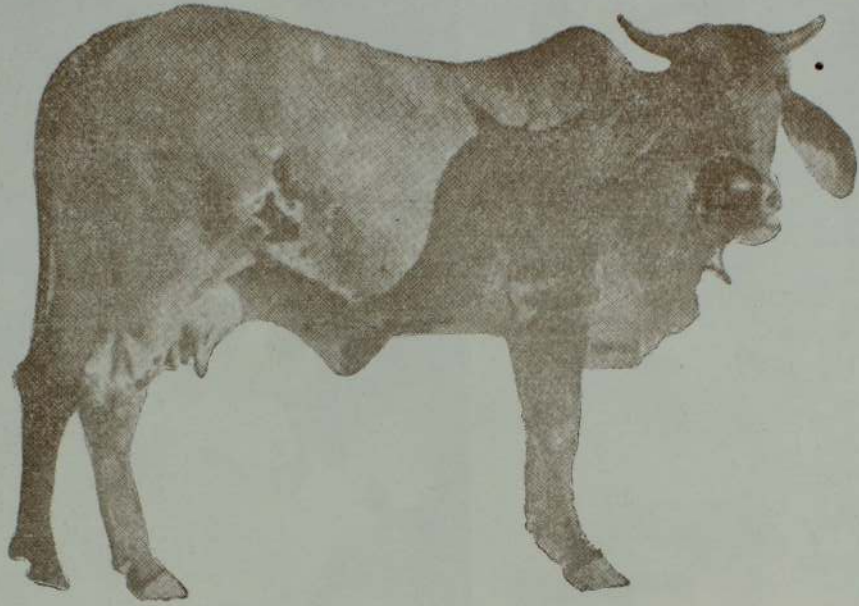

லிங்காத்மமூர்த்தி,
LINGODBHAVA MOORTHY

நேபாள அரசர் மாட்சிமைதங்கிய பிரேந்திரா பிர் பிக்கும்ஷா தேவ் அவர்களும் மாட்சிமைதங்கிய அரசியார் ஐஸ்வரியராஜ்யலக்ஷ்மி தேவி அவர்களும் இலங்கைக்கு வருகை தந்து 26.02.1980 ல் கொழும்பு பொன்னம்பலவானேஸ்வரர் கோயிலில் வழிபாடு செய்யதகாட்சிகள். (1) பிரதம தருமகருத்தா ச. பத்மநாதன் மன்னருக்கு மாலிடல் ; (2) இராசாபாரங்களுடன் மன்னரை அழைத்துச் செல்லல் ; (3) இலங்கைக் குடியரசினாடு சனாதிபதி அதிபுத்தமர் ஜே. ஆர் ஐயவர்த்தனு அவர்களும், மன்னரும் வழிபடல் (4) கோயில் பிரதம கரு. பிரம்மஜி குந்திதபாதக் குருக்கள் மன்னருக்குக் காளாஞ்சிவழங்கல்.

KING OF NEPAL AT A SPECIAL POOJA AT SRI PONNAMBALAVANESWARAR KOVIL—26th February 1980.

· INJURE NOT ...

माता रुद्राणां दुहिता वसूनां
रवसोदित्यानाममृतरय नाभि ।
प्र नु वोचं चिकितुषे जनाय
मा गामनागामदिति वधिष्ट ॥

*The Rudras' Mother, Daughter of the Vasus,
Centre of nectar, the Adityas' Sister—*

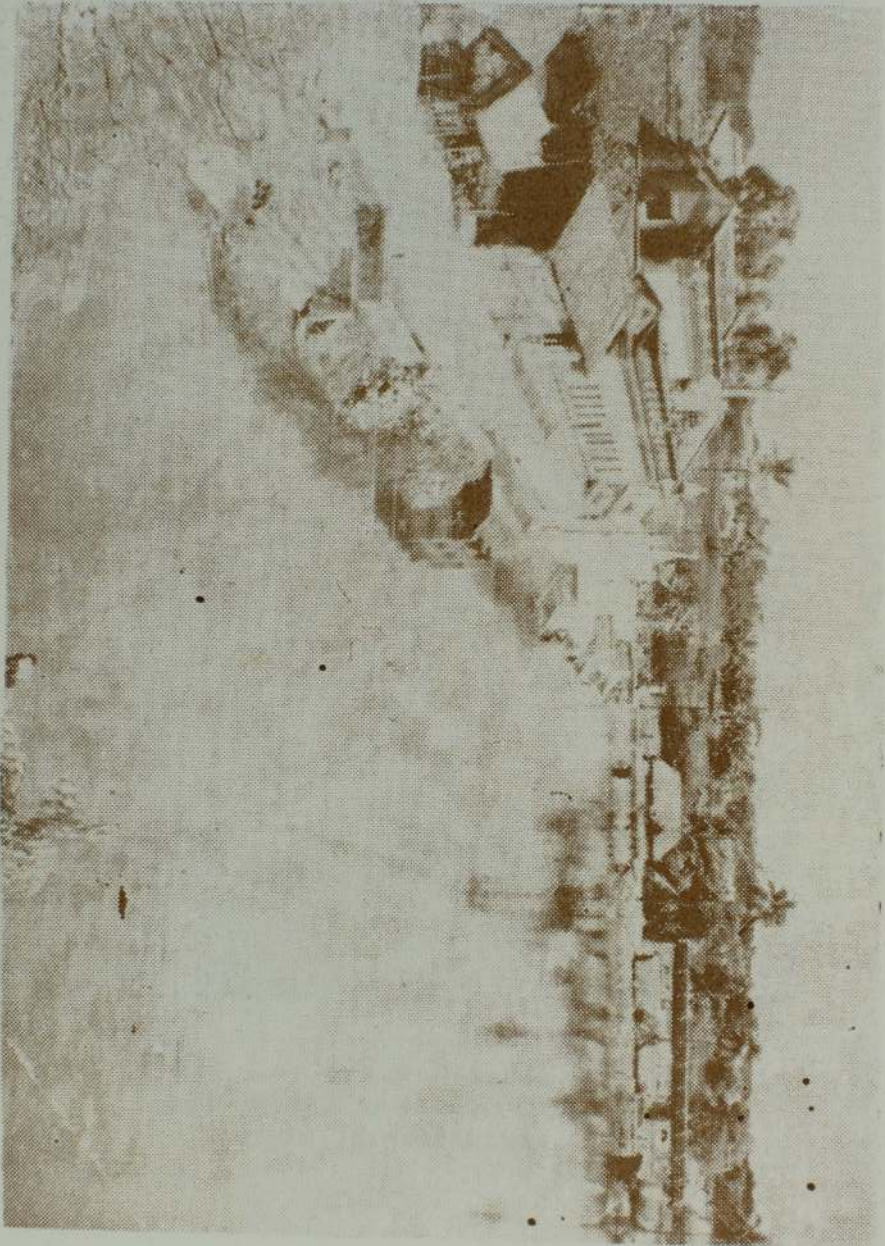
*To folk who understand will I proclaim it—injure
not Aditi, the Cow, the sinless.*

—Rigveda VIII 101.xv

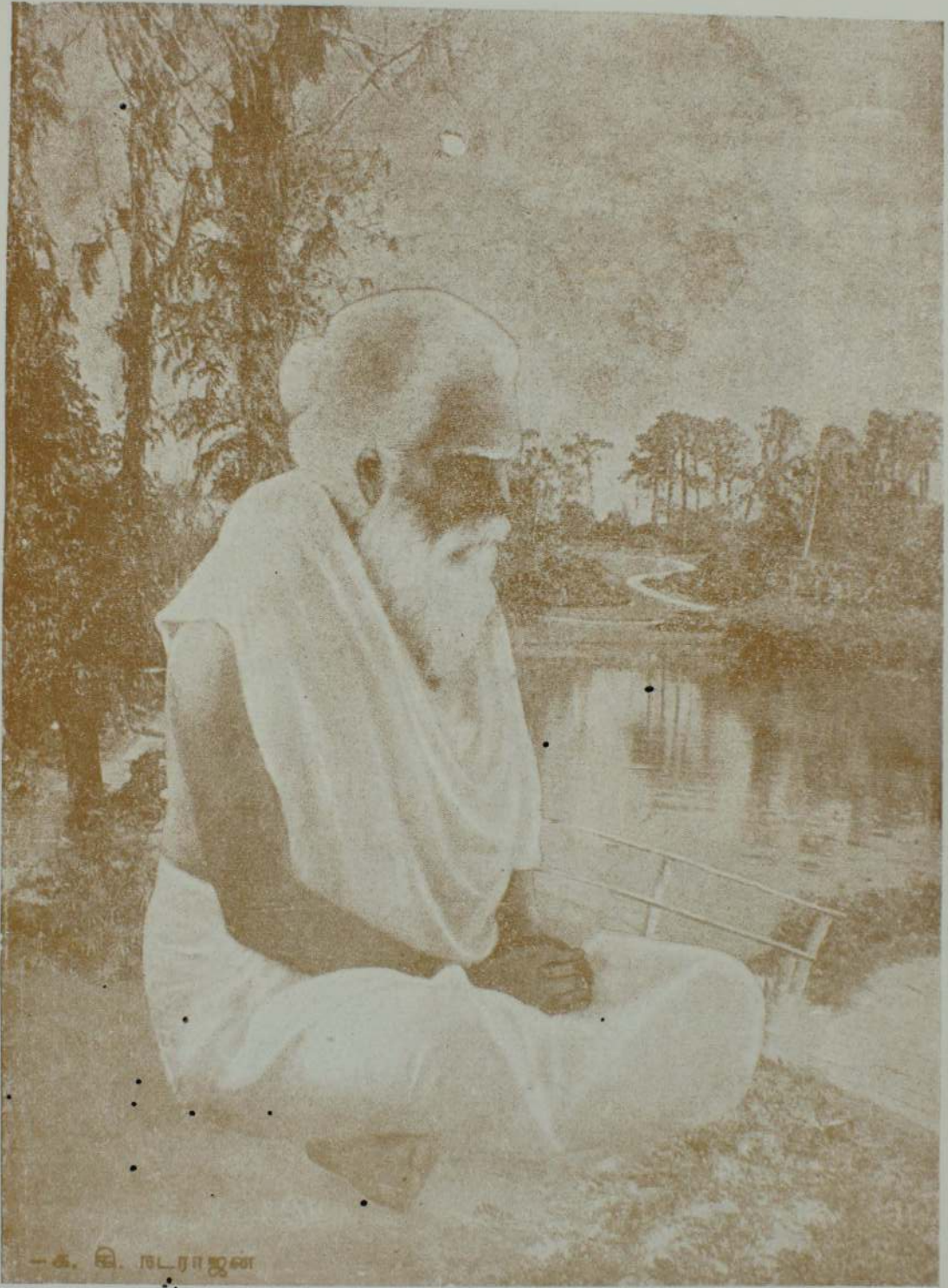

யாழ்ப்பாணம்—திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாச முனிவர்
சிதம்பரம் சேக்கிழார் மடம், சிலை, படம் தந்துதவியவர் பேசாரியர் ஆத்திரேய ராமசேஷன் (சேக்கிழார்தான்)
ஓரத்தநாடு—தஞ்சாவூர் மாவட்டம்

GNANAPRAGASA MUNIVAR

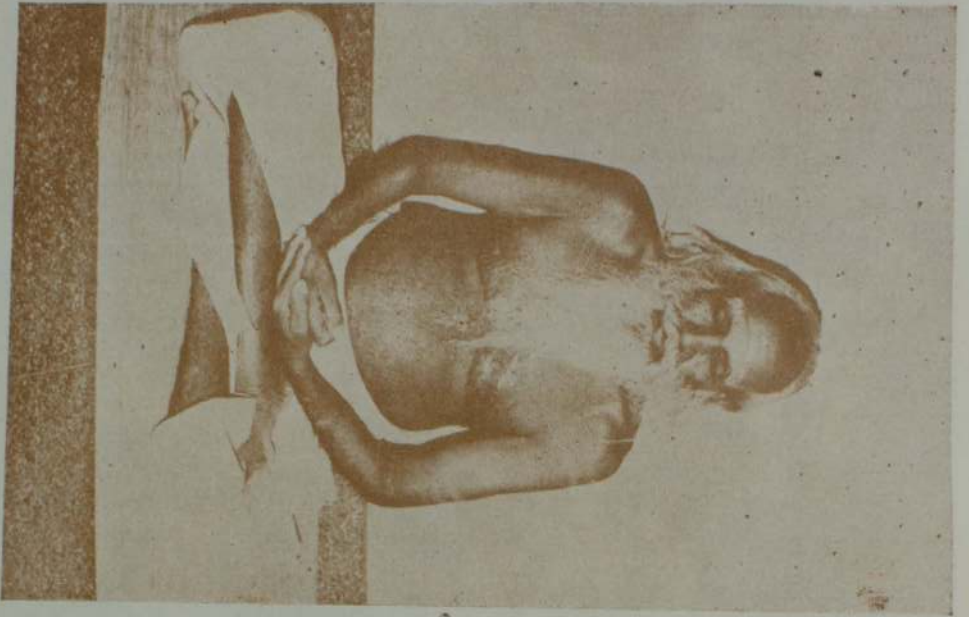

தெய்வத்தூள் ஞானப்பிரகாச முனிவர் குளம். யாழ்ப்பாணத்தார் மடங்கள் ஞானகையாழி காளப்படுறை.
GNANAPRAGASA MUNIVAR TANK AT CHIDAMPARAM—(Photographs given by Professor Sekkiazhadasan
of Kumbakonam).

- க. கி. நடராஜன்

யாழ்ப்பாணம் வண்ணப்பண்ணையில் சிவதொண்டன் நிலையத்தினத்தாமித்து. அடியார்களை சிவராத்திரி தினத்தில் சிவபூசை, சிவசிந்தனை, சிவபூராண மாராயணம் என்பனவற்றில் ஈடுபடச்செய்த கொழும்புத்துறை குருபரன் யோகர் சுவாமிகள்

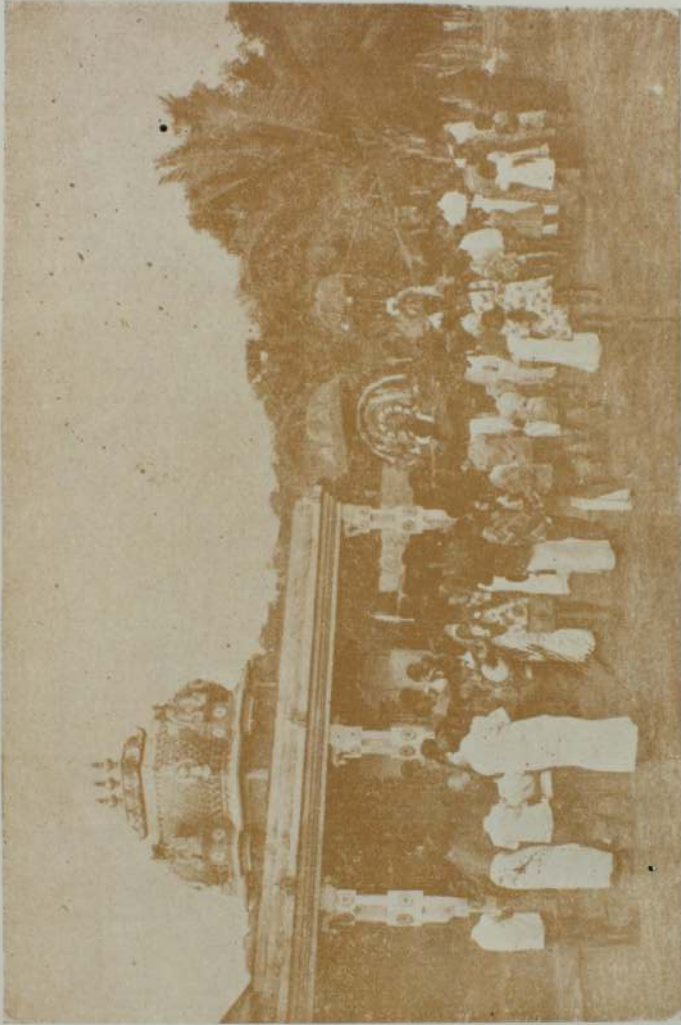
சுவாமி சுவாமிகளின் ஆதிக்ஷேத்ரமில் கீளிநொச்சி உருத்திரபுரம்
 நவள் கோயிலுக்கு அன்னைமீல் அக்சிரபம் அமைத்து அருந்
 தாண்டாற்றும 80 ஆண்டு நீறாவெய்திய தவத்திரு வடிவேல்
 சுவாமிகள்.

VADIVEL SWAMI—OF KILINNOCHI ASHRAM

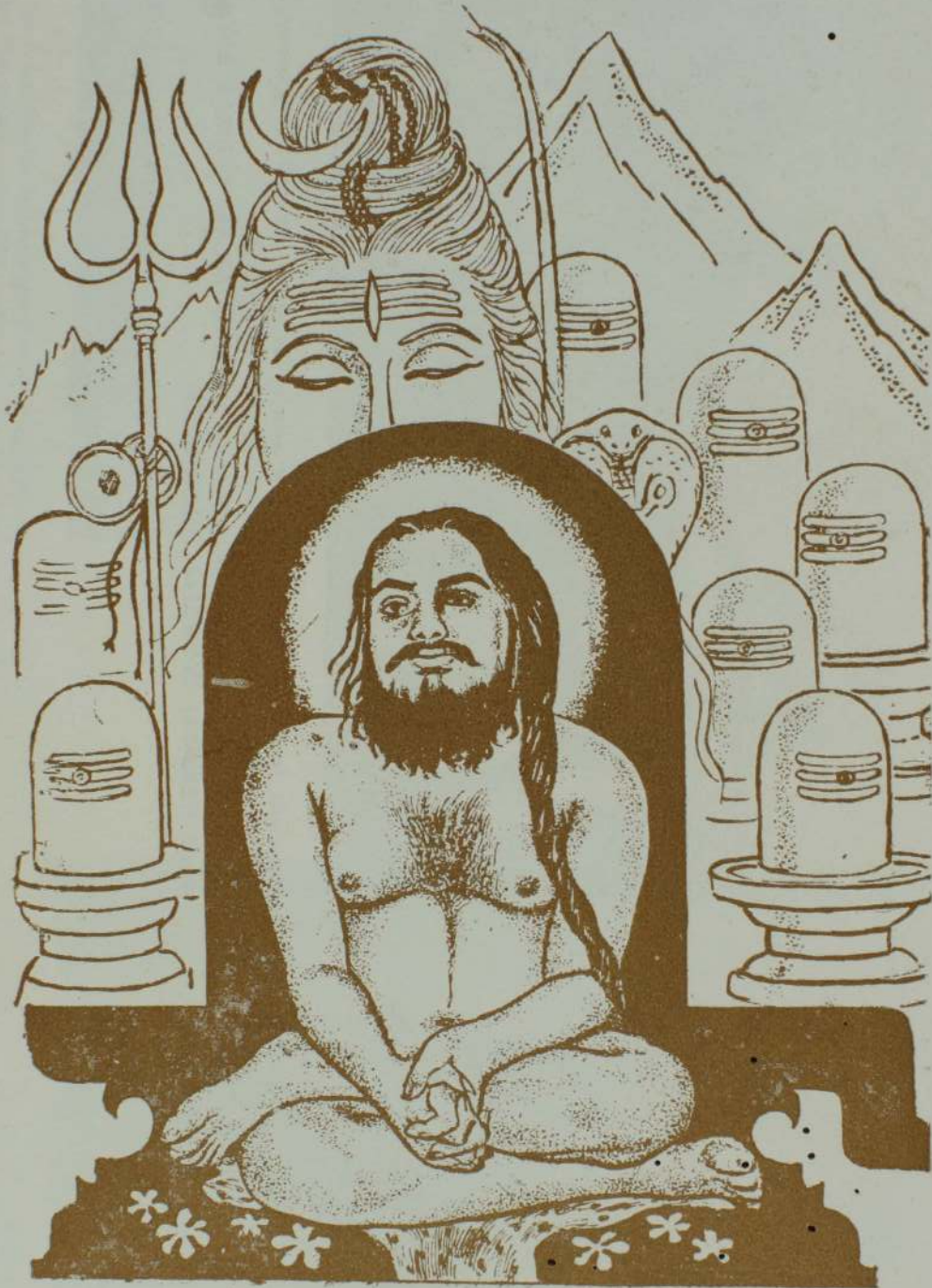
சுவாமி சுவாமிகளின் ஆதிபெற்று அமெரிக்க நாட்டு காவாய் நகரில்
 வைவதித்தரந்த நிழலவளத்தை அமைத்து உலகிலேயே மீகப் பெரிய
 நந்தியைத் தாழ்த்தி யாகாயி மிரமொம் கொலதற்கு முள்ளும்
 மின்னாமான திருமுலங்கிலைகள் ஆவியவை உண்டாகி சுவம் மணக்க
 சுவாமிக் கம்பிரவலியசுவாமிகளின்.

SWAMI SUBRAMUNIYAR OF HAWAII, AMERICA

கன்னியாசு ஸ்வாமிநீர் ஸாற்றுக்கு அண்மையில் அமைந்துள்ள நடுவர் ஆலயமும் அதன் அமைத்த சிவலோக சமாச்சத்தின் மீயத்த காராமி ஷெவாநாதரானந்தர் ஜி. அலர்க்கூடும்

SWAMI GENGATHAR ANANDAJI OF SIVAYOGA SAMAJAM AND NADESAR KOVIL
NEAR KANNIYAI HOTWELLS TRINCOMALEE.

இலங்கைத் தீவாரக் கோவில் நூர்ஊரில் நிறுவிய ஈசுவர சிவபால் சுவாமி ஊரகர்
SRIMATH SIVABALA YOGI who established the Lankatheeswaram Kovil—Nuwara Eliya.

185788

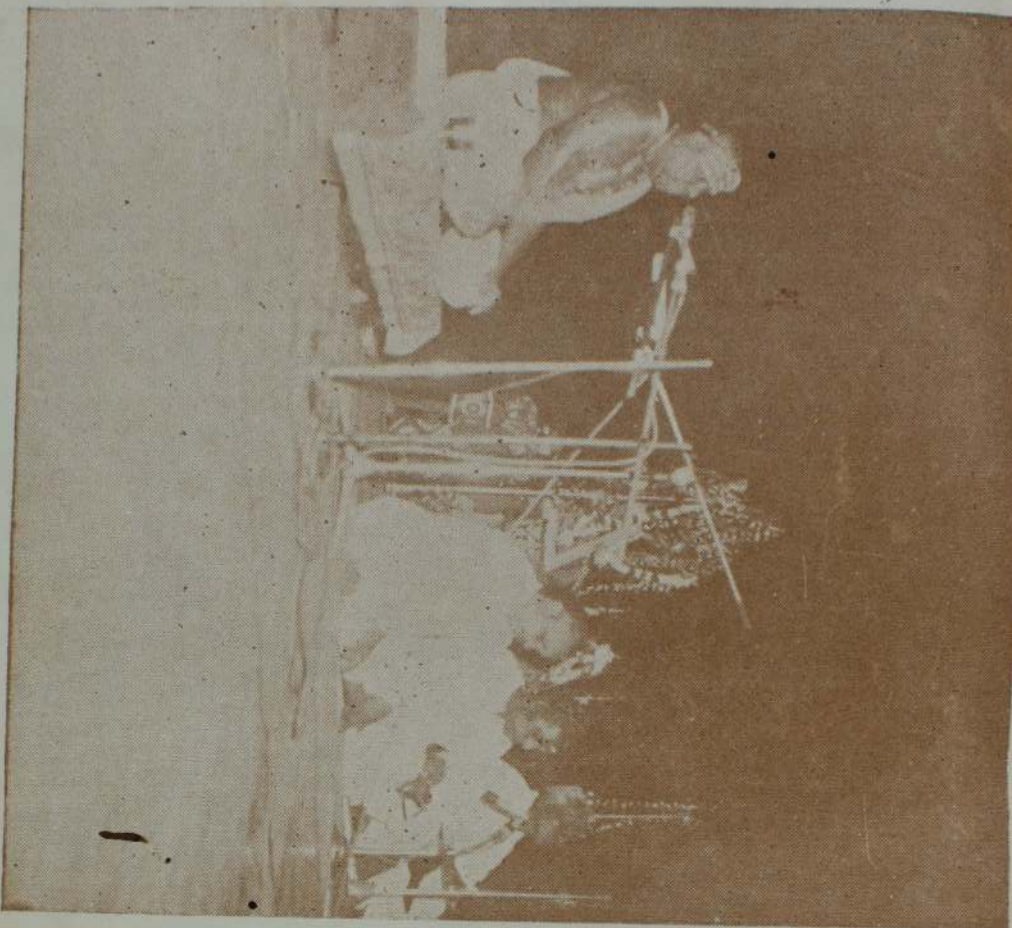
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ARCHIVES

சீவன ஓலிபாநதமலை — சாநடுஓலிபாநதமலை

SIVAN OLI PADA MALAI — ADAMS PEAK.

தலை ஆதின குமகாசுந்திரனம் மூலகு கவாமிநாத தேசிக ஞானசாயந்த பரமாச்சரிய கவாமிகன், மாண்புமிகு பிரதீச அபிவிருத்தி அலகச்சர் செல்வையா இராஜாரை அவர்கள், அலகத்தின் இகைச் செவலாரர் திரு. சிவா. சி. மாணிக்கவாசகர் அவர்கள், இத்தகையத் திணைக்களப் பணிப்பாளர் திரு. வே. ந. சிவராசா அவர்கள் ஆகியோர் 1979 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 23 ஆம் தேதி கொழும்பு, ப்ரீக்திரேசன் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற இந்து மகாநாட்டில் கலந்து றெய்மித்த காட்டு.

SriSri Swaminatha Desika Ghana Sambandha Para machariya Swamigal of Nallai Athenam Inaugerating the Hindu Conference held at Kathiresan Hall, Colombo on 23rd November, 1980—Seated on the stage are—Chelliah Rajadurai—Hon. Minister of Regional Development—Siva C. Manikka Vasagar, Additional Secretary, V. N. Sivarsajah Director Hindu Affairs Department.

தேவர் குறும் திரு பாகரும், 80 ஆம் வயதில், ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த, தமிழ்த்தரன் ஜி. யூ. போப் ஹுயர் Rev. G. U. Pope of Balliol College, Oxford 'Lover of Tamil' who translated TIRUKKURAL AND TIRUVACAKAM in the year 1900.

University of Jaffna
185788
Library

வெரத்திரியில் நான்கு புள்ளி விநியோகங்கள்

சாலை	அபிவிருத்தம்	பட்டி	வந்தவர்கள்	மலர்	பத்திரம்	புறம்	குறியீடு	புள்ளி	நேரம்
1	சூழலியல் 8.00 பஞ்சவர்ணம்	செம்பட்டி	மாவட்டம்	தாயை, அலர்	விவசாயம்	விவசாயம்	சாம்பிராணி	செம்பட்டி	இருக்க
2	சூழலியல் 10.30 பஞ்சவர்ணம்	மஞ்சள் பட்டி	மாவட்டம்	சம்பட்டி, தாயை	தளபதி, விவசாயம்	பட்டி	சந்திரசேகரன்	செம்பட்டி	புள்ளி
3	சூழலியல் நவம்பர் 12.15 பஞ்சவர்ணம்	செம்பட்டி	தாயை, அலர்	செம்பட்டி, தளபதி	விவசாயம்	பட்டி	சந்திரசேகரன்	செம்பட்டி	புள்ளி
4	சூழலியல் 3.30 பஞ்சவர்ணம்	செம்பட்டி	தாயை, அலர்	செம்பட்டி, தளபதி	விவசாயம்	பட்டி	சந்திரசேகரன்	செம்பட்டி	புள்ளி

சைவப் பெருமைத் தனிநாயகன் நந்தி
உய்ய வகுத்த குருநெறி ஒன்று உண்டு
தெய்வச் சிவநெறி சன்மார்க்கம் சேர்ந்துய்ய
வையகத் துள்ளார்க்கு வகுத்து வைத்தானே

(திருமுல்லை திருமுந்திரம்)

வெளியீடு

இந்து சமயத் திணைக்களம்,
பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு,
த. பெ. எண் 1700,
244, காலி வீதி
கொழும்பு 4.
இலங்கை.

புகாசை :

கிங் கபெடி டிபார்ட்மென்டில்
புரட்சிமே டிபார்ட்மென்ட் அலுவலர்
நா. எண் 1700
244, காலி வீதி
கொழும்பு 4 - இலங்கை

Publication

Department of Hindu Affairs
Ministry of Regional Development
P. O. Box 1700
No. 244, Galle Road,
Colombo - Sri Lanka